

ഒപ്പ് വീഡ്യോസോഫൻ

കെ-ഭാസ്കരൻ നായർ

ഔഫ് വീഡെർസേഹൻ

(AUF WIEDERSEHEN)

കെ. ദാസ്കരൻനായർ

പ്രസാധകന്മാർ:

മാതൃഭൂമി പ്രിൻസിംഗ് ആൻഡ് പബ്ലിഷിംഗ് കമ്പനി ലിമിറ്റഡ്, കോഴിക്കോട്.

1965

വില 2 ക.

ഒന്നാം പതിപ്പ് 1965

Copyright Reserved

Title: Auf Wiedersehen

Author: K. Bhaskaran Nair

Price: Rs. 2/-

*Printed by Kurur Neelakandhan Namboodiripad
at Mathrubhumi Press, Kozhikode*

Publishers:

The Mathrubhum Printing & Publishing Co., Ltd, Kozhikode-1

January 1965

പ്രസ്താവന

ഈ ലഘുഗ്രന്ഥം കഴിഞ്ഞ വഷം പശ്ചിമ ജെമ്മിനിയിൽ നടത്തിയ ഒരു പര്യടനത്തിന്റെ വിവരണമാണ്. 1964 ആരംഭത്തിൽ ഇത് മാതൃഭൂമി ആഴ്ചപ്പതിപ്പിൽ തുടച്ചയായി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി. പ്രസ്തുത ലേഖനപരമ്പര വായനക്കാരിൽ പലർക്കും ഇഷ്ടമായി എന്ന് അറിയുവാൻ കഴിഞ്ഞതിൽ എനിക്ക് കൃതാർത്ഥതയുണ്ട്. അതിന്റെ പുസ്തകരൂപത്തിലുള്ള ഈ പ്രസിദ്ധീകരണവും സഹൃദയലോകം സന്തോഷപൂർവ്വം സ്വീകരിക്കുവാൻ ഇടയാകട്ടെ എന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

എന്നെ ജെമ്മിനിയിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചു വിശിഷ്ടാതിഥിയായി സൽക്കരിച്ചതിനും, ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ പറയുന്ന അനുഭവങ്ങൾ ലഭിക്കുവാൻ അവസരം നൽകിയതിനും, പശ്ചിമജെമ്മൻ ഗവണ്മെന്റിനോടും, ആ രാജ്യത്തെ ജനങ്ങളോടും ഞാൻ ഹൃദയപൂർവ്വം നന്ദി പറയുന്നു. അവരുടെ ആത്മാർത്ഥതയും ഔദാര്യവും എനിക്ക് മറക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല.

ഗ്രന്ഥത്തിൽ ചേർത്തിരിക്കുന്ന ചിത്രങ്ങളിൽ മൂന്നെണ്ണമൊഴിച്ചു ബാക്കിയെല്ലാം മദ്രാസ്സിലെ ജെമ്മൻ കൺസലേറ്റുകാർ വരുത്തിത്തന്നതാണ്. ചില ചിത്രങ്ങൾ ലഭിക്കുന്നതിന് അവർ വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടേണ്ടിവന്നു എന്ന് എനിക്കറിയാം. ഈ വിലയേറിയ സഹായത്തിന് കൺസലേറ്ററിനോടു ഞാൻ അത്യധികം കൃതജ്ഞനായിരിക്കുന്നു.

ഇത് എന്റെ ഔദ്യോഗികമായ ചുമതലകളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഒരു പ്രസിദ്ധീകരണമല്ല. ജെമ്മിനിയിൽ പോകുവാൻ അനുവാദവും അവധിയും നൽകിയതിന് കേരള ഗവണ്മെന്റിനോടു ഞാൻ കൃതജ്ഞത പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു.

തിരുവനന്തപുരം
25 ആഗസ്റ്റ് 1964

കെ. ഭാസ്കരൻനായർ

വിഷയ വിവരം

		പുറ
	I	
1	യാത്ര	1
2	ഭൂപ്രകൃതി	2
3	സ്വാഗതം	4
4	ഇന്നത്തെ ജെമ്മിനി	8
5	അഭ്യുത്ഥാനം	11
6	ഇന്ത്യയിലെ കഥ	16
7	സാധനപാഠം	18
	II	
8	വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായം	22
9	സംകലാശാലകൾ	26
10	സംസ്കൃതം	27
11	തത്ത്വജ്ഞാനം	31
12	ജന്തുശാസ്ത്രം	35
13	നാട്ടിൻപുറങ്ങൾ	38
	III	
14	ബെർളിൻ	43
15	ശുചിത്വഭ്രമം	46
16	കാഴ്ചബംഗ്ലാവ്	49
17	നാണക്കേടിന്റെ ഭിത്തി	51
18	ഹിററു്ലർ സ്മരണ	53
19	കിഴവൻ കുറുന്നരി	56
20	സൽക്കാരം	58
	IV	
21	ജലജന്തുശാല	62
22	മൃഗശാല	64
23	ഫിലിപ്പ് മേലത്തേതിൽ	67
24	തൊഴിലും ആഭിജാത്യവും	70
25	ഒരു വിവാഹം	74
26	ബുദ്ധവിഹാരം	76

vi

പുറം

v

27	മൃണിക്		78
28	ജെമ്മൻ ഓപ്പറ		79
29	ഇലകൾ		81
30	ബിയർഗാലകളും ചിത്രകലയും		84
31	ശാസ്ത്രീയഗവേഷണം		86
32	കണ്ണും പെവിയും		89
33	അപ്പർ ബവേറിയ		91
34	ബരോക്ക് വാസ്തുശില്പം		94

vi

35	സ്മാർട്ട് ഗാർട്ട്		97
36	ടൂബിങ്ഗൻ സർവ്വകലാശാല		99
37	ഇലക്ട്രോൺ മൈക്രോസ്കോപ്പ്		101
38	മെർസീഡിസ്—ബെൻസ്		104
39	ബ്ലാസ്ക് ഫോറസ്റ്റ്		106
40	കെറ്ററും ഷിപ്പറും		109
41	ഹട്ട്ബാൽ കളി		111
42	ഉഗണ്ടക്കാരൻ		113

vii

43	ഉപസംഹാരം		116
----	----------	--	-----

ചിത്രങ്ങൾ

- 1 ജെമ്മ്നിയുടെ ദേശീയചിഹ്നം
- *2 ടർലാക്കു് ദമ്പതികളും, മകൾ ഹൈക്കേ ഇന്ദിരയും
- *3 ഹന്നയും ട്രൂംപും
- *4 ഡോക്ടർ മഹാദേവൻ
- 5 മാക്സ് പ്ലാങ്ക്
- 6 വെർണർ ഹൈസൻബെർഗ്
- 7 ഫോൺ ബ്രിങ്
- 8 ഏയർലിഫ്റ്റ് മെമ്മോറിയൽ—ബെർളിൻ
- 9 ജെമ്മൻ ഭൂപ്രകൃതിയും, മോട്ടോർ റോഡുകളും
- 10 കൈസർ വില്യം മെമ്മോറിയൽ ചെപ്പ്—ബെർളിൻ
- 11 മെമ്മോറിയൽ ചെപ്പിലെ ക്രിസ്തു പ്രതിമ
- 12 ബയർ കരിശു്—ലൈപ്സിഗ്
- 13 നാട്ടിൻപുറത്തെ ഓടുമേഞ്ഞ വീടു്
- 14 ടെംപൽഹോഫ് വിമാനത്താവളം—ബെർളിൻ
- 15 ബെർലിൻ ഭിത്തി
- 16 ബെർളിനിലെ വഴിവിളക്കുകൾ
- 17 മ്യൂണിക് സർപ്പകലാശാല
- 18 മ്യൂണിക്കിലെ ബിയർശാല
- 19 സ്റ്റുട്ട്ഗാർട്ടിലെ പുതിയ നാടകശാല
- 20 ഒരു ബരോക്കു് കൊട്ടാരം

* ഇവ ഒഴിച്ചുള്ള ചിത്രങ്ങൾക്കു് ഗ്രന്ഥകാരൻ മദ്രാസ്സിലെ ജെമ്മൻ കൺസലററി നോട്ടു് കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

‘ഔഫ് വഡെർസേഹൻ’*

I

1. യാത്ര

1963 ആഗസ്റ്റ് മാസത്തിൽ രണ്ടാഴ്ചക്കാലം ഫെഡറൽ റിപ്പബ്ലിക് ഗവണ്മെന്റിന്റെ അതിഥിയായി പശ്ചിമജെമ്മനിയിൽ ഒരു സന്ദർശനപര്യടനം നടത്തുവാൻ എനിക്ക് അവസരം ലഭിച്ചു. അന്യരാജ്യങ്ങളിൽനിന്ന് വിദ്യാഭ്യാസസാംസ്കാരികരംഗങ്ങളിൽ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആളുകളെ ഇങ്ങിനെ ജെമ്മനിയിലേക്ക് ക്ഷണിക്കാറുണ്ട്.

മദ്രാസ് സർവ്വകലാശാലയിൽ തത്ത്വശാസ്ത്രപ്രൊഫസ്സറായ ഡോക്ടർ ടി. എം. പി. മഹാദേവൻ ഞാനും ഒരു മിച്ചാണ് പോയത്. ഞങ്ങൾ മുമ്പുതന്നെ പരിചയക്കാരാണ്. ലുഫ്ത് ഹൻസാ എന്ന ജെമ്മൻ വിമാനസർവീസ് വഴിയായിരുന്നു യാത്ര. അന്ന് അവരുടെ വിമാനങ്ങൾ ഇന്ത്യയ്ക്കു കൽക്കത്തയിൽ മാത്രമേ ഇറങ്ങിയിരുന്നുള്ളൂ. അതുകൊണ്ട് മദ്രാസിൽനിന്ന് കൽക്കത്തയിലേക്കാണ് ഞങ്ങൾ ആദ്യം പോയത്. അവിടെനിന്ന് ഒരു ഞായറാഴ്ച സന്ധ്യക്ക് യൂറോപ്പിലേക്കുള്ള യാത്ര ആരംഭിച്ചു. കറാച്ചി, കവൈററ്റ്, കെയ്റോ, റോം എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിൽ മാത്രമേ ഇടയ്ക്ക് ഇറങ്ങിയുള്ളൂ. ബോയിങ് ജെറ്റ് വിമാനം വഴിയുള്ള യാത്ര ശീഘ്രതരവും അത്രതന്നെ സുഖകരവും ആണ്. ഏകദേശം ഏഴ് മൈൽ ഉയരത്തിലാണ് അതു പറക്കുന്നത്.

ലുഫ്ത് ഹൻസാ മുക്തകണ്ഠമായ പ്രശംസയെ അർപ്പി

* Auf wiedersehen=വീണ്ടും കാണുവാൻ സംഗതിയാകട്ടെ. യാത്ര ചോദിക്കുമ്പോൾ ജെമ്മൻകാർ പറയുന്ന ഉപചാരവാക്ക്.

ക്കുന്ന ഒരു വിമാനസർവീസാണ്. ഒന്നാംക്ലാസ്സ് യാത്രക്കാരെ രാജകീയമായ രീതിയിലാണ് അവർ പരിചരിക്കുന്നത്. വീതിയുള്ള ഇരിപ്പിടങ്ങളാണ്. കാലും നീട്ടി നല്ലതുപോലെ ചാരിക്കിടക്കാം. ഭക്ഷണസാധനങ്ങളുടെയും പാനീയങ്ങളുടേയും തുടച്ചുയായുള്ള ഒരു ഘോഷയാത്രയാണ് അവർ നടത്തുന്നത്. ശാപ്പാട്ടുരാമൻമാർക്കും കുടിയന്മാർക്കും ഒരു ഉത്സവം തന്നെ ലഭിക്കുന്നു. ശുദ്ധജലം മാത്രമെ കിട്ടാത്തുള്ള.

റോമിൽ എത്തുന്നതുവരെയുള്ള യാത്ര രാത്രിയിലായിരുന്നു. അവിടെനിന്ന് വടക്കോട്ടു കടന്ന് ആൽപ്സു പർവതത്തിന്റെ മുകളിലെത്തിയപ്പോൾ നേരം പ്രകാശമായി. മേഘങ്ങൾ പാല്ല്യലുപോലെ ദിങ്മുഖങ്ങൾ വരെ പരന്നു കിടക്കുന്നു. ഇടയ്ക്കിടയ്ക്ക് മഞ്ഞുമുടിയ കൊടുമുടികൾ, വെണ്ണക്കല്ലിൽ കൊത്തിവെച്ചതുപോലെ, പൊങ്ങിനില്ക്കുന്നതു കണ്ടു. അവയിൽ പലതിന്റെയും പേരുകൾ ഉച്ചഭാഷണിയിൽക്കൂടി പറഞ്ഞുതരുകയുണ്ടായി. അതിമനോഹരമായ ഈ കാഴ്ച അല്പനേരത്തേയ്ക്കേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. അതുകഴിഞ്ഞ് ജെമ്മ്നിയുടെ ഭൂമുഖം ദൃശ്യമായി. മേഘങ്ങളുടെ മറവില്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ട് കുന്നുകളും പുഴകളും കൃഷിസ്ഥലങ്ങളും കാടുകളും എല്ലാം വ്യക്തമായി കാണുവാൻ സാധിച്ചു. വിമാനം പതുക്കെ പതുക്കെ താഴുവാനും തുടങ്ങി. ഇന്ത്യൻ സമയം 11 മണി ആയപ്പോൾ (ജെമ്മ്നിയിലെ സമയം കാലത്തു് 6.30) ഞങ്ങൾ ഫ്രാങ്കഫർട്ടിൽ ഇറങ്ങി. അങ്ങിനെ 16 മണി കൂറുകൊണ്ട് കൽക്കത്തയിൽനിന്ന് ജെമ്മ്നിയിലെത്തി..

2. ഭൂപ്രകൃതി

ആകാശത്തുനിന്നുകണ്ട ജെമ്മ്നിയുടെ ഭൂപ്രകൃതിയെപ്പറ്റി ഒരു വാക്കു പറയട്ടെ. പൊതുവേ നോക്കിയാൽ ഉയർന്ന പർവതപങ്ക്തികളും ഇടുങ്ങിയ താഴ്വരകളും ഒന്നും കാണാനില്ല. അധികം പൊക്കമില്ലാത്ത കുന്നിൻപുറങ്ങളാണ് മിക്കഭാഗത്തും ഉള്ളതു്. ഇവയുടെ ഇടയ്ക്ക് നനവുള്ള നിലങ്ങളില്ല; അല്പം താണ തടങ്ങളേയുള്ളൂ. ഇത്തരം ഭൂപ്രകൃതി ഉത്തരമേഖലകളിൽ സാധാ

രണമാണ്. ഭൂമിയുടെ ചരിത്രത്തിലുണ്ടായ ഹിമപ്രളയത്തിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ് വൻകരകൾ ഇങ്ങിനെ മിനുസപ്പെട്ടുപോകുന്നത്. ഒന്നും രണ്ടും മൈൽ കട്ടി (പൊക്കം)യുള്ള ഹിമനിരകൾ ഭൂമുഖത്തുകൂടി നിരങ്ങി നീങ്ങുന്നതുകൊണ്ട് കൂർത്ത കൊടുമുടികൾ ഇടിഞ്ഞു നിരന്നുപോവുകയും, താഴ്വരകൾ മണ്ണുവീണ് നികന്നു പോവുകയും ചെയ്യുന്നു.

കുന്നിൻചരിവുകളിലാണ് കൃഷിചെയ്യുന്നത്. കഴിഞ്ഞ പ്രദേശങ്ങൾ എല്ലാംതന്നെ കാടുകൾ നിറഞ്ഞു നീലനിറത്തിൽ കാണപ്പെടുന്നു. ഇതെല്ലാം മനുഷ്യൻ നട്ടുപിടിപ്പിച്ച കാടുകളാണ്. ഇക്കാര്യത്തിൽ ജെമ്മൻ കാർ മറ്റു രാജ്യക്കാർക്ക് മാതൃകയാകേണ്ടതാണ്. വനങ്ങൾ വെച്ചു പിടിപ്പിക്കുന്നതിലും അവയെ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നതിലും അവർ അങ്ങേയറ്റത്തെ താൽപര്യം കാണിക്കുന്നു. തങ്ങളുടെ രാജ്യത്തിന്റെ ശീതോഷ്ണാവസ്ഥയെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനും, മണ്ണിലെ ജലാംശം നിലനിർത്തുന്നതിനും വനതലങ്ങൾ അത്യന്താപേക്ഷിതമാണെന്ന് അവർ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ട്. പിറകും തലമുറകളുടെ ഭാഗധേയത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ചിന്തയും അവർക്കുണ്ട്. ജെമ്മനിയുടെ ഭൂവിസ്തൃതിയിൽ മൂന്നിൽ ഒരു ഭാഗം മനുഷ്യൻ നട്ടുപിടിപ്പിച്ച കാടുകൾകൊണ്ടു മൂടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ബെർളിൻഗവർണ്ണത്തിന്റെ നടുവിൽ ഇരുപത്തേഴു ചതുരശ്ര മൈൽ സ്ഥലം നല്ല ഒന്നാംതരം കാടാണ്. തന്റെ രാജ്യത്തെ കാടുകളെപ്പറ്റി അതിമനോഹരമായ കവിതകളും കഥകളും എഴുതിയ ജോസഫ് ഫോൺ ഐക്കൻ ഡോർഫ് ജെമ്മൻകാർക്ക് ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ട കവിയാണ്.

നമുക്ക് കാടെന്നു പറഞ്ഞാൽ താമസഭാവത്തിന്റെയും തിന്മയുടെയും പ്രതീകമായി പ്രകൃതിയിൽനിന്ന് ലഭിച്ചതും, മനുഷ്യൻ വെട്ടിത്തെളിച്ചും തീവെച്ചും നശിപ്പിക്കുവാനുള്ളതുമായ ഒരു നിഷിദ്ധവസ്തുവാണ്. പക്ഷെ യൂറോപ്പിലെ കഥ ഇതല്ല. അവർക്ക് കാടിന്റെ നേർക്ക് കാളിദാസന്റെ മനോഭാവമാണ് കാണുന്നത്. അതിന്റെ

സ്മരണപോലും അവരെ രോമാഞ്ചംകൊള്ളിക്കുന്നു. ഒരു മരം വീഴുന്നത് ഒരു മനുഷ്യൻ വീഴുന്നതുപോലെ അവരെ വേദനിപ്പിക്കുന്നു.

കൃഷിസ്ഥലങ്ങൾ ചതുഷ്ഛോണാകൃതികളാണ്. അവയുടെ അതിരുകളെല്ലാം നേർവരകളായിട്ടാണ് കാണപ്പെടുന്നത്. ഇക്കാരണത്താൽ ആകാശത്തുനിന്നു നോക്കുമ്പോൾ ഭൂമിയുടെ ഉപരിതലത്തിൽ ജമുക്കൊളം വിരിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെതോന്നും. മണ്ണിന്റെ നിറവും വിളകളുടെ വണ്ണഭേദങ്ങളും വനതലങ്ങളുടെ നീലിമയും ഇടകലന്ന് ക്ഷേത്രഗണിതരൂപങ്ങൾ നിർമ്മിച്ച് ഭൂമിത്തെ ആകർഷിക്കുന്നു. മനുഷ്യന്റെ യത്നം പ്രകൃതിസൗന്ദര്യത്തെ നശിപ്പിക്കുകയാണ് പതിവ്. പക്ഷെ ചിലപ്പോഴെങ്കിലും അവന്റെ അധ്വാനത്തിന്റെ ഫലമായി അത് വർദ്ധിക്കുവാനും സാധ്യതയുണ്ടെന്നു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

വിമാനം താണവന്നപ്പോൾ നാട്ടിൻപുറങ്ങളിലൂടെ നീണ്ടുപോകുന്ന സുപ്രസിദ്ധമായ ജെമ്മൻ മോട്ടോർറോഡുകൾ (ആട്ടോബാൺ) ദൃശ്യമായി. അവയിലൂടെ തുരുതരെ ഓടുന്ന വണ്ണശബളങ്ങളായ വാഹനങ്ങളും. അമേരിക്കയിലെ അത്രയൊന്നും ഇല്ലെങ്കിലും, ജെമ്മനിയും ധാരാളം കാറുകളുള്ള രാജ്യമാണ്. ഭൂരിപക്ഷവും ചെറിയ വാഹനങ്ങളാണെന്നേയുള്ളൂ. ചിലതു കണ്ടാൽ കളിപ്പാട്ടുപോലെയിരിക്കും. വലിയ ചങ്ങാടങ്ങൾപോലെ റോഡിന്റെ ഇരുവശവും മുട്ടി ഓടുന്ന വൻപിച്ച കാറുകൾ അമേരിക്കയുടെ സവിശേഷതയാണ്. അതിവിശാലമായ ആ രാജ്യത്തു് അതൊരു ആവശ്യമാണെന്നു തോന്നുന്നു.

3. സ്വാഗതം

ഫ്രാങ്ക്ഫർട്ട് വിമാനത്താവളത്തിലെ വിശ്രമശാലയിൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ രൂപവതിയായ ഒരു യുവതി അടുത്തുവന്ന്, പേരുപറഞ്ഞ് എന്നെ അഭിവാദനം ചെയ്തു. 'ഞാൻ ഹന്ന ആണ്'; മാർലോയുടെ സഹോ

ദരി. നിങ്ങളെ ഞാൻ ജെമ്മനിയിലേക്ക് സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നു. യാത്ര സുഖമായിരുന്നില്ലെ?''

തിരുവനന്തപുരത്തു്, സപ്തകലാശാലയുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ, ജെമ്മൻഭാഷ പഠിപ്പിക്കുന്ന ജെമ്മൻ കാരനായ ഒരു പ്രൊഫസറുണ്ടു്—മിസ്റ്റർ മാൻഫ്രെഡു് ടുർലാക്കു്. അദ്ദേഹവും, ഭാര്യ മാർലോ ടുർലാക്കും ഞങ്ങളുടെ അടുത്ത മിത്രങ്ങളാണു്. മിസിസ് ടുർലാക്കിന്റെ അനുജത്തിയാണു് ഹന്ന. ഞാൻ ചെല്ലുന്നതറിഞ്ഞു് താമസസ്ഥലത്തുനിന്നു് വെളുക്കുന്നതിനുമുമ്പു പുറപ്പെട്ടു് ഇരുനൂറ്റിൽപ്പരം മൈൽ കാരോടിച്ച്, എന്നെ സ്വീകരിക്കുവാൻ വന്നതാണു്. അവരുടെ സൗഹാർദ്ദത്തിനും ഔദാര്യത്തിനും ഞാൻ നന്ദി പറഞ്ഞു.

കൊളോണിലേക്കുള്ള വിമാനം പുറപ്പെടുന്നതിനു് മുമ്പു മണിക്കൂറോളം സമയം ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടു് ഞങ്ങൾക്കു് കാപ്പി കുടിക്കുവാനും ദീപ്തമായി സംഭാഷണം നടത്തുവാനും സൗകര്യം കിട്ടി. ഇന്ത്യയേയും, കേരളത്തെയും, തിരുവനന്തപുരത്തു് ടുർലാക്കു് ദമ്പതികളുടെ ജീവിതത്തെയും കുറിച്ച് എന്നിക്കു് ഒരു നീണ്ട പ്രസംഗംതന്നെ ചെയ്യേണ്ടിവന്നു. അവർ മലയാളം പഠിക്കുന്ന കാര്യം പറഞ്ഞപ്പോൾ, 'മാർലോ തപാൽ വഴി എന്നെയും പഠിപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുകയാണു്'' എന്നു പറഞ്ഞു്, നമ്മുടെ അക്ഷരങ്ങളും അവയുടെ ഉച്ചാരണത്തിനുള്ള സൂചനകളും അടങ്ങിയ ഒരു കത്തു് ഹന്ന കാണിച്ചുതന്നു. ത, മ, ദ, ധ—ട, റ, ഡ, ഡ എന്നിവയുടെ ഉച്ചാരണമാണു് തന്നെ വിഷമിപ്പിക്കുന്നതെന്നും പറഞ്ഞു. അതെല്ലാം പറഞ്ഞുകൊടുത്തതു് ആ മുറിയിൽ ഇരുന്ന മറ്റു യാത്രക്കാരുടെ വിനോദത്തിനു് വകനല്ലി. ഏതായാലും മുമ്പു മണിക്കൂറുകൊണ്ടു് മലയാളം പഠിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ലാത്തതുകൊണ്ടു്, കുറേക്കൂടി രസകരമായ കാര്യങ്ങൾ സംസാരിക്കാം എന്നു പറഞ്ഞു് ഞാൻ 'ട്യൂപി'നെക്കുറിച്ച് ചോദിച്ചു. ട്യൂപു് ഹന്നയെ വിവാഹം ചെയ്യുവാൻ കാത്തിരിക്കുന്ന ആളാണു്. കൂടെത്തന്നെ വന്നിട്ടുമുണ്ടായിരുന്നു. 'അതാ കണ്ടില്ലെ,

നിങ്ങളുടെ സ്നേഹിതനെ ബോറുചെയ്തു കൊല്ലുന്നത്!” എന്നായിരുന്നു അവളുടെ ഉത്തരം. ശരിയാണ്. ആ വിദ്വാൻ ഡോക്ടർ മഹാദേവനുമായി അദ്വൈതം, വിശിഷ്ടാദ്വൈതം, സാംഖ്യം, ഭഗവദ്ഗീത, ബ്രഹ്മസ്മൃതം, എന്നിത്യാദി മഹാകാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് വളരെ ഗൗരവമായി ചർച്ച നടത്തുകയായിരുന്നു. ഞാൻ പറഞ്ഞു: “നല്ല കാര്യങ്ങളാണ് പറയുന്നത്. എങ്കിലും ഏകാഗ്രത പോര. നോട്ടം ഇങ്ങോട്ടുതന്നെയാണ്. ആ പാവത്തിനെ എത്രനാളിങ്ങിനെ നടത്തുവാനാണ് ഭാവം?” “ഇല്ല. ഡിസംബറിൽ എല്ലാം ശരിയാകും” എന്ന് എന്ന ചിരിച്ചുകൊണ്ടു മറുപടി പറഞ്ഞു.

ഇന്നത്തെ ജെമ്മനിയുടെ പ്രതിരൂപമെന്നപോലെയാണ് ആ മണ്ണിൽ കാലുകുത്തിയ അവസരത്തിൽ എന്നെ സ്വീകരിക്കുവാനെത്തിയ ഹന്ന എന്റെ സ്മരണയിൽ നില്ക്കുന്നത്. അവൾ രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധത്തിന്റെ തീജ്വാലകൾക്കു നടുവിൽ ജനിച്ചു. യുദ്ധം കഴിഞ്ഞുണ്ടായ കഠിനയാതനകൾ അനുഭവിച്ചു വളർന്നു. പക്ഷെ ഇന്ന് അവൾ നിറഞ്ഞ ആത്മവിശ്വാസത്തോടു കൂടിയാണ് ലോകത്തിന്റെ മുൻപിൽ നില്ക്കുന്നത്. ആ മഹാഭയങ്ങളെല്ലാം അവൾ മിക്കവാറും മറന്നിരിക്കുന്നു. അദ്ധ്യാനശീലംകൊണ്ടു ക്ഷേമവും ആശ്വാദവും കൈവരിച്ചു, സ്നേഹവാദ്യോടെ അവൾ നമ്മെ സ്വീകരിക്കുന്നു. അതിരറ്റ വിജ്ഞാനതൃഷ്ണയോടെ അന്യരാജ്യങ്ങളെപ്പറ്റി അറിയുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ സഹിച്ചും സുഹൃത്തുക്കളെ സമ്പാദിക്കുന്നതിനു അവൾ സന്നദ്ധയാണ്. സൗഭാഗ്യവതിയായ അവൾക്കു സ്നേഹം നിറഞ്ഞ ശുഭാശംസകൾ. അവളുടെ അഭിലാഷങ്ങൾ സഫലീകൃതമാകട്ടെ.

ഫ്രാങ്ക്ഫർട്ടിൽനിന്നു ഞങ്ങൾ ഫെഡറൽ റിപ്പബ്ലിക്കിന്റെ തലസ്ഥാനമായ ബോണിലേക്കു പോയി. തലസ്ഥാനമെന്ന പദവിയെയുള്ള; അതിന്നു തക്ക വിഭവങ്ങളൊന്നുമില്ല. ഒരു സൗകര്യവുമില്ലാത്ത, ഉറക്കം തുങ്ങിയ, ചെറുപട്ടണമെന്നാണ് ജെമ്മൻകാർതന്നെ ബോണിനെപ്പറ്റി പറയുന്നത്. റൈൻനദിയുടെ തീരത്താണ്. മഹാ

സംഗീതജ്ഞനായ ബീമോവൻ ജീവിച്ച സ്ഥലമാണെന്നും, പഴയ ഒരു സർവ്വകലാശാലയുണ്ടെന്നും മാത്രമെ അഭിമാനിക്കാനുള്ളതാമസസൗകര്യങ്ങൾ കറവായതുകൊണ്ട് ഗവണ്മെന്റുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പലയാളുകളും ഇരുപതും മുപ്പതും മൈൽ അകലെയാണ് പാർക്കുന്നത്. അവിടെ ഒരു വിമാനത്താവളം പോലുമില്ല. കൊളോൺ നഗരത്തിനു സമീപമുള്ള ഒരു താവളത്തിൽ ഇറങ്ങി ഇരുപതിൽപ്പരം മൈൽ കഠിൻ സഞ്ചരിച്ചാണ് ഞങ്ങൾ അവിടെ എത്തിയത്. ഞങ്ങളെ സ്വീകരിക്കുവാൻ സമർത്ഥനായ ഒരു യുവ ദ്വിഭാഷി കാര്യംകൊണ്ടു വിമാനത്താവളത്തിൽ വന്നിരുന്നു. റെൻ നദിയുടെ കരയ്ക്കുള്ള മനോഹരമായ ഒരു ഹോട്ടലിൽ ആയിരുന്നു താമസത്തിന് ഏപ്പാടു ചെയ്തിരുന്നത്. ആയിടയ്ക്ക് ബോൺ സന്ദർശിച്ച അഫ്ലാനി സ്ഥാനിലെ രാജാവും അവിടെയാണ് താമസിച്ചത്.

വിമാനത്താവളത്തിൽ വെച്ചുതന്നെ ദ്വിഭാഷി സന്ദർശന പരിപാടി ഞങ്ങളെ ഏല്പിച്ചു. അത്യന്തം ആകർഷകമായ ഒരു ഡയറിയിൽ, പുറത്ത് പേരും അച്ചടിച്ചു, സന്ദർശനങ്ങളുടെയും സഞ്ചാരങ്ങളുടെയും മണിക്കണക്കിനുള്ള വിവരങ്ങൾ കാണിക്കുന്ന ഒരു നീണ്ട പട്ടികയായിരുന്നു അത്. ഓരോ രാത്രിയിലും ഏഴെട്ടു മണിക്കൂർ ഉറങ്ങുവാനുള്ള സമയം ഒഴിച്ചു ബാക്കിയുള്ളതെല്ലാം തുടരെയുള്ള പരിപാടികളായിരുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥാപനങ്ങൾ, സർവ്വകലാശാലകൾ, കാഴ്ചബംഗ്ലാവുകൾ, മൃഗശാലകൾ, സ്മാരകങ്ങൾ, ആധുനികഫാക്ടറികൾ എന്നിവ സന്ദർശിക്കുക, സംസ്ഥാനവിരുന്നുകളിൽ പങ്കെടുക്കുക, പ്രസിദ്ധരായ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരെയും തത്ത്വജ്ഞാനികളെയും കണ്ടു സംസാരിക്കുക, ഗവേഷണത്തിൽ ഏപ്പെട്ടിരുന്ന പണ്ഡിതന്മാരും വിദ്യാർത്ഥികളുമായി ചർച്ചകൾ നടത്തുക, പ്രകൃതിസൗന്ദര്യത്തിനു പേരുകേട്ട നാട്ടിടങ്ങളിലും പർവ്വതപ്രദേശങ്ങളിലും പര്യടനം നടത്തുക, എന്നിങ്ങനെ ആ പട്ടിക നീണ്ടുപോയി.

ബോൺ, മുൻസ്റ്റർ, ബെർലിൻ, മ്യൂണിക്, ടൂബിങ്, സ്റ്റുട്ട്ഗാർട്ട് എന്നീ സ്ഥലങ്ങളായിരുന്നു പ്രധാന

താവളങ്ങൾ. ഓരോ ദിക്കിലും രണ്ടും മൂന്നും ദിവസത്തെ താമസമേ ഉണ്ടായിരുന്നള്ള. പക്ഷെ ഒന്നാംതരം യാത്രാ സൗകര്യങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തിയിരുന്നതുകൊണ്ട് പരിപാടിയുടെ പുരോഗതിക്ക് വിഘ്നംവരാതെ സന്ദർശനങ്ങൾ പൂർത്തിയാക്കുവാൻ സാധിച്ചു. പ്രധാന നഗരങ്ങളിലെത്തുവാൻ വിമാനസർവീസുകളുണ്ട്. നഗരങ്ങൾക്കകത്തും പരിസരങ്ങളിലും പോകുവാൻ ഗതിവേഗമുള്ള കാറുകളും.

4. ഇന്നത്തെ ജെ.എം.സി.

ജെ.എം.സി എന്നു കേൾക്കുമ്പോൾ അതു ഭൂവിസ്തൃതിയിൽ ചെറുതായ ഒരു രാജ്യമാണെന്ന വസ്തുത നാം ഓർമ്മിക്കാറില്ല. ഈ നൂറ്റാണ്ടിൽത്തന്നെ രണ്ടു പ്രാവശ്യം സമരശക്തികൊണ്ട് ലോകത്തെ മുഴുവനും വിറപ്പിച്ച രാഷ്ട്രമാകയാൽ അതിന്റെ വലിപ്പത്തെക്കുറിച്ച് തെറ്റായ ധാരണയാണ് നമ്മുടെ മനസ്സിലുള്ളതു്. ഇന്നത്തെ ജെ.എം.സി—പശ്ചിമജെ.എം.സി—ആന്ധ്രപ്രദേശത്തേക്കാൾ ചെറുതാണ്. തെക്കുവടക്ക് 500 മൈൽ നീളവും കിഴക്കുവടക്കു 200 മൈൽ വീതിയുമുള്ള ഒരു ചെറിയ രാജ്യം. പശ്ചിമബെർളിൻ ഉൾപ്പെടെ ഫെഡറൽ റിപ്പബ്ലിക്കിന്റെ വിസ്തൃതി 95,951 ചതുരശ്രമൈലാണ്. ജനസംഖ്യ 560 ലക്ഷവും. (ആന്ധ്രപ്രദേശം—വിസ്തൃതി 110,250 ചതുരശ്രമൈൽ. ജനസംഖ്യ—322 ലക്ഷം.)

അവിടുത്തെ സാമ്പത്തികാഭിവൃദ്ധിയെക്കുറിച്ച് അനേകം വിവരങ്ങൾ വായിച്ചിരുന്നെങ്കിലും, രണ്ടു മഹായുദ്ധങ്ങളിൽ പരാജയമടഞ്ഞതും, രണ്ടാമത്തേതിന്റെ ഫലമായി രണ്ടു രാജ്യങ്ങളായി പിളർന്നുപോയതുമായ ജെ.എം.സിയിൽ യുദ്ധത്തിന്റെ ഭയാനകമായ കെടുതികളിൽ പലതും അവശേഷിക്കുന്നുണ്ടെന്നാണ് ഞാൻ പ്രതീക്ഷിച്ചതു്. ഐക്യകക്ഷികൾ രണ്ടുമൂന്നു കൊല്ലക്കാലം തുടച്ചയായി വെട്ടിച്ച ബോംബുകളുടെ ആഘാതം ആ രാജ്യത്തുണ്ടായിരുന്ന സകലതും തകർത്തു തരിപ്പണമാക്കിയതാണ്. ഒന്നരണ്ടല്ല, 200 ലക്ഷം ജെ.എം.സിയിൽ രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധത്തിൽ മരിച്ചതു്. ഇതെല്ലാം കഴിഞ്ഞിട്ടു് പതിനെട്ടുവർഷമേ ആയിട്ടുള്ളൂ. യുദ്ധാനന്തര

ദശയിൽ പരാജിതമായ ജെമ്മൻ ജനത ജാറാഗിയെ പോലും ശമിപ്പിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെ നരകയാതനകൾ അനുഭവിച്ചത് ഇന്നലത്തെ കഥപോലെയാണ് തോന്നുന്നത്. 1948വരെ ജെമ്മൻ നാണയത്തിന് ഒരു വിലയും ഇല്ലായിരുന്നു. അക്കാലമാണ് നാണയപരിഷ്കാരം ഏറ്റെടുത്തിയത്. മാർഷൽപദ്ധതി നടപ്പിലാക്കി ഔദാര്യനിധിയായ അമേരിക്കൻ ഗവണ്മെന്റ് ജെമ്മനിക്കു് ധനസഹായം നല്കുവാൻ തുടങ്ങിയതും ആ വഷത്തിലാണ്. അങ്ങിനെ പതിനഞ്ചുകൊല്ലത്തെ ഉദ്ധാരണയത്നമേ ആ രാജ്യത്തു് ഉണ്ടായിട്ടുള്ളൂ. അതുതന്നെയും സമ്പൂർണ്ണവിനാശത്തിൽ നിന്നും യുദ്ധത്തിനുശേഷം ജെമ്മനി സന്ദർശിച്ച ചിലയാളുകൾ ബോംബേറിന്റെ പ്രധാനശരവ്യങ്ങളായിരുന്ന ചില വ്യവസായമേഖലകളിൽ കുന്നുകൂടിക്കിടക്കുന്ന കല്ലും കട്ടയും മറ്റു് അവശിഷ്ടങ്ങളും വാരിക്കളയുന്നതിനു് നൂറുകൊല്ലം ശ്രമിച്ചാലും സാധ്യമാവുകയില്ലെന്നു് എഴുതിയിരുന്നത് ഞാൻ ഓർമ്മിക്കുന്നു.

ഈ വസ്തുതകൾ അറിഞ്ഞിരുന്നതുകൊണ്ടു്, അതുതകരമെന്നു പറയപ്പെടുന്ന ജെമ്മനിയുടെ യുദ്ധാനന്തരവികസനം നേരിട്ടുകാണുമ്പോൾ അത്ര വളരെയൊന്നും അതുതകരമാകുവാൻ ഇടയില്ല എന്നു് ഒരു ഇന്ത്യക്കാരന്റെ ശുദ്ധഗതിയും അനുഭവഗതിയും മൂലം ഞാൻ കരുതി. ഭാരതം സ്വതന്ത്രമായിട്ടു് പതിനാറുകൊല്ലമായി. നമ്മുടെ പുനരുദ്ധാരണയത്നങ്ങൾ തുടങ്ങിയിട്ടു് പന്ത്രണ്ടുവഷങ്ങളും കഴിഞ്ഞു. വിദേശസഹായങ്ങൾ നമുക്കും കിട്ടിയിട്ടുണ്ടു്. ഈ സാഹചര്യങ്ങളും ഇവിടുത്തെ അനുഭവങ്ങളുമാണു് എന്റെ മനസ്സിൽ കിടന്നതു്. ജെമ്മനിയിൽ സംഭവിച്ചതായിപ്പറയുന്ന അതുതകരമായ പുനരുദ്ധാരണത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ ഞാൻ അല്പം സംശയാലുത്വമോ, അവിശ്വാസംതന്നെയോ, പ്രദർശിപ്പിച്ചതു് ന്യായീകരിക്കാവുന്നതാണു്.

പക്ഷേ നേരിട്ടുകണ്ടപ്പോൾ അതുതകരം ശതഗുണീഭവിക്കുകയാണുണ്ടായതു്. കാണുന്നതെല്ലാം സത്യമാണോ

എന്നുപോലും സംശയിച്ചുപോയി. ഈ തലമുറയിലെ നല്ല, നൂറുകൊല്ലം മുൻപോലും അവിടെ ഒരു യുദ്ധമുണ്ടായതായിത്തോന്നിയില്ല. എന്തൊരു സമൃദ്ധിയാണു്? ഐശ്വര്യമാണു്? ബോംബുവീണ തകർന്നുകിടക്കുന്ന കെട്ടിടങ്ങൾ കാണണമെങ്കിൽ മഷിയിട്ടു നോക്കണം. ക്ഷേമസുന്ദരമായ നാട്ടിൻപുറങ്ങളും മിന്നിത്തിളങ്ങുന്ന നഗരങ്ങളും മാത്രമേ കാണുന്നുള്ളൂ. ഉപരിതലത്തിനു് ഒരു ചുളിവുപോലുമില്ലാതെ, അതിമനോഹരമായ മോട്ടോർ റോഡുകൾ നോട്ടമെത്തുന്നതുവരെ നീണ്ടുപോയി ചക്രവാളസീമയിൽ ലയിക്കുന്നു. കണ്ണാടിയും കോൺക്രീറ്റും കൊണ്ടു നിർമ്മിച്ച മനോഹരസൗധങ്ങൾ അന്തരീക്ഷത്തിൽ ഉയർന്നു നില്ക്കുന്നു. രാത്രികാലത്തു് നഗരവീഥികൾ വിവിധവണ്ണങ്ങളിലുള്ള നിയോൺ ഭീപങ്ങളുടെ ഉത്സവരംഗങ്ങളായി മാറുന്നു. വഴിവിളക്കുകൾ ഇത്ര മനോഹരമായി വിന്യസിക്കുവാൻ മറ്റൊരു രാജ്യക്കാർക്കും കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. റൈൻനദിയുടെ പ്രാന്തങ്ങളിലുള്ള വ്യവസായമേഖലകളിലും ബെർളിൻനഗരത്തിലെ പച്ചക്കാടുകളുടെ അരികുപറ്റിക്കിടക്കുന്ന രാജപാതയിലും വൈദ്യുതഭീപങ്ങളുടെ വിന്യാസഭംഗി കണ്ടാൽ നോക്കിനിന്നുപോകും.

ഇതിൽനിന്നൊക്കെ വ്യത്യസ്തമായി, ബെർളിൻ നഗരത്തിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽ, കൈസർ വിലും മെമ്മോറിയൽ ചതു് എന്ന പ്രസിദ്ധമായ ദേവാലയം മാത്രം യുദ്ധത്തിന്റെ ഭയങ്കരതയെ വിളംബരം ചെയ്തുകൊണ്ടുനില്ക്കുന്നുണ്ടു്. ഇടയ്ക്കുവെച്ചു് ഒടിഞ്ഞുപോയ മണിമാളികയോടുകൂടി ഇരുന്നു്, വികൃതമായി, എവിടെനിന്നുനോക്കിയാലും കാണത്തക്കനിലയിൽ അതങ്ങിനെ നിർത്തിയിരിക്കുകയാണു്. പുതുക്കിപ്പണിയാൻ കഴിയാഞ്ഞല്ല—യുദ്ധത്തിന്റെ യാതനകൾക്കു് ഒരു സ്താരകം വേണമെന്നു നിശ്ചയിച്ചതുകൊണ്ടു്. ജെർമ്മൻ ജനതയ്ക്കും മനുഷ്യരാശിക്കും മുഴുവൻ തന്നെയും അതു് എന്നും ഒരു ഭീകരസ്വപ്നത്തിന്റെ അനുഭൂതിയെ ജനിപ്പിക്കുമെന്നുള്ളതു നിശ്ചയമാണു്.

ഞങ്ങളുടെ വിമാനം ബെർളിനിലെ ടെംപെൽ ഹോഫ് താവളത്തിലേക്ക് താണവന്ന അവസരത്തിൽ തന്നെ മുത്തിമത്തായ വിഷാദംപോലെ നില്ക്കുന്ന ഈ ദേവാലയം എന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ പെടുകയുണ്ടായി. അന്നു സായാഹ്നത്തിൽ തന്നെ ഡോക്ടർ മഹാദേവനും ഞാനും കൂടി അവിടം സന്ദർശിച്ചു. സ്റ്റാരകമായി നിർത്തിയിരിക്കുന്ന പള്ളിക്കത്തൊട്ടടുത്ത് അതിവിശാലമായ ഒരു പ്രാർത്ഥനശാല പുതുതായി നിർമ്മിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിന്റെ നാലുവശവും ഉയർന്ന കണ്ണാടിഭിത്തികളാണ്. അവയിൽ മുഴുവനും അതിമനോഹരമായ ചിത്രങ്ങളും. വെളിച്ചം ഉള്ളിലേക്കു കടന്നുവരുമ്പോൾ ഈ ചിത്രങ്ങൾ അനുഭവകവേദ്യമായ ഒരു ദിവ്യചൈതന്യത്തോടെ ശോഭിക്കുന്നു. ആ മണ്ഡപത്തിൽ ഗംഭീരമായ ഒരു ക്രിസ്തുവിഗ്രഹം സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. കൈകൾ ഇരുവശത്തേയ്ക്കും നീട്ടിനില്ക്കുന്ന ഭീമാകാരമായ ആ വിഗ്രഹത്തിന്റെ കണ്ണുകളിൽനിന്ന് കടന്നുവരും വേദനയും ഇററിറുവീഴുന്നതുപോലെ തോന്നും. ആഴമറ്റ മഹാഭൂഖവും അക്ഷയമായ കാരുണ്യവും സ്നേഹവായ്പയും കലർന്ന ആ ദേവസന്നിധിയിൽ ആരും കരഞ്ഞുപോകും. ശോകമധുരമായ സംഗീതം അവിടെ സദാസമയവും മാറൊലിക്കൊള്ളുന്നു. പ്രായമായ സ്രീജനങ്ങൾ ആ മണ്ഡപത്തിലെ ഇരിപ്പിടങ്ങളിൽ തനിയെ ഇരുന്ന് വിങ്ങിവിങ്ങിക്കരയുന്നത് ഞങ്ങൾ കണ്ടു.

5. അഭ്യുത്ഥാനം

ജെർമ്മനിയുടെ അത്യുജ്വലമായ ഈ അഭ്യുത്ഥാനത്തിന്റെയും ക്ഷണേനയുള്ള ഐശ്വര്യപ്രാപ്തിയുടേയും രഹസ്യമെന്താണ്? അമേരിക്ക മുക്തഹസ്തമായിച്ചെയ്ത് ധനസഹായമാണെന്ന് പലരും—അമേരിക്കൻ ടൂറിസ്റ്റുകൾ വിശേഷിച്ചും—പറയാറുണ്ട്. ഇതിന്റെ പരമാർത്ഥം എന്തെന്നു നോക്കാം.

1945 മുതൽ 1959വരെ, മാർഷൽ പദ്ധതിപ്രകാരം

മുളള സഹായം ഉൾപ്പെടെ 4000 മില്യൺ* (40,000 ലക്ഷം) ഡോളറാണ് അമേരിക്കയിൽനിന്ന് ജെമ്മനിക്കു ലഭിച്ചതെന്ന് കണക്കുകളിൽ നിന്നു കാണുന്നു. (ഇത് ഏകദേശം 2000 കോടി രൂപയോളം വരും) പക്ഷെ അത്രയ്ക്കുള്ള വികസനഫലങ്ങളൊന്നുമല്ല ആ രാജ്യത്തു കാണുന്നത്. 1960ൽ തന്നെ പശ്ചിമജെമ്മനിയുടെ മൊത്തമുളള ദേശീയവരുമാനം (സമ്പദ്വ്യവസ്ഥയുടെ എല്ലാ വിഭാഗങ്ങളിലും നിന്നുള്ളത്) 26,000 കോടി രൂപയായി. ഇത് 1950നെ അപേക്ഷിച്ച് 190 ശതമാനം അധികമാണെന്ന് കണക്കാക്കിയിരിക്കുന്നു. അവരുടെ സമ്പദ്വ്യവസ്ഥ 14 ശതമാനംവരെ വർദ്ധിച്ചു വെള്ളപ്പൊക്കം.

ഇന്ത്യയിലെ കമ്യൂണിസ്റ്റ് ആലോചിച്ചാൽ മാത്രമേ ജെമ്മൻ വികസനത്തിന്റെ ഗുരിമാവ് വ്യക്തമാവുകയുള്ളൂ. വെറും രണ്ടു ശതമാനം മാത്രമുള്ള വളർച്ചയ്ക്കുവേണ്ടിയാണ് നമ്മുടെ രാജ്യം പഞ്ചവത്സരപദ്ധതികളിലൂടെ പരിശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. നമുക്കും വളരെയധികം വിദേശ സഹായം ലഭിക്കുകയുണ്ടായി. അതുകൊണ്ടൊന്നും വേണ്ടിടത്തോളമോ പ്രതീക്ഷിച്ചിടത്തോളമോ, ഫലമുണ്ടായിട്ടില്ലെന്നു മാത്രം. നമുക്ക് ഒരു മഹായുദ്ധത്തിന്റെ കേടുപാടുകൾ നീക്കേണ്ട ഭാരം ഇല്ലായിരുന്നു എന്ന വസ്തുതയും ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ഓർമ്മിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

വിദേശസഹായം മൂലമാണ് ജെമ്മനി വീണ്ടും ഐക്യരൂപം പ്രാപിച്ചത് എന്നുള്ള വാദം സമ്മതിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല. പിന്നെ എന്താണ് അതുതകരമായ ഈ അഭ്യുത്ഥാനത്തിന്റെ രഹസ്യം? അതിൽ ഇന്ദ്രജാലമൊന്നും ഇല്ലെന്നുള്ളത് തീർച്ചയാണ്. മന്ത്രംകൊണ്ട് മാങ്ങ വീഴുകയില്ലല്ലോ. ജെമ്മൻകാരുടെ ലോകപ്രസിദ്ധമായ അദ്ധ്യാനശീലം മാത്രമേ ഒരു കാരണമായി പറയാവൂ.

* പത്തുലക്ഷത്തിന്റെ സ്ഥാനത്തെ കുറിക്കുന്ന ഈ സാമ്പല്യകിക പദം നമ്മുടെ ഭാഷയിലും സ്വീകരിക്കാമെന്നു തോന്നുന്നു. മറ്റു രാഷ്ട്രങ്ങളുടെ കണക്കുകളെല്ലാം ഈ തോതിലാണ്—ലക്ഷത്തിലും കോടിയിലുമല്ല.

യാനുള്ള. “അദ്ധ്വാനമാണ് സമ്പത്തു്” എന്ന മഹാവാക്യം മുത്തിമത്തായി തെളിയിച്ചിരിക്കുന്നതാണ് ആരാജ്യത്തു് നാം കാണുന്ന മഹത്തുതം. ജെമ്മൻകാരനെ പണ്ടു മുതൽക്കു “യൂറോപ്പിലെ പണിക്കുതിര” എന്നാണ് വിളിച്ചുവരുന്നതു്. പണിക്കുതിര പലപ്പോഴും പടക്കുതിരയും ആകുമെന്നുള്ളതു പരമാർത്ഥമാണ്. പക്ഷെ ഇങ്ങിനെ പണിയെടുക്കുവാൻ മടിയില്ലാത്ത ഒരു ജനത ലോകത്തിലില്ല.

ചരിത്രത്തിന്റെ ഗതിയിൽ ഐശ്വര്യം പ്രാപിച്ച പല രാജ്യക്കാരും അന്യരാജ്യക്കാരെ അടിമകളാക്കി പണിയെടുപ്പിച്ചാണ് മേന്മ നേടിയതു്. ആറായിരം വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പു് ഈജിപ്ഷ്യൻ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ കാലം മുതൽക്കു് ഇതു നാം കാണുന്നതാണ്. ഉദ്ബുദ്ധ മെന്നു കരുതപ്പെടുന്ന അധുനാതനകാലത്തു് ഈ വസ്തുത കരുതലാമലകംപോലെ വ്യക്തമായിട്ടുണ്ട്. 1518 മുതൽ 1865വരെ 15 മില്യൺ (150 ലക്ഷം) ആഫ്രിക്കക്കാർ തങ്ങളുടെ വീട്ടിലും നാട്ടിലും നിന്നു് ബലാൽക്കാരേണ ബന്ധനസ്ഥരാക്കപ്പെട്ടു് അമേരിക്കൻ ഭൂഖണ്ഡത്തിൽ വില്ക്കപ്പെടുകയുണ്ടായി എന്നു കണക്കാക്കിയിരിക്കുന്നു. ആട്ടിൻപററങ്ങളെ കൊണ്ടുപോകുന്നതിലും കഷ്ടമായ രീതിയിൽ കപ്പലിൽ കയറ്റി അറാബ്യാൻറിക്ക് സമുദ്രത്തിന്റെ അക്കരകടത്തിയ ഈ “കുത്ത ചരക്കി”ന്റെ വ്യാപാരത്തിൽനിന്നു് പശ്ചിമയൂറോപ്പിലെ പല രാജ്യക്കാരും ഭീമമായ ലാഭമുണ്ടാക്കി. 1870നും 1880നും ഇടയ്ക്കു് 87 അടിമക്കുപ്പലുകളുടെ ഉടമയായ ലിവർപൂളിലെ ഒരു കച്ചവടസംഘം പന്ത്രണ്ടുമാസത്തെ വ്യാപാരത്തിൽനിന്നു മൂന്നുലക്ഷം പവൻ ലാഭമുണ്ടാക്കിയതായി കണക്കുണ്ട്. അക്കാലത്തു് വെറും ആറുപവൻകൊണ്ടു് ഒരാൾക്കു് ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ഒരു കൊല്ലത്തെ ജീവിതച്ചെലവുകൾ നടത്തുവാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നു എന്ന വസ്തുത ഈ സന്ദർഭത്തിൽ സ്മരിക്കുക!

ഈ വ്യാപാരം കണ്ണിൽപോരയില്ലാത്ത ക്രൂരതയുടെ കൂത്തരങ്ങായിരുന്നു. അടിമയ്ക്കു ദീനം പിടിച്ചാൽ

അവനെ അപ്പാടെ കടലിൽ തള്ളുകയായിരുന്നു പതിവ്. ചിലപ്പോഴൊക്കെ ജീവകാരുണ്യത്തിന്റെ പേരിൽ അധീശ ഗവണ്മെണ്ടുകൾ അടിമക്കപ്പലുകൾ പരിശോധിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. ആ സന്ദർഭത്തിൽ കണക്കിൽ കൂടുതലുള്ള ‘‘ഉരു’’ക്കളെ വരിവരിയായി തുടലിൽ തൊടുത്ത് കപ്പലിന്റെ പുറകിൽ കെട്ടിയിട്ട് തണുപ്പേറിയ കടൽ വെള്ളത്തിലൂടെ ബഹുദൂരം വലിച്ചുകൊണ്ടുപോയിരുന്നു. ഈ ഒളിച്ചുകടത്തലിനേയും അതിഭയങ്കരമായ ക്രൂരതകളെയും കുറിച്ച് മന:സാക്ഷിക്കേത്തുകൊണ്ട് കുറും പറഞ്ഞ മാനുന്മാരെ ബൈബിളിലെ വാക്യങ്ങൾ ഉദ്ധരിച്ച് കച്ചവടക്കാർ സമാധാനിപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുകയുണ്ടായി. അടിമകളെ വിലയ്ക്കുവാങ്ങിയ അമേരിക്കയിലെ കടിയേറുകാരും അവരെ ദുഃഖവും വേദനയും ക്ഷീണവും ഒന്നുമില്ലാത്ത ജംഗമസാധനങ്ങളായിട്ടാണ് പരിഗണിച്ചത്. മടികാണിച്ചവരെ പച്ചജീവനോടുകൂടി അടിച്ചുകൊന്നാണ് മറ്റുള്ളവരെ അദ്ധ്വാനിക്കുവാൻ പഠിപ്പിച്ചത്.

‘‘ഈ കിരാതവാണിജ്യം ഈജിപ്തിലെ ഫേറോകളുടെ ക്രൂരതപോലെ അതിന്റെ സ്റ്റോറകും അവശേഷിപ്പിച്ചു. വ്യവസായവിപ്ലവത്തെ മുന്നോട്ടുകുതിക്കുവാൻ സഹായിച്ച സഞ്ചിതമൂലധനമാണ് യൂറോപ്പിലുണ്ടായ സ്റ്റോറകും. അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളിലെയും തെക്കേ അമേരിക്കയിലെയും സ്റ്റോറകും ഒരു പുതിയ ഭൂഖണ്ഡത്തെ കെട്ടിപ്പടുക്കുവാൻ സഹായിച്ച തൊഴിലാളിവർഗ്ഗമായിരുന്നു. എന്നു വരികിലും അതോടൊപ്പം തന്നെ, അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളിലെങ്കിലും, അത് മറ്റൊരു നേട്ടവും അവശേഷിപ്പിച്ചു—കുറഞ്ഞ മനുഷ്യന്റെ വിരോധാഗ്നിയും വെള്ളക്കാരന്റെ അപരാധഭാരവും! ഇതുണ്ടും അടുത്തകാലത്തെങ്ങും നീങ്ങുന്ന ലക്ഷണമില്ല.’’*

ഐശ്വര്യത്തിന്റെ നിദാനം ഇതാണ്. മനുഷ്യൻ ചോരനീരാക്കി ചെയ്യുന്ന അദ്ധ്വാനത്തിൽനിന്നു മാത്രമെ സമ്പത്തുണ്ടാവുകയുള്ളൂ. യുദ്ധത്തിൽ തോല്പുകയും, കോള

* Black Cargoes by Daniel P. Mannix with Malcolm Cowley. 1962

നികളും സാമ്രാജ്യവും ഒന്നും സമ്പാദിക്കുവാൻ കഴിവില്ലാതെ വരുകയും ചെയ്തതുകൊണ്ട് ഇന്നത്തെ ജെമ്മൻ കാരൻ സ്വയം അവന്റെ തന്നെ അടിമയായി മാറിയിരിക്കുകയാണ്. ആദ്യകാലത്തൊക്കെ അരവയറോടു കൂടിയാണ് അവൻ പണിയെടുത്തത്. റോഡുകളും തീവണ്ടിപ്പാതകളും ദേവാലയങ്ങളും മറ്റും പണിയുന്നതിന് കൂലിയില്ലാത്ത വേലയും അവൻ ചെയ്യുകയുണ്ടായി. അഞ്ചുമണിവരെ മാത്രം ജോലിചെയ്യുവാൻ കടപ്പെട്ട തൊഴിലാളികൾ അഞ്ചുമണിവരെയും ആറുമണിവരെയും സ്വമേധയാ പണിയെടുത്തു. അധികം ചെയ്തത് രാഷ്ട്രത്തിന്റെ പുനരുദ്ധാരണത്തിനുവേണ്ടിയുള്ളതന്റെ സംഭാവനയായിട്ടാണ് ഓരോ തൊഴിലാളിയും കരുതിയത്. ആശാരിയും കൊല്ലനും കല്ലണിക്കാരനും, എന്നു വേണ്ട എല്ലാവരും, ജോലിചെയ്യുന്നതിന്റെ ഇടയിൽതന്നെയാണ് മദ്ധ്യാഹ്നഭക്ഷണം കഴിച്ചത്. അതിനുവേണ്ടി വേല നിറുത്തുവാൻ അവർക്ക് സമ്മതമല്ലായിരുന്നു. ഇടത്തു കൈയിൽ റൊട്ടിയും വലത്തു കൈയിൽ കമ്മായക്കരണ്ടിയുമായി നിന്ന് ഇഷ്ടികപ്പണി ചെയ്ത കല്ലണിക്കാരുടെ കഥകൾ ഇന്നും കേൾക്കാവുന്നതാണ്. ഇങ്ങിനെ പണിയെടുത്തതിന്റെ ഫലമാണ് അവർ ഇന്ന് അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്.

കിഴക്കൻ ജെമ്മനിയിൽ നിന്നു വന്ന ലക്ഷക്കണക്കിലുള്ള അഭയാർത്ഥികളും ഇങ്ങിനെ വേലചെയ്യുവാൻ കഴിവുള്ളവരായിരുന്നു. ശരീരശക്തിയുള്ള ഒരു ജെമ്മൻ തൊഴിലാളിയെ കിട്ടുന്നത് 10,000 രൂപാ മൂലധനം ലഭിക്കുന്നതിനു തുല്യമാണെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. 1950വരെ 12 മില്യൺ (120 ലക്ഷം) അഭയാർത്ഥികളെങ്കിലും റഷ്യൻ ആധിപത്യത്തിലുള്ള കിഴക്കൻ പ്രദേശങ്ങളിൽ നിന്ന് പശ്ചിമജെമ്മനിയിൽ എത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നാണ് കണക്ക്. ഇവരിൽ 80 ലക്ഷമെങ്കിലും പണിയെടുക്കുവാൻ കഴിവുള്ളവരായിരുന്നു എന്ന് ഊഹിക്കാം. ആളൊന്നിന് 10,000 രൂപാ എന്ന കണക്കിന് ഈ വഴിക്കും

തങ്ങൾക്ക് വൻപിച്ച വിദേശസഹായം ലഭിക്കുകയുണ്ടായെന്നു് ജെമ്മൻകാർ ഫലിതം പറയാറുണ്ടു്.

6. ഇന്ത്യയിലെ കഥ

പ്രയത്നംകൊണ്ടു് എന്തൊക്കെ സാധിക്കാമെന്നുള്ളതിനു് ജെമ്മനിയും, പ്രയത്നിക്കാത്തതുകൊണ്ടു് എന്തൊക്കെ സാധിക്കുകയില്ലെന്നുള്ളതിനു് നമ്മുടെ മാതൃഭൂമിയും ഉത്തമദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാണു്. ഒരു ചെറിയ കാര്യം മാത്രം നോക്കാം. കല്ലുത്തയിലും ഫ്രാക്ചുർട്ടിലും അന്തദ്ദേശീയ വിമാനത്താവളങ്ങളുണ്ടു്. കല്ലുത്തയിൽ വന്നു പോകുന്നതിന്റെ പത്തിരട്ടി യാത്രക്കാരുടെ സൗകര്യങ്ങളാണു് ഫ്രാക്ചുർട്ടിലെ വിമാനത്താവളം സാധിച്ചുകൊടുക്കേണ്ടതു്. അവിടുത്തെ കെട്ടിടങ്ങൾ അത്രയ്ക്കു വലുതുമാണു്. എങ്കിലും ഇവിടെയുള്ളത്ര ശുചീകരണജോലിക്കാരെ അവിടെയെങ്ങും കാണാനില്ല. കല്ലുത്താത്താവളത്തിൽ ഏവിടെ നോക്കിയാലും ചൂലംകൊണ്ടു നടക്കുന്ന ജോലിക്കാരെ കാണാം. ഒരു മണിക്കൂറിനിടയ്ക്കു് ഇരുപത്തിയഞ്ചു പേരെ എങ്കിലും ഞാൻ എണ്ണിയതോർക്കുന്നു. പക്ഷെ അവരുടെ ജോലി ചൂലംകൊണ്ടു് നടക്കുകയും, കളിമുറികളുടെ വാതില്ലിൽ കൂട്ടംകൂടി നിന്നു് ബീഡി വലിക്കുകയും, ഗതികേടുകൊണ്ടു് കളിമുറിയിൽ കയറുവാൻ ഇടയാകുന്ന യാത്രക്കാരോടു് “ബക്ഷീസ്” ചോദിക്കുകയും, കൊടുത്തില്ലെങ്കിൽ ദഹിച്ചു പോകത്തക്കവണ്ണം തുറിച്ചു നോക്കുകയും മാത്രമാണെന്നു് പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. രാഷ്ട്രപതിയോ പ്രധാനമന്ത്രിയോ വരുന്ന അവസരങ്ങളിൽ വിശ്രമമുറികളും ഇടനാഴികകളും അടിച്ചു വാരിയെങ്കിലായി. കളിമുറികളുടെ അടുത്തെങ്ങും പോകുവാൻ സാധ്യമല്ല. അത്രയ്ക്കു യേക്കരമായ ദുഗ്ഗന്ധമാണു്. കഴൽമുഖങ്ങൾ എപ്പോഴും ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയോ, തുറക്കാൻ കഴിയാത്തവണ്ണം അടഞ്ഞിരിക്കുകയോ ആയിരിക്കും. ചങ്ങലവലിച്ചാൽ വെള്ളം വീഴുകയില്ല. പലയിടത്തും ചങ്ങലതന്നെ ഉണ്ടാവില്ല.

നേരെമറിച്ച് ഫ്രാക്ചുർട്ടു് വിമാനത്താവളത്തിൽ

ഏക്കർകണക്കിന് വിസ്താരമുള്ള വിശ്രമമുറിയിൽ, നിലത്തുകിടന്ന് ഉരുണ്ടാൽപോലും വസ്ത്രത്തിൽ അഴുക്കു പറുകയില്ല. കളിമുറികൾ അങ്ങേയറ്റത്തെ ശുചിത്വമുള്ളവയാണ്. (ഇത് ജെമ്മനിയിൽ പൊതുവേ കാണാവുന്ന ഒരു സവിശേഷതയാണ്.) ചുമതലപ്പെട്ടവർ ഈ രാജ്യത്തു് അവരുടെ ജോലിചെയ്യുകയില്ലെന്നും, അവിടെ അതു ചെയ്യുമെന്നും, മാത്രമേ, അതിഭയങ്കരവും ഓരോ ഇന്ത്യക്കാരനും ലജ്ജാവഹവുമായ ഈ വ്യത്യാസത്തിന് ഒരു കാരണം പറയാനുള്ളൂ. കല്ലുത്ത വെള്ളമില്ലാത്ത ദിക്കല്ല. ജോലിക്കാരാണെങ്കിൽ ആവശ്യത്തിനു വേണ്ടതിൽ കൂടുതലുമുണ്ട്. പക്ഷെ ബീഡിയും വലിച്ചുകൈയും നീട്ടിനിന്നാൽ മാലിന്യം നീങ്ങുകയില്ലല്ലോ. അതു നീങ്ങണമെങ്കിൽ അടിച്ചുവാരണം, കഴുകണം, തുടയ്ക്കണം. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ പ്രയത്നിക്കണം.

കാലാവസ്ഥയുടെ കർക്കശത്വം കൊണ്ടായിരിക്കുമോ നാമിങ്ങിനെ ജോലി ചെയ്യുന്നതിൽ വിമുഖന്മാരായത്? അതും ഒരു കാരണമായിരിക്കാം. ഏതായാലും അതുകൊണ്ട് മറ്റൊരു ഗുണമുണ്ടെന്ന് പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ശുചിത്വത്തിന്റെ കാര്യത്തിലെങ്കിലും മനുഷ്യൻ ചെയ്യാത്തതു് പ്രകൃതി ചെയ്യുന്നുണ്ട്. ഇവിടുത്തെ ചൂടിൽ മാലിന്യങ്ങൾ അതിവേഗം ഉണങ്ങി നിദ്ദോഷമായിത്തീരുന്നു. അതൊരു മഹാനുഗ്രഹമാണ്.

രണ്ടാഴ്ചത്തെ താമസത്തിനിടയ്ക്കു് ഒരിക്കലേങ്കിലും മറ്റു ജോലിയില്ലാതെ കത്തിയിരുന്ന് പത്രം വായിച്ചു സമയം കളയുന്ന ഒരു ജെമ്മൻകാരനെ കണ്ടതായി ഞാൻ ഓർമ്മിക്കുന്നില്ല. വീട്ടിലിരുന്ന് രാത്രിയിലോ അതിരാവിലെയോ വല്ലവരും വായിക്കുന്നുണ്ടാവണം. അല്ലെങ്കിൽ പത്രങ്ങൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയില്ലല്ലോ. ഇംഗ്ലണ്ടിലും അമേരിക്കയിലും ജനങ്ങൾ പത്രം വായിക്കുന്നതിൽ ഉത്സുകരാണ്. ഇംഗ്ലണ്ടിൽ “ടൈംസ്” പത്രം കൈയിൽ പിടിച്ചുകൊണ്ടു നടക്കുന്നത് അന്തസ്സായിട്ടാണ് കരുതപ്പെടുന്നത്. അമേരിക്കക്കാരൻ, വായിച്ചില്ലെങ്കിലും, അഞ്ചുറാത്തൽ ഭാരമുള്ള ദിനപത്രം വാങ്ങിക്കും.

അത് എവിടെ കളയണമെന്നറിയാതെ വിഷമിക്കുന്നതും കാണാം. ജെമ്മൻകാരന് ഇങ്ങിനെയുള്ള അഭിജ്ഞഭാവങ്ങളൊന്നുമില്ല. അത്രയും സമയംകൂടി പണിയെടുക്കുവാനാണ് അവൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നത്. അല്ലെങ്കിൽ ബീയർ കുടിക്കുവാൻ. അത് ആരോഗ്യത്തിന് നല്ലതാണ്; ക്ഷീണവും മാറും!

7. സാധനപാഠം

ഇതുവരെ നല്ലിയ വിവരണത്തിൽനിന്ന് പശ്ചിമ ജെമ്മനി ആധുനികലോകത്തിലെ ഏറ്റവും ഐശ്വര്യ സമ്പന്നമായ രാജ്യമാണെന്ന് വായനക്കാർ ധരിച്ചിരിക്കുമോ എന്നു സംശയിക്കുന്നു. അങ്ങിനെ ഒരു ധാരണ ജനിപ്പിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ല. ആ ബഹുമാനി ഇന്നും, ഒരുപക്ഷെ എന്നും, അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകൾക്ക് അവകാശപ്പെട്ടതാണ്. ആ രാജ്യത്തെ സമ്പൽസമൃദ്ധി നമ്മെ ഭയപ്പെടുത്തുന്ന തോതിലുള്ളതാണ്. അവരുടെ നഗരങ്ങളും സൗധങ്ങളും വ്യവസായശാലകളും യന്ത്രസാമഗ്രികളും ഗതാഗത സൗകര്യങ്ങളും മറ്റു ഭൗതിക വിഭവങ്ങളും ലോകത്തിൽ മറെറാരിടത്തും കാണുകയില്ല. ഈ വിഷയത്തിൽ അമേരിക്കയോടു കിടപിടിക്കുവാൻ ഏതെങ്കിലും രാജ്യത്തിന് എന്നെങ്കിലും സാധിക്കുമോ എന്നു സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. സോവിയറ്റ് റഷ്യ അവരെ അതിശയിക്കുവാൻ വെമ്പുകയാണ്. പക്ഷെ മനസ്സ് എത്തുന്നിടത്തു് സമ്പദ്വ്യവസ്ഥ എത്തുന്നില്ല. സമനിലയെ പ്രാപിക്കുന്നതുപോലും ഒരു വിദൂരസ്വപ്നമായി ശേഷിക്കുന്നതേയുള്ളൂ.

ഇവിടെ ഒരു കാര്യം പ്രത്യേകം സ്മരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകൾക്ക് ഒരു ഭൂഖണ്ഡത്തിന്റെ വലിപ്പമുണ്ട്. അതിന്റെ ഭൂവിസ്തൃതി ഇന്ത്യയുടെ മൂന്നിരട്ടിയാണ്. പ്രകൃതി എല്ലാ പ്രകാരത്തിലും ആ രാജ്യത്തെ അനുഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നു. അവിടുത്തെ ഭൗതികവിഭവങ്ങൾ അക്ഷയമാണെന്നുതന്നെ പറയാം. ജനസംഖ്യയാണെങ്കിൽ ഇന്ത്യയുടേതിൽ പകുതിപോലുമില്ല. ഒഴിഞ്ഞു

കിട്ടിയ ഒരു ഭൂഖണ്ഡത്തെ ഈ നിലയിൽ വളർത്തിയെടുത്തതിന്റെ മേന്മ തീർച്ചയായും അവർക്കുണ്ട്. അതിന്റെ പിന്നിൽ ആദരണീയമായ ദീർഘവീക്ഷണവും അടിയുറച്ച ദേശാഭിമാനവും അതിമഹത്തായ അദ്ധ്വാനവും ഉണ്ടെന്നുള്ളതു് അനിഷേധ്യമായ വസ്തുതയാണു്. എങ്കിലും ചിത്രത്തിന്റെ വൈപുല്യത്തിനു് ചുമരും സഹായകമായിരുന്നു. അതു കിട്ടിയതിലുള്ള മഹാഭാഗ്യം വിസ്മരിക്കാവുന്നതല്ല.

പശ്ചിമജെമ്മനി പതിനഞ്ചു കൊല്ലംകൊണ്ടു നേടിയ സമ്പൽസമൃദ്ധിയുടെ കാര്യത്തിൽ ഇങ്ങിനെയുള്ള പരിഗണനകൾക്കു സ്ഥാനമില്ല. ഭാഗ്യാതിരേകത്തിൽ നിന്നല്ല, ലോകം അറിഞ്ഞിട്ടുള്ളതിൽവെച്ചു് ഏറ്റവും ഭാരണമായ ഒരു മഹാഭാഗ്യദോഷത്തിൽ നിന്നാണു് അതിന്റെ തുടക്കം. അവർക്കുണ്ടായ അഭ്യുദയം അദ്ധ്വാനിക്കുവാൻ സന്നദ്ധരായ ഏതു രാജ്യക്കാർക്കും കൈവരുത്താവുന്നതാണു്. ഈ സാഹചര്യങ്ങൾ ആലോചിക്കുമ്പോഴാണു് അവരുടെ നേർക്കു് അങ്ങേയറ്റത്തെ ബഹുമാനം തോന്നുന്നതു്. കൈസറുടെയും, ഹിററു്ലറുടേയും യഹൂദമർദ്ദനത്തിന്റെയും കോൺസെൻട്രേഷൻ ക്യാമ്പുകളുടെയും പാപഭാരത്തിൽനിന്നു് ജെമ്മൻ ജനതയ്ക്കു് ഒരു കാലത്തും ഒഴിഞ്ഞുമാറുവാൻ സാധ്യമല്ലെങ്കിലും, കഴിഞ്ഞ പതിനഞ്ചു വഷ്ത്തിനുള്ളിൽ സാമ്പത്തികരംഗത്തു് അവർ സാധിച്ച മഹാതൂതം ആധുനികലോകത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ സുവർണ്ണലിപികളിൽ പ്രകീർത്തിക്കപ്പെടുമെന്നുള്ളതു തീർച്ചയാണു്.

മനുഷ്യസമുദായത്തിൽ ഭൂരിഭാഗവും ഇന്നു് അവർണ്ണനീയമായ ദാരിദ്ര്യത്തിലും മഹാദുഃഖത്തിലുമാണു് ദിനരാത്രങ്ങൾ തള്ളിനീക്കുന്നതു്. ശുദ്ധജലംപോലും കടിക്കുവാൻ കിട്ടാതെ, ഒരു നേരത്തെ ആഹാരത്തിനുപോലും വഴിയില്ലാതെ, രോഗശാന്തിക്കു് ഉപായങ്ങളില്ലാതെ, കോടിക്കണക്കിലുള്ള ജനങ്ങൾ കഷ്ടപ്പെടുകയാണു്. ഇവ ക്ഷെല്ലാം ആധുനിക ജെമ്മനിയുടെ അതൂതാവഹമായ അഭ്യുദയത്തിൽനിന്നു് വിലയേറിയ പാഠങ്ങൾ പഠിക്ക

വാനുണ്ടെന്ന് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. ഈ പാഠങ്ങൾ അമേരിക്കയിൽനിന്നോ റഷ്യയിൽനിന്നോ ലഭിക്കുകയില്ല. സ്വന്തം ശരീരത്തിൽനിന്ന് തീജ്വാലകളുണ്ടാക്കി കൂടോടുകൂടി കത്തിവീണു ദഹിക്കുകയും ആ അഗ്നി കണ്ഡത്തിൽനിന്നുതന്നെ വീണ്ടും ഉടലെടുക്കുകയും ചെയ്യുമെന്ന് വിശ്വസിച്ചുപോരുന്ന കുറുത്തനിറമുള്ള ഈഗിൾ പക്ഷിയുടെ രൂപമാണ് ജെമ്മൻ ജനത തങ്ങളുടെ കൊടിയടയാളമായി സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. സ്വർണ്ണവർണ്ണമായ പശ്ചാത്തലത്തിനെതിരെ ശക്തിയേറിയ ചിറകുകൾ വിരിച്ച് ആ കൃഷ്ണവിഹംഗം നേരെ തൂക്കായി ആകാശവിതാനത്തിലേക്ക് ഉയരുന്നതായി ചിത്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. പൗരാണികമായ പ്രസ്തുതസങ്കല്പത്തെ ദേശീയചിഹ്നമായി സ്വീകരിച്ചപ്പോൾ, ആ പക്ഷിപോലും അതിന്റെ ചിതാഭസ്മത്തിൽനിന്ന് ഇത്രവേഗം പറന്നുയന്ന് അംബരമണ്ഡലത്തെ അധിരോഹണം ചെയ്യുവാൻ ശക്തമാകുമെന്ന് ആരും പ്രതീക്ഷിച്ചിരിക്കുകയില്ല. എന്തൊരു പുനരുത്ഥാനമാണിത്!

മുൻസ്റ്ററിലെ സർവ്വകലാശാല സന്ദർശിച്ചശേഷം ബോണിലേക്ക് മടങ്ങുന്നവഴി രസതന്ത്രവ്യവസായത്തിന് പേരുകേട്ട ബയർ (Bayer) കമ്പനിയുടെ ആസ്ഥാനമായ ലെവർകുസെൻ നഗരത്തിന്റെ സമീപത്തുകൂടെ സഞ്ചരിക്കുവാനിടയായി. സമയം രാത്രിയായിരുന്നു. റൈൻ നദിയുടെ തീരത്ത് സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന അതിവിശാലമായ ആ വ്യവസായ കേന്ദ്രം ഒരു ഗന്ധപ്നഗരം പോലെ മിന്നിത്തിളങ്ങുന്നത് ഞാൻ കണ്ടു. 33 നിലകുള്ള അവിടുത്തെ അഡ്മിനിസ്ട്രേറ്റീവ് മന്ദിരമാണ് പശ്ചിമജെമ്മനിയിലെ ഏറ്റവും ഉയരമുള്ള കെട്ടിടം. അതിനേക്കാൾ ഉയരത്തിൽ, അനേകം നാഴിക അകലെ നിന്നുപോലും കാണത്തക്കവിധത്തിൽ, വൈദ്യുതദീപത്താൽ വിരചിക്കപ്പെട്ട, ലോകപ്രസിദ്ധമായ 'ബയർ കുരിശ്' ആകാശനീലിമഞ്ജുതിരെ പ്രകാശിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. Bayer എന്ന അക്ഷരങ്ങൾ ഇടത്തുനിന്നു വലത്തോട്ടും, മുകളിൽനിന്നു താഴോട്ടും, കുരിശിന്റെ ആകൃ

തിയിൽ എഴുതിയിട്ടുള്ളതാണ് പ്രസ്തുത കമ്പനിയുടെ ചിഹ്നം. തലവേദനയ്ക്ക് സിദ്ധൗഷധമായ ആസ്പിരിൻ ഗുളികയുടെ നിർമ്മാതാക്കളായിട്ടാണ് ഈ കമ്പനി അഞ്ചു ഭൂഖണ്ഡങ്ങളിലും അറിയപ്പെടുന്നത്. ലോകത്തിന് പലപ്പോഴും തലവേദനയുണ്ടാക്കിയ ജെർമ്മനിയുടെ അന്തരീക്ഷത്തിൽ, ആ രാത്രിയിൽ പ്രസ്തുതചിഹ്നം പ്രകാശിക്കുന്നത് കണ്ടപ്പോൾ അതിൽ വിശേഷതരമായ ഒരു കാവ്യനീതിയുടെ സ്വാഭാസ്യം എനിക്ക് അനുഭവിക്കുവാൻ സാധിച്ചു.

II

8. വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായം

ബോൺ സർവ്വകലാശാലയിലെ പുതിയ ഗ്രന്ഥാലയമാണ് ഞങ്ങൾ ആദ്യം സന്ദർശിച്ച സ്ഥാപനം. അതിന്റെ പണി അടുത്തകാലത്തു കഴിഞ്ഞതേയുള്ളൂ. അവിടെ 7,50,000 ഗ്രന്ഥങ്ങളുണ്ട്. ഇക്കൂട്ടത്തിൽ താളിയോലകളും മറ്റു തരത്തിലുള്ള പ്രാചീനലിഖിതങ്ങളും ഉൾപ്പെടുന്നു. ആധുനികരീതിയിൽ സജ്ജീകൃതമായതുകൊണ്ട് ഈ സ്ഥാപനത്തിൽ വളരെക്കുറച്ചു ജോലിക്കാരെ ഉള്ളൂ. എന്നുവരികിലും ഏറ്റവും സമർത്ഥമായ സേവനമാണ് തങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കുന്നതെന്ന് ഗ്രന്ഥശാലാധ്യക്ഷൻ അഭിമാനത്തോടെ പറയുകയുണ്ടായി. സംസ്കൃതത്തിലും പാലിയിലും ഗുരുമുഖിയിലും എഴുതപ്പെട്ട അനേകം താളിയോലഗ്രന്ഥങ്ങൾ അദ്ദേഹം ഞങ്ങളെ കാണിച്ചു. അവിടുത്തെ ഇൻഡെക്സ് സമ്പ്രദായവും സാങ്കേതികമായ മറ്റു ഏർപ്പാടുകളും ഏറ്റവും മികച്ച രീതിയിലുള്ളതാണെന്നും ഇന്ത്യക്കാരായ ഗ്രന്ഥശാലാപ്രവർത്തകരെ സ്വീകരിച്ച് പരിശീലനം നൽകാൻ തങ്ങൾ എപ്പോഴും സന്നദ്ധരാണെന്നും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു.

“ഇവിടെ ധാരാളമാളുകൾ വായിക്കുവാനും പുസ്തകമെടുക്കുവാനും വരുന്നുണ്ടല്ലോ. പുസ്തകങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെടാറുണ്ടോ?” എന്ന് ഡോക്ടർ മഹാദേവൻ ചോദിച്ചു. “കാര്യമായ നഷ്ടമൊന്നും ഉണ്ടാകാറില്ല. കൊല്ലത്തിൽ പത്തോ ഇരുപതോ പുസ്തകങ്ങൾ കാണാതെ വന്നേക്കും. ഇത്ര വലിയൊരു ഗ്രന്ഥാലയത്തിൽ അതൊരു നഷ്ടമല്ല.” എന്നായിരുന്നു ലൈബ്രേറിയന്റെ മറുപടി.

അതിനുശേഷം പശ്ചിമജെമ്മൻ ഫെഡറേഷനിൽ പെട്ട പതിനൊന്നു സംസ്ഥാനങ്ങളിലെയും സാംസ്കാരിക

വകുപ്പു മന്ത്രിമാരുടെ സംഘടനാകാര്യാലയത്തിലേക്കാണ് ഞങ്ങൾ പോയത്. അവിടെവെച്ച് ജെമ്മിനിയിലെ വിദ്യാഭ്യാസരീതിയെക്കുറിച്ച് വിശദമായ ഒരു വിവരണം ലഭിച്ചു. വിദ്യാഭ്യാസം ഇന്ത്യയിലെപ്പോലെ സംസ്ഥാനങ്ങളുടെ ചുമതലയിൽപ്പെട്ട വിഷയമാണ്. ഫെഡറൽ ഗവണ്മെന്റിന് ഇക്കാര്യത്തിൽ ഇടപെടുവാൻ അധികാരമില്ല. ഭരണഘടനയുടെ സ്വഭാവം ഇതാകയാൽ ഓരോ സംസ്ഥാനത്തിനും, വേണമെങ്കിൽ, സ്വന്തം ഇഷ്ടം അനുസരിച്ചുള്ള വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായം ഏറ്റെടുത്താം. ഇത് തടയുന്നതിനും, ഒരു ചെറിയ രാജ്യത്തിനുള്ളിൽ അന്യോന്യ ഭിന്നങ്ങളായ പതിനൊന്ന് വിദ്യാഭ്യാസസമ്പ്രദായങ്ങൾ നിലവിൽവന്ന് സർവ്വം കഴുപ്പത്തിലാകാതെ നോക്കുന്നതിനും വേണ്ടിയാണ് മന്ത്രിമാരുടെ സംഘടന ശ്രമിക്കുന്നത്. സ്വയംഭരണസ്ഥാപനങ്ങളായ ജെമ്മൻ സർവ്വകലാശാലകൾക്കും ഇങ്ങിനെ ഒരു സംഘടനയുണ്ട്. (റെക്ടോറൻ കോൺഫെറൻസ്.) മന്ത്രിസംഘടനയുടെ നിദ്ദേശങ്ങളും ശുപാർശകളും സംസ്ഥാന നിയമസഭകൾ അംഗീകരിച്ചാൽ മാത്രമേ നടപ്പിലാക്കാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. ഫെഡറൽ ഗവണ്മെന്റും വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുവേണ്ടി പണം നൽകുന്നുണ്ട്. പക്ഷെ അതുമുഴുവനും—സർവ്വകലാശാലകൾക്കുള്ളതുപോലെ—സംസ്ഥാനഗവണ്മെന്റുകൾ മുഖേനയാണ് വിതരണം ചെയ്യുന്നത്.

എലിമെന്ററി വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ കാലദൈർഘ്യം നാലുവർഷമാണ്. അതിനുമുകളിലുള്ള വിദ്യാലയങ്ങൾക്ക് “ഗിസ്സാസിയം” അഥവാ ഗ്രാമർസ്കൂൾ എന്ന പേർ പറയുന്നു. അവിടത്തെ പഠിത്തം ഒൻപതുവർഷമാണ്. ഈ പതിമൂന്നു കൊല്ലവും സൗജന്യവിദ്യാഭ്യാസമാണ് നൽകപ്പെടുന്നത്.

അതിനുശേഷമുള്ള വിദ്യാഭ്യാസസമ്പ്രദായം ഇന്ത്യക്കാരായ നമുക്ക് തീരെ പരിചയമില്ലാത്തതാണ്. സർവ്വകലാശാലാ വിദ്യാഭ്യാസമാണ് പിന്നെ വരുന്നതെങ്കിലും അതിന്റെ അതിപ്രധാനമായ ആദ്യത്തെ പരീക്ഷ

നടത്തുന്നത് സംസ്ഥാനഗവണ്മെന്റാണ്. വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് ഇഷ്ടമുള്ള ഏതു വിഷയവും തിരഞ്ഞെടുത്ത് ഏതു സർവ്വകലാശാലയുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ വേണമെങ്കിലും പഠിക്കാം. തത്ത്വജ്ഞാനവും, രസതന്ത്രവും, പ്രാചീന ജ്യോതിഷവും, ചിത്രകലയുടെ ചരിത്രവും, രാഷ്ട്രവിജ്ഞാനവും, എല്ലാം ഒരുമിച്ചു പഠിക്കാം. ഓരോ വിഷയവും കൊല്ലത്തിൽ രണ്ടു തവണ പഠിപ്പിക്കും. പകുതിക്കൊല്ലം നീണ്ടുനില്ക്കുന്ന ഒരു പാഠപദ്ധതിക്ക് സെമെസ്റ്റർ എന്നു പറയുന്നു. വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് ആദ്യത്തെ സെമെസ്റ്ററിലോ, രണ്ടാമത്തെ സെമെസ്റ്ററിലോ, തങ്ങളുടെ സൗകര്യമനുസരിച്ച്, ചേരാം. ഒരു കാലത്ത് എത്ര വിഷയങ്ങൾക്കു ചേരാമെന്നുള്ളത് വിദ്യാർത്ഥിയുടെ കഴിവും സൗകര്യവും അനുസരിച്ചും, പാഠപദ്ധതികളുടെ സമയക്രമമനുസരിച്ചും, തീർച്ചപ്പെടുത്തേണ്ടതാണ്. സാധാരണയായി ഒരു വിഷയം പഠിക്കുവാൻ ആഴ്ചയിൽ രണ്ടു നാലു മണിക്കൂറിൽ കൂടുതൽ ചെലവാക്കേണ്ടിവരികയില്ല. ഏതായാലും നാല്പതു—നാലരക്കൊല്ലം (8-9 സെമെസ്റ്ററുകൾ) കഴിഞ്ഞതിനുശേഷമേ പരീക്ഷയ്ക്കു ചേരുവാൻ അനുവാദമുള്ളൂ. സംസ്ഥാനഗവണ്മെന്റു നിയമിക്കുന്ന ഒരു ബോഡാണ് പരീക്ഷകൾ നടത്തുന്നത്, അതിൽ വിദ്യാർത്ഥിയെ പഠിപ്പിച്ച അദ്ധ്യാപകന്മാർ ഉണ്ടെന്നും വരും, ഇല്ലെന്നും വരും. ഈ പരീക്ഷയിൽ ജയിച്ചാൽ ഗിന്നാസിയം ഉൾപ്പെടെയുള്ള വിദ്യാലയങ്ങളിലെ അദ്ധ്യാപകവൃത്തി, ഉയർന്ന സർക്കാർജോലി, വ്യവസായരംഗത്തുള്ള ഉദ്യോഗങ്ങൾ എന്നിവ ലഭിക്കുന്നതിനു് ആവശ്യമായ യോഗ്യതയായി.

ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസരംഗത്തും ഗവേഷണത്തിലും പ്രവേശിക്കുവാനാണ് വിദ്യാർത്ഥിയുടെ ആഗ്രഹമെങ്കിൽ ഇപ്പറഞ്ഞ സാംസ്ഥാനിക പരീക്ഷയ്ക്കു ചേരാതെ കറെക്കൊല്ലങ്ങൾ കൂടി ചെലവഴിച്ച് ഡോക്ടർ ബിരുദത്തിനു പഠിക്കണം. ഇതിന്നും പരീക്ഷയുണ്ട്. വിപുലമായ ഒരു ഗവേഷണപ്രബന്ധം തയ്യാറാക്കി സമർപ്പിക്കുകയും വേണം. ഗിന്നാസിയത്തിനു ശേഷം ആറുവർഷമെങ്കിലും

(12 സെമെസ്റ്ററുകൾ) കഴിയാതെ ഇതു സാധിക്കുകയില്ല. പലപ്പോഴും ഇതിലും വളരെ അധികം സമയം വേണ്ടിവരും. ജെമ്മൻ വിദ്യാഭ്യാസപദ്ധതിയിൽ ഒരൊറ്റ ഡിഗ്രിയേ ഉള്ള—പിഎച്ച്. ഡി. ഈ ഡോക്ടർ ബിരുദം കിട്ടിയതുകൊണ്ട്, സപ്തകലാശാലകളിലും ഗവേഷണമണ്ഡലത്തിലും ഉദ്യോഗം വഹിക്കുന്നതിനുള്ള യോഗ്യതമാത്രമേ ആകുന്നുള്ളൂ. മറ്റു ജോലികളിൽ പ്രവേശിക്കണമെങ്കിൽ ഡോക്ടർ ബിരുദം ലഭിച്ചവരും സാംസ്ഥാനിക പരീക്ഷയിൽ ചേർന്നു ജയിക്കണം.

ഈ സമ്പ്രദായത്തിൽ എന്തു പഠിക്കണമെന്നും ആരുടെ അടുക്കൽ പഠിക്കണമെന്നും നിശ്ചയിക്കുവാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം വിദ്യാർത്ഥികൾക്കുണ്ട്. വിദ്യാർത്ഥികൾ നല്ലതന്നെ ഫീസിന്റെ ഒരു ശംസം സപ്തകലാശാലയിലെ അദ്ധ്യാപകന്മാർക്ക് അവകാശപ്പെട്ടതാണ്. ഒരു വിദ്യാർത്ഥി ഒരു സെമെസ്റ്ററിൽ താൻ പഠിക്കുന്ന ഓരോ വിഷയത്തിനും, മണിക്കൂറൊന്നിന് രണ്ടരമാക്ക് (ജെമ്മൻ നാണ്യം. 100 മാക്ക്=117 രൂപ.) ഫീസ് കൊടുക്കണം. ഈ തുക പ്രസ്തുതവിഷയം പഠിപ്പിക്കുന്ന പ്രൊഫസ്സർമാർക്ക് ശമ്പളത്തിനു പുറമെയുള്ള വേതനമായി നൽകപ്പെടുന്നു. പ്രസിദ്ധരായ പ്രൊഫസ്സർമാർ ധാരാളം വിദ്യാർത്ഥികളെ ആകർഷിക്കുകയും ഈയിനത്തിൽ വലിയ ആദായം നേടുകയും ചെയ്യുന്നു. ചിലപ്പോൾ പ്രൊഫസ്സർ പ്രസിദ്ധനാണെങ്കിലും വിഷയം അനാകർഷകമായിരിക്കും. ഇങ്ങിനെ വരുമ്പോൾ വിദ്യാർത്ഥികൾ ഉണ്ടായാലും ഇല്ലെങ്കിലും ഒരു നല്ല സംഖ്യ അദ്ദേഹത്തിന് ഫീസിനത്തിലുള്ള വേതനമായി നിശ്ചയിക്കാറുണ്ട്.

സപ്തകലാശാലകൾ സ്വയംഭരണസ്ഥാപനങ്ങളാണെങ്കിലും അവിടുത്തെ പ്രൊഫസ്സർമാർ സംസ്ഥാനഗവണ്മെന്റിന്റെ ആയുഷ്കാലജീവനക്കാരാണെന്നുള്ളതാണ് ജെമ്മൻ സമ്പ്രദായത്തിലെ മറ്റൊരു സവിശേഷത. അവർ പെൻഷൻ പററുന്ന പതിവില്ല. എങ്കിലും 65 വയസ്സ് കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ പഠിപ്പിക്കുകയില്ല. ഗവേഷണത്തിൽ ഏപ്പെട്ട് സമയം കഴിക്കുകയേ ഉള്ളൂ. പ്രൊഫ

സ്റ്റർമാക്ക് മാസത്തിൽ 1500 മാക്ക് മുതൽ 2400 മാക്ക് വരെ ശമ്പളം കിട്ടുന്നു. ഗിന്നാസിയത്തിലെ അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ ശമ്പളം പ്രതിമാസം 1050-1500 മാക്ക് ആണ്. സർവ്വകലാശാലയ്ക്കു വെളിയിലുള്ളവരെയും ചിലപ്പോൾ പ്രൊഫസ്സർമാരായി അവരോധിക്കാറുണ്ട്. അവർക്ക് പ്രത്യേകം വൈദഗ്ദ്ധ്യമുള്ള വിഷയങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കുകയും, അതിന്ന് വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ഫീസുവകയിൽ കിട്ടുന്ന വേതനം അവകാശപ്പെടുകയും ചെയ്യാം.

ജെമ്മൻ സമ്പ്രദായത്തിൽ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ചുമതല വളരെ കൂടുതലാണ്. അദ്ധ്യാപകന്റെ ഉപദേശവും നിദ്ദേശവും അനുസരിച്ച് സ്വന്തം പ്രയത്നംകൊണ്ട് ജ്ഞാനം സമ്പാദിക്കുകയും, ഓരോരോ വിഷയങ്ങളുടെ സാങ്കേതികഭാവങ്ങളിൽ ബുദ്ധിയെ വ്യാപരിപ്പിച്ച് മാനസികവൈദഗ്ദ്ധ്യത്തെ പുഷ്ടിപ്പെടുത്തുകയും ആണ് അവരുടെ കർത്തവ്യം. നമ്മുടെ രാജ്യത്തെ മട്ടിൽ അദ്ധ്യാപകൻ പറഞ്ഞുകൊടുക്കുന്നതുമാത്രം പഠിച്ചുകൊണ്ടു പരീക്ഷയ്ക്കുപോയാൽ അവർ തോറ്റു തൊപ്പിയിടുകയേ ഉള്ളൂ. എന്തു പഠിക്കണമെന്നല്ല എങ്ങിനെ പഠിക്കണമെന്നാണ് അദ്ധ്യാപകൻ പറഞ്ഞുകൊടുക്കുന്നത്.

9. സർവ്വകലാശാലകൾ

ജെമ്മനിയിൽ ആകെ പതിനെട്ടു സർവ്വകലാശാലകളുണ്ട്. ഹൈഡൽബർഗ്, ഗൊട്ടിങ്ഗൻ, മ്യൂണിക്ക്, ടൂബിങ്ഗൻ, തുടങ്ങിയവ ലോകപ്രസിദ്ധങ്ങളാണ്. മറ്റുള്ളവയും ജ്ഞാനത്തിന്റെ പുരോഗതിയിൽ വളരെ അധികം പ്രാധാന്യം നേടിയവയാണ്. ഈ പതിനെട്ടു സർവ്വകലാശാലകൾക്കു പുറമെ അതേ പദവിയിലുള്ള പതിനാലു ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥാപനങ്ങളുണ്ട്. ഇതിൽ എട്ടെണ്ണം എഞ്ചിനീയറിങ് വിഷയങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കുന്നവയും, ബാക്കി ആറ് എണ്ണം ഖനനം, വൈദ്യം, കൃഷി, മൃഗവൈദ്യം, സാമ്പത്തികശാസ്ത്രം, സാമൂഹികശാസ്ത്രം എന്നിവയ്ക്കുവേണ്ടിയുള്ള ഉന്നതവിദ്യാലയങ്ങളുമാണ്. വിദ്യാഭ്യാസമണ്ഡലത്തിൽ ഏറ്റവും ഉയർന്ന

പദവിയിൽ നില്ക്കുന്ന ഈ 32 സ്ഥാപനങ്ങളെയും “ഹോക്സ്കൂൾ” (Hochschule=ഹൈസ്കൂൾ) എന്നാണ് ജെമ്മൻകാർ സാധാരണയായി വിളിക്കാറുള്ളത്. പതിനെട്ടുവയസ്സിൽ കൂടുതലുള്ള യുവജനങ്ങളെ പ്രവേശിപ്പിക്കുന്ന സ്ഥാപനങ്ങളെന്നു ഈ വാക്കിന് വിവക്ഷയുള്ളു. ഈ മുപ്പത്തിരണ്ടു സ്ഥാപനങ്ങളും ഡോക്ടർ ബിരുദം നല്കുവാൻ അധികാരം ലഭിച്ചിട്ടുള്ളവയാണ്. എങ്കിലും അവിടെ പഠിക്കുന്ന വിദ്യാർത്ഥികളിൽ ബഹുഭൂരിപക്ഷവും സാംസ്ഥാനികപരീക്ഷകളെ മാത്രമാണ് ലക്ഷ്യമാക്കുന്നത്.

അവിഭക്ത ജെമ്മനിയുടെ തലസ്ഥാനമായിരുന്ന ബെർളിൻ നഗരത്തിലെ സർവ്വകലാശാല ഇന്ന് റഷ്യൻ വിഭാഗത്തിലാണ് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. ഹ്രെഡറിക് വില്യം യൂണിവേർസിറ്റി എന്ന അതിന്റെ പഴയപേരും മാറിയിരിക്കുകയാണ്. ഇന്ന് അത് അലക്സാണ്ടർ ഹംബോൾട്ട് യൂണിവേർസിറ്റി എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നു. പഴയ സർവ്വകലാശാല സോവിയറ്റ് വിഭാഗത്തിൽ പെടുപോയതുകൊണ്ട് പശ്ചിമബെർളിനിൽ പുതിയൊരു സർവ്വകലാശാല സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുകയാണ്. 1948ലാണ് അത് നിലവിൽ വന്നത്. അതിന് ഫ്രീയൂണിവേർസിറ്റി എന്ന പേരിട്ടിരിക്കുന്നു. ഭരണകാര്യങ്ങളിൽ വിദ്യാർത്ഥികളെക്കൂടി ചുമതലക്കാരാക്കുന്നു എന്നുള്ളത് ഈ സർവ്വകലാശാലയുടെ ഒരു സവിശേഷതയാണ്. അതിന്റെ ഉന്നതാധികാരസമിതിയിൽ മൂന്ന് വിദ്യാർത്ഥികൾ അംഗങ്ങളായുണ്ട്. 1948ലാണ് സാർബ്രൂക്കൻ സർവ്വകലാശാലയും നിലവിൽവന്നത്. അത് സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന സംസ്ഥാനം ഫെഡറൽ റിപ്പബ്ലിക്കിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയതാണ് ഇങ്ങിനെ മറ്റൊരു പുതിയ സർവ്വകലാശാലകൂടി സ്ഥാപിക്കുവാനുണ്ടായ കാരണം.

10. സംസ്കൃതം

പതിനെട്ടു സർവ്വകലാശാലകളുള്ളതിൽ പതിനഞ്ചെണ്ണത്തിൽ സംസ്കൃതവകുപ്പുകളും, പ്രസ്തുതഭാഷയിൽ പ്രശം

സന്നീയമായ പാണ്ഡിത്യം നേടിയ പ്രൊഫസർമാരുമുണ്ട്. ഇതിനും പുറമെ ഭാരതീയവിജ്ഞാനം പഠിപ്പിക്കുന്ന ഇൻഡോളജിവിഭാഗവും ഉണ്ട്. ജെമ്മൻകാർ ഭാരതീയ വിജ്ഞാനത്തോടും സംസ്കൃതഭാഷയോടും എന്തെന്നില്ലാത്ത ഭക്തിയുള്ളവരാണെന്ന് പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. നമ്മുടെ സംസ്കാരത്തിനു വേണ്ടി അവർ ചെയ്തിട്ടുള്ള സേവനം ഭാരതവും ഭാരതീയരും ഉള്ളകാലത്തോളം കൃതജ്ഞതയോടെ സ്മരിക്കപ്പെടുമെന്നുള്ളതു തീർച്ചയാണ്. ആ പാരമ്പര്യം പുലർത്തിക്കൊണ്ടുപോകുവാൻ ഇന്നും അവർ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്തു് ആധുനികശാസ്ത്രങ്ങൾ അത്യധികമായ പ്രാധാന്യം കരസ്ഥമാക്കിയിരിക്കുന്ന കാലമായതുകൊണ്ടു് ഈ വകുപ്പുകൾക്കു് പണ്ടു്ത്തെയത്ര പ്രശസ്തിനേടുവാൻ കഴിയുന്നില്ലെങ്കിലും പാണിനിയേയും പതഞ്ജലിയേയും നാഗാജ്ജനനേയും ഭർത്താഹരിയേയും മറ്റും കുറിച്ച് ധാരാളം ഗവേഷണങ്ങളും പഠനങ്ങളും നടക്കുന്നുണ്ടു്.

മ്യൂണിക്കിലെയും ടൂബിങ്ഗനിലെയും ഇൻഡോളജി വിഭാഗങ്ങൾ ഞങ്ങൾ സന്ദർശിക്കുകയുണ്ടായി. മ്യൂണിക്കിൽ ബുദ്ധമതചിന്തയോടും പൂർവ്വേഷ്യയിലെ സംസ്കാരങ്ങളുടെ ചരിത്രത്തോടും കൂടുതൽ ആഭിമുഖ്യം ഉള്ളതായി കണ്ടു. തിബത്തു്, നേപ്പാൾ, ജാപ, ബാലി, സയാം, ജപ്പാൻ എന്നീ രാജ്യങ്ങളിലെ സംസ്കാരങ്ങളെപ്പറ്റി പഠനം നടത്തുവാൻ പ്രത്യേകം ഉപവകുപ്പുകളും പാണ്ഡിതന്മാരും ഉണ്ടു്.

ഞങ്ങൾ ആചാര്യന്മാരോ അഹ്തന്മാരോ, അവതാര പുരുഷന്മാർ തന്നെയോ, ആണ് എന്നുമട്ടിലാണ് പ്രൊഫസർ ഹെൽമുട്ട് ഹോഫ്മാൻ സഹപ്രവർത്തകരും പെരുമാറിയതു്. തങ്ങളുടെ സംസ്കാരത്തെപ്പറ്റി അഭിമാനമുള്ള ഭാരതീയരെ കണ്ടുമുട്ടുന്നതു് ഒരു മഹാഭാഗ്യമായിട്ടാണ് താൻ കരുതുന്നതു് എന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. ബുദ്ധമതവും ഹിന്ദുമതവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തെയും, ചിന്തയുടെ ചരിത്രത്തിൽ ഗൗരവബുദ്ധന്റെ സ്ഥാനത്തെയും കുറിച്ച് ഞങ്ങൾ വളരെ നേരം സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

“വ്യക്തിത്വം, തിരിഞ്ഞുവെച്ചു ചുറ്റുമ്പോൾ കാണുന്ന അലാതചക്രപോലെയുള്ള തോന്നലാണെന്ന ബുദ്ധന്റെ ഉപദേശത്തിലേക്ക് (പ്രതീത്യ സമുത്പാദം), 2500 വർഷങ്ങൾക്കുശേഷം, പാശ്ചാത്യഭൗതികശാസ്ത്രവും അതിനു പുറകേ ആധുനികമനഃശാസ്ത്രവും ചെന്നെത്തിയിരിക്കുന്നതായിട്ടാണല്ലോ കാണുന്നത്”, എന്ന് ഞാൻ പറഞ്ഞു. തുഷ്ണയും കർമ്മവുമാണ് വ്യതിരിക്തങ്ങളായ ബോധപരമ്പരകളെ ബന്ധിപ്പിച്ചു തുടച്ചയുടെ പ്രതീതി ജനിപ്പിക്കുന്നത്. ഈ മായാബന്ധത്തിലാണ് ദുഃഖത്തിന്റെ ഉത്പത്തി. ശുദ്ധമായ ചിന്തയുടെ ചരിത്രത്തിൽ ഇതിനു തുല്യമായ ഒരു ഉപദേശം ഉണ്ടായിട്ടില്ല. തുഷ്ണയുടെ വിനാശവും കർമ്മത്തിന്റെ തിരോധാനവുമാണ് നിർവാണം. അത് ശൂന്യതയാണെന്നും വെറും ഇരുട്ടാണെന്നും കരുതുന്നത് അബദ്ധമാണ്. “സൂര്യൻ ഉദിക്കുമ്പോൾ ദീപജ്വാല കനിയുകയും, അത്യജ്വലമായ ആ പ്രകാശധാരണിയിൽ അത് വിലയം പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതാണ് നിർവാണം—ദീപം അണയുന്നതിന്റെ പ്രതിരൂപം. അതിന്റെ അർത്ഥം ഇരുട്ടായി എന്നല്ല, നേരം വെളുത്തു എന്നാണ്.” എന്ന ടാഗൂറിന്റെ നിർവ്വചനം ഞാൻ ഉദ്ധരിച്ചപ്പോൾ മഹാനായ ആ ജെമ്മൻ പ്രൊഫസ്സർ തന്റെ പിൻവശത്തുള്ള ഭിത്തിയോടു ചേർന്നു വെച്ചിരുന്ന മനോഹരമായ ബുദ്ധവിഗ്രഹത്തിലേക്ക് തിരിഞ്ഞുനോക്കുന്നതും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ കണ്ണുകൾ ഭക്തിപാരവശ്യത്താൽ കൂമ്പുന്നതും ഞാൻ കണ്ടു.

ടൂബിങ്ഗൻ സർവ്വകലാശാലയിൽ പാണിനിയെക്കുറിച്ചുള്ള പഠനങ്ങളാണ് നടക്കുന്നത്. അവിടുത്തെ സംസ്കൃതവകുപ്പിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷനായ പ്രൊഫസർ പാൾ മീമെ ചെറുപ്പകാലത്തു ഇന്ത്യയിൽ വന്ന് മൂന്നു വർഷം അലഹാബാദിൽ താമസിച്ച് സിദ്ധാന്തകൗമുദി പഠിച്ച് ആളാണ്. അദ്ദേഹം ഏഴുകൊല്ലം അമേരിക്കയിലെ യേൽസർവ്വകലാശാലയിൽ അദ്ധ്യാപകനായിരുന്നു. പാണിനിയെക്കുറിച്ച് എന്തെങ്കിലും ഗവേഷണം ഇന്ത്യയിൽ നടക്കുന്നുണ്ടോ എന്ന് അദ്ദേഹം ചോദിച്ചു. “ഉള്ള

തായി കേട്ടിട്ടില്ല.” എന്നേ ഞങ്ങൾക്കു പറയുവാൻ കഴിഞ്ഞുള്ളൂ. “ഒന്നും നടക്കുന്നില്ലെന്നാണ്. എന്റേയും അറിവ്. അത് വലിയ കഷ്ടമാണ്” എന്നു അദ്ദേഹം വേദിച്ചു.

ആ സന്ദർഭത്തിൽ കേരളപാണിനി എന്നു പ്രഖ്യാതനായ ഏ. ആർ. രാജരാജവർമ്മയേയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ “ലഘുപാണിനീയം” എന്ന സംസ്കൃതവ്യാകരണഗ്രന്ഥത്തേയും പറ്റി ഞാൻ സൂചിപ്പിച്ചു. ലോകപ്രസിദ്ധിയർജ്ജിക്കുന്ന ഒരു ഗ്രന്ഥമാണത്രെ.

യോ വൈയാകരണാധിരാജ്യപദവി—

സിംഹാസനാധിഷ്ഠിതം

ദൃഷ്ടും വാഞ്ചരതി പാണിനീം സ വിവിധാഃ

കക്ഷ്യാഃ സമാരോഹതു;

സീവ്യന്തം ലഘു സൂത്രജാലമുടജേ

വ്യാഖ്യാജിനാസീനമ—

പേനം സേവിതുമുത്സുകാസ്തു വിശതു

സ്വൈരം മദക്താധനം.*

എന്ന അതിലെ സമാപ്തിശ്ലോകത്തിൽ കാണുന്ന വിനയവും ആത്മവിശ്വാസവും അതുതപ്രതിഭനായ ഒരു മഹാപണ്ഡിതന്റെ ലക്ഷണങ്ങളാണ്. ആ മഹാനുഭാവൻ മലയാളഭാഷയ്ക്കു ചെയ്ത നിസ്തലസേവനങ്ങളെക്കുറിച്ചും ഞാൻ പറഞ്ഞു. ഇതു കേട്ടപ്പോൾ മീമെയുടെ മറുപടി ഇതായിരുന്നു. “ഞങ്ങളുടെ പാണ്ഡിത്യം വളരെ പരിമിതമാണ്. ആ ഗ്രന്ഥം കാണുവാൻ എനിക്കു സാധിച്ചിട്ടില്ല. നിങ്ങളുടെ വിവരണത്തിൽ നിന്ന് അദ്ദേഹം ഒരു വലിയ പ്രതിഭാശാലിയായിരുന്നു എന്ന് ഞാൻ

* വൈയാകരണന്മാരുടെ അധിരാജപദവിയിലുള്ള സിംഹാസനത്തിൽ വാണരുളുന്ന പാണിനിയെ കാണുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവൻ ആ വ്യാകരണമഹാപ്രാസാദത്തിന്റെ വിവിധങ്ങളായ ഉത്തരുകളെ സമാരോഹണം ചെയ്യട്ടെ. തന്റെ ആശ്രമത്തിൽ പുലിത്തോലിന്മേൽ ഇരുന്ന് അല്പാക്ഷരങ്ങളായ സൂത്രവക്യങ്ങളെ തുണിച്ചേർക്കുന്ന പാണിനിമഹഷിയെ സേവിക്കുവാൻ താല്പര്യമുള്ളവൻ ഞാൻ പറഞ്ഞ വഴിയേ സ്വൈരമായി അകത്തു കടക്കട്ടെ.

മനസ്സിലാക്കുന്നു. ഇവിടെ ഈ സർവ്വകലാശാലയിൽ എന്റെ പൂർവ്വാഗമിയായിരുന്ന പ്രൊഫസർ ഗ്യാസനാപ്പ് അതുപോലെയുള്ള ഒരു മഹാനായിരുന്നു. അടുത്തകാലത്താണ് ഒരു കാരപകടത്തിൽ പെട്ട് അദ്ദേഹം മരിച്ചത്. സംസ്കൃതം മാത്രമല്ല പാലി, തിബത്തൻ, ബംഗാളി മുതലായ ഭാഷകളും അദ്ദേഹം പഠിച്ചിരുന്നു.' അദ്ദേഹം തനിക്കു സുപരിചിതനാണെന്നും മദ്രാസ് സർവ്വകലാശാലയുടെ ശതാബ്യാഘോഷത്തിൽ ബഹുമതിബിരുദം സ്വീകരിക്കുവാൻ വന്ന അവസരത്തിലാണ് പരിചയപ്പെട്ടതെന്നും ഡോക്ടർ മഹാദേവൻ പറഞ്ഞു. 'ആയാത്രയിൽ അദ്ദേഹം കാശിയിലും ഋഷീകേശത്തും പോയി എന്നും ജീവനുക്തന്മാരായ ചില മഹാത്മാക്കളെ കണ്ടു എന്നും അവരുടെ മുമ്പിൽ സാഷ്ടാംഗപ്രണാമം ചെയ്തു എന്നും ആ മഹാനായ ആചാര്യൻ എന്നോടു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.' എന്നു പ്രൊഫസർ മീമെ അനുസ്മരിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുറിയിലും ഒരു ബുദ്ധവിഗ്രഹം ഉണ്ടായിരുന്നു.

ഞങ്ങൾ യാത്ര ചോദിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം തൊഴുകുകയോടെ 'പുനർഭഗ്നം' ആശംസിച്ചു. 'അസ്തു പുനർഭഗ്നാനന്ദലക്ഷ്മീഃ' എന്നു ഞാൻ മറുപടി പറഞ്ഞത് അദ്ദേഹത്തെ കോരിത്തരിപ്പിച്ചതുപോലെ തോന്നി. 'നിങ്ങളുടെ നാട്ടുകാർ സംസ്കൃതം പറയുകയല്ല പാടുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഞങ്ങൾ എത്ര ശ്രമിച്ചാലും അതു സാധിക്കുകയില്ല, ഹാ! എന്തൊരു മാധുര്യമാണ്!'

11. തത്ത്വജ്ഞാനം

ആഗസ്റ്റ് ൨൦ മാസം ആരംഭം മുതൽ ജെമ്മൻ സർവ്വകലാശാലകൾക്ക് അവധിക്കാലമാണ്. അവധിതുടങ്ങുന്നതിനുമുമ്പ് ഞങ്ങളുടെ സന്ദർശനപരിപാടി നടത്തണമെന്നായിരുന്നു ജെമ്മൻ ഗവണ്മെണ്ടിന്റെ ആഗ്രഹമെങ്കിലും അവിടുത്തെ ഏല്പാടുകൾ പൂർത്തിയാകാത്തതുകൊണ്ട് അതു സാധിച്ചില്ല. അതുകൊണ്ട് വിദ്യാർത്ഥികളെ കാണുന്നതിനും അവരുമായി സംസാരിക്കുന്നതിനും തരപ്പെട്ടില്ല.

എങ്കിലും പല പ്രൊഫസർമാരെയും ഗവേഷകന്മാരെയും കാണുവാൻ സാധിച്ചു. മുൻസ്റ്റർ സർവ്വകലാശാലയിലെ തത്ത്വശാസ്ത്രപ്രൊഫസറായ ഡോക്ടർ പീപ്പർ, ജന്തുശാസ്ത്ര പ്രൊഫസറായ ഡോക്ടർ റെഞ്ചർ എന്നിവരൊക്കെ ഞങ്ങൾ ആദ്യം സന്ദർശിച്ചത്. പീപ്പർ കത്തോലിക്കാ മതസംബന്ധമായ വൈദികചിന്തയിലാണ് വ്യാപൃതനായിരിക്കുന്നത്. അദ്ദേഹം മദ്രാസ് സർവ്വകലാശാലയിൽ വന്ന് പ്രസംഗങ്ങൾ നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. “ഇന്ത്യൻ സർവ്വകലാശാലകൾ എന്താണ് ഹിന്ദു വൈദിക ചിന്ത (Theology)യിൽ പഠനങ്ങളും ഗവേഷണങ്ങളും നടത്താത്തത്?” എന്നും അദ്ദേഹം ചോദിച്ചു. ഡോക്ടർ മഹാദേവൻ എപ്പോഴും അല്പംസമയമെടുത്ത് ആലോചിച്ചു, വളരെ സാവധാനത്തിലേ വർത്തമാനം പറയാറുള്ളു. തത്ത്വജ്ഞാനികളുടെ പതിവ് അതാണെന്നു തോന്നുന്നു. പക്ഷെ മണിക്കണക്കവെച്ചുള്ള പരിപാടികളിൽ ഈ സമ്പ്രദായം കഴുപ്പമുണ്ടാകും. ഒരു മണിക്കൂർ സമയം കൊണ്ട് തീരേണ്ട പരിപാടി ചിലപ്പോൾ മൂന്നും നാലും മണിക്കൂറുകൾവരെ നീണ്ടുപോകാനിടയുണ്ട്. ഈ ഭയം കൊണ്ട് പലപ്പോഴും അദ്ദേഹത്തിനു വേണ്ടിക്കൂടി സംസാരിക്കുക എന്ന അവിവേകത്തിന് ഞാൻ മുതിരുകയുണ്ടായി. ആ സന്ദർഭത്തിലും അങ്ങിനെ സംഭവിച്ചു. “വൈദികചിന്തയുടെ ഉദ്ദേശവും പ്രയോജനവും എന്താണ്? അങ്ങയുടെ ഗവേഷണങ്ങളെപ്പറ്റിത്തന്നെ കേൾക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.” എന്നും ഞാൻ ഒരു മറുചോദ്യം ചോദിച്ചു.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ മറുപടി ഇതായിരുന്നു: “വിജ്ഞാനത്തിന്റെ ചക്രവാളങ്ങൾ അനന്തമിഷം വികസിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു കാലത്താണ് നാം ജീവിക്കുന്നത്. സയൻസിന്റെ പുരോഗതിതന്നെ നോക്കുക. എന്തെന്ന് പുതിയ വസ്തുതകളാണ് അതു വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്? മനുഷ്യന്റെ വിശ്വാസങ്ങളെയും സങ്കല്പങ്ങളെയും എല്ലാം അത് കീഴ്‌മേൽ മറിക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെയുള്ള ചുരുപാടുകളിൽ മനുഷ്യന്റെ മതവിശ്വാസവും കട

പുഴങ്ങിവിഴുവാൻ ഇടയുണ്ടു്. ഈ അത്യാഹിതത്തെ തടയുക എന്നതാണു് വൈദികചിന്തയുടെ കർത്തവ്യം. വേദപാഠങ്ങളെ ആധുനികവിജ്ഞാനത്തിനു് സമ്മതമായ രീതിയിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കുവാനാണു് ഞാൻ ശ്രമിക്കുന്നതു്. ഇതു് അത്യന്തം പ്രയാസമുള്ള ജോലിയാണു്. എങ്കിലും അതു് ആവശ്യമെന്നല്ല അനുപേക്ഷണീയവുമാണെന്നു് ഞാൻ കരുതുന്നു.”

ഇത്രയുമായപ്പോൾ ഡോക്ടർ മഹാദേവൻ പറഞ്ഞു: “ഹിന്ദുമതത്തിൽ വേദവാക്യങ്ങൾക്കല്ല, അനുഭൂതിക്കാണു്, പ്രാധാന്യം. അതാണു് പ്രഥമവും പ്രധാനവുമായ പ്രമാണം. അതായിരിക്കണം വൈദികചിന്തയെപ്പറ്റിയുള്ള ഗവേഷണത്തിനു് ആരും യത്നിക്കാത്തതിന്റെ കാരണം.”

“പക്ഷെ വേദം ശ്രുതിയാണെന്നു് രാധാകൃഷ്ണൻ പറയുന്നുണ്ടല്ലോ. അതു ശരിയാണെങ്കിൽ വേദപാഠങ്ങളേയും പ്രധാനമായിത്തന്നെ കരുതണം. അവയെക്കുറിച്ച് ഗവേഷണങ്ങളും നടത്തണം. ഈ വഴിക്കുള്ള പ്രയത്നത്തിനു് ഇന്ത്യയിൽ പ്രസക്തി—ആവശ്യവും—ഉണ്ടെന്നാണു് എനിക്കു തോന്നുന്നതു്.” എന്നു പീപ്പർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു.

ജെമ്മൻ തത്ത്വചിന്തയുടെ ഇന്നത്തെ നിലയെപ്പറ്റിയും, ബെർഗ്സോൺ, ബെർട്രൻഡ് റസ്സൽ, ഫിററ്റ് ഗെൻറെസ്സൻ, തുടങ്ങിയ തത്ത്വജ്ഞാനികളുടെ ചിന്താപദ്ധതികളുടെ നേക്കു് ആ രാജ്യത്തുള്ള പ്രതികരണങ്ങളെക്കുറിച്ചും മറ്റും ഞങ്ങൾ സംസാരിച്ചു. ഇടക്കാലത്തു് തത്ത്വചിന്തയുടെ മണ്ഡലത്തിൽ കോളിളക്കങ്ങളുണ്ടാക്കിയ പല വിപ്ലവങ്ങളുടെയും ശക്തി ക്ഷയിച്ചിരിക്കുകയാണെന്നും, നാമെല്ലാം പഠിച്ച തത്ത്വജ്ഞാനം മുഴുവനും മൂഢതയല്ലെന്നുള്ള വിശ്വാസം വീണ്ടും ഉറച്ചു വരുകയാണെന്നും ആണു് പീപ്പറുടെ അഭിപ്രായം.

ഞാൻ അദ്ദേഹത്തോടു് സ്പെങ്ഗ്ലറെപ്പറ്റി ചോദിച്ചു. പാശ്ചാത്യസംസ്കാരം നശിക്കാൻ പോവുകയാണെന്നു പ്രവചിച്ച ഒരു ജെമ്മൻ ചിന്തകനായിരുന്നുവല്ലോ അദ്ദേ

ഹം. “സ്പെങ്ഗ്ഗൾ ഇന്ന് ആരും കാര്യമായി കരുതുന്നില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതി ആരെങ്കിലും വായിക്കുന്നുവോ എന്നുതന്നെ സംശയമാണ്. ഒരു കാലത്തു് ജെമ്മൻകാരെ അതു് എന്തെന്നില്ലാതെ ലഹരിപിടിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. പക്ഷെ പുതിയ ചരിത്ര വസ്തുതകൾ വെളിപ്പെടുകയും, ലോകഗതിയെപ്പറ്റി പുതിയ മനോഭാവങ്ങളും അഭിപ്രായങ്ങളും ആവിർഭവിക്കുകയും ചെയ്തതോടെ സ്പെങ്ഗ്ഗൂടെ സിദ്ധാന്തങ്ങളിൽ ജനങ്ങൾ സംശയാലുക്കളായി.”

“എന്നാലും ഇപ്പറഞ്ഞ കാലത്തുതന്നെയാണല്ലോ മഹോദ്യമനായ ഒരു ഇംഗ്ലീഷുകാരൻ (ടോയൻബീ) സ്പെങ്ഗ്ഗൂടെ വളരെ കാര്യമായി കരുതി, അതേരീതി പിടിച്ചു്, ആ വിഷയത്തെക്കുറിച്ചുതന്നെ, അതുപോലെയുള്ള ഒരു മഹാഗ്രന്ഥമെഴുതാൻ ഒരു ആയുഷ്കാലം ചെലവഴിച്ചതു്. തത്ത്വജ്ഞാനികളായ നിങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം എന്തായാലും ഒരു കാര്യം പറഞ്ഞുപററൂ. ചരിത്രത്തിന്റെ ഗതിയെക്കുറിച്ചു് അത്യുജ്വലമായ ഒരു ഉൾക്കാഴ്ച ലഭിച്ച ആളാണ് സ്പെങ്ഗ്ഗൂർ എന്നു ഞാൻ കരുതുന്നു. റഷ്യയും ചൈനയുംതമ്മിൽ പിണങ്ങുമെന്ന് നാല്പതു വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പുതന്നെ അദ്ദേഹം പ്രവചിച്ചുവല്ലോ. ചൈനയിൽ കമ്യൂണിസം വന്നപ്പോൾ സ്പെങ്ഗ്ഗൂർ ഫിസ്സിയായെന്ന് നാം വിചാരിച്ചതാണ്. പക്ഷെ ഇന്നത്തെ കഥയൊന്ന് ഓർത്തുനോക്കുക!” എന്നു പറഞ്ഞു് ഞാൻ ആ വിഷയം അവസാനിപ്പിച്ചു.

അദ്ദേഹത്തോടു് യാത്രചോദിച്ചപ്പോൾ ഞാൻ ഇത്രയുംകൂടി പറഞ്ഞു: “യുക്തിയുക്തമായ ചിന്ത മതത്തിന്റെ ശത്രുവാണെന്നാണ് ബെർട്രൻഡ് റസ്സൽ പറയുന്നതു്. “ക്രിസ്തുമതത്തിന്റെ ഉത്ഭവവും ആദ്യകാല ചരിത്രവും” എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ എഡ്വാർഡ് മയർ എന്ന ജെമ്മൻ ചിന്തകനും—മറ്റൊരു വീക്ഷണകോടിയിൽ നിന്നാണെങ്കിലും—തത്ത്വജ്ഞാനവും മതവിശ്വാസവും പരസ്പരം പൊരുത്തപ്പെടാത്ത പ്രതിഭാസങ്ങളാണെന്ന് വാദിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അങ്ങയുമായി സംസാരിച്ചതിൽ ഇങ്ങി

നെയ്യുള്ള വൈരുദ്ധ്യമൊന്നും ഞാൻ കണ്ടില്ല. തത്ത്വജ്ഞാനിയല്ലെങ്കിലും ഭാരതീയനായ എനിക്ക് ഇതോർക്കുമ്പോൾ അത്യധികം സന്തോഷം തോന്നുന്നു. നമസ്കാരം!”

12. ജന്തുശാസ്ത്രം

പ്രൊഫസ്സർ റെഞ്ചറിന്റെ അധ്യക്ഷതയിലുള്ള മുൻ സ്റ്ററിലെ ജന്തുശാസ്ത്രവകുപ്പ് പ്രസിദ്ധമായ ഒരു സ്ഥാപനമാണ്. പുതിയ കെട്ടിടവും ധാരാളം ഉപകരണങ്ങളുമുണ്ട്. പീപ്പറുടെ വീട്ടിൽനിന്ന് ഫോൺ ചെയ്താണ് അറിയിച്ചതെങ്കിലും അദ്ദേഹം ഞങ്ങളെ സ്വീകരിക്കുവാൻ സന്തോഷം പ്രകടിപ്പിച്ചു.

ജന്തുക്കളുടെ ബുദ്ധിയെപ്പറ്റിയാണ് അദ്ദേഹം ഗവേഷണം നടത്തുന്നത്. അവയുടെ ചേഷ്ടകളിൽ ആലോചനയുടെയും ഉദ്ദേശത്തിന്റെയും അംശം എത്രമാത്രം ഉണ്ടെന്ന് പരീക്ഷണങ്ങളിലൂടെ കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം ശ്രമിക്കുന്നു. അണുജീവികൾ മുതൽ ആരക്കരങ്ങളുൾപ്പെടെ ജന്തുക്കളെ അവിടെ വളർത്തുന്നുണ്ട്. തറനിരപ്പിനു താഴെയുള്ള ഒരു വലിയ മുറിയാണ് ഇതിനുവേണ്ടി ഉപയോഗിക്കുന്നത്. അതിനുള്ളിലെ ചൂടും ഇഴുപ്പും എല്ലാം നിയന്ത്രിച്ചു നിർത്തിയിരിക്കുകയാണ്. ആ മുറിയിൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ ഞങ്ങൾ ഒരു വിശേഷപ്പെട്ട കാഴ്ചകണ്ടു. അതിന്റെ ഭിത്തിയിൽ വലിയ റോമൻ അക്ഷരങ്ങളിൽ “തത്ത്വം അസി” എന്ന മഹാവാക്യം എഴുതിവെച്ചിരിക്കുന്നു. ഡോക്ടർ മഹാദേവൻ അതു കണ്ടപ്പോൾ രോമാഞ്ചം ഉണ്ടാകുന്നതുപോലെ തോന്നി. ജെ. ബി. എസ്. ഹാൾഡെയ്ൻ ആകാശവാണിയിലൂടെ പ്രക്ഷേപണം ചെയ്ത ഒരു പ്രസംഗത്തിൽ ഇക്കാര്യം പറഞ്ഞത് ഞാൻ ഓർക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

ജന്തുക്കളെ വളർത്തുന്ന മുറിയിൽ പ്രസ്തുത വാക്യത്തിന്റെ പ്രസക്തിയെന്തെന്ന് മഹാദേവൻ റെഞ്ചറിനോടു ചോദിച്ചു. “എന്റെ സഹപ്രവർത്തകരും വിദ്യാർത്ഥികളും ഈ ജന്തുക്കളെ തങ്ങളെപ്പോലെയുള്ള വസ്തുക്കളായി കരുതി അവയോടു പെരുമാറണം എന്ന് ഞാൻ

ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അതിലേയ്ക്ക് ഏറ്റവും പറ്റിയ ഉപദേശം ഇതാണെന്ന് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു." എന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ മറുപടി. വേദാന്തപണ്ഡിതനായ എന്റെ സ്നേഹിതൻ ഈ വ്യാഖ്യാനം അത്ര സമ്മതമായെന്ന് തോന്നിയില്ല. എന്നു വരികിലും ദൈനന്ദിന ജീവിതത്തിൽ, ധാർമികരംഗത്തും, പ്രസ്തുതവാക്യത്തിനു നല്ലൊരു ഏറ്റവും നല്ല പ്രായോഗികരൂപം ഇതാണെന്ന് പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ഒരു ഉത്തരേന്ത്യൻ കുരങ്ങിനെയും ഒരു ചിമ്പാൻസി (ആൾക്കരങ്ങ്)യേയുംകൊണ്ട് നടത്തിവരുന്ന പരീക്ഷണങ്ങളുടെ മാതൃക ഞങ്ങൾ കണ്ടു. പരീക്ഷകൻ ജന്തുക്കളുടെ ദൃഷ്ടിയിൽനിന്ന് മറഞ്ഞിരുന്നാണ് അവയുടെ പ്രതികരണങ്ങൾ വീക്ഷിക്കുന്നത്. ബട്ടൺ അമർത്തി ഓരോരോ നിറങ്ങളിലുള്ള പ്ലാസ്റ്റിക് വലയങ്ങൾ എടുക്കുവാനും, അവയെ ഒരു ദ്വാരത്തിലിട്ട് പല അളവുകളിലുള്ള ആഹാര പദാർത്ഥം പുറത്തു ചാടിക്കുവാനും കുരങ്ങിനെ പരിശീലിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. പച്ചവളയം ദ്വാരത്തിലിട്ടാൽ ഒരു പഴക്കുഷണമേ കിട്ടുകയുള്ളൂ; മഞ്ഞയിട്ടാൽ രണ്ടു കഷണങ്ങൾ കിട്ടും; ചുമപ്പിട്ടാൽ ആറു കഷണങ്ങൾ. ഇമ്മാതിരിയുള്ള ചില പ്രയോഗങ്ങൾകൊണ്ട് ഏതു വളയം എടുക്കണമെന്നും ഏതു ദ്വാരത്തിൽ ഇടണമെന്നും ആലോചിക്കുവാൻ കുരങ്ങിനെ പ്രേരിപ്പിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്.

ആൾക്കരങ്ങിനെക്കൊണ്ടുള്ള പരീക്ഷണം കറേക്കുടി സങ്കീർണ്ണമാണ്. ഒരു പെട്ടിക്കകത്തു വെച്ചിരിക്കുന്ന വാഴപ്പഴം എടുക്കുവാനാണ് അതിന്റെ പരിശ്രമം. പക്ഷെ വെറുതെ കൈനീട്ടിയാൽ കിട്ടുകയില്ല. ആദ്യം ഒരു തുടലിൽ പിടിച്ചു വലിക്കണം. അപ്പോൾ ഒരു താക്കോലുകിട്ടും. അതുകൊണ്ട് നീളമുള്ള ഒരു പെട്ടി തുറന്ന് അതിനകത്തു വെച്ചിരിക്കുന്ന ഇരുമ്പുകമ്പി എടുക്കണം. പിന്നെ കമ്പി ഒരു തുരങ്കത്തിലിട്ടു തള്ളി അതിനുള്ളിൽ കിടക്കുന്ന ഇരുമ്പുണ്ടു എടുക്കണം. കമ്പിയ്ക്ക് വേണ്ടത്ര നീളമില്ലാത്തതുകൊണ്ടും ഉണ്ടു ചെറുതായതുകൊണ്ടും അല്പം വൈദഗ്ദ്ധ്യം നേടിയാൽമാത്രമേ ഉണ്ടു

തള്ളി വെളിയിൽ ചാടിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളു. ആരക്കരങ്ങ് അതിനുവേണ്ടി പരിശ്രമിക്കുന്നത് കാണേണ്ട കാഴ്ചയാണ്. കമ്പികൊണ്ടു് ഉത്തുകയും, തുരങ്കത്തിന്റെ മറ്റേ അറ്റത്തുള്ള ദ്വാരത്തിൽ വിരലിട്ടു് ചികഞ്ഞു നോക്കുകയും, കിട്ടാതെ വരുമ്പോൾ നിസ്സഹായമായി നാലുപുറം നോക്കുകയും, വീണ്ടും കമ്പിയിട്ടു് തള്ളുകയും, ദ്വാരത്തിനുള്ളിലേയ്ക്കു നോക്കുകയും മറ്റും ചെയ്യുന്നത് കാണുമ്പോൾ മനുഷ്യശിശുക്കളുടെ ഏകാഗ്രമായ വിഹ്വലശ്രമങ്ങളാണ് നാം ഓർമ്മിച്ചുപോകുന്നത്.

ഈ ഗവേഷണങ്ങൾ ഇവാൻ പെട്രോവിച്ചു് പാവു് ലോവു് എന്ന ലോകപ്രസിദ്ധനായ റഷ്യൻ ശാസ്ത്രജ്ഞൻ നായ്ക്കളിൽ പരീക്ഷണം നടത്തി കണ്ടു പിടിച്ച മസ്തിഷ്കപ്രവർത്തനത്തത്വങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ഉപരിപഠനങ്ങളാണ്. അദ്ദേഹം ഈ നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആരംഭകാലത്താണ് ജീവിച്ചിരുന്നത്. ജന്തുക്കളുടെ മാനസിക പ്രവർത്തനങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ഗവേഷണത്തിൽ ജെമ്മൻ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ സവിശേഷമായ താൽപര്യം കാണിക്കുന്നുണ്ടു്. മ്യൂണിക് സർവ്വകലാശാലയിൽ ജന്തുശാസ്ത്ര വിഭാഗത്തിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷനായിരുന്ന പ്രൊഫസർ ഫോൺ ഫ്രിഷ് തേനീച്ചയുടെ ഭാഷയെപ്പറ്റി നടത്തിയ ഗവേഷണങ്ങളും തൽഫലമായുണ്ടായ കണ്ടുപിടുത്തങ്ങളും ആധുനികശാസ്ത്രത്തിന്റെ അതുല്യകരമായ നേട്ടങ്ങളായി കരുതപ്പെടുന്നു. കൂട്ടിൽ നിന്നു് പുറത്തുപോയി തിരിച്ചുവരുന്ന ഒരു തേനീച്ച ബാഹ്യലോകത്തെക്കുറിച്ച് തനിക്കു കിട്ടിയ അറിവു് മറ്റു തേനീച്ചകളെ അറിയിക്കാറുണ്ടെന്നും, അവയുടെ നടുക്കുനിന്നു നൃത്തം ചവുട്ടിയും സവിശേഷമായ ചലനങ്ങളുണ്ടാക്കിയും ആണു് ഇതു സാധിക്കുന്നുതെന്നും, പത്തു നാലുതുകൊല്ലത്തെ നിരന്തര പരീക്ഷണങ്ങളുടെ ഫലമായി അദ്ദേഹം തെളിയിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു ശിഷ്യൻ ഈ അടുത്തകാലത്തു് തേനീച്ചയുടെ ഭാഷയ്ക്കു് നൃത്തവും ചലനങ്ങളും മാത്രമല്ല ശബ്ദവും ഉണ്ടെന്നു് കണ്ടു പിടിക്കുകയുണ്ടായി. ഫോൺ ഫ്രിഷ് ശാസ്ത്രതത്വങ്ങളെ സാമാന്യജനങ്ങൾക്കു് മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുക്കുന്ന

തിൽ വളരെ താൽപര്യവും വൈഭവവും ഉള്ള ആളാണ്. ഈ വഴിക്കു അദ്ദേഹം ചെയ്തിട്ടുള്ള വിശിഷ്ടസേവനങ്ങളെ മുൻനിർത്തിയാണ് അദ്ദേഹത്തിന് ‘‘കലിംഗസമ്മാനം’’ എന്ന പ്രസിദ്ധമായ ബഹുമതി നൽകിയത്. (ഒറീസയിലെ മുഖ്യമന്ത്രിയായിരുന്ന ശ്രീ. പട്നായ്ക്ക് ഏല്പിട്ടത്തിയതും യുനെസ്കോ മുഖേന നൽകപ്പെടുന്നതുമാണ് ഈ സമ്മാനം.) ഫോൺ ഫ്രീഷ് ജന്തുക്കളുടെ വാസനാമാത്രങ്ങളായ ചേഷ്ടാവിശേഷങ്ങളെക്കുറിച്ചാണ് പഠനങ്ങൾ നടത്തിയത്. പ്രൊഫസർ ബെർനാർഡ് റെഞ്ചറിന്റെ ഗവേഷണരംഗം ഇതിൽനിന്നു ഭിന്നമാണ്. അദ്ദേഹം അവയുടെ ആലോചനാശക്തിയെയും ബുദ്ധി വ്യാപാരത്തെയും കുറിച്ചാണ് പഠിക്കുന്നത്.

റെഞ്ചർ വേദാന്ത ചിന്തയിലും താൽപര്യമുള്ള ആളാണ്. ഗവേഷണശാലകളെല്ലാം കണ്ടതിനുശേഷം ഞങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുറിയിലിരുന്ന് കുറച്ചുനേരം വേദാന്തവിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ച് സംസാരിച്ചു. ഗീതയും ഉപനിഷത്തുകളും ശാങ്കരഭാഷ്യവും മറ്റും അദ്ദേഹം നോക്കിയിട്ടുണ്ടെന്ന് ഞങ്ങൾക്കു മനസ്സിലായി. ‘‘സംസ്കൃതം വശമില്ലാത്തതുകൊണ്ട് ഈ മഹാസൗധത്തിന്റെ ഉള്ളിലേയ്ക്കു കടക്കുവാൻ എനിക്കു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. എങ്കിലും ശങ്കരന്റെ ലോകോത്തരമായ ബുദ്ധിവൈഭവം എന്നെ അത്ഭുത പരതന്ത്രനാക്കിയിട്ടുണ്ട്.’’ എന്ന് അദ്ദേഹം ഞങ്ങളോടു പറഞ്ഞു. പോരുവാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ ഡോക്ടർ മഹാദേവൻ തന്റെ ഒരു ഗ്രന്ഥം അദ്ദേഹത്തിനു സമ്മാനിച്ചു. ഞങ്ങളെ ഗേറ്റുവരെ അനുയാത്ര ചെയ്തുകാറിൽ കയറ്റിയിട്ടാണ് അദ്ദേഹം പോയത്.

13. നാട്ടിൻപുറങ്ങൾ

മുൻസ്റ്ററിലേക്കുള്ള യാത്ര നാട്ടിൻപുറങ്ങളിലൂടെ ആയിരുന്നു. ജെമ്മിനിയിലെ ഏറ്റവുമധികം വ്യവസായ വൽക്കൃതമായ പ്രദേശത്തെ സ്പർശിച്ചുകൊണ്ടാണ് ഞങ്ങൾ സഞ്ചരിച്ച മോട്ടോർറോഡ് ബോണിൻനിന്ന് വടക്കോട്ടു നീണ്ടു കിടക്കുന്നത്. മനോഹരമായ കൃഷിസ്ഥലങ്ങളും

അനേകം ചെറിയ ഗ്രാമങ്ങളും ഞങ്ങൾ കാണുകയുണ്ടായി. വീടുകൾ ഓടുമേഞ്ഞ മേൽക്കൂരയോടുകൂടിയവയാണ്. ഓട് എന്നു പറഞ്ഞാൽ ശരിയായ മംഗലാപുരം ഓടുതന്നെ. വാസ്തവത്തിൽ മംഗലാപുരം ഓടെന്നല്ല ജെമ്മൻ ഓടെന്നുതന്നെയാണ് അതിനു പേർ പറയേണ്ടത്. മംഗലാപുരത്തുവന്ന ജെമ്മൻ മിഷനറിമാരാണ് ഈ രാജ്യത്തു പുര മേയുന്നതിനുള്ള ഓട് ആദ്യം ഉണ്ടാക്കിയത്. അവർ നടപ്പിലാക്കിയ മേച്ചിൽ ഓടിന്റെ ആകൃതിയും വലുപ്പവും ഇന്നും നിലവിലിരിയ്ക്കുന്നു. ഓടുമാത്രമല്ല മുണ്ടു നെയ്യുന്നതിനുള്ള പുതിയതരം കൈത്തറിയും അവരാണ് നടപ്പിലാക്കിയതെന്നു കേട്ടിട്ടുണ്ട്. അതിനു “മഗ്ഗം” എന്നാണത്രെ പണ്ടോക്കെ പേർ പറഞ്ഞിരുന്നത്. ഈ വാക്ക് കന്നടത്തിൽനിന്നു വന്നതാണ്.

നമ്മുടെ രാജ്യത്തെ നാടൻ വ്യവസായങ്ങളുടെയും കടിൽ വ്യവസായങ്ങളുടെയും ചരിത്രം ഏറ്റവും രസകരമാണ്. പക്ഷെ അവയെക്കുറിച്ച് ആരും വലിയ അന്വേഷണങ്ങളൊന്നും നടത്തിയിട്ടുള്ളതായി കാണുന്നില്ല. സ്ഥിതിവിവരക്കണക്കുകൾ പലരും ശേഖരിച്ചിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ സാങ്കേതികവശങ്ങളെക്കുറിച്ച് വളരെ അധികം വസ്തുതകൾ അറിയേണ്ടതായിട്ടാണിരിക്കുന്നത്. പ്രസ്തുത വ്യവസായങ്ങൾ അതിശീഘ്രം നശിച്ചുവരികയാണ്. തീരെ ഇല്ലാതാവുന്നതിനു മുമ്പ് ചരിത്ര വസ്തുതകൾ ശേഖരിച്ചുവെക്കേണ്ടതാണ്. “ഈ രാജ്യത്തു ഗവേഷണം നടത്തുവാൻ വളരെ പ്രയാസമാണ്. ഏതു വിഷയമാണ് തിരഞ്ഞെടുക്കുക? അമ്പതുകൊല്ലം മുമ്പു നടന്ന സംഭവങ്ങൾക്കുപോലും രേഖയില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് അമേരിക്കയിലോ ഇംഗ്ലണ്ടിലോ പോയി പിഎച്ച്. ഡി. ബിരുദം സമ്പാദിക്കണമെന്ന് ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്” എന്ന് ഒരു ചരിത്രവിദ്യാർത്ഥി എന്നോട് ഒരിക്കൽ പറയുകയുണ്ടായി. “ഈ രേഖകൾക്കെല്ലാം അടിസ്ഥാനമായ അച്ചടിയെക്കുറിച്ചുതന്നെ, ഈ കേരളത്തിൽ തന്നെ, ഗവേഷണത്തിനു വേണ്ടുവോളം വകയുണ്ടല്ലോ, അതേക്കുറിച്ച് ഒരു പിഎച്ച്. ഡി. പ്രബന്ധം എഴുതിക്കൂടെ?” എന്നാണ് ആ വിദ്യാർത്ഥി

യോടു ഞാൻ ചോദിച്ചത്. ചരിത്രഗവേഷണം രാജാക്കന്മാരെയും ഭരണാധികാരികളെയും യുദ്ധങ്ങളെയും സ്വാതന്ത്ര്യസമരങ്ങളെയും കുറിച്ച് മാത്രമേ ആകാവൂ എന്ന് ആരും പറഞ്ഞിട്ടില്ല. ഈ വിഷയങ്ങളിലുള്ള ഗവേഷണം പലപ്പോഴും പക്ഷപാതകലുഷിതവും, അതു നടത്തുന്ന കാലത്തെ പരിതഃസ്ഥിതികളുടെ സമ്മർദ്ദത്താൽ അസ്വതന്ത്രവും ആവുക സാധാരണമാണ്. രാഷ്ട്രീയ വികാരങ്ങൾ അന്തർവികാശിത വിഷയങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുത്താൽ ഈ ആപത്തില്ല. ആധുനികകാലത്തു് പാശ്ചാത്യലോകത്തു പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ഏറ്റവും വിഖ്യാതമായ ചരിത്രഗവേഷണഗ്രന്ഥം ജോസഫ് നീഡ്ഹാമിന്റെ “ചൈനയിൽ സയൻസിന്റെയും സംസ്കാരത്തിന്റെയും ചരിത്രം” എന്ന കൃതിയാണ്. അതിന്റെ ആദ്യ വാല്യങ്ങളേ പുറത്തുവന്നിട്ടുള്ളൂ. എന്നുവരികിലും, ഇതിനകം തന്നെ അത്യന്തം രസകരങ്ങളായ എന്തെന്തു വസ്തുതകളാണ് പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥം വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്! ഒരു ഉദാഹരണം പറയാം. ചീനക്കാരുടെ ഭക്ഷണസാധനങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ക്ഷീരവും ക്ഷീരോൽപന്നങ്ങളും പണ്ടു മുതൽക്കേ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നില്ല എന്നും, അവരുടെ സാഹിത്യത്തിലും സംസ്കാരത്തിലും കാലിമേയ്കു കഴിയുന്ന ഗ്രാമീണജീവിതത്തെ പരാമർശിക്കുന്ന ആശയങ്ങളും രൂപകങ്ങളും കാണാനില്ല എന്നും അതിൽ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ ഗ്രന്ഥകാരൻ ലോകപ്രസിദ്ധനായ ഒരു ബയോകെമിസ്റ്റാണെന്നു കൂടി ഇവിടെ പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ.

ജെമ്മിനിയിലെ വീടുകളുടെ ഓടുമേഞ്ഞ മേൽക്കൂരകൾ ഇരുവശത്തേയ്ക്കും നല്ലതുപോലെ ചരിച്ചാണ് പണിഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ഹേമന്തകാലത്തു് പുരപ്പുറത്തു വീഴുന്ന മഞ്ഞു് അവിടെ തങ്ങിനില്ക്കാതിരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയുള്ള മുൻകരുതലാണിതു്. മഴവെള്ളം വീണാലും വേഗം ഒലിച്ചുപോകും. വീടിന്റെ കുറിയ വശങ്ങളിൽ, തൂക്കായി മോന്തായംവരെ എത്തുന്ന ഭിത്തിയാണ്. മേൽക്കൂരയ്ക്കു് ചരിഞ്ഞ രണ്ടു പാളികളേ ഉള്ളൂ എന്നതും.

നമ്മുടെ നാട്ടിൽ, നാലു പാളികളും മൂലക്കുഴക്കോലുകളും ഉണ്ടല്ലോ. ചില ഗ്രാമങ്ങളിൽ കെട്ടിടങ്ങളുടെ ഭിത്തി മരത്തിലുള്ള ചട്ടങ്ങൾകൊണ്ട് ബലപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതു കണ്ടു. നെടുകെയും കുറുകെയും കോണോടുകോണം നിർത്തിയ തുലാങ്ങളുടെ ഇടയ്ക്കാണ് ഇഷ്ടികപ്പണി ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. ഇഷ്ടികപ്പറത്തു വെള്ളത്തേച്ചാലും തുലാങ്ങൾ വെളിയിൽ കാണം.

വീടുകൾക്കു ചുറ്റും മതിലില്ല. നമ്മുടെ നാട്ടിൽ മതിലാണല്ലോ ആദ്യം കെട്ടുന്നത്. എന്നാലും ഇവിടെ അതിർത്തിത്തക്കങ്ങൾക്കു് അറുതിയില്ല. വാസ്തവത്തിൽ പുരയിടങ്ങൾക്കു് മതിലുകെട്ടുവാൻ ഈ രാജ്യത്തു ചെലവാക്കുന്ന പണത്തിന്റെ കണക്കെടുത്താൽ അമ്പരന്നു പോകും. പാശ്ചാത്യരാജ്യക്കാർക്കു് ഈ ചെലവില്ല. അവിടെ ഇതുപോലെയുള്ള അതിർത്തിത്തക്കങ്ങളുമില്ല. ഇങ്ങിനെ അലഞ്ഞുനടക്കുന്ന കന്നുകാലികളായില്ല എന്നു കൂടി പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. പൊതുസ്ഥാപനങ്ങളിലെ ഉദ്യോഗങ്ങളും പുൽത്തകിടികളും അഴിച്ചുവിട്ടിരിക്കുന്ന പശുക്കൾക്കു് അവകാശപ്പെട്ടതാണെന്നാണു് ഇവിടുത്തെ സങ്കല്പം. ഗേറു തുറക്കുന്ന മാത്രയിൽ അകത്തുകടക്കുവാൻ അവയെ പരിശീലിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടു്. നഗരവീഥികളിൽ ഇങ്ങിനെ നാമനില്പാത്തതുപോലെ നടക്കുന്ന (നടത്തിക്കുന്ന!) പശുക്കളെക്കണ്ടാണു് ഈ രാജ്യത്തു് അവ വിശുദ്ധമൃഗങ്ങളായി കരുതപ്പെടുന്നു എന്നു് വിദേശസഞ്ചാരികൾ വിശ്വസിച്ചുപോകുന്നത്. പക്ഷെ, അതോടൊപ്പം തന്നെ, വണ്ടിക്കാളുകളുടെ വാലിന്മേൽ കാണുന്ന മുഴകൾ, ഭാരവും വലിച്ചുകൊണ്ടു് നടക്കുവാൻ കഴിയാത്ത ആ മിണ്ടാപ്രാണികളെ ഓടിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി, ബുദ്ധഭഗവാന്റെ നാട്ടുകാരനായ വണ്ടിക്കാരൻ ചെയ്യാറുള്ള ക്രൂരപ്രയോഗത്തിന്റെ ഫലമാണെന്നും അവരിൽ സൂക്ഷ്മദൃഷ്ടകളായുള്ളവർ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ടു്!

ജെമ്മനി ജനപ്പെരുപ്പമുള്ള രാജ്യമാണെന്നാണു് നാം ധരിച്ചിട്ടുള്ളതു്. പക്ഷെ നഗരപ്രാന്തങ്ങളിൽ നിന്നു് പുറത്തേയ്ക്കു കടന്നാൽ നാട്ടുവഴികളിലോ കൃഷിഭൂമിക

ളിലോ നാലുപേരെ ഒരുമിച്ചു കാണുന്നത് അപൂർവ്വമാണ്. റോഡിന്റെ അറ്റകുറ്റപ്പണികൾ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന തൊഴിലാളികളെ വല്ലപ്പോഴും കണ്ടു എന്നുവരാം. പക്ഷെ അതും ജനപ്പെരുപ്പത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന തോതിലൊന്നുമില്ല. ഗ്രാമങ്ങളുടെ സമീപത്തു് സൈക്കിളിൽ പോകുന്ന രണ്ടും മൂന്നും കുട്ടികളെ കാണാം. എന്താണ് ഈ വിജനതയുടെ രഹസ്യമെന്നും, ആരാണ്, എങ്ങിനെയാണ്, എപ്പോഴാണ്, ഈ ഭൂമിയെല്ലാം കൃഷിചെയ്യുന്നതെന്നും എനിക്കു മനസ്സിലായില്ല. മ്യൂണിക്കിൽ ഞങ്ങളുടെ ദ്വിഭാഷിയായിരുന്ന മിസ്സിസ് റൈനാർട്ട് സിനോട്ട് ഞാൻ ഇതേപ്പറ്റി ചോദിക്കുകയുണ്ടായി. ഭൃഷ്ടഹമായ ജനപ്പെരുപ്പം മൂലം ജീവിക്കുവാനുള്ള ഭൂമി നേടുന്നതിനു വേണ്ടിയാണ് അഡോൾഫ് ഹിറ്റ്ലർ രണ്ടാംലോകമഹായുദ്ധം അഴിച്ചുവിട്ടതെന്ന് എനിക്കു വിശ്വസിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. അവരുടെ ഉത്തരം ഇതായിരുന്നു: “അതിൽ എന്താണ് ഇത്ര അതൃപ്തം? ഞാൻ ഇന്ത്യയിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്. വടക്കെ ഇന്ത്യയിൽ നൂറും ഇരുനൂറും മൈൽ സഞ്ചരിച്ചാലും ഒരു മനുഷ്യജീവിയെ കാണുകയില്ലെന്നാണ് എന്റെ അനുഭവം. ഇവിടെ നിങ്ങൾ കാറിൽ പോകുന്ന ആളുകളെ യെങ്കിലും കാണുന്നുണ്ടല്ലോ!”

“ഞാൻ വടക്കെ ഇന്ത്യയിൽ നിന്നല്ല, തെക്കേ അറ്റത്തുള്ള കേരളത്തിൽനിന്നാണ് വരുന്നത്. അവിടുത്തെ ഓർമ്മവെച്ചു പറഞ്ഞുപോയതാണ്. അവിടെ ഏതു വഴിയേ എപ്പോൾ സഞ്ചരിച്ചാലും ജനപ്പെരുപ്പംകാണാം. എവിടെനോക്കിയാലും ഒരു ഉത്സവം നടക്കുന്ന പ്രതീതിയാണ് ഉണ്ടാകുന്നത്. വയനാട്ടിലെ ചുരത്തിൽ കാറു നിറുത്തിയാലും രണ്ടുമൂന്നു പേരെങ്കിലും അടുത്തമാത്രയിൽ അവിടെ എത്തും. കാറുകയറി ഒരു കോഴി ചത്താൽ പോലും ബഹളമായി. ഇക്കണക്കിനു് ഇരുപത്തിയഞ്ചു കൊല്ലം കൂടി കഴിയുമ്പോൾ ഞങ്ങളുടെ നാട്ടിൽ വിമാനത്തിലല്ലാതെ നിലത്തോടുന്ന ഒരു വാഹനത്തിലും സഞ്ചരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതാകുമെന്നാണ് എന്റെ ദീർഘദർശനം” എന്ന് ഞാൻ അവരോടു് സമാധാനം പറഞ്ഞു.

III

14. ബെർളിൻ

ബോണിൽനിന്ന് ഞങ്ങൾ ബെർളിനിലേക്കാണ് പോയത്. രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധത്തിനുമുമ്പ് ജെർമനിയുടെ തലസ്ഥാനമായിരുന്ന ഈ മനോഹരനഗരം ഇന്ന് റഷ്യൻ അധീനതയിലുള്ള പ്രദേശങ്ങളാൽ ചുറ്റപ്പെട്ട്, പശ്ചിമജെർമനിയിൽനിന്ന് വേർപെട്ടു കിടക്കുന്നു. ലൂഥർ ഹൻസാ വിമാനങ്ങൾക്ക് അങ്ങോട്ടുപോകുവാൻ അനുവാദമില്ലാത്തതുകൊണ്ട് പാൻ അമേരിക്കൻ സർവീസ് വഴിയാണ് ഞങ്ങൾ അവിടെ എത്തിയത്. ഒന്നരമണിക്കൂർ നേരത്തെ യാത്രയേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ടെംപെൽഹോഫ് വിമാനത്താവളം നഗരത്തിന്റെ നടുക്കുതന്നെയാണ്. ഇങ്ങിനെയൊരു സൗകര്യം മറ്റൊരു വൻനഗരത്തിലും ഉണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. അവിടുത്തെ ആഫീസ് കെട്ടിടം, പെൻറഗൺ എന്നു പറയുന്ന അമേരിക്കൻ യുദ്ധകാര്യാലയം കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ ലോകത്തിലേക്ക് ഏറ്റവും വലിപ്പംകൂടിയ എട്ടുപ്പാണെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. പുറമെന്നോക്കിയാൽ അത് മോടിപിടിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള യത്നമൊന്നും ഈയ്യിടെയെങ്ങും നടത്തിയിട്ടുള്ളതായി തോന്നുകയില്ല. ഭാരിച്ച ചെലവുവരുന്ന പണിയായതുകൊണ്ടായിരിക്കാം. ആകപ്പാടെ കണ്ടാൽ ഒരു പുകപിടിച്ചമട്ടുണ്ട്. അദ്ധ്വാനാകൃതിയിൽ നീണ്ടു കിടക്കുന്ന ഉയർന്ന മേൽക്കൂരയുടെ കീഴിലാണ് വിമാനങ്ങൾ വന്നുനില്ക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് മഴനനയാതെ വിമാനത്തിൽ കയറുകയും ഇറങ്ങുകയും ചെയ്യാം. ഒന്നിനു പുറകിൽ ഒന്നായി എട്ടുപത്തു വിമാനങ്ങൾക്ക് നിരന്നു നില്ക്കുവാൻ സൗകര്യമുണ്ട്. വിശ്രമമുറിയിൽ നിന്ന് ഒരു ഇടനാഴി കടന്ന് പടിയിറങ്ങിയാൽ വിമാനത്തിൽ കയറാം. ഈ സൗകര്യം മറ്റു താവളങ്ങളിൽ കണ്ടിട്ടില്ല.

വിമാനത്തിൽനിന്നിറങ്ങുന്ന ചവിട്ടുപടിയുടെ ചുവട്ടിൽത്തന്നെ ബെർളിൻ ഗവണ്മെണ്ടിലെ പ്രോട്ടോക്കോൾ ആഫീസിൽനിന്നു വന്ന ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥ കാത്തുനില്ക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. വെള്ളക്കാരുടെ കൂട്ടത്തിൽനിന്നും ഞങ്ങളെ തിരിച്ചറിയുവാൻ പ്രയാസമില്ല. ഏകിലും ഓരോരുത്തരെയും പേരുപറഞ്ഞ് സ്വാഗതം ചെയ്യുവാൻ അവർക്കു സാധിച്ചത് ഞങ്ങളെ അത്ഭുതപ്പെടുത്താതിരുന്നില്ല. നീളവും വണ്ണവും ആകൃതിയും എല്ലാം അവരെ അറിയിച്ചിരിക്കാം. ഒരു പക്ഷെ വെറും ഊഹവുമായിരിക്കാം. ഞങ്ങൾ കശലപ്രശ്നങ്ങൾ ചെയ്ത് വിശ്രമമുറിയിൽ എത്തിയപ്പോഴേക്കു് പെട്ടികളും വന്നുതുടങ്ങി. പതുക്കെ നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു തട്ടിന്മേൽ യാത്രക്കാരുടെ പെട്ടിയും പ്രമാണവും ഒന്നിനുപുറകേ ഒന്നായി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. ഉടമസ്ഥർ നിരന്നുനിന്നു് കൈനീട്ടി എടുക്കുകയേ വേണ്ടു. ടിക്കറ്റു പരിശോധനയും എണ്ണു തിട്ടപ്പെടുത്തലും ഒന്നുമില്ല. സാമാനങ്ങൾ കിട്ടാതെ വരുമ്പോൾ മാത്രമേ ടിക്കറ്റിന്റെ ആവശ്യമുള്ളു. വിമാനത്തിൽ കയറുകയും ഇറക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനിടയ്ക്കു് പെട്ടിയുടെ പൂട്ടും പിടിയും കോണം മൂലയും ഇളകിപ്പോവുകയും നഷ്ടപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നതു സാധാരണമാണു്. ഈ നഷ്ടങ്ങളെല്ലാം സഹിക്കുകയല്ലാതെ നിവൃത്തിയില്ല.

വിമാനത്താവളത്തിൽ നിന്നു പുറത്തേയ്ക്കുവരുമ്പോൾ ആദ്യം കാണുന്നത് 1951ൽ സ്ഥാപിച്ച വിചിത്രമായ ഒരു സ്തൂരകമാണു്. റഷ്യൻ സൈനികാധികൃതർ ബെർളിനിലേയ്ക്കുള്ള ഗതാഗതം നിരോധിച്ചു് ആ നഗരത്തിലെ ജനങ്ങളെ കഷ്ടപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ അവർക്കു് ആവശ്യമുള്ള സകലസാധനങ്ങളും സഖ്യകക്ഷികൾ വിമാനംവഴി എത്തിച്ചുകൊടുത്തതിന്റെ ഉപകാരസ്മരണയാണു് അതിൽ പ്രതിഫലിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതു്. അഭയമുദ്രയുടെയും അനുഗ്രഹക്രിയയുടെയും പ്രതീതി ജനപ്പിച്ചുകൊണ്ടു് ആകാശത്തിലേക്കു് ഉയർന്നു നില്ക്കുന്ന മൂന്നു വിരലുകളുള്ള ഒരു കൈത്തലത്തിന്റെ ഭാവമാണു് ഈ സ്തൂരകത്തിൽ കാണുന്നതു്. അമേരിക്കയേയും ഇംഗ്ലണ്ടിനെയും

പ്രാൻസിനെയും അതിൽ കൃതജ്ഞതയോടെ അനുസ്മരിച്ചിരിക്കുന്നു.

ബ്രിസ്റ്റൽ—കെമ്പിൻസ്കി എന്ന പ്രസിദ്ധമായ ഹോട്ടലിലാണ് ഞങ്ങൾക്ക് താമസത്തിനുള്ള ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്തിരുന്നത്. അവിടുത്തെ താമസവും ഭക്ഷണവും എനിക്ക് വളരെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടു. പക്ഷെ സന്ധ്യഭക്തായ ഡോക്ടർ മഹാദേവൻ കുറച്ചൊക്കെ പ്രയാസപ്പെടേണ്ടിവന്നു. മധുരപദാർത്ഥങ്ങളും അദ്ദേഹത്തിന് അഹിതമാകയാൽ പഴങ്ങളുടെ നീരുപോലും വർജ്ജിക്കുകയാണ് പതിവ്. “അപ്പോളിനാരിസ്” എന്ന മനോഹരമായ പേരുള്ള ഒരുതരം ധാതുജലവും (സോഡപോലെയിരിക്കും) പുഴുങ്ങിയ പച്ചക്കറികളും കഴിച്ച് രണ്ടാഴ്ചക്കാലം അദ്ദേഹം ജീവിച്ചു. ചിലപ്പോഴൊക്കെ എന്റെ നിബ്ബന്ധത്തിനു വഴങ്ങി പുഴുങ്ങിയ മുട്ട കഴിക്കുവാൻ സമ്മതിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന് ക്ഷീണം ബാധിക്കുന്നത് കണ്ടിട്ടാണ് ഞാനിങ്ങനെ നിർബന്ധം പ്രയോഗിച്ചത്. ഹോട്ടലിലെ പരിചാരകന്മാർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നേർക്ക് അനുകമ്പയോടെ നോക്കുന്നത് കൗതുകകരമായ കാഴ്ചയായിരുന്നു. തത്പാലത്തോറിയുടെ സമചിത്തതകലൻ ചെറുപുഞ്ചിരിയോടെ അദ്ദേഹം അതെല്ലാം വിഗണിക്കുകയും “മനുഷ്യൻ അപ്പംകൊണ്ടു മാത്രമല്ല ജീവിക്കുന്നത്” എന്ന ആപ്തവാക്യം എനിക്ക് പ്രത്യക്ഷമാക്കിത്തരുകയും ചെയ്തു.

ജെമ്മൻകാർ നല്ല ശാസ്ത്രാധ്വാനാർമാരാണ്. അവിടുത്തെ ആളുകളുടെ കണക്കനുസരിച്ച് നമ്മുടെ മുമ്പിൽ കൊണ്ടുവെക്കുന്ന ഭക്ഷണസാധനങ്ങളിൽ കാൽഭാഗം പോലും തിന്നുതീർക്കുവാൻ എനിക്ക് പലപ്പോഴും കഴിയാതെ വന്നു. ഭക്ഷണം ബാക്കിവെച്ചിട്ടുപോകുന്നത് മര്യാദകേടാകയാൽ, പലപ്പോഴും പരിചാരകരോട് “ഏറ്റവും ചെറിയ കഷണം കൊണ്ടുവരണം” എന്നു കൂടി ഞാൻ പറയാറുണ്ടായിരുന്നു. ഇതുകേട്ട് കൂടെയിരുന്ന ദിഭാഷി ഒരിക്കൽ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: “പറയാറില്ലെങ്കിലും ഞങ്ങൾ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നത് നേരെമറിച്ചാണ്—

ഏറ്റവും വലിയ കഷണം കൊണ്ടുവരട്ടെ എന്ന്!”

അമിതമായ ഈ ആഹാരപ്രിയത്വംമൂലം ജെമ്മനിയിലെ ജനങ്ങൾ തടിയന്മാരായിത്തീരുകയാണെന്ന് നിരീക്ഷകന്മാർ പറയുന്നു. തടിച്ച കൊഴുത്തു് ഇരട്ടത്താടിയും, ഗോളാകൃതിയായ ശരീരവും ഉള്ള പുരുഷന്മാരെയും സ്ത്രീകളെയും ധാരാളമായി കാണാം. “ഇരട്ടത്താടി” ജെമ്മനിയിലെ ഒരു പകർച്ചവ്യാധിയായിരിക്കുകയാണെന്ന് “ടൈം” എന്ന അമേരിക്കൻ വാരിക ഫലിതം പറഞ്ഞതോർക്കുന്നു. യുദ്ധാനന്തരദശയിൽ പട്ടിണി കിടന്ന് കഷ്ടപ്പെട്ടതുമൂലം ഉണ്ടാകുന്ന ഒരു ആഭ്യന്തരപ്രതികരണത്തിന്റെ ഫലമാണ് ആ രാജ്യത്തു് സാമ്പ്രതികമായി കാണുന്ന ഈ വ്യക്തമായതൊന്നും അമേരിക്കൻ നിരീക്ഷകന്മാർ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നുണ്ടു്. ഏതായാലും കെമ്പിൻസ്റ്റി ഹോട്ടലിലെ ഭോജനശാലയിൽ കൂടാറുണ്ടായിരുന്ന ജെമ്മൻകാരും അവിടത്തെ വിളമ്പുകാരും, ആഹാരഭീരുക്കളായ രണ്ടു വിചിത്രജീവികളാണ് ഞങ്ങളെന്ന് കരുതിയിരിക്കണം. ഞങ്ങൾപോയ ഹോട്ടലുകളിലെല്ലാം ധാരാളം ജപ്പാൻകാരെ കാണുവാനിടയായി. വ്യവസായവും വ്യാപാരവും സംബന്ധിച്ചു് വന്നവരാണെന്നാണ് തോന്നിയതു്. അവർക്കു് കാപ്പിയും ചായയും അല്പ പാലാണ് പ്രധാനപാനീയം. ജെമ്മനിയിൽ ഇതു സുലഭമല്ല. അമേരിക്കൻ സമ്പ്രദായമാണ് ജപ്പാൻകാർ ശീലിച്ചിരിക്കുന്നതു്. പാലു് കുറുകിയുണ്ടാകുന്ന ക്രീം ജെമ്മൻകാർക്കു് വളരെ പ്രിയതരമാണ്. അതും, ഗാലൺ കണക്കിനു കടിക്കുന്ന ബിയറുമാണത്രെ ഇരട്ടത്താടിക്കും കടവയറിനും മുഖ്യകാരണം.

15 ശുചിത്വഭ്രമം

കെമ്പിൻസ്റ്റി ഹോട്ടലിലെ കുളിമുറികളാണ് എന്നെ ഏറ്റവും കൂടുതൽ ആകർഷിച്ചതു്. അവയുടെ ശുചിത്വവും സജ്ജീകരണങ്ങളും നിസ്തലമെന്നുതന്നെ പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പോഴ്സിസിലെൻ (ചീനക്കുളിമണ്ണ്) വ്യവസായത്തിൽ ജെമ്മനി പണ്ടുതന്നെ പേരെടുത്ത

രാജ്യമാണ്. അതിന്റെകൂടെ, കറപിടിക്കുകയും തുരുമ്പിക്കുകയും ചെയ്യാത്ത സ്റ്റേയിൻലെസ് സ്റ്റീലുംകൂടി ആകുമ്പോൾ കളിമുറിയിലെ സജ്ജീകരണങ്ങളുടെ കാര്യം ഭദ്രമായി. മുറിക്കുകയെ വായു പുറത്തേക്കു വലിച്ചെടുക്കുവാനും പകരം ശുദ്ധവായു കടത്തി വിടുവാനും ഏല്പാടുകളുണ്ട്. ഈ പ്രക്രിയ തുടച്ചുവായി നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അതുകൊണ്ട് മലിനവായു മാത്രമല്ല ജലമയംപോലും മുറിയിൽ തങ്ങിനില്ക്കുകയില്ല. നാം മേശപ്പുറത്തു വെയ്ക്കുന്ന അലങ്കാരസാധനങ്ങൾ തുടച്ചു മിനുക്കുന്നതുപോലെയാണ് കളിമുറികൾ വൃത്തിയാക്കുന്നത്. ഈ ജോലിയുടെ ചുമതലക്കാരായ സ്രീകൾ അങ്ങേയറ്റത്തെ പ്രശംസയർഹിക്കുന്നു. കളിത്തൊട്ടിയും കഴൽമുഖങ്ങളും ചുമതലകൾപോലും വൃത്തിയാക്കിത്തന്നാൽ മാത്രം പോരാ, തിളങ്ങണമെന്നുകൂടി അവർ നിർബന്ധമുണ്ട്. മേൽനോട്ടക്കാരുടെ അശ്രദ്ധയാണ് വൃത്തികേടാകാൻ കാരണമെന്നുള്ള സമാധാനം സാധാരണ കേൾക്കാറുള്ളതാണ്. ഇതിൽ വലിയ അർത്ഥമൊന്നുമില്ല. എത്ര ശ്രദ്ധിച്ചാലും മേൽനോട്ടം നടത്തിയാലും ജോലിചെയ്യുന്നവർക്ക് ശുഷ്കാന്തിയില്ലെങ്കിൽ ഒരിക്കലും വേണ്ടത്ര ഫലം ഉണ്ടാവുകയില്ല. തൊഴിലാളികൾക്ക് തങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന ജോലിയുടെ മേന്മയെക്കുറിച്ചുള്ള നിർബന്ധമുണ്ടാകണം. അതിൽ അഭിമാനം തോന്നണം. മോശമായ ജോലി ചെയ്യുകയില്ലെന്ന് ദൃഢപ്രതുമെടുക്കണം.

കളി ശുചികരം മാത്രമല്ല, പാപഹരംകൂടിയാണെന്നാണ് മിക്ക സംസ്കാരങ്ങളും കരുതിയിട്ടുള്ളത്. ഗംഗാസ്നാനം, ജ്ഞാനസ്നാനം എന്നിത്യാദി മതസങ്കല്പങ്ങളുടെ പിന്നിലുള്ള സങ്കല്പം ഇതാണല്ലോ. നമ്മുടെ പ്രസിദ്ധങ്ങളായ മഹാനദികൾ പുണ്യതീർത്ഥങ്ങളായി ആരാധിക്കപ്പെടുന്നു. ഗംഗയേയും നന്ദിയെയുംപറ്റി ശങ്കരാചാര്യസ്വാമികൾ ആവേശപൂർണ്ണങ്ങളും അതിമനോഹരങ്ങളുമായ സ്തോത്രങ്ങൾ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്:

ആദാവാദി പിതാമഹസ്യ നിയമ വ്യാപാരപാത്രേ ജലം പശ്ചാൽ പന്നഗശായിനോ ഭഗവതഃ പാദോദകം പാവനം

ഭൂയഃ ശംഭുജടാവിഭൂഷണമണിർജ്ജഹേനാർമഹാഷേരിയം
കന്നയാ കല്പഷനാശിനീ ഭഗവതീ ഭാഗീരഥീ ദൃശ്യതേ.

എന്നിങ്ങിനെയുള്ള സ്തുതിഗീതങ്ങൾ ആരെയാണ് കോര
മയിർ കൊള്ളിച്ചിട്ടില്ലാത്തത്? പക്ഷെ ജനസംഖ്യയും
വ്യവസായങ്ങളും വളരെയധികം വർദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള ഇന്ന
ത്തെ കാലത്തു് പുരാണപ്രഥിതങ്ങളായ മഹാനദികളെ
പ്പോലും ഇങ്ങിനെ വാഴ്ത്തുന്നതു്, മനസ്സിനു പിടിക്കാത്ത
കാര്യമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. അവ വന്ദനഗരങ്ങളുടെയും
വ്യവസായ കേന്ദ്രങ്ങളുടെയും അഴകുചാലുകളായി മാറി
യിരിക്കുകയാണ്. ഈ വസ്തുത പരിഗണിക്കുമ്പോൾ
ഓരോ ഭവനത്തിലും ഒരു പുണ്യതീർത്ഥത്തെ പ്രവഹിപ്പി
ക്കുവാനുള്ള സൗകര്യമാണു് പാശ്ചാത്യശാസ്ത്രം മനു
ഷ്യനു നല്കിയിരിക്കുന്നതെന്നു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.
ശുദ്ധജലത്തെ കുഴലുകൾവഴി കളിമുറിയിലൂടെ ഒഴുക്കുന്ന
തിന്റെ അർത്ഥം ഫലംകൊണ്ടുനോക്കിയാൽ ഇതാണല്ലോ.
ചൂടോ തണുപ്പോ ഇഷ്ടംപോലെ നിശ്ചയിച്ചു്, മുങ്ങിക്ക
ളിക്കുന്നതിനോ ധാരയിൽ കളിക്കുന്നതിനോ ഉള്ള സൗ
കര്യങ്ങളോടുകൂടിയ, വെടിപ്പും ഭംഗിയും തികഞ്ഞ കളി
മുറികൾ കണ്ടപ്പോൾ എന്നിങ്ങു് ഇതാണു് തോന്നിയതു്.
വളരെ എടുപ്പും നനച്ചു്, ഇസ്കിരിയിടേണ്ട ആവശ്യമി
ല്ലാതെ, ധരിക്കാവുന്ന വസ്ത്രങ്ങളുംകൂടി ഉപയോഗത്തിൽ
വന്നിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു് ദേഹശുദ്ധിയുടെ കാര്യത്തിൽ ഇന്നു്
യാതൊരു വിഷമവുമില്ല. ദിവസവും രണ്ടുനേരം,
ബാല്യകാലത്തു് പമ്പയാറിൽ കളിച്ചതിനേക്കാൾ
സുഖമായി മുങ്ങിക്കളിക്കുന്നതിനും, അടിയുടുപ്പുകൾ അ
ന്നനു് നനച്ചെടുക്കുന്നതിനും, എല്ലാദിക്കിലും സൗകര്യം
ലഭിച്ചതുകൊണ്ടു് ജെമ്മിനിയിലെ താമസത്തിൽ എനി
ക്കു് സവിശേഷമായ സന്തോഷം തോന്നി.

ലിൻ യുട്ടാങ് എന്ന പ്രസിദ്ധനായ ചൈനീസ്
ഗ്രന്ഥകാരൻ പാശ്ചാത്യരുടെ കളിമുറിഭ്രാന്തു് കുറെ കൂടി
പ്പോയി എന്ന് വേദിക്കുകയുണ്ടായി. ആധുനികരീതി
യിൽ ദേഹശുദ്ധി വരുത്തിയ ഒരു പട്ടിയെപ്പോലും കളി
യിൽ ശ്രദ്ധയില്ലാത്തവനെങ്കിലും പരിപക്വമായി

ജീവിക്കുവാൻ ശീലിച്ച ചൈനക്കാരനേക്കാൾ മാഹാത്മ്യമുള്ള ജീവിയായി അവർ കരുതുന്നു എന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ പരാതി. ചൈനയിലെ കഥ എന്തായാലും പരിപക്വതീത്വവും ശരീരശുദ്ധിയും പരസ്പരം പൊരുത്തപ്പെടുമെന്നുതന്നെയാണ് ഭാരതീയരായ നാം പഠിച്ചിട്ടുള്ളത്. അതുകൊണ്ട് കെമ്പിൻസ്സി ഹോട്ടലിലെ താമസം എനിക്ക് ഇഷ്ടപ്പെട്ടു.

ഞങ്ങളുടെ ദ്വിഭാഷിയായി വന്നത് ഇംഗ്ലണ്ടിൽ താമസിച്ച് ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷ പഠിച്ച ഒരു യുവതിയാണ്. ഞങ്ങളുടെ സന്ദർശനമുവ്വ അവരുടെ ചുമതലയിൽ കിട്ടിയ വിശിഷ്ടാതിഥി പ്രൊഫസർ ഹുമയൂൺ കബീറായിരുന്നു എന്നും, പ്രൊഫസർമാരുടെയും ഗ്രന്ഥകാരന്മാരുടെയും കൂടെ ദ്വിഭാഷിയായി പോകുന്നത് പ്രയാസമുള്ള ജോലിയാണെങ്കിലും തനിക്കു അതൊരു ബഹുമതിയാണെന്നും അവർ മുഖവുര പഞ്ഞു. “പക്ഷെ ഞങ്ങൾ മന്ത്രിമാരല്ല” എന്ന വസ്തുത ഞാൻ അനുസ്മരിപ്പിച്ചപ്പോൾ, “മിസ്റ്റർ കബീർ മന്ത്രിയുടെ മട്ടിലല്ല പെരുമാറിയത്. വളരെ വിനയമുള്ള നല്ല മനുഷ്യൻ.” എന്ന് അവർ പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ വയസ്സായ മിസ്റ്റർ ഷിഡ്ററായിരുന്നു സ്റ്റേറ്റ് കാറിന്റെ ഡ്രൈവർ. അയാൾക്ക് ഇംഗ്ലീഷ് വശമില്ലായിരുന്നു എങ്കിലും എന്റെ ആംഗ്ലോഷ മനസ്സിലാക്കുവാൻ വിഷമമുണ്ടായില്ല. ഞങ്ങൾ തമ്മിൽ ശബ്ദമില്ലാതെ സാമാന്യം ദീർഘമായി സംഭാഷണം ചെയ്യുന്നത് ഡോക്ടർ മഹാദേവനും ദ്വിഭാഷിക്കും വളരെ വിനോദത്തിനു വകനല്കി. അയാളുടെ വസ്ത്രങ്ങൾ ഞങ്ങൾ ധരിച്ചിരുന്നതിനേക്കാൾ മെച്ചപ്പെട്ടതായിരുന്നു. താൻ ജെമ്മൻ പ്രസിഡൻറ് ഡോക്ടർ ലുബ്കെയെക്കൊണ്ട് കാരോടിച്ച് പോയതിന്റെ ചിത്രം അഭിമാനത്തോടെ അയാൾ ഞങ്ങളെ കാണിച്ചു.

16. കാഴ്ചബംഗ്ലാവ്

ഏഷ്യയിലെ കലാവസ്തുക്കൾ പ്രദർശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന കാഴ്ചബംഗ്ലാവിലേക്കാണ് ഞങ്ങൾ ആദ്യം പോയത്.

അവിടത്തെ ഡയറക്ടറായ ഡോക്ടർ ഹെർട്ടൽ പ്രാചീന കാലത്തെ പൗരസ്ത്യകലയെപ്പറ്റി ആധികാരികമായി സംസാരിക്കുവാൻ കഴിവുള്ള ഒരു വലിയ പണ്ഡിതനാണ്. ഒരു കാലം നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയി. എങ്കിലും കാരോടിക്കുകയും വടിയുന്നി നടക്കുകയും ചെയ്യും. പഴയ ഒരു വലിയ കെട്ടിടത്തിലാണ് മ്യൂസിയം സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നതെങ്കിലും തന്റെ കൈവശമുള്ള കലാസമ്പത്തിന്റെ പത്തിലൊരംശംപോലും പ്രദർശിപ്പിക്കുവാൻ അവിടെ സ്ഥലം മതിയാകുന്നില്ല എന്നാണ് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞത്. കലവറയ്ക്കുള്ളിൽകൊണ്ടുപോയി അതിൽ കരയൊക്കെ ഞങ്ങളെ കാണിക്കുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിന് സംസ്കൃതത്തിലും പാലിയിലും നല്ല പാണ്ഡിത്യമുണ്ട്. പ്രദക്ഷിണപഥം, പത്മപാണി, ബോധിസതാപദാന കല്പലത, അർദ്ധനാരീശ്വരൻ, തുടങ്ങിയ പദങ്ങൾ വ്യക്തമായിത്തന്നെ ഉച്ചരിച്ചു. അവിടെയുള്ള ഓരോ വിഗ്രഹവും ചിത്രവും അദ്ദേഹത്തിന് സുപരിചിതമാണ്. ഓരോന്നിനോടും അങ്ങേയറ്റത്തെ പ്രണയവുമാണ്. ഘോരമായ തപസ്സുകൊണ്ട് മുതപ്രായനായ സിദ്ധാർഥന്റെ കൃഷ്ണശിലയിലുള്ള ഒരു വിഗ്രഹം അദ്ദേഹം ഞങ്ങളെ കാണിച്ചു. ആ കാഴ്ച ഇന്നും എനിക്കു ദുഃസ്വപ്നം ഉണ്ടാക്കുന്നുണ്ട്. ഇത്രയ്ക്കു ഭയജനകമായ ഒരു കലാശില്പം വേറെയുണ്ടോ എന്നു സംശയമാണ്. “ഇതു നിർമ്മിച്ച അജ്ഞാതനായ ആ പ്രാചീനശില്പിയുടെ മുമ്പിൽ ആധുനിക കാലത്തെ ഏറ്റവും മഹാത്മാരായ കലാകാരന്മാർപോലും നിശ്ചയരോണ്. ഇതാണ് ആരാധന.” എന്നു ഹെർട്ടൽ പറഞ്ഞു. ഹൈന്ദവകലാവസ്തുക്കളും അനവധിയുണ്ട്. തെക്കെ ഇന്ത്യയിൽനിന്നു കിട്ടിയ വെങ്കലപ്രതിമകളും കാണുകയുണ്ടായി.

അടുത്ത ദിവസം കാലത്തുള്ള പരിപാടി ബെർളിൻ നഗരത്തിന്റെ വിവിധഭാഗങ്ങളിലൂടെ നടത്തിയ സുലഭമായ ഒരു സവാരിയായിരുന്നു. ഏകദേശം മൂന്നു മണിക്കൂറോളം സഞ്ചരിച്ചു. യുദ്ധത്തിനുശേഷം പണി കഴിച്ചിട്ടുള്ള പുതിയ കെട്ടിടങ്ങൾക്കു കണക്കില്ല. ഇക്കൂട്ടത്തിൽ ടെലെഫൂൺ, ഏ. ഈ. ജി., സീമെൻസ്,

തുടങ്ങിയ വ്യവസായസംഘടനകളുടെ ഗംഭീരങ്ങളായ ആഫീസ് മന്ദിരങ്ങളും അനേകശതം കുടുംബങ്ങൾക്കു് താമസിക്കാവുന്ന വമ്പിച്ച വാടകക്കെട്ടിടങ്ങളും ഉൾപ്പെടുന്നു. ഹൻസാ ഡിസ്ട്രിക്ട് എന്നു വിളിക്കുന്ന നഗരപ്രാന്തത്തിൽ രണ്ടാമതു പറഞ്ഞ ജാതിയിൽപ്പെട്ട അതിമനോഹരങ്ങളായ എത്രയോ പുതിയ ഹമ്മ്യങ്ങൾ കാണുകയുണ്ടായി. ഇവ ഭിന്നരാജ്യക്കാരായ വാസ്തുശില്പികൾ വിഭാവനം ചെയ്തതാണ്. തന്മൂലം അവയ്ക്കു കിട്ടിയിരിക്കുന്ന വൈവിധ്യം അത്യധികം ആകർഷകമായിരിക്കുന്നു. ചുറ്റിനും പുനോട്ടങ്ങളും കുട്ടികളുടെ കളിസ്ഥലങ്ങളും വൃദ്ധജനങ്ങൾക്കു് ഇരുന്നു കാറുകൊള്ളാനുള്ള വിശ്രമസ്ഥാനങ്ങളും എല്ലാമുണ്ടു്.

17. നാണക്കേടിന്റെ ഭിത്തി

ബെർളിൻ ധാരാളം സ്ഥലസൗകര്യമുള്ള നഗരമാണു്. വളരെ വഷ്ടങ്ങൾക്കുമേപ്പു് നിർമ്മിച്ച വീഥികൾക്കുപോലും വേണ്ടുവോളം വീതിയുണ്ടു്. നഗരത്തിന്റെ നടുവിലുള്ള വനതലത്തെപ്പറ്റി നേരത്തെ പറഞ്ഞതാണല്ലോ. ബെർളിൻ നഗരത്തിന്റെ ആകെ വിസ്തൃതി 341 ചതുരശ്രമൈലാണു്. ജനസംഖ്യ 32 ലക്ഷം. ഇതിൽ 10 ലക്ഷം ജനങ്ങളുള്ള 156 ചതുരശ്രമൈൽ സ്ഥലം റഷ്യൻ അധീനത്തിലാണു്—പൂർവ്വബെർളിൻ. ഈ ഭാഗത്തെ വേർതിരിച്ചുകൊണ്ടാണു് 1961ൽ റഷ്യൻ അധികാരികൾ കപ്രസിദ്ധമായ ‘‘ബെർളിൻ ഭിത്തി’’ കെട്ടിയതു്. മുപ്പതിൽപ്പരം മൈൽ നീളമുള്ള ഈ കന്മതിൽ മനോഹരമായ ആ നഗരത്തിന്റെ നടുവിലൂടെ വളഞ്ഞുപുളഞ്ഞു പോകുന്നു. അയൽപക്കങ്ങളെയും ബന്ധുക്കളെയും മിത്രങ്ങളെയും നിദ്രയും വേർപെടുത്തിയ ഈ നികൃഷ്ടനിബന്ധത്തിനു് ‘‘നാണക്കേടിന്റെ ഭിത്തി’’ എന്നാണു് പശ്ചിമബെർളി. നിലെ ജനങ്ങൾ പേരിട്ടിരിക്കുന്നതു്. തങ്ങളുടെ പ്രിയപ്പെട്ട നഗരത്തിന്റെ പകുതിയോളം ഭാഗം കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ഭരണത്തിൽ പെടുപോയതിനെക്കാളും, അതിനെ ഇങ്ങിനെ മതിലുകെട്ടി രണ്ടായി പിളർന്നതാണു് അവർക്കു് കൂടുതൽ ദുസ്സഹം. അതിന്റെ പേരിലുണ്ടായിട്ടുള്ള

പ്രതിഷേധങ്ങളും രോഷപ്രകടനങ്ങളും വിലാപങ്ങളും പരിഭവനങ്ങളും ധീരസാഹസങ്ങളും എത്രയെന്നു പറഞ്ഞാൽ ഒടുങ്ങുകയില്ല. തങ്ങളോടു ചെയ്ത ഈ ഘോരമായ അപരാധത്തെക്കുറിച്ച് കൊച്ചുകുട്ടികൾ വരാച്ചിത്രങ്ങൾ സമാഹരിച്ച് ഒരു പുസ്തകം തന്നെ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഒരു മുളളവേലിയുടെ ഒരുവശത്തു് തള്ളക്കോഴിയേയും മറുവശത്തു് നിസ്സഹായരായി നില്ക്കുന്ന കോഴിക്കുഞ്ഞുങ്ങളെയും വരാച്ചിട്ടുള്ള ഒരു ചിത്രം ഇക്കൂട്ടത്തിൽ എനിക്ക് ഏറ്റവും ഹൃദയഭേദകമായിത്തോന്നി.

ഈ ഭിത്തി വലിയ കോട്ടമതിലൊന്നുമല്ല. അഞ്ചോ ആറോ അടിയേ പൊക്കമുള്ളൂ. ഇഷ്ടികയും ക്ഷീരവും കോൺക്രീറ്റും എല്ലാം ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിശീഘ്രം നിർമ്മിച്ചതാണ്. കല്ലെട്ടിനു മുകളിൽ ഒരു രണ്ടടി പൊക്കത്തിൽ മുളളകമ്പിയിട്ടിട്ടുണ്ട്. ഭിത്തിയുടെ അടുത്തു നില്ക്കുന്ന കിഴക്കുഭാഗത്തെ കെട്ടിടങ്ങളിൽ ആൾ പാറ്റില്ല. അവയുടെ ജനലും വാതിലും എല്ലാം കല്ലുകെട്ടി അടച്ചിരിക്കുകയാണ്. ഭിത്തിയിൽ നെടുനീളെ റഷ്യൻ പട്ടാളത്തിന്റെ മേൽനോട്ടമുണ്ട്. അപ്പുറം ചില സ്ഥാനങ്ങളിൽ മാത്രമേ ഗേറ്റുകളുള്ളൂ. അവിടെ വലിയ ബന്തവസ്സാണ്. അപ്പുറത്തേക്കു പോകുവാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നവരെ പരിശോധിക്കുന്നതിനും മറ്റും കർമ്മമായ ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അങ്ങിനെ പോകുന്നവരിൽ ഭൂരിപക്ഷവും വിദേശീയ സന്ദർശകരാണ്. പശ്ചിമബെർളിൻ കാക്ക് പോകുവാൻ അനുവാദം ഇല്ലെന്നാണ് തോന്നുന്നത്. ഭിത്തിയുടെ പടിഞ്ഞാറുഭാഗത്തു് ആളുകൾക്കു കയറിനിന്നുനോക്കുവാൻ വേണ്ടി തട്ടുപടികൾ കെട്ടിയിട്ടുണ്ട്. ഞാൻ അതിൽ കയറി നോക്കി. പ്രായേണ വിജനമായ റോഡുകളും വീടുകളും മാത്രമേ കണ്ടുള്ളൂ. ഭിത്തിയുടെ പരിസരത്തിൽ, ആകപ്പാടെ ഒരു സുഖം തോന്നാത്ത നിശ്ചലത അനുഭവപ്പെടുന്നു. തുടലുപൊട്ടിച്ച ഫിംസ്രമൃഗങ്ങളോ പേപ്പട്ടികളോ ഉള്ളതുപോലെ. കിഴക്കുവശത്തേയ്ക്കു പോകുവാൻ സാധിക്കുമായിരുന്നെങ്കിലും ഞങ്ങൾക്കു് അതിൽ വലിയ താൽപര്യം തോന്നിയില്ല.

ഭിത്തിയുടെ പടിഞ്ഞാറുഭാഗത്തുകൂടി ഞങ്ങൾ വളരെ

ഭരം കാരോടിച്ച്പോയി. പല സ്ഥലങ്ങളിലും ഇപ്പറത്തേയ്ക്കു കടക്കുവാനുള്ള ശ്രമത്തിൽ വെടിയേറ്റും അപകടം പററിയും മരിച്ച പൂർവ്വബർളിൻകാരുടെ സ്മരണയ്ക്കായി സ്ഥാപിച്ച മരക്കുരിശുകൾ കണ്ടു. ഓരോന്നിന്റെയും പിന്നിൽ വിശ്വസിക്കാൻ സാധിക്കാത്ത മഹാസാഹസത്തിന്റെ കഥകളുണ്ട്. സുപ്രസിദ്ധമായ ബ്രാൻഡൻ ബഗ്ഗ്ഗേററ് ഭിത്തിയുടെ കിഴക്കുവശത്താണ്. എങ്കിലും വലിയ എടുപ്പായതുകൊണ്ട് ഇപ്പറത്തുന്നിനാലും കാണം. അതിന്ന് അഭിമുഖമായി കിടക്കുന്നതും ഭിത്തിയിൽ ചെന്നു മുട്ടുന്നതുമായ റോഡിന്റെ ഇടത്തുഭാഗത്തു് (പശ്ചിമബർളിൻ അതിർത്തിക്കകത്തു്) കുറച്ച സ്ഥലം റഷ്യൻ അധീനതയിലുണ്ട്. അവിടെ ഒരു റഷ്യൻ ഭടന്റെ വലിയ പ്രതിമ സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നു. ഒരു മനുഷ്യന്റെ മുന്നോ നാലോ ഇരട്ടി വലിപ്പം കാണം. വളരെ ഉയരത്തിലാണ് നില്ക്കുന്നതും. ഉരുക്കു തൊപ്പിയും സമരോപകരണങ്ങളും ധരിച്ച രൂപമാണ്. ആ സ്ഥലത്തും റഷ്യൻ പട്ടാളക്കാരുണ്ട്.

18. ഹിററുൾ സൂരണ

ഹിററുൾരുടെ മന്ത്രിസഭാ മന്ദിരം നിന്ന സ്ഥലം ഭിത്തിയുടെ മറുവശത്താണ്. അല്പം ഉയർന്ന ഒരു കുന്നാണതു്. ശൂന്യമായിക്കിടക്കുന്നു. ഭൂമിയ്ക്കടിയിൽ അനേകം നിലകളിലുള്ള മുറികളുണ്ട്. യുദ്ധകാലത്തു് അവിടെയാണ് ഹിററുൾ താമസിച്ചതു്. ശത്രുക്കളുടെ സൈന്യം സമീപത്തെത്തിയെന്നും, മന്ത്രിസഭാ മന്ദിരത്തിന്റെ മുമ്പിൽതന്നെ യുദ്ധം നടക്കുന്നു എന്നും അറിഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹം ആത്മഹത്യചെയ്തു. വിഷംതിന്നു മരിച്ചു എന്നാണ് ആയിടയ്ക്കു കേട്ടിരുന്നതു്. അങ്ങിനെ മരിച്ചതു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യയായ ഈവാ ബ്രൗൺ ആണെന്നും, ഹിററുൾ സ്വന്തം വായിലേക്കു് വെടി വെയ്ക്കുകയാണ് ചെയ്തതെന്നും ദ്വിഭാഷി ഞങ്ങളോടു പറഞ്ഞു. മൃതദേഹങ്ങൾ പരിചാരകന്മാർ പെട്രോളോഴിച്ചു് ദഹിപ്പിച്ചുകളഞ്ഞു. ഭൂമിക്കടിയിലുള്ള മന്ത്രശാലകളും പാപ്പിടങ്ങളും ബോംബിട്ടു പൊളിക്കുവാൻ റഷ്യൻ

സൈന്യം ശ്രമിച്ചുവെങ്കിലും സാധിച്ചില്ല. അതുകൊണ്ട് വെള്ളംകയറ്റി മുടകയാണു ചെയ്തത്. അതൊരു കാഴ്ച സ്ഥലമായിവെച്ചിരുന്നെങ്കിൽ പൂർണ്ണബർളിൻ അധികാരികൾക്ക് ഇന്ന് നല്ല ആദായം ഉണ്ടാക്കുവാൻ കഴിയുമായിരുന്നു എന്നു ഓഗ്ബാഷി അഭിപ്രായപ്പെട്ടു.

ഹിറ്റ്ലറുടെ രംഗപ്രവേശവും അതേത്തുടന്ന് യൂറോപ്പിലുണ്ടായ രാഷ്ട്രീയകലാപങ്ങളും 1939ലെ യുദ്ധപ്രഖ്യാപനവും ആ മഹാവിപത്തിന്റെ ഭയങ്കരപരിപാടികളും ഇന്നലെ നടന്നതുപോലെ ഞാൻ ഓർമ്മിക്കുന്നു. 1936-ൽ ജന്തുശാസ്ത്രഗവേഷണത്തിന്റെ ആവശ്യത്തിനായി ജെമ്മനിയിൽ നിന്ന് എഴുതി അയച്ചുവരുത്തിയ ഒരു പ്രബന്ധത്തിന്റെ കൂടെ ഹിറ്റ്ലറുടെ പ്രസിദ്ധമായ ഒരു പ്രസംഗത്തിന്റെ പരിഭാഷയും അടക്കംചെയ്തിരുന്നു. ആ പ്രസംഗത്തിലാണ് അദ്ദേഹം വെഴ്സായ് ഉടമ്പടിയിൽ ജെമ്മനിരേഖപ്പെടുത്തിയ ഒപ്പ് പിൻവലിക്കുന്നതായി പ്രഖ്യാപിച്ചത്. ജെമ്മൻ സൈന്യം ആസ്ട്രിയ പിടിച്ചടക്കിയതും, ചെക്കോസ്ലൊവാക്കിയയെ കന്ധിടവിച്ചതും, ബ്രിട്ടീഷ് പ്രധാനമന്ത്രിയായിരുന്ന ചേംബർലെയിനുമായി സന്ധിസംഭാഷണം നടത്തിയതും, യുദ്ധം പ്രഖ്യാപിച്ചു മുന്നാട്ടുകൊണ്ട് പോളണ്ടിനെ കീഴടക്കിയതും, എതിർവശത്തേയ്ക്കുതിരിഞ്ഞ് ഫ്രാൻസ്, ബെൽജിയം, ഹോളണ്ട്, ഡെന്മാർക്ക്, നോർവേ എന്നീ രാജ്യങ്ങളെയെല്ലാം ഒന്നിനുപുറകെ ഒന്നായി പരാജയപ്പെടുത്തി ആധിപത്യം സ്ഥാപിച്ചതും, ലോകമേധാവിത്വം തന്നെ നേടിക്കളയുമെന്ന നിലയിൽ എത്തിയതും എല്ലാം ആ മന്ത്രിസഭാമന്ദിരം നിന്ന മണ്ണുകളപ്പോൾ എന്റെ മനസ്സിലൂടെ പാഞ്ഞുപോയി. അക്കാലത്തു്, ഇന്ത്യയുടെ ഭരണാധികാരികളായിരുന്ന ബ്രിട്ടീഷുകാരുള്ള വിരോധംമൂലം, ഹിറ്റ്ലറുടെ ദിഗ്വിജയം ഭാരതീയരെ ആദ്യാദിപ്പിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹം ഒരു അതുഭുതപുരുഷനാണെന്നുപോലും പലരും വിശ്വസിച്ചു. ജെമ്മൻ പ്രചാരണവകുപ്പിന്റെ മേധാവിയായിരുന്ന ഡോക്ടർ ഗോയ്ബെൽസിന്റെ അതിസമർത്ഥമായ പ്രക്ഷേപണപരിപാടികളും ഈ പ്രതീതി ജനിപ്പിക്കുവാൻ സഹായിച്ചു. ഹിറ്റ്ലറുടെ

സേനാനായകന്മാരുടേയും യുദ്ധവിമാനങ്ങളുടേയും ടാങ്കുകളുടേയും പേരുകൾപോലും പലർക്കും സുപരിചിതമായിരുന്നു. . ടെലൈഫോൺ എന്ന ജെമ്മൻ റേഡിയോ വകുപ്പിന്റെ ഇംഗ്ലീഷിലുള്ള പ്രക്ഷേപണങ്ങൾ അക്കാലത്തു് ഞാൻ കൂടെക്കൂടെ കേൾക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. “ലോഡ് ഹാഹാ” എന്ന പരിഹാസപ്പേരിൽ അറിയപ്പെട്ടിരുന്ന ഒരു ഇംഗ്ലീഷ്കാരന്റെ പ്രസംഗങ്ങളും സമരവിവരണങ്ങളുമാണു് ഇക്കൂട്ടത്തിൽ ഏറ്റവും രസകരങ്ങളായിരുന്നതു്.

സാമാന്യം മോശമായ ജെമ്മൻഭാഷയിൽ അങ്കുലികൊണ്ടു്, അറുകൊലത്തുള്ളി, രാഷ്ട്രീയപ്രസംഗങ്ങൾ ചെയ്യുവാനല്ലാതെ മറ്റൊന്നിന്നും ഹിററുലർ കഴിവില്ലായിരുന്നു എന്നാണു് പറയുന്നതു്. അദ്ദേഹത്തിനു പറയത്തക്ക വിദ്യാഭ്യാസംപോലും ലഭിച്ചിരുന്നില്ല. ഇങ്ങിനെയുള്ള ഒരു മനുഷ്യൻ അധികാരം പിടിച്ചെടുത്തതും, ആരേഴുവർക്കും കൊണ്ടു് ലോകത്തെ മുഴുവൻ വിറപ്പിക്കത്തക്കനിലയിൽ എത്തിച്ചേർന്നതും ആധുനികകാലത്തെ മഹാത്തൂതങ്ങളിൽ ഒന്നാണു്. അതിന്റെ രഹസ്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ജെമ്മൻ ചരിത്രാധ്യാപകന്മാർ ഇപ്പോഴും പഠനങ്ങൾ നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണു്. ജെമ്മനിയിൽപോലും ഇക്കൂട്ടക്കു മാത്രമെ പ്രസ്തുത വിഷയത്തിൽ വല്ല താത്പര്യവും കാണുന്നുള്ളു എന്നുകൂടി പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കഴിഞ്ഞതെല്ലാം കഴിഞ്ഞു; അതിനുള്ള പ്രായശ്ചിത്തവും ചെയ്തു. ഇനിയു മെന്തിനു് അതേക്കുറിച്ച് ചിന്തിച്ചു് മനസ്സ് പുണ്ണാക്കുന്നു? പാപത്തിന്റെ കൂലി ധരണമാണു്. ജെമ്മനി അതും പലിശയും, പലിശയ്ക്കു പലിശയും, കൊടുത്തുതീർത്തു. മാനുന്മാരെപ്പോലെ ജീവിക്കുവാൻ കഴിയുമോ എന്നാണു് ഇപ്പോൾ നോക്കാനുള്ളതു്. ഇതാണു് ആ രാജ്യക്കാരുടെ ഇന്നത്തെ മനോഭാവം.

ഒരു മഹായുദ്ധത്തിന്റെ മനഃക്ഷോഭങ്ങൾ ഇത്രവേഗം നീങ്ങുമെന്നു് വിചാരിക്കുവാൻ തന്നെ പ്രയാസമായിരിക്കുന്നു. ജെമ്മൻ ജനതയ്ക്കു് ഇതെങ്ങിനെ സാധിച്ചു എന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. ഇന്നു ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന

ജെമ്മൻകാരിൽ ഒരു വലിയ വിഭാഗത്തിന്റെ ബന്ധുവി
 ത്രാദികൾ ദുർമ്മണത്തിന് ഇരയാവുകയും, വീടും കടിയും
 എന്നല്ല സർവ്വവും നശിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടാവണം.
 വ്യക്തിഗതങ്ങളായ ഈ മഹാദുഃഖങ്ങളേയും തീവ്രവേദന
 കളെയും അടക്കുന്നതിനും മറക്കുന്നതിനും അമാനുഷമായ
 മനശ്ശക്തി വേണം. ഇന്നത്തെ ജെമ്മൻകാരിൻ ഉരുക്കിനെ
 ജയിക്കുന്ന ഈ ധീരധീരത്വം സമാജ്ജിച്ച്ജിരിക്കുന്നതായി
 ട്ടാണ് കാണുന്നത്. അവിടത്തെ വൃദ്ധസ്രീകൾപോലും
 ഹിററുലുണ്ടാക്കിയ ദുരിതാനുഭവങ്ങൾ വിസ്തരിച്ച്
 ഗാന്ധാരിവിലാപത്തിന് തുനിയുന്നില്ല. അത്യന്ത കർഷ
 ശമായ സൈനികശിക്ഷണത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമായിരുന്ന
 പഴയ പ്രഷ്യൻ സംസ്കാരത്തിന്റെ പാരമ്പര്യമാണ്
 ഇതെന്നു ഭോന്നുന്നു. ക്ഷുദ്രങ്ങളായ ഹൃദയഭൂമിപ്പുലയങ്ങൾക്ക്
 അടിപെട്ട് വിഷാദമുന്തികളായിത്തീരാതെ ക്ഷത്രധ
 മ്മത്തെ ഏറ്റവും വലിയ ജീവിതമൂല്യമായി കരുതണമെ
 ന്നാണ് ആ പാരമ്പര്യം പഠിപ്പിച്ചത്. താപത്രയത്തെ
 ജയിക്കുവാനുള്ള മനക്കരുത്തുണ്ടെങ്കിൽ എല്ലാ പുരുഷാത്മ
 ങ്ങളും നേടാമെന്നും ജെമ്മൻ ജനത വിശ്വസിക്കുന്നു.

19 “കിഴവൻ കുറുനരി”

ഈ വരികൾ എഴുതുന്ന സമയത്താണ് ഡോക്ടർ
 കോൺറാർഡ് അഡെനോവർ പശ്ചിമജെമ്മനിയുടെ
 പ്രധാനമന്ത്രിസ്ഥാനം ഒഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്ന വാർത്ത
 വന്നത്. 87 വയസ്സുള്ള ഈ രാജ്യതന്ത്രജ്ഞൻ ജെമ്മൻ
 ജനതയുടെ ആത്മവിശ്വാസത്തിന്റെ പ്രതീകമാണെന്ന്
 പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. വിപത്സന്ധികളിലാണല്ലോ
 രാഷ്ട്രീയനേതാക്കന്മാരുടെ യഥാർത്ഥമഹത്വം വെളിപ്പെടു
 ന്നത്. യുദ്ധത്തിൽ തോറ്റ സമ്പൂർണ്ണമായി നശിച്ച്
 നിലംപതിച്ച ജെമ്മനിയുടെ ഭരണഭാരമാണ് അദ്ദേഹം
 ഏറ്റെടുത്തത്. തന്റെ ജനങ്ങളുടെ അപരാധങ്ങളെ
 അദ്ദേഹം ലഘൂകരിച്ചില്ല. പക്ഷെ അവർ എക്കാലവും
 നാശഗന്തത്തിൽ കിടക്കണമെന്ന് സമ്മതിക്കുവാൻ
 അദ്ദേഹം തയ്യാറില്ലായിരുന്നു. അവരെ ലോകരാഷ്ട്രങ്ങ
 ളുടെ ഇടയിലേക്ക് അന്തസ്സോടുകൂടിത്തന്നെ ആനയിക്ക

വാനാണ് അദ്ദേഹം യത്നിച്ചത്. ഈ മഹോദ്യമം എല്ലാവരുടെയും പ്രതീക്ഷയിൽ കവിഞ്ഞു വിജയിച്ചതുകണ്ടിട്ടേ അദ്ദേഹം വിരമിച്ചുള്ളൂ. ജെമ്മനിയുടെ ജേതാക്കളിൽ പലർക്കും തങ്ങളുടെ രാജ്യത്തു് ഇനിയും പരിഹരിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത വിഷമമേറിയ പല പ്രശ്നങ്ങളും ഈ “കിഴവൻ കുറുനരി”യുടെ നേതൃത്വത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ രാഷ്ട്രം സമത്വമായി പരിഹരിച്ചു. ജെമ്മനി യുദ്ധത്തിൽ പരാജയപ്പെട്ടു എങ്കിലും സമാധാനത്തിൽ വിജയിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. “ബിസ് മാക്സിനുശേഷമുണ്ടായ ഏറ്റവും മഹാനായ രാജ്യതന്ത്രജ്ഞൻ” എന്നു് വിൻസ്റ്റൺ ചർച്ചിൽ അഡ്വനോവറെ പ്രശംസിച്ചതു് തികച്ചും അർത്ഥവത്താണ്. ബിസ് മാക്സിനുപോലും തന്റെ പിതൃഭൂമിയെ സമ്പൂർണ്ണവിനാശത്തിൽനിന്നു് ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിക്കേണ്ട ഭാരം ഉണ്ടായില്ല.

ബെർളിൻ ഭിത്തിയുടെ സമീപത്തു് ഒരു കൂടാരം കെട്ടി അതിനുള്ളിൽ ഒരാഴ്ചത്തെ സത്യഗ്രഹം അനുഷ്ഠിക്കുന്ന ഗോരഖ് പൂർകാരനായ സുകി എന്ന ഇന്ത്യക്കാരനെ ഞങ്ങൾ സന്ദർശിച്ചു. റഷ്യൻ അധികാരികൾ ഇങ്ങിനെ ഒരു മതിലു കെട്ടിയതിൽ പ്രതിഷേധിക്കുന്നതിനും, അതു് ഉടനെ നീക്കം ചെയ്യേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യം ലോകത്തെ മനസ്സിലാക്കുന്നതിനുംവേണ്ടി, ഗാന്ധിമാഗ്ഗും സാർവ്വലൌകിക പ്രശ്നങ്ങളുടെ പരിഹാരത്തിനായി വിനിയോഗിക്കുന്നതിന്റെ ആദ്യത്തെ പടിയായി, താൻ നിരാഹാരവ്രതം സ്വീകരിക്കുകയാണെന്നു് അദ്ദേഹം ഞങ്ങളോടു പറഞ്ഞു. സഹായത്തിനായി ഒന്നരണ്ടു ചെറുപ്പക്കാരും കൂടെയുണ്ടു്—ജെമ്മൻകാർ. വ്രതം തുടങ്ങിയിട്ടു് മൂന്നോ നാലോ ദിവസം ആയിരുന്നെങ്കിലും ആളിനു് വലിയ ക്ഷീണമൊന്നും കണ്ടില്ല. സത്യഗ്രഹം, എന്നിക്കെങ്കിലും, അത്ര വലിയ പുതുമയൊന്നും അല്ലായിരുന്നതുകൊണ്ടു് സുകിക്കു് വിജയം ആശംസിച്ചിട്ടു് ഞങ്ങൾ വേഗം മടങ്ങിപ്പോന്നു. ഡോക്ടർ മഹാദേവന്റെ മുഖത്തു് തത്ത്വജ്ഞാനിയുടെ മന്ദഹാസം സ്പർശിച്ചു. ദ്വിഭാഷി കൂടെത്തന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടു്, എന്തോ നാക്കിൽ ഉദിച്ചു എങ്കിലും, ഞാൻ മിണ്ടിയില്ല. തമി

ഴിൽ പറയാമെന്നുവെച്ചാൽപ്പോലും സ്വരംകൊണ്ട് അഭിപ്രായഗതി ഉഹികുവാൻ കഴിയുമല്ലോ.

അതിനുശേഷം ബെർളിനിലെ ഫ്രീ യൂനിവേർസിറ്റിയിൽ ഞങ്ങൾ കുറച്ചുസമയം ചെലവഴിച്ചു. പ്രൊഫസർ മാർ ആരും ഇല്ലായിരുന്നു. പബ്ലിക് റിലേഷൻസ് വകുപ്പിലെ ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥൻ ട്രിഭാഷിയുടെ സഹായത്തോടെ സങ്കലാശാലയുടെ ചരിത്രവും, ഭരണഘടനയും, വേണ്ടത്ര സ്ഥലസൗകര്യമില്ലാത്തതുകൊണ്ടുള്ള പ്രയാസങ്ങളും, എല്ലാം വിവരിച്ചുതന്നു. അവരുടെ ഏറ്റവും നല്ല കെട്ടിടം അമേരിക്കയിലെ ഫോർഡ് ഫൗണ്ടേഷൻ നൽകിയ ഉദാരമായ സംഭാവനകൊണ്ട് അടുത്ത കാലത്തു നിർമ്മിച്ചതാണ്. അതിൽ ഗ്രന്ഥാലയവും വലിയ പ്രസംഗശാലകളുമാണ് സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നത്. പ്രസിഡൻറു കെന്നഡി ബെർളിനിൽ ചെന്നപ്പോൾ ഈ സങ്കലാശാല സന്ദർശിക്കുകയുണ്ടായി.

അമേരിക്കൻ സൈന്യത്തിന്റെ ആവശ്യത്തിനായി നഗരത്തിന്റെ ഒരു നല്ല ഭാഗം വിട്ടുകൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. അവിടെ അവർ വീടുകളും ഓഫീസ് കെട്ടിടങ്ങളും സ്കൂളുകളും സിനിമാശാലകളും നീന്തൽക്കുളങ്ങളും എല്ലാം പുതുതായി നിർമ്മിച്ചിരിക്കുന്നു. അത് നഗരത്തിനുള്ളിലെ ഒരു ചെറുനഗരമാണെന്നു പറയാം. ലൂഷ്യസ് ക്ലേ എന്ന അമേരിക്കൻ സേനാനായകന്റെ പേരിലാണ് ഈ പുതിയ നഗരവിഭാഗം അറിയപ്പെടുന്നത്. അമേരിക്കൻ തലസ്ഥാനമായ വാഷിങ്ടണുമായി നേരിട്ടു സംസാരിക്കുവാൻ സഹായിക്കുന്ന അത്യുന്നതമായ ഒരു റേഡിയോസ്തംഭം അവിടെ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്.

20. സൽക്കാരം

ബെർളിൻ സംസ്ഥാനഗവണ്മെന്റിലെ വാർത്താ വിതരണവകുപ്പിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷനായ ഡോക്ടർ ഹാർട്ട്മാൻ, ഈജിപ്തുക്കാരനായ ഒരു സ്ഥാനപതിയെയും ഞങ്ങളെയും ഉദ്ദേശിച്ച് സുപ്രസിദ്ധമായ ഗെഹർഹുസ് ഫോട്ടലിൽവെച്ച് ഒരു മദ്ധ്യാഹ്ന വിരുന്നുസല്ലാരം നടത്തി.

സാധാരണ രീതിയിലുള്ള ഒരു സംഘസഭ്യയായിരിക്കുമെന്നാണ് ഞാൻ വിചാരിച്ചത്. പക്ഷെ അവിടെ ചെന്നപ്പോൾ കണ്ടത് ഔപചാരികവും ഔദ്യോഗികവും ആയ ഒരു ചടങ്ങാണ്. രണ്ടു മണിക്കൂറോളം സമയമെടുത്തു. പ്രത്യേകക്ഷണമനുസരിച്ച് ഡോക്ടർ ഹെർട്ടലും മറ്റു ചില അതിഥികളും സന്നിഹിതരായിരുന്നു. ഈജിപ്തുകാരൻ ഒരു ചരിത്ര പ്രൊഫസ്സറായിരുന്ന ആളാണ്. അദ്ദേഹം ആർനൾഡ് ടോയൻബിയുടെ 'ഏ സ്റ്റഡി ഓഫ് ഹിസ്റ്ററി' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിന് സൊമ്മർവെൽ എഴുതിയ സംഗ്രഹം അറബിഭാഷയിലേയ്ക്ക് തർജ്ജമ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് സംഭാഷണം ആകപ്പാടെ രസകരമായിരുന്നു. ഭക്ഷണം കഴിക്കുവാൻ ഇരുന്നപ്പോൾ ആതിഥേയനായ ഡോക്ടർ ഹാർട്ട്മാൻ നല്ല ഇംഗ്ലീഷ് ശൈലിയിൽ പ്രൗഢമായ ഒരു പാനോപചാരപ്രസംഗം നടത്തി. അതിനുള്ള മറുപടിപ്രസംഗം ഞാൻ ചെയ്യണമെന്ന് ഡോക്ടർ മഹാദേവൻ ആംഗ്യഭാഷയിൽ നിദ്ദേശിച്ചു. (അദ്ദേഹം അല്പം അകലെയാണ് ഇരുന്നത്.) ഞാൻ എഴുന്നേല്ക്കുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ ഈജിപ്തുകാർ, തനിക്കു വേണ്ടിത്തുടങ്ങിയ രണ്ടു വാക്കു പറയണമെന്നുള്ള നിശ്ശബ്ദാത്മനചെയ്തു. അങ്ങിനെ ഇന്ത്യയ്ക്കും യുണൈറ്റഡ് ആരബ് റിപ്പബ്ലിക്കിനുംവേണ്ടി ഞാൻ മറുപടി പറഞ്ഞു. കപ്രസിദ്ധിയാർജ്ജിച്ച ബെർളിൻ ഭിത്തിയെപ്പറ്റി കേട്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും അന്നു കാലത്താണ് അത് എത്ര ആസൂരമായ ഒരു വൈകൃതമാണെന്നു മനസ്സിലായത് എന്നുള്ള എന്റെ പ്രസ്താവന അവർക്ക് വളരെ ബോധിച്ചു. അത് ബെർളിൻകാരിയും ജെർമ്മൻ ജനതയിലും ഉളവാക്കിയിട്ടുള്ള മനഃക്ഷോഭം ഞങ്ങൾക്ക് അല്പമൊക്കെ അന്നു ഭവിച്ചറിയുവാനും സാധിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ ഡോക്ടർ ഹാർട്ട്മാന്റെ മുഖം ജ്വലിക്കുന്നതുപോലെ തോന്നി.

ഷോപ്പൻഹവർക്ക് ഉപനിഷത്തുകളിലും ഗോയ് മേയ്ക്ക് ശാകന്തളത്തിലും ഉണ്ടായ അഭിനിവേശത്തെപ്പറ്റിയും, മാക്സ് മുളളർ ഇന്ത്യയിൽ വരാതെതന്നെ ആ പുരാതനസംസ്കാരത്തിന്റെ ആദ്ധ്യാത്മികാന്തരീക്ഷത്തിൽ ജീവിച്ചതിനെക്കുറിച്ചും, കാൻററ്, ഹേഗൽ, സ്നെ

ങ്ഗ്ളർ തുടങ്ങിയ ജെമ്മൻ ചിന്തകന്മാരുടെ തത്ത്വജ്ഞാനത്തെപ്പറ്റിയും എല്ലാം ഞങ്ങൾ സംസാരിച്ചു. ഷോപ്പൻഹവർ ഉപനിഷത്തുകൾ പഠിച്ചത് ലത്തീൻ ഭാഷയിലുള്ള തജ്ജമകൾ മുഖേനയാണെന്നും, അദ്ദേഹം സംസ്കൃതം പഠിക്കാഞ്ഞത് കഷ്ടമായിപ്പോയെന്നും ഡോക്ടർ ഹെട്ട്ൽ പറഞ്ഞു. ഇന്ത്യയിലെ ഭാഷാവൈവിധ്യം വിദ്യാഭ്യാസവിഷയത്തിൽ ഒരു ദുഃഖമല്ലേ എന്ന് ഈജിപ്തു കാരൻ ചോദിച്ചു. “ദുഃഖമാണെന്നു വിചാരിക്കുകയും പറയുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നാൽ ദുർഘടംതന്നെ ആകും. ഇന്ത്യയെ ജെമ്മനിയോടോ ഈജിപ്തിനോടോ താരതമ്യപ്പെടുത്താതെ യൂറോപ്പിനോടു താരതമ്യപ്പെടുത്തിയാൽ ഭാഷാവൈവിധ്യം അത്രയ്ക്കൊന്നും അസാധാരണമല്ലെന്നും, അതൊരു മഹത്തായ പാരമ്പര്യസമ്പത്താണെന്നും കാണാവുന്നതാണ്.” എന്നായിരുന്നു എന്റെ മറുപടി.

ഇതുകേട്ട് ഡോക്ടർ ഹാർട്ട്മാൻ ‘‘ജെമ്മൻകാരെല്ലാം ഒരേ ഒരു ഭാഷയാണ് സംസാരിക്കുന്നതെന്നുള്ള അഭിപ്രായം ശരിയല്ല. കുറച്ചുകാലം മുമ്പ് ഞാൻ കൊളോണിൽ താമസിക്കുകയുണ്ടായി. ഭാഷയുടെ കാര്യം നോക്കിയാൽ ചൈനക്കാരുടെ ഇടയ്ക്ക് ജീവിയ്ക്കുന്നതുപോലെയാണ് എനിക്കു തോന്നിയത്.’’ എന്നു പ്രസ്താവിച്ചപ്പോൾ എല്ലാവരും ചിരിച്ചുപോയി. ‘‘അങ്ങ് കളി പറയുകയാണോ?’’ എന്ന് ഞാൻ ചോദിച്ചു. ‘‘അല്ല, സത്യമാണ്. എന്റെ കട്ടികൾ സ്ത്രളിൽനിന്നു പഠിച്ചുകൊണ്ടുവന്ന സാധാരണ വാക്കുകളിൽ പകുതിപോലും എനിക്കു മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല.’’ എന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ മറുപടി. എന്നിട്ട് ഹെട്ട്ലിനെ നോക്കി കുറെ ഉദാഹരണങ്ങളും പറഞ്ഞു.

ഏറ്റവും ഹൃദ്യമായ ആ സൽക്കാരത്തിനുശേഷം ഞങ്ങൾ താമസസ്ഥലത്തേക്കു പോയി. അന്നു രാത്രി അടുത്തുതന്നെയുള്ള ഒരു നാടകശാലയിൽ പോകുന്നതിനു് ടിക്കറ്റു കിട്ടിയിരുന്നു. ബെർനാഡ്ഷായുടെ ‘‘പിഗ് മേലിയൻ’’ ആയിരുന്നു കഥ. പക്ഷെ ജെമ്മൻ ഭാഷയിലായിരുന്നതുകൊണ്ട് സംഭാഷണഭംഗികൾ മനസ്സി

ലാക്കുവാൻ സാധിച്ചില്ല. എങ്കിലും അഭിനയം പൊടി പൊടിച്ചു. രംഗസജ്ജീകരണങ്ങൾ കെങ്കേമമായിരുന്നു. കറങ്ങുന്ന അരങ്ങാണ്. ഒരു രംഗം നടക്കുമ്പോൾത്തന്നെ അടുത്തതിനുള്ള ഒരുക്കങ്ങൾ അങ്ങേപ്പറത്തു ചെയ്യുന്നുണ്ടാവും. പിന്നെ അതിങ്ങോട്ടു തിരിയുകയേവേണ്ടൂ. കോണിപ്പടികളും ഇരുന്നില മാളികകളും സ്വീകരണമുറിയും വായനശാലയും എല്ലാം സജ്ജമാക്കിയിരിക്കും.

IV

21. ജലജന്തുശാല

ബെർളിനിലെ പേരുകേട്ട ജലജന്തുശാലയും മൃഗശാലയും ഞങ്ങൾ കണ്ടു. രണ്ടും സ്വകാര്യസ്ഥാപനങ്ങളാണ്. ഗവണ്മെന്റുകൾ സ്ഥലം ദീർഘകാലത്തെ പാട്ടത്തിന് എടുത്തിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളത്. ജലജന്തുശാല വലിപ്പത്തിൽ ലോകത്തിൽവെച്ച് രണ്ടാംസ്ഥാനം അർജ്ജിക്കുന്നതാണ്. (ഒന്നാംസ്ഥാനം അമേരിക്കയിൽ ഫ്ലോറിഡ എന്ന സ്ഥലത്തുള്ള സ്ഥാപനത്തിനാണ് കിട്ടിയിരിക്കുന്നത്.) അതു കണ്ടിട്ട് എനിക്ക് മതിവന്നില്ലെന്നതന്നെ പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഭിന്നജാതികളിൽപെട്ട ഏതുമുവായിരം ജലജന്തുക്കൾ അവിടെ ജീവിക്കുന്നുണ്ട്—ലോകത്തിന്റെ പല ഭാഗങ്ങളിലുംനിന്നു വന്നവ. എല്ലാം അത്യുത്സാഹത്തോടെ നീന്തിക്കളിക്കുന്നു. തെക്കെ ഇന്ത്യയിലെ മത്സ്യങ്ങളും ഉണ്ട്. ജലജന്തുക്കളുടെ ആകൃതി വിശേഷവും വണ്ണഭംഗിയും ജീവിതരീതിയുടെ സവിശേഷതകളും കാണിക്കുവാനാണ് യത്നിച്ചിട്ടുള്ളത്. ആഫ്രിക്ക, ആസ്ട്രേലിയ, തെക്കെ അമേരിക്ക എന്നീ ഭൂഖണ്ഡങ്ങളിൽ മാത്രം കാണപ്പെടുന്ന, ശ്വാസകോശങ്ങളുള്ള, ഒരു കൂട്ടം വിചിത്രമത്സ്യങ്ങളുണ്ട്. ജന്തുശാസ്ത്രത്തിൽ വളരെയധികം പ്രാധാന്യം കല്പിച്ചിട്ടുള്ള ജീവികളാണിവ. ജന്തുക്കൾ ജലജീവിതം ഉപേക്ഷിച്ച് അന്തരീക്ഷവായു നേരിട്ടു ശ്വസിക്കുവാൻ കഴിവു നേടിയ പരിണാമസന്ധിയിലാണ് അവ ഇന്നും ജീവിക്കുന്നത്. ഈ മത്സ്യങ്ങളെ കൊന്ന് കപ്പിയിലിട്ട രൂപത്തിൽ മാത്രമെ അതിന്നുമുമ്പ് ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ഈ മത്സ്യവർഗ്ഗത്തിൽ മൂന്നു ഭിന്നജാതികളുണ്ട്. മൂന്നും സജീവമായി അവിടെ പ്രദർശിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എന്നു മാത്രമല്ല, രണ്ടു ജാതിയിൽ പെട്ട പിറവിപ്പാണ്ടുള്ള വ്യക്തികളെയും

കണ്ടു. ഇത്തരം ധവളരൂപങ്ങൾ വളരെ അപൂർവ്വമാണ്—
ഏകദേശം മനുഷ്യരുടെ ഇടയ്ക്കുള്ളതുപോലെതന്നെ.

മത്സ്യങ്ങൾ മാത്രമല്ല, ആമയും പാമ്പും ചീങ്കണ്ണിയും
എല്ലാമുണ്ട്. “ലോകത്തിൽ ഇന്നുള്ള മുതലവർഗ്ഗത്തിൽ
പെട്ട എല്ലാ ജാതികളെയും ഞാൻ ഇവിടെ വളർത്ത
ുന്നുണ്ട്” എന്നു ഡയറക്ടർ ഷ്റോഡർ അഭിമാനപൂർവ്വം
എന്നോടു പറഞ്ഞു. കേരളത്തിൽ കാണുന്ന ചീങ്കണ്ണിയും
മുതലയും, ഗംഗാനദിയിലെ മെലിഞ്ഞു നീണ്ട മുഖമുള്ള
മീൻമുതലയും, നൈൽനദിയിലെയും ആമസോൺനദി
യിലെയും ഭിന്നജാതികളും അക്കൂട്ടത്തിലുണ്ട്.

“ഏറെത്താമസിയാതെ ചീങ്കണ്ണിയെയും മുതല
യെയും കാണണമെങ്കിൽ ഏന്റെ നാട്ടുകാർക്ക് ഇവിടെ
വരേണ്ടിവരും. അത്ര വേഗമാണ് അവയെ കൊന്നൊടു
ക്കുന്നത്—തോലിനുവേണ്ടി!” എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞു.

“ഈ മഹാപാപത്തിനു് ഞങ്ങളുടെ സ്രീകളെയാണ്
കുറ്റം പറയേണ്ടതു്. അവരാണ്ല്ലാ ഈ തോലിന്റെ
ആവശ്യക്കാർ!” എന്നു ഷ്റോഡർ അല്പം അരിശ
ത്തോടെ മറുപടി പറഞ്ഞു.

അദ്ദേഹം ഡോക്ടർ മഹാദേവന്റെകൂടെ നടന്നു അല്പം
അകലെയായപ്പോൾ ദ്വിഭാഷിയായ യുവതി, ശബ്ദം
ഉയർത്താതെ, എന്നോടു പറഞ്ഞു: “അതുകൊണ്ടായിരി
ക്കണം അദ്ദേഹം ഇത്ര പ്രായമായിട്ടും വിവാഹം കഴി
ക്കാത്തതു്!”

അവിടെയുള്ളതിൽ പകുതിയോളം സമുദ്രജന്തുക്ക
ളാണ്. കടൽവെള്ളത്തിനു് എന്തു ചെയ്യുമെന്നു ചോദി
ച്ചപ്പോൾ, “അതു ഞങ്ങൾ കൃത്രിമമായി ഉണ്ടാക്കുക
യാണ് ചെയ്യുന്നതു്.” എന്നായിരുന്നു ഉത്തരം. കടൽ
വെള്ളത്തിൽ കുറെ ഉപ്പുകൾ കണക്കനുസരിച്ച് കലക്ക
ുകയേ വേണ്ടു. കടലിൽ ജീവിക്കുന്ന ഏതു ജന്തുവിനെയും
അതിൽ വളർത്താം. ചിലവ കൂടുതൽ ആരോഗ്യത്തോടെ
വളരുകയും പെരുകുകയും ചെയ്യും. കടൽപ്പുക്കൾ എന്നു
പറയുന്ന ഒരുതരം മൃദലശരീരികളായ ജന്തുക്കൾ കണക്കി

ല്ലാതെ പെരുകി ഒരു മത്സ്യക്കുളത്തിൽ തിങ്ങിനിറഞ്ഞു നില്ക്കുന്നത് അദ്ദേഹം കാണിച്ചുതന്നു.

നമ്മുടെ രാജ്യത്തു കടൽക്കരയിൽതന്നെയാണ് ജല ജന്തുശാലകൾ സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നത്. മിക്കതിലും കടലിൽനിന്നു വെള്ളം നേരിട്ടു പമ്പുചെയ്തെടുക്കുവാനും സൗകര്യമുണ്ട്. എന്നിട്ടും സമുദ്രജന്തുക്കളെ ഏറെക്കാലമൊന്നും വളർത്തുവാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. ചിലതു 24 മണിക്കൂർനേരംപോലും ജീവിക്കാറില്ല. എന്തു കഥയോ; ആരറിഞ്ഞു?

22. മൃഗശാല

മൃഗശാല തൊട്ടടുത്താണ്. ധാരാളം ജന്തുക്കളുണ്ട്. പ്രകൃതിയിൽ മിക്കവാറും നാമാവശേഷമായ ചില മൃഗങ്ങളെ ശ്രദ്ധയോടെ വളർത്തി എണ്ണം പെരുകുവാൻ അനുവദിക്കുകയും, മറ്റു മൃഗശാലകളിലേയ്ക്കു അയച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. യൂറോപ്യൻ ബൈസൺ ഇക്കൂട്ടത്തിൽ പെട്ട ഒരു ജന്തുവാണ്. മുഖത്തും കഴുത്തിലും സടകളുള്ള ഈ കാട്ടുപോത്തു ഇപ്പോൾ കാഴ്ചബംഗ്ലാവുകളിൽ മാത്രമേ കാണപ്പെടുന്നുള്ളൂ. പ്രസിദ്ധനായ ഒരു ജെമ്മൻ മൃഗശാലാവിദഗ്ദ്ധന്റെ ആയുഷ്കാല പരിശ്രമത്തിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ് ഈ മട്ടിലെങ്കിലും അതു അവശേഷിക്കുന്നത്. പ്രസിദ്ധമായ അമേരിക്കൻ ബൈസൺ ഇതിന്റെ അടുത്ത ബന്ധുവാണ്. ലക്ഷക്കണക്കിൽ അംഗങ്ങളുള്ള വലിയ പറാങ്ങളായി, ഒരു കാലത്തു അമേരിക്കൻ ഭൂഖണ്ഡത്തിൽ അതു ജീവിച്ചിരുന്നു. വെള്ളക്കാരന്റെ വരവും തോക്കിന്റെ ഉപയോഗവും തുടങ്ങിയപ്പോൾ പ്രസ്തുത ജന്തുവിന്റെ ദുഷ്കാലവും ആരംഭിച്ചു. മനുഷ്യന്റെ എണ്ണം പെരുകുകയും പോത്തിന്റെ എണ്ണം ചുരുങ്ങുകയും ചെയ്തു. അവിടെയും ഈ ജന്തു അതിശീഘ്രം അസ്സവംശമായിത്തീരുകയാണ്.

ഉഷ്ണമേഖലയിൽനിന്നു കൊണ്ടുവരുന്ന ജന്തുക്കളെ വളർത്തുവാൻ യൂറോപ്പിലെ മൃഗശാലാധികൃതർക്കു വളരെ പ്രയാസമുണ്ട്. മഞ്ഞുകാലത്തു അവയുടെ കൂടുകൾ ചൂടു

പിടിപ്പിക്കണം. ഇത് ചെലവുള്ള ജോലിയാണ്. ജന്തുക്കൾക്കു മാത്രമല്ല ചെടികൾക്കും ഈ പ്രയോഗം ചെയ്യാറുണ്ട്. സ്റ്റാർട്ട് ഗാട്ടിലെ കാഴ്ചബംഗ്ലാവിൽ ഒരു വലിയ കുളം ഇങ്ങിനെ ചൂടാക്കിവെച്ചാണ്. താമരയും ആമ്പലും ഒരു കടയോളം വലിപ്പമുള്ള ഇലയോടുകൂടിയ വിക്ടോറിയ ആമ്പലും വളർത്തുന്നത്.

ഇത്ര വളരെ പ്രയാസവും ചെലവും ഉണ്ടായിട്ടും ഈ സ്ഥാപനങ്ങളെല്ലാം വളരെ നല്ല നിലയിൽത്തന്നെ നടന്നു വരുന്നു. പ്രവേശനടിക്കറിൽനിന്നാണ് അവയുടെ ആദായം മുഴുവനും ലഭിക്കുന്നത്. ആയിരക്കണക്കിന് സന്ദർശകർ വരാറുണ്ട്. ഏതെങ്കിലും ഒരു ജന്തു പ്രസവിച്ചു എന്നോ, മരം പൂത്തു എന്നോ അറിഞ്ഞാൽ ആയിരം പതിനായിരമാകും. ഈ മൃഗശാലകളും ജലജന്തുശാലകളും എല്ലാം യുദ്ധകാലത്തു നിശ്ശൂന്യമായിരുന്നു. ഫിസ്യോളജിയുടെയും അധികൃതർതന്നെ വെടിവെച്ചു കൊല്ലുകയാണ് ചെയ്തത്. ബോംബ് വീണ് കൂടുതൽ അവ രക്ഷപ്പെട്ടാൽ ആപത്താണല്ലോ. പുതിയ ജന്തുക്കളെ വീണ്ടും ശേഖരിക്കുന്നതിനും പ്രസ്തുത സ്ഥാപനങ്ങളെ ഇന്നു കാണുന്ന നിലയിൽ വളർത്തിക്കൊണ്ടുവരുന്നതിനുംവേണ്ടി ചെയ്തിട്ടുള്ള അദ്ധ്വാനം എത്രയെന്നു പറഞ്ഞറിയിക്കുവാൻ പ്രയാസമാണ്. ലോകപ്രസിദ്ധരായ ഡയറക്ടർമാരുടെ വൈദഗ്ദ്ധ്യവും നിസ്സന്ദ്രമായ പരിശ്രമവുമാണ് ഈ വിജയത്തിനു കാരണം. മ്യൂണിക്കിലെ മൃഗശാലയിൽ അശ്വവസ്ത്രത്തിൽപെട്ട എല്ലാ ജാതി മൃഗങ്ങളെയും കാണാം. ഒരു ചെറിയ ആടിന്റെ അത്ര വലിപ്പം മാത്രമുള്ള പോണികൾ മുതൽ വലിയ കൂറൻ കുതിരകൾവരെ. കാട്ടുകുതിര, സീബ്രാജാതികൾ, പലതരം കഴുതകൾ എന്നിവയുമുണ്ട്. സ്റ്റാർട്ട് ഗാട്ട് മൃഗശാലയിൽ കുതിരയെയും സീബ്രയെയും ഇണചേർത്തുണ്ടാക്കിയ ഒരു സങ്കരജന്തുവിനെ കാണുകയുണ്ടായി. തവിട്ടുനിറത്തിലുള്ള ശരീരത്തിൽ ഇളംകറുപ്പായ വരകളാണ് അതിനുള്ളത്. ഈ ജന്തുവിനെ ഒരു വിധത്തിലും മെരുക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നില്ലെന്നാണ് അധികൃതർ പറഞ്ഞത്. ശല്യം

സഹിക്കാതെ വരുകയാൽ ആൺമൃഗത്തെ കൊല്ലേണ്ടി വന്നു. പെണ്ണുമാത്രമെ ഇപ്പോഴുള്ള.

ആരംഭക്കുരങ്ങുകളെ ഇടുങ്ങിയ കൂടുകളിൽ അല്പ പ്രദർശിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ഓടിച്ചാടി നടക്കുന്നതിനും കമ്പുതി കാണിക്കുന്നതിനും വേണ്ടുവോളം സൗകര്യം കൊടുത്തിട്ടുണ്ടു്. ചിലതിനെ കന്നുതിരിവും പഠിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു മനസ്സിലായി. കൂടിന്റെ പരിസരങ്ങളിൽ ധാരാളം ആളുകളെ കണ്ടപ്പോൾ ഒരു ചിമ്പാൻസി തറയിലും ചുമരിലും ആഞ്ഞടിച്ചു് വലിയ ശബ്ദമുണ്ടാക്കി. കാഴ്ചക്കാർ ഓടിയെത്തിയപ്പോൾ അതു് കമ്പികളിൽ തൂങ്ങിയും കരണം മറിഞ്ഞും ഒന്നാംതരം സക്സ്സ്കളികൾ കാണിച്ചുതുടങ്ങി. എല്ലാവരും അതുഭൂതപ്പെട്ടു് വായും പൊളിച്ചു നില്ക്കുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ പെട്ടെന്നു് പ്രകടനം നിറുത്തി, കൈ നിറയെ തുപ്പലെടുത്തു് അവരുടെ മുഖത്തേയ്ക്കു് എറിഞ്ഞിട്ടു് ക്ഷണേന അപ്രത്യക്ഷനായി!

ബെർളിൻ മൃഗശാലയിൽ പക്ഷികളെ വളർത്തുവാൻ ഒരു പുതിയ ഏർപ്പാടു് ചെയ്തിരിക്കുന്നതു കണ്ടു. വളരെ പൊക്കവും വിസ്താരവുമുള്ള ഒരു കെട്ടിടത്തിനകത്തു് ചെടികളും മരങ്ങളും നട്ടു പിടിപ്പിച്ചു് പക്ഷികളെ വിട്ടിരിക്കുകയാണു്. സന്ദർശകർ് ആ കെട്ടിടത്തിനകത്തുകൂടി നടന്നു് അവയെ കാണാൻ സൗകര്യപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ഇതു് പക്ഷികൾക്കും അവയെ സ്നേഹിക്കുന്ന മനുഷ്യർക്കും ഹിതകരമായ ഒരു സമ്പ്രദായമാണു്.

ഈ കാഴ്ചസ്ഥലങ്ങളിൽ ധാരാളം സമയം ചെലവഴിച്ചാൽകൊള്ളാമെന്നു് എനിക്കു് ആഗ്രഹം തോന്നി. പക്ഷെ പരിപാടികളുടെ തിരക്കുകൊണ്ടും മഹാദേവനെ മുഷിപ്പിക്കുമോ എന്ന ഭയംകൊണ്ടും ഓട്ടപ്രദക്ഷിണം നടത്തുവാൻ മാത്രമെ തരപ്പെട്ടുള്ളു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ ഇതെല്ലാം കട്ടികൾക്കുള്ള പരിപാടികളാണു്. ശ്വാസകോശമുള്ള മത്സ്യമായാലും ‘‘സീബ്രാശ്വ’’മായാലും അദ്ദേഹത്തിനു് തുല്യംതന്നെ. എല്ലാം മായ, വെറും മായ! ഒന്നരണ്ടു പ്രാവശ്യം ഞാൻ സ്വല്പം ജന്തുശാസ്ത്രം പഠിപ്പിക്കാൻ നോക്കി, സാധിച്ചില്ല. അതി

നും ഒരു പ്രായമൊക്കെ ഉണ്ടല്ലോ. ജീവജാലം ജലജീവിതത്തിന്റെ പരാധീനതകളിൽനിന്നു മോചനം നേടിക്കരയിലേക്കു കയറിയ അത്യുത്തമമായ ആ മഹാപരിവർത്തനത്തെക്കുറിച്ച് ഞാൻ ഒരു ഗംഭീരമായ പ്രസംഗം നടത്തി. ഒരു ഫലവും ഉണ്ടായില്ല! അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖത്ത് ആ മന്ദഹാസം മാത്രം ശേഷിച്ചു.

അതിന്റെ ഭാഷ്യം ഇതാണെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം: ജലജീവിതത്തിന്റെ പരാധീനത! ജലം പഞ്ചഭൂതങ്ങളിൽ ഒന്നുമാത്രമല്ലെ? ബാക്കിയുള്ളതിന്റെ കാര്യം എന്താണ് വിസ്മരിക്കുന്നത്? അവയും പരിപാവനമായ ഈ ജീവാത്മാവിനെ ബന്ധിക്കുന്നില്ലെ? ക്ഷുദ്രമായ ഈ ചങ്ങലക്കെട്ടുകളെല്ലാം പൊട്ടിച്ച് സാക്ഷാൽ സ്വാതന്ത്ര്യം നേടുന്നത് എങ്ങനെയെന്നു പറയുക. കേൾക്കാം. അല്ലെങ്കിൽ ഞാൻ പറഞ്ഞുതരാം. കേൾക്കാൻ തയാറുണ്ടോ?

23. ഫിലിപ്പ് മേലത്തേതിൽ

ബെർളിൻ സർവ്വകലാശാലയിലെ വിദ്യാർത്ഥിമന്ദിരങ്ങൾ കാണുവാനുള്ള ഒരു ക്ഷണം ഞങ്ങൾക്കു കിട്ടി. ക്ഷണിച്ചത് അവയുടെ ഭരണസമിതിയിലെ അംഗവും ഇന്ത്യക്കാരനുമായ ഒരാളാണെന്നും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരിന്റെ ആദ്യഭാഗം ഫിലിപ്പ് എന്നാണെന്നും ബാക്കിഭാഗം “ഞങ്ങൾക്കു ഉച്ചരിക്കാൻ വളരെ പ്രയാസമുള്ളതാണെന്ന്” നും ദ്വിഭാഷി ഞങ്ങളെ അറിയിച്ചു. “എന്നാലത്ത് ഒരു മലയാളിയാണ്”, തീച്ച. പുത്തൻ പുരയ്ക്കൽ, താഴത്തുവീട്ടിൽ, മേലേപ്പറമ്പിൽ, എന്നിങ്ങനെയുള്ള ഏതോ പേരായിരിക്കണം. അതാണ് ജെമ്മൻകാക്ക് ഉച്ചരിക്കാൻ പ്രയാസം. നമുക്കു നോക്കാം.” എന്നു പറഞ്ഞ് ഞാൻ ക്ഷണം സ്വീകരിച്ചു. കുറച്ചുദൂരം സഞ്ചരിച്ച് ഹോസ്റ്റൽ വളപ്പിലെത്തി. വിദ്യാർത്ഥിഗ്രാമം (Student Village) എന്നാണ് അതിനു് അവിടെ പറയുന്ന പേർ. അടുത്തടുത്തു നില്ക്കുന്ന പല കെട്ടിടങ്ങളിലാണ് വിദ്യാർത്ഥികൾ പാർക്കുന്നത്. എല്ലാം പുതിയ കെട്ടിടങ്ങളാണ്. അവയുടെ പുറംചുമരിൽ ചായപ്പണികൊണ്ടു ഒരു പുതിയ

വിദ്യ പ്രയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. കുറുപ്പും വെള്ളയും ഇടവിട്ട് തേച്ചിരിക്കുന്നതുമൂലം, പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം നില്ക്കുന്ന കെട്ടിടങ്ങളാണെങ്കിലും, എല്ലാംകൂടി ഒരു വലിയ എട്ടു പ്ലിന്റെ പ്രതീതി ജനിപ്പിക്കുന്നു. പ്രസിദ്ധനായ ഒരു ജെമ്മൻ വാസ്തുവിദ്യാവിദഗ്ദ്ധന്റെ ആശയമാണത്രെ ഇത്. വിദ്യാത്മികൾക്ക് തന്നത്താൻ ഭക്ഷണം പാകം ചെയ്യുന്നതിനും വസ്ത്രങ്ങൾ അലക്കുന്നതിനും സൗകര്യം ചെയ്തുകൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. അവർ തിരഞ്ഞെടുത്ത ഒരു പ്രതിനിധിസംഘമാണ് ഭരണത്തിന്റെ ചുമതല വഹിക്കുന്നത്.

ഞങ്ങൾ അവിടെ എത്തിയ ഉടൻതന്നെ മിസ്റ്റർ ഫിലിപ്പ് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. ഫ്രെഞ്ചുകാരുടെ മട്ടിലുള്ള ഒരു പരിഷ്കാരത്താടി ഉണ്ടെങ്കിലും മലയാളിയാണെന്നു മനസ്സിലാക്കുവാൻ എനിക്കു പ്രയാസമുണ്ടായില്ല. “എന്താ ഫിലിപ്പേ എവിടെയാണ് വീട്?” എന്നു മലയാളത്തിൽ ചോദിച്ചതിന് “പുളിക്കീഴാ.” എന്നു ഉത്തരം കിട്ടി. “മുഴുവൻ പേരു?” “ഫിലിപ്പ് മേലത്തേതിൽ!”

ആ യുവാവ് രാഷ്ട്രവിജ്ഞാനം പഠിക്കുകയാണ്. ബെർളിനിൽ വന്നിട്ട് മൂന്നു വഷ്മായി. സപ്തകലാശാലയിൽ ഒരു അസിസ്റ്റന്റായി ജോലിചെയ്യുകയും പിഎച്ച്. ഡി. ബിരുദത്തിനു വേണ്ടിയുള്ള ഗവേഷണം നടത്തുകയുമാണ്. അദ്ദേഹം അതിസുന്ദരിയായ ഒരു ജെമ്മൻ യുവതിയെ അടുത്തകാലത്തു വിവാഹം കഴിച്ചു. അവർ രണ്ടു പേരും ഹോസ്റ്റലിൽതന്നെയാണ് താമസം. സ്നേഹസമ്പന്നരായ ആ ദമ്പതികൾ രുചികരമായ മദ്ധ്യഹ്നഭക്ഷണം നല്കി ഞങ്ങളെ സൽക്കരിച്ചു. മിസ്സിസ് ഫിലിപ്പ് ഇംഗ്ലണ്ടിലും ക്യാനഡയിലും താമസിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഭംഗിയായി ഇംഗ്ലീഷ് സംസാരിക്കും. കേരളത്തെപ്പറ്റി കേൾക്കുവാൻ ആ കുട്ടി വളരെ ആഗ്രഹം പ്രകടിപ്പിച്ചു. ഫിലിപ്പിനെപ്പോലെ ഞാനും പമ്പാനദിയുടെ തീരത്തു് ജനിച്ച ആളായതുകൊണ്ട് ഞാൻ മുഖവുരയായി ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു: “നിന്റെ ജീവിതമാകുന്ന തേനരുവി ഞങ്ങളുടെ അമ്മയായ പമ്പാ സരിത്തിന്റെ പോഷക നദിയായിത്തീരട്ടെ എന്നാണ് ദൈവം നിശ്ചയിച്ചിരി

ക്കുന്നത്. അതിൽ തീർച്ചയായും സന്തോഷിക്കാം. പുളിയുടെ കീഴെന്നാണ് പേരെങ്കിലും ഫിലിപ്പിന്റെ ജന്മദേശം ഇന്ന് പഞ്ചസാരയുടെ മുകളിലാണ് നില്ക്കുന്നത്. (അവിടെ ഒരു പഞ്ചസാരഫാക്ടറിയുണ്ട്.) പമ്പാനദി വളരെ അധികം പ്രാധാന്യം നേടുവാൻ പോവുകയാണ്. അതിന്റെ ഉൽപത്തിസ്ഥാനത്തു് വലിയ ഒരു അണക്കെട്ടിന്റെയും വിദ്യുച്ഛക്തികേന്ദ്രത്തിന്റെയും പണി നടന്നുവരുന്നു. നാടിന്റെ നന്മയ്ക്കും പുരോഗതിക്കും ഉതകുന്ന ഇത്തരം കേന്ദ്രങ്ങളെ പുതിയ പുണ്യതീർത്ഥങ്ങളായി കരുതണമെന്നാണ് മഹാനായ പ്രധാനമന്ത്രി ജവാഹർലാൽ നെഹ്രു നിദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതു്. പമ്പയുടെ ഉൽപത്തിസ്ഥാനം പണ്ടേതന്നെ പവിത്രമാണ്. ശബരി മല അയ്യപ്പന്റെ പൂജാവനമാണതു്. ലക്ഷക്കണക്കിലുള്ള തീർത്ഥാടകരുടെ പ്രതസംശുദ്ധമായ പാദപാഠസൂക്ഷം എത്രയോ തലമുറകളായി അവിടെ വീണുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഇങ്ങിനെ ദേവാ പരിപൂതമായ വനഭൂമിയിൽ നിന്നു വരുന്ന നദീജലത്താൽ പ്രക്ഷാളിതവും അതി മനോഹരവുമായ ഒരു ഭൂവിഭാഗത്തേക്കാണ് നിനക്കു പോകേണ്ടതു്. സുന്ദരിയായ ഒരു സ്ത്രീയെ കിട്ടിയിട്ടുണ്ടെന്നു ഞാൻ അവിടെ ചെന്നു് അമ്മയോടു പറയാം.''

അതിനുശേഷം കേരളത്തിലെ ജീവിതരീതി, ആചാരവിശേഷങ്ങൾ, പള്ളികൾ, ക്ഷേത്രങ്ങൾ, കഥകളി, ജനങ്ങളുടെ വസ്ത്രധാരണ സമ്പ്രദായം, പള്ളിയിലെ ആരാധനാക്രമങ്ങൾ എന്നിവയെല്ലാം വണ്ണിച്ചു കേൾപ്പിച്ചു. സുറിയാനി ഭാഷയിലുള്ള കർബാനയും ക്രിസ്ത്യാനി സ്രീകളുടെ വേഷഭൂഷകളും (പഴയരീതിയിലുള്ളവ) ആ കട്ടിയെ വളരെ രസിപ്പിച്ചു. ഫിലിപ്പ് ഇക്കാര്യങ്ങളൊന്നും അവർക്കു് പറഞ്ഞുകൊടുത്തിട്ടില്ലെന്നാണ് തോന്നിയതു്. അവരുടെ ലോകവും താൽപര്യങ്ങളും ആ രണ്ടു് ആത്മാക്കളിൽ മാത്രം ഒതുങ്ങി നില്ക്കുന്നതേയുള്ളു. നവദമ്പതികളാണല്ലോ.

ഹോട്ടലിൽ മടങ്ങിച്ചെന്നപ്പോൾ മിസ്റ്റർ കൃഷ്ണൻ നായരും അവിടെ എത്തി. അദ്ദേഹം തിരുവനന്തപുരത്തു

ഫിസിക്കൽ എഡ്യൂക്കേഷൻ കോളേജിലെ അദ്ധ്യാപകനും ജെമ്മൻ ഗവണ്മെന്റിന്റെ സ്റ്റോളർഷിപ്പോടുകൂടി കൊളോണിൽ ഉപരിപഠനം നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന ആളാണ്. സൗകര്യമുള്ളപക്ഷം ബോണിൽ വന്നു കാണണമെന്ന് ഞാൻ എഴുതിയിരുന്നു. പക്ഷെ കത്തും സമയത്തിനും കിട്ടിയില്ല. തപാൽക്കുഴപ്പം ജെമ്മനിയിലുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ഞങ്ങളുടെ യാത്രാപരിപാടി അന്വേഷിച്ചറിഞ്ഞ് ബെർളിനിലേയ്ക്കു വന്നതാണ്. അവർക്ക് അവധിക്കാലമായിരുന്നതുകൊണ്ട് ബെർളിൻ നഗരം കാണുന്നതിനും ആ അവസരം ഉപയോഗപ്പെടുത്തി. ജെമ്മനിയിലെ കായികവിദ്യാഭ്യാസപരിപാടികളെയും വിദ്യാർത്ഥിജീവിതത്തെയും പറ്റി ഞങ്ങൾ വളരെനേരം സംസാരിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന് നാട്ടിലെ വിശേഷങ്ങളും കേൾക്കുവാൻ സാധിച്ചു.

24. തൊഴിലും ആഭിജാത്യവും

ജെമ്മനിയിൽ ആ സമയത്തും മുമ്പായിരം ഇന്ത്യൻ വിദ്യാർത്ഥികൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവരിൽ ഭൂരിപക്ഷവും സ്റ്റോളർഷിപ്പിന്റെ സഹായത്തോടുകൂടി പഠിക്കുന്നവരാണ്. വളരെപ്പേർ ഒഴിവു സമയത്തും ജോലിചെയ്ത് ചെലവിനുള്ള പണം സമ്പാദിക്കുന്നു. വെക്കേഷൻകാലത്തും മിക്ക വിദ്യാർത്ഥികളും ഓരോരോ തൊഴിലുകളിൽ പ്രവേശിക്കും. മണിക്കൂർ കണക്കിന് ജോലിചെയ്യാൽ മതി. ഇങ്ങിനെ പണമുണ്ടാക്കിയാണ് അവർ അന്യ സ്ഥലങ്ങൾ കാണുവാൻ പോകുന്നതും, ക്യാമെറ മുതലായ ഉപകരണങ്ങൾ വാങ്ങുന്നതും. ജെമ്മനിയിൽ ജോലിക്ക് ആളുകളെ കിട്ടാൻ വളരെ പ്രയാസമായിരിക്കുകയാണ്. തൊഴിലില്ലായ്മയല്ല, ആളില്ലായ്മയാണ് അവിടുത്തെ പ്രശ്നം. വൻകിട വ്യവസായസ്ഥാപനങ്ങൾ സ്പെയിൻ, ഇറ്റലി, ഗ്രീസ് തുടങ്ങിയ രാജ്യങ്ങളിൽ നിന്ന് തൊഴിലാളികളെ ക്ഷണിച്ചു കൊണ്ടുവരുവാൻ ഏല്പാടു ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങിനെ വരുന്നവർക്ക് ആകർഷകമായ വേതനവും ജീവിതസൗകര്യങ്ങളും ലഭിച്ചുവരുന്നു. രണ്ടു കൈയും രണ്ടു കാലും ഉണ്ടെങ്കിൽ ജെമ്മനിയിൽ ജീവിക്കുവാൻ

ഒരു പ്രയാസവുമില്ലെന്നാണ് കൃഷ്ണൻനായർ പറഞ്ഞത്. ജെമ്മൻ ഭാഷ വശമില്ലെങ്കിലും കഴിഞ്ഞുകൂടാം. പക്ഷെ, സിഗററും വലിച്ചു കൂട്ടം കൂടിയിരുന്ന മറ്റുള്ളവരുടെ അറകുറങ്ങൽ ചർച്ചയെന്നത് ഒരു തൊഴിലായി ആരാജ്യത്തു ആരും കരുതിയിട്ടില്ല.

പേരിന്റെ മുമ്പിൽ കൗണ്ടു, ഫോൺ, പ്രിൻസ് തുടങ്ങിയ പദങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചു ഒപ്പിടുന്നവരും ഫാക്ടറിയിൽ കട്ട മുറുക്കാനും ഇരുമ്പു മുറിക്കാനും പോകാറുണ്ട്. ഇതു ജെമ്മനിയിൽ ആധുനികകാലത്തുണ്ടായ ഒരു പരിവർത്തനമാണ്. ഫ്യൂഡൽ വ്യവസ്ഥിതിയുടെ പൊങ്ങച്ചങ്ങളും ഭരണിമാനങ്ങളും ഉച്ചനീചത്വങ്ങളും വളരെ ആഴത്തിൽ വേരുറച്ചിട്ടുള്ള ഒരു രാജ്യമാണതു്. പക്ഷെ രണ്ടു മഹായുദ്ധങ്ങളിലെ പരാജയവും, വ്യവസായയുഗത്തിന്റെ ആവിർഭാവവും മൂലം പഴയ ശീലങ്ങൾ പാടേ മാറിപ്പോയിരിക്കുന്നു. എന്നാലും പേരെഴുതുമ്പോഴെങ്കിലും പഴയ പ്രാവേത്തിന്റെ സൂചനകൾ നൽകണമെന്ന് ജെമ്മൻ കാക്ക് നിർബന്ധമുണ്ട്. ഇതു കാണുമ്പോൾ മനുഷ്യസ്വഭാവം എന്നെങ്കിലും പൂണ്ണമായി മാറുമോ എന്ന് സംശയിച്ചുപോകുന്നു. മദ്ധ്യയൂറോപ്പിലെ നാമാവശേഷമായ ഒരു സാമന്ത രാജകുടുംബത്തിലെ തൊണ്ണൂറാം കൂറായ ഒരു മനുഷ്യൻ, ഒരു ഗതിയും പരഗതിയും ഇല്ലാതെ കൽക്കരി വെട്ടി കാലക്ഷേപം കഴിക്കുകയും, ആ നിലയിൽ നിന്ന് പതുക്കെപ്പതുക്കെ ഉയർന്ന്, രാഷ്ട്രീയ പ്രാതിനിധ്യം നേടി ജെമ്മനിയിലെ പ്രധാനമന്ത്രിയായിത്തീരുകയും ചെയ്താൽ പണ്ടത്തെ വാലും തൊണ്ടലും എല്ലാം വീണ്ടും അണിഞ്ഞു, രാജാവെന്നു പറയാൻ മടിച്ചാലും, രാജകീയമായ ആഭാടങ്ങൾ പ്രദർശിപ്പിക്കുവാനും, അതു പ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന മറ്റാളുകളെ കൂടുതൽ മാനിക്കുവാനും, തുനിയുകയില്ലെന്ന് തീർത്തു പറയുവാൻ സാധ്യമല്ല. ചരിത്രത്തിലെ രാജാധിരാജന്മാരിൽ പലരും ഇങ്ങിനെ വേഷംകെട്ടി അരങ്ങേറിയവരാണ്. ഇംഗ്ലണ്ടിൽ തൊഴിലാളികളുടെ പ്രതിനിധിയായി പ്രധാനമന്ത്രിപദത്തിൽ അവരോധിക്കപ്പെട്ട റാംസേ മാക്ഡൊണാൾഡ്, “നാളെ ഈ നാട്ടിലെ പ്രഭു

പത്തിമാർ എന്നെ ചുംബിക്കുമെന്ന് പുളകിതഗാത്രനായി പ്രസ്താവിച്ചു എന്നു രേഖയുണ്ട്.

ആഭിജാത്യവും കലമഹിമയും പ്രഭുത്വവും പ്രതാപവും അനാദികാലം മുതൽ മനുഷ്യനെ വശീകരിച്ചിട്ടുള്ള ശക്തികളാണ്. ഇതെല്ലാം പുല്ലാണെന്നു കരുതുകയും പുരപ്പറത്തു കയറിനിന്നു ഉദ്ഘോഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു ജനതയാണ് അമേരിക്കർ. അവരുടെ ഇടയ്ക്കുപോലും കാരറ്റ് മാറി വീശിത്തുടങ്ങിയതിന്റെ ലക്ഷണം കാണുന്നു എന്ന ആരോപണമുണ്ട്. “സാധാരണ അമേരിക്കക്കാര”ന്റെ കാലം കഴിഞ്ഞു എന്നും, ഇപ്പോൾ നിലവിലിരിക്കുന്നത് “സാധാരണ അമേരിക്കൻ കോടീശ്വര”ന്റെ കാലമാണെന്നും പറയപ്പെടുന്നു. പ്രസിഡണ്ട് കെന്നഡിയും ഭാര്യയും അമേരിക്കയിലെ രാജാവും രാജ്ഞിയും ആണെന്നും അവരുടെ ചുറ്റുപാടും ഉള്ള അന്തരീക്ഷവും ബന്ധുക്കളുടെ ഭാവവും കൊട്ടാരക്കെട്ടുകളെ അനുസ്മരിക്കുന്നതാണെന്നും, മാൽക്കോം മഗ്ഗറിഡ്ജ് എന്ന പ്രസിദ്ധ ലേഖകൻ അന്നൊരിക്കൽ എഴുതിയിരുന്നു. കെന്നഡി സ്ഥാനാരോഹണം ചെയ്യുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെയും സമുദായത്തിൽ സ്ഥാനം ലഭിക്കണമെങ്കിൽ ധനം വേണം എന്ന തത്ത്വം ആ രാജ്യത്തു എല്ലാവരും അംഗീകരിച്ചിരുന്നതാണ്. അതു പക്ഷെ പരമ്പരാഗതമാകുന്നത് അവർക്ക് ഇഷ്ടമല്ലായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ ആ ഇഷ്ടക്കേടും മാറിയെന്നാണ് പറയുന്നത്.

ജീവിതത്തിന്റെ ചുറ്റുപാടുകൾക്ക് വ്യത്യാസം വരുമ്പോൾ ആചാരശീലാദികൾക്കുണ്ടാകുന്ന മാറ്റത്തെപ്പറ്റി സമുദായ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ ധാരാളം ഗവേഷണം നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. മാർഗററ്റ് മീഡ് എന്ന ഗ്രന്ഥകന്ത്രിയുടെ പുസ്തകങ്ങൾ ഈ വിഷയത്തിൽ വളരെ പ്രശസ്തിയാർജ്ജിച്ചിട്ടുള്ളവയാണ്. ഭക്ഷിണ പസിഫിക് സമുദ്രത്തിൽ ന്യൂഗിനിയ സമീപം സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഒരു ദ്വീപിലെ ജനങ്ങൾക്ക് 1928-നും 1953-നും മദ്ധ്യേ സംഭവിച്ച വിസ്ഫോടനപരമായ പരിവർത്തനത്തെക്കുറിച്ച് അവർ പഠി

കൈയുണ്ടായി*. വെറും ശിലായുഗ നിലയിലുള്ള നിഷാദജീവിതത്തിൽ നിന്ന് 25 കൊല്ലം കൊണ്ട് പ്രസ്തുത ജനങ്ങൾ ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിലെ അമേരിക്കൻ പരിഷ്കാരത്തിൽ എത്തിച്ചേന്ന് ഏറ്റവും രസകരമായ കഥയാണ് അവർ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നത്. മറ്റു രാജ്യങ്ങളിൽ അനേകായിരം വഷങ്ങളിലായി വ്യാപിച്ചുകിടക്കുന്ന ചരിത്രഗതിയെ ഈ ജനങ്ങൾ കാൽനൂറ്റാണ്ടിനുള്ളിൽ ഒതുക്കിയിരിക്കുന്നതായി കാണുന്നു. രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധത്തിന്റെ കൊടുംകാറ്റുകൾ ഭക്ഷിത പസിഫിക്കിലും ആഞ്ഞുവീശിയതാണ് വൻപിച്ച ഈ പരിവർത്തനത്തിന്റെ കാരണം. പത്തുമുപ്പതു കൊല്ലം മുമ്പ് നഗ്നരായി, സംസ്കാരം എന്നാൽ എന്തെന്നറിയാതെ, ആധുനിക മനുഷ്യന് മനസ്സിലാക്കുവാൻപോലും കഴിയാത്ത ക്ഷുദ്രാചാരങ്ങളിലും സാമൂഹിക ബന്ധങ്ങളിലും അകപ്പെട്ട് കടൽപ്പശുക്കളെപ്പോലെ ജീവിച്ച ബാലന്മാർ സൂട്ടം ഹാറ്റും ധരിച്ചു, അമേരിക്കൻ ഇംഗ്ലീഷും സംസാരിച്ച് നടക്കുന്നതും സമർത്ഥനരായ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ പദവിയിലിരുന്നു ജോലിചെയ്യുന്നതും കാണിക്കുന്ന ചിത്രങ്ങൾ ഗ്രന്ഥകർത്രി പുസ്തകത്തിൽ ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. അതു കണ്ടാൽ നാം വിശ്വസിക്കുകയില്ല. വെറും കാടന്മാരായ ആ കുട്ടികളാണോ ഈ നിലയിൽ എത്തിയത് എന്നു വിസ്മയിച്ചുപോകും. അത്രയ്ക്കു സമൃദ്ധമായ പരിവർത്തനമാണ് അവർക്കു സംഭവിച്ചത്. ഇതിൽ ഏറ്റവും ശ്രദ്ധേയമായിട്ടുള്ള സംഗതി പ്രസ്തുത ജനങ്ങളിൽ ഈ മാറ്റത്തിന്റെ ഫലമായി യാതൊരുവിധമായ വ്യാകുലതകളും മനശ്ചാഞ്ചല്യങ്ങളും അവശേഷിച്ചിട്ടില്ല എന്നുള്ളതാണ്. സുഖസുന്ദരമായ ഒരു പരിവർത്തനം. ഇതിന്റെ രഹസ്യമെന്തെന്ന് മാർഗററ്റ് മീഡ് സുദീർഘമായി പരിചിന്തിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ആ ദ്വീപിൽ ജീവിച്ച ജനസമുദായം ഒറ്റക്കെട്ടായി—പിതാമഹനും, മാതാപിതാക്കളും, പുത്രപൗത്രാദികളും എല്ലാം കൂടി—സമൃദ്ധപരിവർത്തനത്തിനു വിധേയമായതുകൊണ്ടാണ് ഇത്രയ്ക്കു ഹൃദ്യവും തൃപ്തികരവുമായ പരിണതി

* MARGARET MEAD: Cultural Transformation—Manus 1928—1953, William Marrow & Co., New York, 1956.

ലഭ്യമായതെന്ന് അവർ പറയുന്നു. പഴയതു മുഴുവനും— അലകും പിടിയും—പരിത്യജിച്ചിട്ടാണ് അവർ പുതിയതു സ്വീകരിച്ചത്. അഥവാ, അവർക്ക് പരിത്യജിക്കുവാൻ കാര്യമായി ഒന്നും ഇല്ലായിരുന്നു എന്നും പറയാവുന്നതാണ്. സ്വന്തമായ സംസ്കാരങ്ങളിലും സവിശേഷമായ സാമൂഹികബന്ധങ്ങളിലും പരിചയിച്ചവരും, അവയെ മേൽത്തരമെന്നു കരുതുന്നവരുമായ ജനസമുദായങ്ങളുടെ കഥ ഇതല്ല. അവിടെ സമൂലപരിവർത്തനം സംഭവിക്കുകയില്ല. സാധ്യമാണോ എന്നും സംശയമാണ്. ഏതു കെട്ടിലും ഒട്ടിച്ചു ചേർക്കലും ആണ് നടക്കുന്നത്. പുതിയതും പഴയതും ഇടകലൻ കിടക്കുന്ന പരിണാമം. ഇവയുടെ ബലപരീക്ഷ ദീർഘകാലം നിലനില്ക്കും. തൽഫലമായ വ്യാകുലതകൾക്കും അറുതിയില്ല. അടിയിൽ പൂണന്തലും പുറമെ റവീഡ് സൂട്ടും, അന്തരംഗത്തിൽ പുനർജന്മ വിശ്വാസവും പെരുമാറ്റത്തിൽ അമേരിക്കൻ ഭൗതിക വാദവും, അതല്ലെങ്കിൽ ഉള്ളിൽ കൺഫുഷ്യൻ തത്ത്വസംഹിതയും വെളിയിൽ മാർക്സിസ്റ്റ് സമത്വവാദവും, പേറിക്കൊണ്ടു നടക്കുന്നതിന്റെ പൊരുത്തക്കേടു കൾ നമുക്ക് അറിവുള്ളതാണല്ലോ.

25. ഒരു വിവാഹം

ബെർളിനിൽ നിന്നു പോരുന്നതിന്റെ തലേന്നാൾ രാത്രി ഞങ്ങൾ ഒരു വിവാഹ സൽക്കാരത്തിൽ പങ്കെടുത്തു. ഡോക്ടർ മഹാദേവൻ പരിചയമുള്ള ഒരു പെൺകുട്ടി അവിടുത്തെ സർവ്വകലാശാലയിൽ ജന്തുശാസ്ത്രം പഠിക്കുന്നുണ്ട്. അവളുടെ സ്നേഹിതന്റെ വിവാഹമായിരുന്നു. സ്ഥലം കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ അല്പം പ്രയാസപ്പെട്ടു. പുറത്തേങ്ങും ഒരു ലക്ഷണവും കണ്ടില്ല. അനേകം കുടുംബങ്ങൾ താമസിക്കുന്ന ഒരു വലിയ കെട്ടിടത്തിനുള്ളിൽ രണ്ടു ചെറിയ മുറികളിൽ വെച്ചായിരുന്നു സൽക്കാരം. കെട്ടിടത്തിന്റെ നമ്പർ മാത്രമേ ഞങ്ങൾക്കു കിട്ടിയിരുന്നുള്ളൂ. അതിന്റെ വാതില്ലുൽനിന്ന്, വഴിയേപോയ ചിലയാളുകളെ പിടിച്ചു നിറുത്തി, സിഗററ്റും കൊടുത്തു, ഒന്നരണ്ടു വട്ടം തുക്മിണീസ്വയംവരം ആടിക്കാണിച്ചു

പ്പോൾ അവർക്കു കാര്യം മനസ്സിലായി. അവർ ആ കെട്ടിടത്തിന്റെ മേൽനോട്ടക്കാരനെ ഫോണിൽ വിളിച്ചു വരുത്തി, ഞങ്ങളെ ലിഫ്റ്റിൽ കയറ്റി, ചില ഇടനാഴികളിലൂടെ നടത്തി, ആളുകൾ തിങ്ങിനില്ക്കുന്ന രണ്ടു കൊച്ചു മുറികളിൽ എത്തിച്ചു. കുറെ പ്രൊഫസ്സർമാരും അവരുടെ ഭാര്യമാരും, വിദ്യാർത്ഥിവിദ്യാർത്ഥിനികളും ആയിരുന്നു അതിഥികൾ. ആർക്കും ഇരിക്കാൻ സ്ഥലം കിട്ടിയില്ല. തിന്നാനും കുടിക്കാനും ഉള്ള സാധനങ്ങൾ നിരത്തിവെച്ച മേശകൾ സ്ഥലമെല്ലാം അപഹരിച്ചിരുന്നു. സിഗററ്റിന്റെ പുകയും പലതരം പാനീയങ്ങളുടെ ആവിയും മുറിക്കകത്തെ വായുവിൽ തിങ്ങിനിന്നു. മദ്രാസുകാരിയായ യുവതിയെ അവിടെയെങ്ങും കണ്ടു മില്ല.

അതിഥികളിൽ പലർക്കും ഇംഗ്ലീഷ് അറിയാമായിരുന്നതുകൊണ്ട് ഞങ്ങൾക്ക് പ്രയാസമുണ്ടായില്ല. പ്രായമുള്ള ഒരു പ്രൊഫസ്സറോടു ചോദിച്ചു വരൻ ആരെന്ന് മനസ്സിലാക്കി, അയാൾക്കു അനുമോദനങ്ങളും ശുഭാശംസകളും നല്കി. വധുവിനെക്കുറിച്ച് അന്വേഷിച്ചപ്പോൾ ആ സൗഭാഗ്യവതി അടുക്കളപ്പണിയിൽ മുഴുകിയിരിക്കുകയാണെന്നു മനസ്സിലായി. അല്പനേരം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. വാടിത്തളന്ന്, വിയഞ്ഞാലിച്ച് വന്ന ആ സാധു യുവതിയെക്കണ്ടപ്പോൾ ഞങ്ങൾക്ക് എന്തെന്നില്ലാത്ത സങ്കടമാണ് തോന്നിയത്. തന്റെ വിവാഹദിവസംപോലും അവൾക്ക് വിശ്രമം ലഭിച്ചില്ല. നല്ല വസ്ത്രങ്ങൾ ധരിച്ചുകൊണ്ട് അടുക്കളപ്പണി ചെയ്യുന്നത് കൂടുതൽ ശ്രമകരവുമാണ്. ഞങ്ങളുടെ ആശംസകൾ സ്വീകരിച്ചശേഷം അവൾ വീണ്ടും അടുക്കളയിലേക്ക് ഓടി. ഇരുപതിൽപരം അതിഥികളുണ്ട്—നല്ലതുപോലെ തിന്നാൻ കഴിവുള്ള ജെമ്മൻകാർ! അവർക്കു വേണ്ടത്ര ആഹാരം കൊടുക്കേണ്ടത് അവളുടെ ചുമതലയാണ്. അന്ന് ഒരു ദിവസത്തേയ്ക്കെങ്കിലും അവൾക്ക് വിശ്രമവും സന്തോഷവും നല്ലവാൻ സ്വന്തക്കാരും ബന്ധുക്കളും ആരുമില്ലെ എന്നു ചോദിക്കുവാൻ തോന്നി. പക്ഷെ നമ്മുടെ നാടൻരീതിയിലുള്ള ഇത്തരം ചോദ്യങ്ങൾ അവി

ടെ അപ്രസക്തവും അനുചിതവും അപമര്യാദയും ആയേക്കുമെന്നു യേശുപ്പട്ടു ചോദിച്ചില്ല. എത്രയും വേഗം പോരുവാൻ നിശ്ചയിച്ചു ഞങ്ങളെ അവിടേയ്ക്കു ക്ഷണിച്ച മീനാക്ഷിയെ അന്വേഷിച്ചു. “ഇവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നല്ലോ” എന്നു പറഞ്ഞു വരൻ അന്വേഷണം തുടങ്ങി. അല്പസമയത്തിനുള്ളിൽ മീനാക്ഷി ആഗതയായി. മദ്യപിച്ച കണ്ണുകലങ്ങി, നേരെ നില്ക്കുവാൻപോലും കഴിവില്ലാതെ, പുകവലിച്ചുകൊണ്ടു, വരൻ സായിപ്പിന്റെ കൈയിൽ തൂങ്ങിനില്ക്കുന്ന ആ ബ്രാഹ്മണബാലികയെ കണ്ടമാത്രയിൽ തന്നെ യാത്രപറഞ്ഞു ഞങ്ങൾ തിരിച്ചു പോന്നു. ബെർളിൻ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിലെ ജന്തുശാസ്ത്ര പഠനത്തെക്കുറിച്ച് അവളിൽ നിന്നു വലുതും മനസ്സിലാക്കാമെന്നു ഞാൻ പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നു. പക്ഷെ, നോട്ടമെത്താത്ത ദൂരരാജ്യങ്ങളിൽ പെൺകുട്ടികളെ പഠിക്കാനയയ്ക്കുന്നതിന്റെ ഭവിഷ്യത്തുകളാണ് മനസ്സിലാക്കിയതു്. “വിപുലമായ അർത്ഥത്തിൽ അതും ജന്തുശാസ്ത്രം തന്നെ” എന്നു ഡോക്ടർ മഹാദേവൻ പറഞ്ഞു.

26. ബുദ്ധവിഹാരം

അടുത്ത ദിവസം കാലത്തു് ബെർളിൻ നഗരത്തിന്റെ പ്രാന്തത്തിലുള്ള ഒരു ബുദ്ധവിഹാരം കാണുവാൻ പോയി. ആ സ്ഥാപനത്തെപ്പോലെതന്നെ അവിടേയ്ക്കുള്ള യാത്രയും എന്നെ ആകർഷിച്ചു. ബെർളിനിലെ വനതലത്തിലൂടെയാണ് പോയതു്. കാട്ടിനകത്തുള്ള റോഡുകളും ടാറിട്ട മിനുസപ്പെടുത്തിയവയാണ്. അവിടവിടെ വൃക്ഷങ്ങളാൽ മറയ്ക്കപ്പെട്ട മനോഹരങ്ങളായ നാടൻ വീടുകളുണ്ട്. ഒരു മഹാനഗരത്തിന്റെ മദ്ധ്യത്തിലും ഇങ്ങിനെ ള്ഷിവാടംപോലെയുള്ള ശാന്തികടീരങ്ങൾ കണ്ടപ്പോൾ എന്നിക്കു രോമാഞ്ചമുണ്ടായി. അന്നു് ഞായറാഴ്ചയായിരുന്നതുകൊണ്ടു് രാവിലെതന്നെ പല ആളുകളും ആഹാരഭാണ്ഡങ്ങളും പേറി വനവിശ്രമത്തിനു പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുകണ്ടു. റോഡിന്റെ പല ഭാഗത്തും കാറുകൾ നിറുത്തിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നു.

ബുദ്ധക്ഷേത്രം ഒരു ചെറുകുന്നിന്റെ മുകളിലാണ്.

സിലോൺകാരായ ഭിക്ഷുക്കളാണ് അതിന്റെ ചുമതല വഹിക്കുന്നത്. അവരുടെ കലപതി ഞങ്ങളെ സ്വീകരിക്കുകയും സ്വർണ്ണവർണ്ണമായ വലിയ ബുദ്ധവിഗ്രഹവും അവിടുത്തെ ഗ്രന്ഥശാലയും കാണിച്ചുതരുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിനും അന്തേവാസികൾക്കും ഇംഗ്ലീഷ് അത്ര വശമില്ലായിരുന്നു. സിലോൺകാരാണെങ്കിലും തമിഴും അറിഞ്ഞുകൂടാ. എല്ലാവരും ജെമ്മൻഭാഷ പഠിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഒരു കൊല്ലത്തിനുമേൽ ആയെങ്കിലും ഒരക്ഷരവും സംസാരിക്കുവാൻ കഴിയുന്നില്ല എന്ന് അവർ വേദിച്ചു. ക്ഷേത്രത്തിന്റെ മുറവും അകത്തെ മുറികളും വളരെ വൃത്തിയായി സൂക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും വിശാലമായ പറമ്പ് കാടുകയറിക്കിടക്കുകയാണ്. “ഈ രാജ്യത്ത് ഇതൊക്കെ വൃത്തിയാക്കി വെള്ളണമെങ്കിൽ വളരെ അധികം പണച്ചെലവുണ്ട്. ഇവിടുത്തെ വേലക്കൂലി ഭയങ്കരമാണ്” എന്ന് കലപതിയായ ഭിക്ഷു വിലപിക്കുകയുണ്ടായി.

ഈ സന്ദർശനത്തോടുകൂടി ഞങ്ങളുടെ ബെർളിൻ പരിപാടി അവസാനിച്ചു. ബെർളിൻ ഭിത്തി കണ്ടിട്ടു തിരിച്ചെത്തിയ കൃഷ്ണൻനായരോട് യാത്രപറഞ്ഞു, 12 മണിക്ക് ഞങ്ങൾ കെംപിൻസ്റ്റീ ഹോട്ടലിൽ നിന്ന് വിമാനത്താവളത്തിലേക്കു പോയി. ദ്വിഭാഷിയായ ഷോണെവില്ലെ എന്ന യുവതിയും ഡ്രൈവർ ഷിഡ്റൂം ഞങ്ങൾക്ക് സുഖയാത്ര ആശംസിച്ചു. അവരുടെ സേവനങ്ങൾക്കു നന്ദി പറഞ്ഞ് കൈകൂപ്പിയപ്പോൾ, രണ്ടുപേരും ഒരുമിച്ച്, സ്നേഹപൂർണ്ണമായ സ്വരത്തിൽ പറഞ്ഞു: “ഔഫ് വീഡെർ സേഹൻ!”

27. മ്യൂണിക്കു്

ബെർളിനിൽ നിന്നു് രണ്ടു മണിക്കൂർ നേരത്തെ വിമാനയാത്രയ്ക്കു ശേഷം ഞങ്ങൾ മ്യൂണിക്കിലെത്തി. ദ്വിഭാഷിയായ മിസ്സിസ് റൈനാർട്സ് “നമസ്കേ” പറഞ്ഞാണു് ഞങ്ങളെ സ്വീകരിച്ചതു്. മുമ്പു് ഇന്ത്യയിൽ വന്നതിന്റെ ഫലമായി അവർ മൂന്നുനാലു ഹിന്ദി വാക്കുകൾ പഠിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അവർ ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി തയ്യാറാക്കിയ പരിപാടിയിൽ അഞ്ചു മിനിറ്റുനേരത്തെ ഇളവു പോലും ഇല്ലായിരുന്നു. ഇന്ത്യക്കാർ അലസന്മാരാണെന്നും അവരെ വെറുതെ വിടരുതെന്നും അവർക്കു് വാശിയുള്ളതു പോലെ തോന്നി.

മ്യൂണിക്കിനു് ജെമ്മൻ ഭാഷയിലുള്ള പേരു് മുഞ്ചൺ എന്നാണു്. സന്യാസികളുടെ സ്ഥലം എന്നാണു് അർത്ഥം. ബവേറിയ എന്ന സംസ്ഥാനത്തിന്റെ തലസ്ഥാനമാണതു്. ആ പ്രദേശത്തെ ജനങ്ങളിൽ ഭൂരിപക്ഷവും കത്തോലിക്കരാണ്. പഴയ പള്ളികൾക്കും, സന്യാസിമാങ്ങളിൽ നിർമ്മിക്കുന്ന വീഞ്ഞു്, ബിയർ എന്നീ പാനീയങ്ങൾക്കും ബവേറിയ പ്രസിദ്ധമാണു്. ആൽപ്പ് പർവ്വതത്തോടു് അടുത്തു കിടക്കുന്നതുകൊണ്ടു് പ്രകൃതിസൗന്ദര്യത്തിനു പേരുകേട്ട പല സ്ഥലങ്ങളും അവിടെയുണ്ടു്.

ഞങ്ങൾ അവിടെ എത്തിയതു് ബവേറിയൻ സ്റ്റേറ്റു് ഓപ്പറയുടെ ഉദ്ഘാടനദിവസമായിരുന്നു. അതു് കണ്ടേ തീരൂ എന്നു് ഞാൻ ശഠ്യം പിടിച്ചു. “നിങ്ങൾ ഗവണ്മെന്റിന്റെ അതിഥികളായതുകൊണ്ടു് ഈ ആഗ്രഹം സാധിക്കുമെന്നാണു് എന്റെ പ്രതീക്ഷ. മൂന്നും നാലും മാസങ്ങൾക്കു മുമ്പു് അമേരിക്കയിൽ നിന്നുപോലും ടിക്കറ്റിനു് അപേക്ഷകൾ വരുന്നതുകൊണ്ടു് മറ്റുള്ളവർക്കു്

ചിന്തിക്കുവാൻപോലും സാധ്യമല്ലാത്ത സംഗതിയാണിത്. ഞാൻ പ്രോട്ടോക്കോൾ ആഫീസിൽ പോയിട്ടു സന്ധ്യയ്ക്കു വരാം. കറുത്ത സൂട്ടു ധരിച്ചു തയ്യാറായിരിക്കണം'' എന്നു പറഞ്ഞ് ദ്വിഭാഷി പോയി. അരമണിക്കൂറിനകം ടിക്കറ്റ് കിട്ടിയതായി അവർ ഫോൺചെയ്തു.

28. ജെർമ്മൻ ഓപ്പറ

പ്രിൻസ് റീജേണ്ടൻ തിയേറ്റർ എന്ന പ്രസിദ്ധമായ നാടകശാലയിലായിരുന്നു ഉദ്ഘാടനം നടന്നത്. കഥ സോഫോക്ലിസ്സിന്റെ ഇലക്ട്രിക് റിച്ചാഡ് സ്ട്രോസ് എന്ന ലോകപ്രസിദ്ധനായ സംഗീതജ്ഞൻ ചിട്ടപ്പെടുത്തിയ രൂപമാണ് ആവിഷ്കരിച്ചത്. അതിഗംഭീരമായ ആ നാടകശാലയിലെ ആയിരത്തിൽപരം ഇരിപ്പിടങ്ങളിൽ നിറയെ ആളുണ്ടായിരുന്നു. ''മ്യൂണിക്കിലെയും പശ്ചിമ ജെർമ്മനിയിലെയും പ്രമാണികളായ ആളുകളെല്ലാം ഇവിടെയുണ്ട്. നാലഞ്ചു അംബസിഡർമാരെയും കാണുന്നു.'' എന്ന് ദ്വിഭാഷി പറഞ്ഞു. മൂന്നാമത്തെ വരിയിൽ ഇരിപ്പിടം കിട്ടിയതുകൊണ്ട് ഞങ്ങൾക്ക് എല്ലാം വളരെ അടുത്തു കാണുവാനും കേൾക്കുവാനും സാധിച്ചു. ഒരിക്കലും മറക്കാത്ത അനുഭവമായിരുന്നു അത്.

അരങ്ങിന്റെ തൊട്ടു മുമ്പിൽ 120 അംഗങ്ങളുള്ളവാദ്യഗോഷ്ഠി (ഓർക്കെസ്ട്ര) സ്ഥാനം ഉറപ്പിച്ചിരുന്നു. അത്രയും വാദ്യോപകരണങ്ങളും ഉണ്ടെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. അവരുടെ നായകൻ അരങ്ങിന്റെ നേക്ക് മുഖംതിരിച്ചാണ് നില്ക്കുന്നത്. യവനിക നീങ്ങുന്നതിന് അല്പം മുമ്പ് അദ്ദേഹം സംഗീതപ്രകടനം ആരംഭിച്ചു. സദസ്സ് നിശ്ചലവും നിശ്ശബ്ദവും ആയി. അരങ്ങിന്റെ മുകൾ തട്ടിന് മുമ്പുതടിയോളം പൊക്കം കാണാം. അതിനതക്കവിസ്താരവും ഉണ്ട്. അതി ഗംഭീരമായ ഒരു കൊട്ടാരമുഖപ്പാണ് പശ്ചാത്തലമായി കാണിച്ചിരുന്നത്. സങ്കീർണ്ണമായ ചിത്രപ്പണികളോടു കൂടി, ഓടുകൊണ്ടു വാഞ്ഞടുത്തതുപോലെ തോന്നുന്ന വൻപിച്ച കതകുകളായിരുന്നു അതിന്റെ പ്രധാനഭാഗം. രംഗസംവിധാനത്തിന്റെ

നിസ്സലഭംഗിയെക്കുറിച്ച് എല്ലാ പത്രങ്ങളും വളരെ പ്രശംസിച്ചു എന്ന് അടുത്തദിവസം ദിനാഷി ഞങ്ങളോടു പറഞ്ഞു. ജെമ്മിനിയിൽ മുഴുവനും പേരുകേട്ട ഒരു കലാകാരനായിരുന്നുവത്രെ അതിന്റെ നിർമ്മാതാവ്. കഥയുടെ ഭരണസ്വഭാവത്തെ ദ്യോതിപ്പിക്കുന്ന ഭീകരമായ ഒരു കാളിമ അദ്ദേഹം അഭിനയവേദിയിൽ വ്യാപിപ്പിച്ചിരുന്നു. നരമേധങ്ങളുടെയും ദുസ്സഹവേദനയുടെയും തീക്ഷ്ണമായ പ്രതികാരതൃഷ്ണയുടെയും അനുഭൂതി ജനിപ്പിക്കുന്ന ഈ തമോവലയത്തിൽ കഥാപാത്രങ്ങൾ നിസ്സഹായരായ പാവകളെപ്പോലെയാണ് കാണപ്പെട്ടത്.

അസ്ട്രിഡ് വാർണേയ്ക്ക് എന്ന നടിയായാണ് ഇലക്ട്രയുടെ ഭാഗം അഭിനയിച്ചത്. പാടുവാനുള്ള കഴിവിനെ മുൻനിർത്തിയാണ് ഓപ്പറയിലെ നടീനടന്മാരെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നത്. സൗന്ദര്യമോ, വേഷസൗഭാഗ്യമോ, അഭിനയപാടവം പോലുമോ അത്രത്തോളം പ്രധാനമല്ല. പറയാനുള്ളതു മുഴുവനും പാട്ടായിട്ടാണല്ലോ പ്രകടിപ്പിക്കേണ്ടത്. പാശ്ചാത്യസംഗീതത്തിന്റെ സ്വഭാവവിശേഷംമൂലം വീണ്ണാട്ട്—അതും നാടകവേദിയിലുള്ളത്—അത്യന്തം ആയാസകരമായ ഒരു കലയാണ്. വാദ്യഗോഷ്ഠിയുടെ പ്രചണ്ഡമായ ആരവത്തെയും അതിവർത്തിച്ചു പുറകിലെ അററത്തിരിക്കുന്ന ആളുകൾക്കുപോലും കേൾക്കത്തക്ക വിധത്തിൽ, അത്യന്തതകരമായ ആരോഹണാവരോഹണങ്ങളോടും ശബ്ദവൈവിധ്യത്തോടുംകൂടി പാടുന്നതിനു അസാമാന്യമായ കായികശക്തിതന്നെ ആവശ്യമുണ്ട്. ഇക്കാരണത്താൽ സ്ട്രീവേഷക്കാർ പോലും കാഴ്ചയിൽ ഗുസ്തിക്കാരാണെന്നു തോന്നും. പക്ഷെ എന്തൊരു ശാരീരമാണ്! എത്ര വിസ്മയാവഹമായ സാധകമാണ്! പാതാളഗർത്തങ്ങളിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ട് സ്വഗ്ഗ്ലോകത്തിന്റെ തുംഗശൃംഗങ്ങൾ വരെ ഉയരുവാൻ ആ നടീനടന്മാരുടെ ശബ്ദത്തിനു കഴിവുണ്ട്. ജെമ്മിൻഭാഷ സ്വതേതന്നെ ഖരാതിഖരഘോഷ പ്രകൃതിയാണ്. കണ്ണനാളത്തിന്റെ താഴത്തെ അറ്റംകൊണ്ടാണ് അതു ഉച്ചരിക്കുന്നതെന്നു പറയാറുണ്ട്. കതിരയുടെ ഭാഷ എന്ന് ആക്ഷേപിക്കാറുമുണ്ട്. അതിൽ എല്ലാ അക്ഷരങ്ങളും ഉറപ്പിച്ചുതന്നെ ഉച്ച

രിക്കണം. ഒന്നും വിട്ടുകളയാനും പാടില്ല. ഇങ്ങിനെ യുള്ള ഭാഷയിൽ നിബന്ധിച്ച ഗീതങ്ങൾ ഉച്ചസ്ഥായിയിൽ സ്തോഭാനുസാരിയായ വൈവിധ്യത്തോടുകൂടി ആലാപിച്ചു ഫലിപ്പിക്കുന്നത് കലാവിദ്യയെന്നതുപോലെ ഒരു കായികാഭ്യാസം കൂടിയാണ്. പാശ്ചാത്യ സംഗീതത്തിന്റെ സാങ്കേതികഭാവങ്ങളെക്കുറിച്ച് അല്പജ്ഞാനം പോലും ഇല്ലായിരുന്നു എങ്കിലും എനിക്കു് ആ ഗാനനാടകത്തിന്റെ അഗാധരസാനുഭൂതിയിൽ ആറാടി രമിക്കുവാൻ സാധിച്ചു. കഥ അറിയാവുന്നതാണ്. പക്ഷെ ഭാഷ നിശ്ചയമില്ലാത്തതുകൊണ്ടു് അഭിനയത്തിന്റെ വിശദാംശങ്ങൾ ഊഹിച്ചറിയേണ്ടിവന്നു. ദ്വിഭാഷികം വലിയ വിവരമൊന്നും ഉണ്ടെന്നു തോന്നിയില്ല. ഉണ്ടെങ്കിലും അവിടെവെച്ചു് ഒന്നും സംസാരിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല. സദസ്സു് അത്രയ്ക്കു നിശ്ശബ്ദമാണു്.

ഗ്രീക്കുനാടകങ്ങളുടെ വശീകരണശക്തി അന്നാണു് എനിക്കു് മനസ്സിലായതു്. അളക്കുവാൻ കഴിയാത്ത ഭാവഗഹനതകളെ അവ പ്രതിബിംബിപ്പിക്കുന്നു. ദുരൂഹഭീകരമായ ദുർവിധിയുടെ പ്രതീതി ജനിപ്പിക്കുന്നു. തീക്ഷ്ണ വികാരങ്ങളെക്കൊണ്ടു് മഹാസമുദ്രങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നു. അവ അഗ്നിസമുദ്രങ്ങളോ എന്നു നാം സംഭ്രമിച്ചുപോകുന്നു.

29. ഇലകൾ

ആഗമെമ്നൺ എന്ന മൈസീനിയയിലെ രാജാവിനെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യ ക്ലൈത്തീസ്തൈസ്രിയും അവളുടെ ജാരനായ ഈജിസ്തസ്സും കൂടി ഗുഡാലോചനചെയ്തു് വധിക്കുന്നു. അതിനുശേഷമുള്ള കഥയാണ് സോഫോക്ലിസ്സിന്റെ ഈ നാടകത്തിലെ പ്രതിപാദ്യം. മരിച്ചുപോയ രാജാവിനു് ക്ലൈത്തീസ്തൈസ്രിയിൽ മൂന്നു സന്താനങ്ങളുണ്ടു്—ഒറെസ്തസ്സു് എന്ന പുത്രനും ഇലകൾ, ക്രൈസോമെമിസ് എന്ന പുത്രിമാരും. ഒറെസ്തസ്സിനെ രാജ്ഞി നാടുകടത്തി. പെൺമക്കൾ കൊട്ടാർത്തിൽതന്നെ പാർത്തു. ഇലകൾ അമ്മയോടുള്ള വിരോധം മറയ്ക്കാതിരുന്നതുകൊണ്ടു് രാജ്ഞിയിൽ നിന്നു് വളരെ ദ്രോഹം അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്നു. തന്റെ സഹോദരൻ തിരിച്ചുവരുമെന്നും, അവരുടെ പ്രിയപിതാ

വിന്റെ വധത്തിന് പ്രതികാരം ചെയ്യുമെന്നും വിശ്വസിച്ചു അകംനീറി, ദിവസങ്ങളെണ്ണി, അവൾ ജീവിക്കുന്നു. ഒന്നുകൊണ്ടും ശമിക്കാത്ത ദുഃഖത്തിന്റെയും, പകവീട്ടാതെ അടങ്ങാത്ത ധർമ്മരോഷത്തിന്റെയും പ്രതീകമാണ് അവൾ. പ്രതികാരതൃഷ്ണകൊണ്ട് അവൾ കത്തി ജ്വലിക്കുന്നതുപോലെ തോന്നിപ്പോകും. ആ ജ്വാലാകലാപം അവൾക്ക് അഭേദമായ ഒരു സൗന്ദര്യവും നൽകുന്നു. അവളുടെ തോഴികൾ ഗായകസംഘമായി കൂടുകൂടെ കഥാഗതിയിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു ഈ ഭയങ്കരസംഭവങ്ങളുടെ നീതിസാരം പ്രകീർത്തിക്കുന്നു.

“അല്ലയോ നഗരമേ, ദുർവിധിഗ്രസ്തമായ വംശമേ, നാളികൾ ചെല്ലുംതോറും നാശോന്മുഖമായിത്തീരണമെന്നു മഹാശാപം നിങ്ങളെ ബാധിച്ചിരിക്കുന്നു.” എന്നും.

ഒരെന്നുസ്സ് തിരിച്ചുവന്ന് പെററമ്മയായ കൈത്തീർത്ത്സയേയും ജാരനായ ഈജിപ്റ്റിനെയും ഇലക്ട്രയുടെ അട്ടഹാസത്തിലുള്ള നിയോഗമനുസരിച്ചു വധിക്കുമ്പോൾ,

“ശാപം ഇതാ ഫലിച്ചിരിക്കുന്നു. വളരെക്കാലം മുമ്പ് കൊല്ലപ്പെട്ട് പട്ടടക്കഴിയിൽ വീണുകിടക്കുന്നവർ ജീവിക്കും; ഒടുവിൽ തങ്ങളെ കൊന്നവരുടെ ചോര കുടിച്ചു പകരം വീട്ടുകയും ചെയ്യും.” എന്നും അവസാനരംഗത്തിൽ പാടുന്നത് ഈ ഗായകസംഘ (കോറസ്സ്)മാണ്.

ഏറെക്കുറെ ഭാരതയുദ്ധത്തിന്റെ ഭയവിഹ്വലമായ അന്തരീക്ഷമാണ് ഇലക്ട്രയെപ്പോലെ ദുരന്തദന്തരമായ ഗ്രീക്കു നാടകങ്ങളിൽ കാണുന്നത്—“കലക്ഷയ കൃതം ദോഷം മിത്രദ്രോഹേ ച പാതകം.” കാമക്രോധങ്ങളും ലോഭമോഹങ്ങളും കൊടുംപിരിയ്ക്കൊണ്ടു നില്ക്കുന്നതായും, നിണപ്പഴകൾ, ഭ്രമുവത്തെ മുടിക്കളയുന്നതായും, പ്രതികാരസാഹസങ്ങളും കൊലപാതകങ്ങളും ധർമ്മാധർമ്മങ്ങളുടെ ബലപരീക്ഷകളും, പ്രപഞ്ചവ്യാപകമായ തോതിൽ സംഭവിക്കുന്നതായും നമുക്കു തോന്നിപ്പോകും. അതുതപ്രതിഭന്മാരായ അന്നത്തെ നാടകകൃത്തുക്കൾ ദുഃഖത്തിന്റെയും

ദോഷത്തിന്റെയും ഏറ്റവും വലിയ ആഴങ്ങളിലേക്ക് ധീരധീരം ഇറങ്ങിച്ചെല്ലുന്നു. മനുഷ്യജീവിതത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനഭൂതമായ പ്രചോദനങ്ങളെ ആവിഷ്കരിക്കുവാൻ മഹായത്നം ചെയ്യുന്നു. നാടകം കാണുകയോ രസിക്കുകയോ അല്ല, ആദ്യന്തവിഹീനവും അപ്രമേയവുമായ ഈ പ്രപഞ്ചനാടകം അനുഭവിക്കുകയാണ് നാം ചെയ്യുന്നത്.

ലോകചരിത്രകാരനായ ടോയൻബീ ഗ്രീസിലെ മറ്റൊരു നാടകകൃത്തായ ഈസ്തെലസ്സിനെ ശ്രീബുദ്ധനോടുതന്നെ താരതമ്യപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അവർ സമകാലീനരായിരുന്നു എന്ന വസ്തുതയും അദ്ദേഹം എടുത്തു പറയുന്നു. ദുഃഖത്തിന്റെയും വേദനയുടെയും ഉൽപത്തിയെക്കുറിച്ചുള്ള നിസ്തലമായ ഉൾക്കാഴ്ചയുടെ ഫലമായി, മനുഷ്യചേതനയ്ക്ക് അവയുടെ ആദ്യോഷത്തിൽ നിന്നു മോചനം നല്ലവാനുള്ള മാർഗ്ഗമാണ് ബുദ്ധൻ ഉപദേശിച്ചത്. ഈ മാർഗ്ഗം നിർവാണത്തിലേക്കു നയിക്കുന്നു. പക്ഷെ നിർവാണം നിശ്ചേതനമാണ്. ആത്മാവിന്റെ അന്തർദ്ധാനമാണ്. രോഗത്തോടൊപ്പം രോഗിയേയും അതു നിർവീര്യമാക്കുന്നു; നിർമ്മാർജ്ജനം ചെയ്യുന്നു. ഈസ്തെലസ്സിന്റെ ഉപദേശം ഇതിൽനിന്നു ഭിന്നമാണ്. മനുഷ്യാത്മാവിന് ദുഃഖം ജ്ഞാനോപായമാണെന്ന് അദ്ദേഹം കാണുന്നു. ആദ്ധ്യാത്മികമായ നൃതനമണ്ഡലങ്ങളെ കണ്ടെത്തുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗം. ചേതനയുടെ വ്യാപാരപരിധിയെ അത് വിപുലീകരിക്കുന്നു; അനുഭൂതിക്കു അജ്ഞാതമായിരുന്ന ലോകങ്ങളെ തുറന്നുകൊടുക്കുന്നു; ബോധത്തിന്റെ ദീപനാളത്തെ ആളിക്കത്തിക്കുന്നു; മനുഷ്യനെ ആവരണംചെയ്യുന്ന കൂരിരുട്ടിനെ അകറ്റിക്കളയുന്നു. യവനസംസ്കാരത്തിന്റെ സുവർണ്ണദശയിൽ ഈസ്തെലസ്സിന്റെ പ്രതിഭയ്ക്ക് കൈവന്ന ഈ ഉൾക്കാഴ്ചയ്ക്ക് മറ്റൊരു വശം കൂടി ഉണ്ടെന്നും, ദുഃഖം ഈശ്വരാനുഗ്രഹത്തിന് മനുഷ്യാത്മാവിനെ അർഹമാക്കുന്നു എന്ന ഈ പുതിയ ആദ്ധ്യാത്മിക തത്വമാണ് ക്രിസ്തുമതത്തിന്റെ സംഭാവനയെന്നും, ടോയൻബീ പറയുന്നു. ബുദ്ധന്റെ ഉപദേശത്തെയും ഉപദേശത്തെയും പറ്റിയുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായവും

നിവാണത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള സങ്കല്പവും ശരിയാണോ എന്ന കാര്യം നില്ക്കട്ടെ. ഗ്രീക്കു നാടകത്തിന് സംസ്കാരത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ അദ്ദേഹം കല്പിക്കുന്ന പ്രാധാന്യം മാത്രമേ നമുക്കു തൽക്കാലം പരിഗണിക്കേണ്ടതുളളൂ. അനശ്വര യശസ്വികളായ ആ പ്രാചീന നാടകകൃത്തുക്കൾ ലോകമതസ്ഥാപകന്മാർക്കു സമശീഷ്വരായി, സപ്തമാരാധ്യരായി ഉയർന്നിരുന്ന കാഴ്ച ആരെയാണ് കോരമയിക്കൊള്ളിക്കാത്തത്?

30. ബിയർശാലകളും ചിത്രകലയും

മ്യൂണിക് ഒരു പഴയ നഗരമാണ്. അതിന്റെ മദ്ധ്യഭാഗത്തുള്ള വീഥികൾക്ക് തീരെ വീതിയില്ല. ഏതു സമയത്തും വാഹനങ്ങളുടെയും കാൽനടക്കാരുടെയും തിരക്കുണ്ട്. വളരെ പഴയ കെട്ടിടങ്ങളും ധാരാളം കാണാം. ഇക്കൂട്ടത്തിൽ ഒരു വലിയ പള്ളിക്കു “പീറ്റർ” എന്ന ഓമനപ്പേരാണ് നല്കിയിരിക്കുന്നത്. അതിന്റെ മണിമാളിക വളരെ പൊക്കമുള്ളതാണ്. “കിഴവൻ പീറ്റർ നില്ക്കുന്ന കാലത്തോളം മ്യൂണിക് ജീവിക്കും” എന്നാണ് ചൊല്ല്. രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധത്തിൽ ഈ പള്ളിക്കു കേടുപറ്റിയില്ല എന്ന വസ്തുത മ്യൂണിക്കിലെ ജനങ്ങൾ അഭിമാനപൂർവ്വം സ്മരിക്കാറുണ്ട്.

അവിടത്തെ ബിയർശാലകൾ വളരെ പ്രസിദ്ധമാണ്. അവയിൽ ഒന്നിൽവെച്ചാണ് ഹിറ്റ്ലർ തന്റെ ആദ്യത്തെ രാഷ്ട്രീയവിജയം നേടിയത്. അനേകശതം ആളുകൾക്ക് ഒരുമിച്ചിരുന്നു ബിയർ കുടിക്കുവാനുള്ള സൗകര്യമുണ്ട്. സായാഹ്നമായാൽ അവിടെ വലിയ തിരക്കാണ്. പണ്ടത്തെ മുപ്പത്താറു കെട്ടായ വീടുകൾപോലെ വിസ്തൃതമായ ഈ അഴുക്കുപിടിച്ച കെട്ടിടങ്ങളുടെ മുറികളിലും ഇടനാഴികളിലും തിണ്ണയിലും കല്ലുപാകിയ മുററത്തും പൃഥ്വലഗാത്രരായ ജെമ്മൻകാർ തിങ്ങിയിരുന്ന് പറക്കണക്കിന് ബിയർ കുടിക്കുന്നതും പുകവലിക്കുന്നതും കാണേണ്ട കാഴ്ചയാണ്. ഓരോരുത്തരുടേയും മുഖിൽ ഇടങ്ങഴി കൊള്ളുന്ന ഓരോ പോഴ്സിലെയിൻ പാത്രമുണ്ട്. പിടിയുള്ള ഭരണിപോലെയിരിക്കും. മണവും

പുകയും കൊണ്ടു് അധികനേരം അവിടെ നില്ക്കുവാൻ കഴിയാത്തതിനാൽ, ഓരോരുത്തരും എത്രതവണ ഇതു നിറയെ ബീയർ അകത്താക്കുമെന്നു മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. മൂന്നും നാലും മണിക്കൂർ ഒരേ ഇരുപ്പിൽ ഇരുന്ന് തുടച്ചുയായി ഈ പാനീയം സേവിക്കുന്നവർ ധാരാളമുണ്ടെന്നാണു് ദ്വിഭാഷി പറഞ്ഞതു്. അധികവും തൊഴിലാളികളും താണവരുമാനക്കാരുമാണു്. കുടിക്കാൻ വന്നിരിക്കുന്നവരെക്കാൾ തടിയുളളവരാണു് പരിചാരികൾ. അവർ ഓരോ കൈയിലും രണ്ടും മൂന്നും ഭരണികൾ പിടിച്ചുകൊണ്ടു് ആരത്തിരക്കിനിടക്കുകൂടി വരുന്ന വരവു കാണുവാൻ കൗതുകമുണ്ടു്. മ്യൂണിക്കിൽ വരുന്ന സഞ്ചാരികൾ പതിവായി ഫോട്ടോ എടുക്കുന്ന സവിശേഷമായ കാഴ്ചയാണിതു്.

ഈ കാഴ്ച കണ്ടു മടങ്ങുന്ന വഴിക്കു് പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു തെരുവീഥിയുടെ ഇരുവശത്തും വലിയ ആരക്കൂട്ടം കണ്ടു. അതും മ്യൂണിക്കിന്റെ ഒരു സവിശേഷതയാണെന്നു് ദ്വിഭാഷി പറയുകയാൽ ഞങ്ങൾ അവിടെ കുറച്ചുനേരം ഇറങ്ങി നടന്നു. ഇരുവശത്തുമുള്ള നടപ്പാതയുടെ അരികിൽ നില്ക്കുന്ന മരത്തിലും വേലിയിലും വിളക്കുതുണിയിലും വരിവരിയായി ചിത്രങ്ങൾ തൂക്കിയിരിക്കുന്നതു കണ്ടു. ചിത്രമെഴുത്തു പഠിക്കുന്ന വിദ്യാർത്ഥികളുടെ പതിവായുള്ള കലാപ്രദർശനമാണതു. നേരം ഇരുട്ടിയതുകൊണ്ടു് മെഴുകുതിരികൾ കൊളുത്തിവെച്ചിരുന്നു. ഏതെല്ലാം തരത്തിലുള്ള ചിത്രങ്ങളാണെന്നു പറഞ്ഞാൽ തീരുകയില്ല. ഒട്ടുമിക്കതും കണ്ടാൽ ഒന്നും മനസ്സിലാവുകയുമില്ല. അത്ഥമോ പോകട്ടെ; ഭംഗിയെങ്കിലും വേണ്ടേ? ഇന്നത്തെ ചിത്രകലയ്ക്കു അതും ആവശ്യമില്ലെന്നാണു് വന്നിരിക്കുന്നതു്! പരാതി പറയാനും ഭയം തോന്നുന്നു. പിക്കാസ്സോയുടെയും ടാഗൂർ തുടങ്ങിയുള്ള മറ്റനേകം മഹാനാരുടെയും പേരുകൾ പറഞ്ഞുകൊണ്ടു കലാനിരൂപകന്മാർ യുദ്ധത്തിനുവരും. യുദ്ധം പിന്നെയും സഹിക്കാമെന്നുണ്ടു്. ചിത്രങ്ങളുടെ ഇല്ലാത്ത അത്ഥവും സൗന്ദര്യവും വിവരിച്ചു കേൾപ്പിക്കുന്നതാണു് സഹിക്കാൻ വിഷമം! ഒരു ‘ബുൾഡ് ഐ’ (പൊരിച്ച

മുട്ട)യുടെ ചിത്രം വരച്ചിട്ട് അതു ചിത്രകാരന്റെ പ്രേയസിയുടെ മുഖമാണെന്നു പറഞ്ഞാൽ എങ്ങിനെയാണ് സഹിക്കുക?

31. ശാസ്ത്രീയ ഗവേഷണം

മൃണിക്ക് സർവ്വകലാശാല ശാസ്ത്രീയ ഗവേഷണത്തിൽ ലോകപ്രസിദ്ധി നേടിയ ഒരു വിദ്യാകേന്ദ്രമാണ്. അവിടുത്തെ ജന്തുശാസ്ത്ര വകുപ്പിൽ ഞാൻ വളരെസമയം ചെലവഴിച്ചു. ചെറുപ്പക്കാരനായ ഒരു അദ്ധ്യാപകനും നാലഞ്ചു ഗവേഷണ വിദ്യാർത്ഥികളും മാത്രമെ സ്ഥലത്തുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ബാക്കിയുള്ളവരെല്ലാം, അവധിക്കാലമായതുകൊണ്ട്, വിശ്രമത്തിനും വിനോദത്തിനും പോയിരിക്കുകയാണെന്നു പറഞ്ഞു. തേനീച്ചയുടെ ഭാഷയെപ്പറ്റി ഗവേഷണം നടത്തിയ പ്രൊഫസ്സർ ഫോൺ ഫ്രിഷ് 1959-ൽ അടുത്തുണ്ട് പററി. എങ്കിലും അദ്ദേഹം ഇപ്പോഴും ഗവേഷണത്തിൽ ഏറ്റെടുത്തിരിക്കുകയാണ്. കൂടാതെ അവിടെ വരാറുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തെക്കണ്ടു സംസാരിക്കണമെന്നുള്ള എന്റെ ആഗ്രഹം സഫലമായില്ല.

ഇതുതന്നെയാണ് പ്രൊഫസ്സർ ഹൈസൻബെർഗിന്റെ കാര്യത്തിലും സംഭവിച്ചത്. ഇന്നു ലോകത്തിൽ ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന ഭൗതികശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരിൽവെച്ച് ഏറ്റവും മഹാനായ ആളാണ് അദ്ദേഹം. പദാർത്ഥത്തിന്റെ പരമ സ്വരൂപത്തെയും പരമാണുക്കളുടെ പ്രതിഭാസങ്ങളെയും കുറിച്ചുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉപദേശനങ്ങൾ ഇന്നത്തെ ഭൗതികശാസ്ത്രത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനതത്വങ്ങളായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ടെന്നു പറയാം. ഈ ശാസ്ത്രജ്ഞൻ സർവ്വകലാശാലയിലല്ല ഇപ്പോൾ ജോലിചെയ്യുന്നത്. മാക്സ് പ്ലാങ്ക് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് എന്നു പറയുന്ന സ്ഥാപനത്തിലാണ്. ഉന്നത ഗവേഷണത്തിനുവേണ്ടി മാക്സ് പ്ലാങ്ക് ഗെസെൽഷാഫ്റ്റ് എന്ന പേരിൽ ഒരു സംഘടന ജർമ്മനിയിൽ പ്രവർത്തനം നടത്തുന്നുണ്ട്. ഇതിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ നാല്പതിൽപരം ഗവേഷണസ്ഥാപനങ്ങൾ നിലവിലിരിക്കുന്നു. ആധുനിക ശാസ്ത്രത്തിന്റെ എല്ലാ ശാഖകൾക്കും ഈ സ്ഥാപനങ്ങളിൽ പ്രാതിനിധ്യം ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. ശാസ്ത്രം എന്ന

വിഭാഗത്തിൽ സാധാരണ ഉൾപ്പെടാത്ത വിഷയങ്ങളിലും (ഉദാ: നിയമം) ഗവേഷണം നടക്കുന്നുണ്ട്. 1945-നു ശേഷമാണ് ഈ ഗവേഷണസംഘടന സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടത്. മഹായുദ്ധത്തിനു മുമ്പ് നിലവിലിരുന്ന കൈസർ വിലയ്ക്കും ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് എന്ന സ്ഥാപനവും 1945-നു ശേഷം ഈ സംഘടനയിൽ ലയിച്ചു.

കാണ്ടം തിയറി എന്ന ഭൗതികശാസ്ത്ര തത്വത്തിന്റെ ഉപജ്ഞാതാവാണ് മാക്സ് പ്ലാങ്ക് (1858—1947). ആൽ ബെർട്ട് ഐൻസ്റ്റൈന്റെ സമശീഷ്നായ ഒരു മഹാ ശാസ്ത്രജ്ഞനായിരുന്നു അദ്ദേഹം. ഹിറ്റ്ലറുടെ ഭരണ കാലത്ത് അദ്ദേഹം എന്തെന്നില്ലാത്ത യാതന അനുഭവിക്കുകയുണ്ടായി. രണ്ടു പുത്രന്മാർ യുദ്ധത്തിൽ മരിച്ചു. ശേഷിച്ച ഒരു പുത്രൻ രാഷ്ട്രീയമായ ചില കഴപ്പങ്ങളിൽ വീഴുകയാൽ ബന്ധനസ്ഥനാക്കപ്പെട്ടു. ഭരണാധികാരികളുടെ നയങ്ങളെ പ്രകീർത്തിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു പ്രസ്താവന പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയാൽ മകനെ മോചിപ്പിക്കാമെന്ന് അവർ മാക്സ് പ്ലാങ്കിനോടു പറഞ്ഞു. അല്ലെങ്കിൽ വധശിക്ഷ നല്ലാതെ നിവൃത്തിയില്ലെന്നും അറിയിച്ചു. മഹാനായ ആ ശാസ്ത്രജ്ഞൻ തന്റെ ആദർശങ്ങളിലും അഭിപ്രായങ്ങളിലും ഉറച്ചു നില്ക്കുവാൻ തന്നെ നിശ്ചയിക്കുകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുത്രൻ വധിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. അവണ്ണുന്നീയമായ ഈ ധർമ്മസങ്കടത്തിനുശേഷം അദ്ദേഹം അധികം നാൾ ജീവിച്ചില്ല.* പക്ഷെ അതിനിടയ്ക്കുതന്നെ ഹിറ്റ്ലറും നാത്സിക്ളും ഒന്നോടെ നശിക്കുന്നത് അദ്ദേഹം കണ്ടു.

പ്രൊഫസ്സർ ഹൈസൻബെർഗ് വളരെ ജോലിത്തിരക്കുള്ള ആളാണെന്നും അദ്ദേഹത്തെ കണ്ടു സംസാരിക്കണമെങ്കിൽ മൂന്നു മാസം മുമ്പെങ്കിലും എഴുതി അയച്ച് സമയം നിശ്ചയിക്കണമെന്നും ആണ് ഓഗസ്റ്റിന്റെ അന്വേഷണത്തിൽ മനസ്സിലായത്. യൂറോപ്പിലെ ഏകീകൃതമായ ആറംശക്തി ഗവേഷണത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന് അതിപ്രധാനമായ ചുമതലകളുണ്ട്.

മ്യൂണിക്കു് സർവ്വകലാശാലയിലെ ജന്തുശാസ്ത്ര വകുപ്പ്

* മരണം 1947 ഒക്ടോബർ 4

പ്പിൽ കയറി നടന്നപ്പോൾ അവിടെ വിദ്യുച്ഛക്തിയെക്കുറിച്ചുള്ള ഗവേഷണങ്ങളാണോ നടക്കുന്നതെന്ന് ഞാൻ സംശയിച്ചുപോയി. എല്ലാ മുറികളിലും അത്തരം ശാസ്ത്രീയോപകരണങ്ങളുണ്ട് കണ്ടത്. കമ്പികളും വലയങ്ങളും വിളക്കുകളും ഓസിലോഗ്രാഫുകളും മറ്റും. ജന്തുക്കളുടെ മസ്തിഷ്കപ്രവർത്തനങ്ങളെയും നാഡീപടല ചേഷ്ടകളെയും പഠിയ്ക്കുന്ന പഠനത്തിന് ഇതൊക്കെ ആവശ്യമാണ്. ഒരു വിദ്യാർത്ഥിനി തേനീച്ചയുടെ കണ്ണിന്റെ പ്രവർത്തനരഹസ്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുന്നതിന് ഒരു മുറി നിറയെ ഗവേഷണോപകരണങ്ങൾ ഒരുക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നത് കണ്ടു. അതിനിടയ്ക്കിനിന്ന് ഇറങ്ങിവന്ന് ഞങ്ങളെ സ്വീകരിക്കുവാൻ അവൾ വളരെ പ്രയാസപ്പെട്ടു. ജീവനുള്ള ഒരു മടിയൻ തേനീച്ചയെ സൂക്ഷ്മദർശിനിയുടെ അടിയിൽ ബന്ധിച്ചുവെച്ച് അതിന്റെ കണ്ണിലേയ്ക്ക് അതിസൂക്ഷ്മങ്ങളായ കമ്പികളും മറ്റും ഘടിപ്പിച്ചശേഷം, പലനിറത്തിലുള്ള വെളിച്ചം പായിച്ച്, തന്മൂലമുണ്ടാകുന്ന വൈദ്യുതക്ഷോഭങ്ങൾ അളന്നുനോക്കുവാനാണ് താൻ ശ്രമിക്കുന്നതെന്ന് ആ വിദ്യാർത്ഥിനി പറഞ്ഞു. അടുത്ത മുറിയിൽ ഒരു അമേരിക്കൻ വിദ്യാർത്ഥി പാറ (കൂറ)യുടെ സ്പർശനികൾക്ക് ചൂടും തണുപ്പും തിരിച്ചറിയാനുള്ള കഴിവിനെപ്പറ്റിയാണ് ഗവേഷണം നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നത്. മറ്റൊരിടത്ത് തേളിന്റെ അടിവശത്ത് മുടിചീകുന്ന ചീപ്പിന്റെ ആകൃതിയിൽ കാണുന്ന ഒരു ജോടി അവയവങ്ങളുടെ ഉപയോഗമെന്തെന്ന് പരീക്ഷിച്ചു നോക്കുന്നു. ഈച്ചയും തേളുമല്ലാതെ മറ്റു ജന്തുക്കളെയും കാണുകയുണ്ടായി. മധ്യഗാസ്റ്ററിലെ വനങ്ങളിൽ ജീവിക്കുന്ന തോമാങ്കിനെപ്പോലെയുള്ള ഒരു ചെറിയ ജന്തു കുറാക്കുറുത്തത് ലക്ഷ്യംതെറ്റാതെ മരക്കൊമ്പുകളിൽ ചാടിനടക്കുന്നത് എങ്ങിനെ എന്നറിയുവാൻ ഒരു വിദ്യാർത്ഥി ശ്രമിച്ചുവരുന്നു. ഒരു രശ്മിപോലും കടക്കാതെ ഇരുട്ടാക്കിയ ഒരു മുറിയിൽ പല അകലത്തിൽ സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്ന തട്ടുകളിൽ അതിനെ ചാടിക്കുന്നത് കണ്ടു—അല്ല, കേട്ടു.

ജന്തുശരീരത്തിലെ രാസപ്രവർത്തനങ്ങളെപ്പോലെ

തന്നെ വിചിത്രമാണ് അതിലെ വൈദ്യുത പ്രതിഭാസങ്ങളും. എൻജിനീയർമാർ എത്രയോ ടൺ ഭാരമുള്ള യന്ത്രസാമഗ്രികൾകൊണ്ടു സാധിക്കുന്ന വൈദ്യുത പ്രക്രിയകൾ ചില ചെറിയ ജന്തുക്കളുടെ നാഡീപടലം നിർവ്വഹിക്കുന്നതു കാണാം. മിന്നാമിനുങ്ങിന്റെ ചൂടില്ലാത്ത വെളിച്ചം മനുഷ്യൻ നിർമ്മിക്കുവാൻ കഴിയുന്നില്ല. “ഒരു ജന്തുവിനും ആകാശ വിമാനമോ റേഡാർ ഉപകരണങ്ങളോ നിർമ്മിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. പക്ഷെ, വ്യോമയാനത്തിനുള്ള കീർത്തിമുദ്ര, കാന്തസൂചിയും ഭൂപടവുമില്ലാതെ, അറാബ്‌ലാൻറിക് സമുദ്രത്തെ തരണംചെയ്യുന്ന ഷിയർവാട്ടർ എന്ന പക്ഷിക്കുതന്നെയാണ് നല്കേണ്ടത്. റേഡാർ ഉപകരണങ്ങളുടെ അതിസമത്വമായ ഒരു പൂർവ്വമാതൃക വാവലിന്റെ ശബ്ദതന്ത്രികളിലും കണ്ണുകളിലും കാണുവാൻ സാധിക്കും. തങ്ങളുടെ ശരീരത്തിനു ചുറ്റും ഒരു വൈദ്യുതമണ്ഡലം സൃഷ്ടിച്ച് ചില മത്സ്യങ്ങൾക്ക് (ഉദാ: ഗിസ്താക്സ്സ്) പരിപൂർണ്ണമായ അന്ധകാരത്തിൽ വെള്ളത്തിൽ കിടക്കുന്ന അന്യ പദാർത്ഥങ്ങളെക്കുറിച്ചു അതിസൂക്ഷ്മമായ അറിവു നേടുവാൻ സാധിക്കുന്നു. ഇതിൽ അന്തർവിചിരിക്കുന്ന അവയവങ്ങളുടെ തൂക്കം—പ്രസ്തുത മത്സ്യത്തിന്റെ തലച്ചോറുൾപ്പെടെ—ഏതാനും ഗ്രാം മാത്രമാണ്. ഇതിനോടു് ഏകദേശം തുല്യമായ കാര്യക്ഷമതയോടെ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഇലക്ട്രോണിക്സ് ഉപകരണം മനുഷ്യൻ നിർമ്മിക്കുകയാണെങ്കിൽ അതിനു് ഒരു ടൺ ഏകിലും ഭാരമുണ്ടാകും. ലാഘവത്തിലും സൂക്ഷ്മതയിലും മനുഷ്യന്റെ ഉപകരണങ്ങൾ പ്രകൃതി സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളവയോടു കിടപിടിക്കുന്നില്ല” എന്നാണ് സർ ജെയിംസ് ഗ്രേ എന്ന ശാസ്ത്രജ്ഞൻ പറയുന്നത്.

32. കണ്ണും ചെവിയും

നമ്മുടെ കണ്ണിന്റെയും ചെവിയുടെയും ശക്തിയെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചുനോക്കിയാൽ വിസ്മയകരമായ ഈ വസ്തുത വെളിപ്പെടുന്നതാണ്. പ്രകാശശാസ്ത്രികൾ കണ്ണിനുള്ളിൽ കടന്നു് അവിടെയുള്ള തുതീയപടലത്തിൽ തട്ടുന്നതുകൊണ്ടാണല്ലോ കാഴ്ച എന്ന അനുഭൂതി ഉണ്ടാകുന്നത്. ഈ

പ്രക്രിയയിൽ ആദ്യം നടക്കുന്നത് ഒരു രാസപരിവർത്തനമാണ്. തൃതീയപടലത്തിന്റെ അതിസൂക്ഷ്മമായ ഘടകങ്ങളിൽ റൊഡോപ്പിൻ എന്നൊരു നിറമുള്ള വസ്തുവുണ്ട്. വെളിച്ചം തട്ടിയാൽ ഈ പദാർത്ഥത്തിന്റെ നിറം മാറും. ഈ മാറ്റമാണ് ദർശനാന്തരീയുടെ ആസ്പദം. വെളിച്ചം ശക്തിയുടെ ഒരു രൂപമാണല്ലോ. ശക്തിയുടെ ഏറ്റവും ചെറിയ മാത്രയ്ക്ക് ക്വാണ്ടം എന്നു പറയുന്നു. അതിലും ചെറിയ തോതിൽ അതു പ്രവർത്തിക്കുന്നില്ല. അറിയപ്പെടുന്നില്ല. (ഇടയ്ക്കു പറയട്ടെ, ഈ തത്വമാണ് മാക്സ് പ്ലാങ്ക് കണ്ടുപിടിച്ചത്.) ഇതുപോലെ, ഏതു സങ്കീർണ്ണപദാർത്ഥത്തെയും ഒരു അതിർത്തിവരെ മാത്രമേ ഭാഗിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. സങ്കീർണ്ണപദാർത്ഥങ്ങളുടെ ഏറ്റവും ചെറിയ ഈ മാത്രയ്ക്ക് മോളികുൾ എന്നു പറയുന്നു. കാഴ്ചയുടെ ആസ്പദം ഒരു സങ്കീർണ്ണപദാർത്ഥമായ റൊഡോപ്പിനും, ശക്തിയുടെ ഒരു രൂപമായ വെളിച്ചവും തമ്മിലുള്ള ആഘാതമാണെന്നു പറഞ്ഞുവല്ലോ. ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ നടത്തിയ പരീക്ഷണങ്ങളിൽ നിന്നു തെളിയുന്നത്, ഒരു ക്വാണ്ടം വെളിച്ചം ഒരു മോളികുൾ റൊഡോപ്പിനിൽ തട്ടുകയാണെങ്കിൽപ്പോലും നമ്മുടെ തലച്ചോറിൽ ദർശനാന്തരീയ ഉണ്ടാകുമെന്നാണ്! ഇതിന്റെ അർത്ഥം, കാര്യക്ഷമതയുടെ കാര്യത്തിൽ മനുഷ്യനേത്രം പരമകോടിയെ പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല. ഈ നിഗമനത്തിൽ പറയുന്ന അളവുകളുടെ അത്യന്തസൂക്ഷ്മമായ സ്വഭാവം മനസ്സിലാക്കുന്നതിന് മറ്റൊരു ഉദാഹരണംകൂടി പറയട്ടെ. ഒരു പയറിൻമണി ഒരിഞ്ചു ഉയർത്തുന്നതിന് വിനിയോഗിക്കേണ്ട ശക്തി അഥവാ ഊർജ്ജം എത്രയെന്ന് ഊഹിക്കുക. ഈ ഊർജ്ജം വെളിച്ചമായി രൂപാന്തരപ്പെടുത്തിയാൽ അതുകൊണ്ടു ഭൂമുഖത്തു് ഉണ്ടായിട്ടുള്ള (ഇപ്പോൾ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവർ മാത്രമല്ല!) മനുഷ്യർക്കു മുഴുവനും “എന്തോ കണ്ടു” എന്ന ബോധം ജനിപ്പിക്കുവാൻ സാധിക്കും—8700 കോടി മനുഷ്യരാണ് ഭൂമിയിൽ ഇതുവരെ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു!

ചെവിയുടെ കാര്യക്ഷമതയും ഇത്രത്തോളംതന്നെ വി

സൂയകരമാണ്. ഉൾച്ചെവിയുടെ ഉള്ളിൽ കാണുന്ന അതി സൂക്ഷ്മങ്ങളായ ചില തന്തുക്കൾക്ക് ചലനം ഉണ്ടാകുന്നതിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ് ശ്രവണബോധം ജനിക്കുന്നത്. വായുവിൽക്കൂടി വന്നെത്തുന്ന സ്പന്ദനങ്ങൾ ചെവിയിൽ തട്ടുമ്പോൾ അവ ചലിക്കും. ഈ തന്തുക്കൾക്ക് ഒരു ഹൈഡ്രജൻ ആറ്റത്തിന്റെ വ്യാസത്തോളം മാത്രമുള്ള ചലനം ഉണ്ടായാലും തൽഫലമായി ശ്രവണബോധം ജനിക്കുമെന്നു തെളിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഹൈഡ്രജൻ ആറ്റത്തിന്റെ വ്യാസം എന്നു പറഞ്ഞാൽ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർക്കുപോലും സങ്കല്പിക്കാവുന്നവയിൽവെച്ച് ഏറ്റവും ചെറിയ ഒരു വാണാണ്. മനുഷ്യനിമിത്തമായ ഒരു ഉപകരണത്തിനും ഇത്ര സൂക്ഷ്മമായ, പരമാണുപ്രായമായ, പരിധികൾക്കുള്ളിൽ പ്രവർത്തിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല.

തേനീച്ചയേയും പാറയേയും കുറിച്ചുള്ള ഗവേഷണം എന്നു കേൾക്കുമ്പോൾ ചന്ദ്രമണ്ഡലരോക്കറ്റുകളുടെ ഈ യുഗത്തിൽ പലർക്കും ചിരിക്കുവാൻ തോന്നുമെങ്കിലും, ഏറ്റവും ചെറിയ ജീവികളെക്കുറിച്ചുപോലും നമുക്ക് ഇനിയും വളരെ വളരെ കാര്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുവാനുണ്ടെന്നുള്ളതാണ് പരമാർത്ഥം. ജെർമ്മനിയിലെ ജന്തു ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരിൽ പലരും ഈ വഴിക്കു തിരിഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്.

33. അപ്പർ ബവേറിയ

ബവേറിയൻ പർവ്വതപ്രദേശത്തു് ഒരു ദിവസം മുഴുവൻ നീണ്ടുനിന്ന ഒരു ഉല്ലാസയാത്ര ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ഏർപ്പാടാക്കുകയുണ്ടായി. പ്രകൃതിസൗന്ദര്യത്തിനു് പേരുകേട്ട ഒരു ഭൂവിഭാഗമാണിതു്. ഗിരി തടാകങ്ങളുടെ തീരങ്ങളിലൂടെയും വനതലങ്ങളുടെ നടുവിലൂടെയും വളഞ്ഞു പുളഞ്ഞു പോകുന്ന അനേകം റോഡുകളുണ്ട്. എല്ലാം ടാറിട്ടതാണ്. ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു കാണുന്ന ഗ്രാമങ്ങളിൽ വൃത്തിയുള്ള ചെറിയ ഹോട്ടലുകളുണ്ട്. ഗ്രാമങ്ങളിൽ എവിടെ നോക്കിയാലും പുഷ്പങ്ങളുടെ പ്രളയമാണ്. ഏതു ചെറിയ വീടിന്റെയും ജന്നൽപ്പടികളിൽ ചുമപ്പും വെളുപ്പും മഞ്ഞയുമായ പുഷ്പങ്ങൾ തിങ്ങിനില്ക്കുന്നതു കാണാം. ഹോട്ടലു

കളുടെ നാലുചുറ്റും പൂങ്കാവനങ്ങളാണ്. ഈ പുഷ്പസമൃദ്ധി കൈവരുത്തുവാൻ ആ പ്രദേശത്തെ ജനങ്ങൾ വളരെയധികം അദ്ധ്വാനിക്കുന്നുണ്ടാവണം. അവിടെ വലിയ കൃഷിയൊന്നുമില്ല. തടിവ്യവസായം ധാരാളമുണ്ട്. സന്ദർശകരിൽനിന്നുള്ള ആദായം ആ ദിക്കിലെ സമ്പദ് വ്യവസ്ഥയുടെ ഒരു മുഖ്യ ഘടകമാണെന്നു തോന്നുന്നു. അവർക്കു വേനല്ലാലത്തു് തടാകങ്ങളിൽ വഞ്ചികളിക്കാനും ഹേമന്തത്തിൽ മലഞ്ചരിവുകളിൽ മഞ്ഞുനീരക്കം (സ്നീയിങ്ങ്) നടത്തുവാനും ഉള്ള സൗകര്യങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. പാവകളും ദേവതാ വിഗ്രഹങ്ങളും കരകൗശല വസ്തുക്കളും അവിടെ ധാരാളമായി നിർമ്മിച്ചുവരുന്നു.

ബെറമ്മഗ്ഗാവു എന്ന ഗ്രാമത്തിലാണ് ഞങ്ങൾ മദ്ധ്യാഹ്നക്ഷണം കഴിച്ചതു്. ഈ സ്ഥലം ലോകപ്രസിദ്ധമാണ്. അവിടെ പത്തുകൊല്ലത്തിലൊരിക്കൽ ‘‘പാഷൻ ഫ്ലേ’’ എന്നു പറയുന്ന മതപരമായ നാടകങ്ങൾ നടത്തപ്പെടുന്നു. ഓരോ തവണയും പത്തുലക്ഷം ജനങ്ങളെങ്കിലും ഈ നാടകഭിനയം കാണുവാൻ വേണ്ടി ആ ഗ്രാമത്തിൽ വരാറുണ്ടത്രെ. ക്രിസ്തുവിന്റെ ജീവിതത്തിലെ അവസാന ദിവസങ്ങളിൽ നടന്ന സംഭവങ്ങളാണ് നാടകത്തിലെ ഇതിവൃത്തം. 600 മുതൽ 700 വരെ ആളുകൾ ഈ കലാ പ്രദർശനത്തിൽ പങ്കെടുക്കുന്നു. അതിൽ 50 പേർ വാദ്യഗോഷ്ഠിയിലും 40 പേർ ഗായകസംഘത്തിലും ഉൾപ്പെട്ടവരാണ്. ഓരോ ദിവസത്തെയും നാടകം കാലത്തു് എട്ടുമണിക്കു് ആരംഭിച്ചു എട്ടുമണിക്കൂർ നേരം നീണ്ടുനില്ക്കുന്നു. ആകെ 18 അങ്കങ്ങളുണ്ട്. പത്തുകൊല്ലത്തെ ശിക്ഷണത്തിന്റെയും പരിശീലനത്തിന്റെയും ആസൂത്രണത്തിന്റെയും ഫലമായ ഈ നാടകഭിനയം സാങ്കേതികമായ പൂർണ്ണതയെ പ്രാപിക്കാറുണ്ടെന്നാണ് പറയുന്നതു്. ക്രിസ്തുവിന്റെ ഭാഗം അഭിനയിക്കുന്ന നടൻ പത്തുകൊല്ലം മതസാധനകൾ അനുഷ്ഠിച്ചു, ആദ്ധ്യാത്മികജീവിതം നയിച്ചു, കഥാപാത്രവുമായി താദാത്മ്യം പ്രാപിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. സംശയരഹിതമായ സ്വഭാവശുദ്ധിയുള്ളവരെ മാത്രമേ നടന്മാരായി തിരഞ്ഞെടുക്കാറുള്ളൂ. വേഷ

ക്കാക്സ് ഉടുത്തുകെട്ടല്ലാതെ ചുട്ടികത്തൽ (മേക്കപ്പ്) പതിവില്ല. താടിയും മീശയുമെല്ലാം പ്രകൃത്യാ ഉള്ളതുതന്നെ ആയിരിക്കും.

ഏകദേശം നമ്മുടെ കൂടിയാട്ടംപോലെയുള്ള ഈ നാടകഭിനയം വളരെ പഴക്കമുള്ളതാണ്. ക്രിസ്തുവർഷം 1633-ൽ ബവേറിയയിൽ പ്ലേഗ് രോഗം പടർന്നുപിടിച്ചു എന്നും, ബെറമ്മർഗാവുവിലെ ജനങ്ങൾ മാത്രം അതിൽ നിന്നു രക്ഷപ്പെടുകയാൽ അവർ കൃതജ്ഞതാ സൂചകമായി ഇങ്ങിനെ പത്തുകൊല്ലത്തിലൊരിക്കൽ മതപരമായ ഒരു നാടകം നടത്തിക്കൊള്ളാമെന്ന് നിശ്ചയിച്ചു എന്നുമാണ് അതേക്കുറിച്ചുള്ള ഐതിഹ്യം. ആദ്യത്തെ അഭിനയം 1634-ൽ നടന്നു. അതിനുശേഷം ഇന്നുവരെ വലിയ മുടക്കമൊന്നും കൂടാതെ ആ ഗ്രാമത്തിലെ ജനങ്ങൾ ഈ വ്രതം അനുഷ്ഠിച്ചുവരുന്നു. മഹായുദ്ധങ്ങളും മറ്റും ഉണ്ടാകുമ്പോൾ മാത്രമേ അവർക്ക് പ്രയാസം ഉണ്ടായിട്ടുള്ളൂ. ഈ പ്രദർശനങ്ങളിൽ നിന്നു കിട്ടുന്ന ആദായം അവിടുത്തെ പള്ളിക്കാരും ഗ്രാമീണരും നടന്മാരും പങ്കിട്ടെടുക്കുന്നു. ഒരു തവണ അൻപതും അറുപതും ആവൃത്തി അഭിനയം നടക്കാറുണ്ട്. അടുത്ത ഊഴം 1970-ലാണ്.

സിനിമയുടേയും ടെലിവിഷന്റെയും കാലമായ ഇന്നും പഴയമട്ടിൽ, ഗ്രാമീണ പാരമ്പര്യത്തിൽ തന്നെ, ഇങ്ങിനെയൊരു നാടകരൂപം നിലനില്ക്കുന്നതും, അത് ലോകത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും ലക്ഷക്കണക്കിന് പ്രേക്ഷകരെ ആകർഷിക്കുന്നതും ആശ്ചര്യകരമായിരിക്കുന്നു. ഈ അടുത്തകാലത്ത് പ്രാചീന നാടകരൂപങ്ങളെപ്പറ്റി ഗവേഷണം നടത്തുന്ന പോളണ്ടുകാരനായ ഒരു യുവാവ് കേരളത്തിൽ വരികയും നമ്മുടെ കൂടിയാട്ടം ഒന്നു കണ്ടാൽ കൊള്ളാമെന്ന് ആഗ്രഹം പ്രകടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. എവിടെച്ചെന്നു കാണാനാണ്? രണ്ടായിരം വർഷത്തെ പഴക്കമുള്ള അതിസങ്കീർണ്ണമായ ഒരു നാടകരൂപം! ഓരോ കഥയും പത്തുദിവസംകൊണ്ട് ആടിത്തീർക്കേണ്ടത്! മദ്ധ്യകേരളത്തിലെ ചില ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ അതിന്ന് ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന മിഴാവുമാത്രം ശേഷി

ച്ചിട്ടുണ്ട്. അതി പ്രാചീനമായ ഈ കലാവിശേഷത്തിന്റെ ഒരു സ്ഥാലീപുലാകമെങ്കിലും കാണുന്നതിനുവേണ്ടി ആ വിദേശീയവിദ്യാർത്ഥി എന്തുമാത്രം പാടുപെട്ടു എന്ന് എനിക്കറിയാം. ഒടുവിൽ വൃദ്ധനായ ഒരു ചാക്യാരെ കണ്ടുപിടിച്ചു, സ്വന്തം കൈയിൽനിന്നു വളരെ പണവും ചെലവുചെയ്ത്, സുഭദ്രാധനഞ്ജയത്തിലെയോ നാഗാനന്ദത്തിലെയോ ഒരങ്കത്തിൽ ഒരംശം കഷ്ടിപിഷ്ടിയായി ആടിച്ചു, ക്യാമറയിലും സ്വനഗ്രാഹിയിലും പകർത്തിയെടുത്തുകൊണ്ടു അയാൾ പോയി. ആയിരം വഷങ്ങൾക്കു മുമ്പ് തിരുവഞ്ചിക്കുളത്തും തൃക്കണാമതിലകത്തും നടന്നിരുന്നതുപോലെയുള്ള കൂടിയാട്ടം ഇനി ആരുവിചാരിച്ചാലും നടത്തുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല.

ഉത്തംഗ ലോണമുരുകന്ധര മുന്നതാംസം
അംസാവലംബിമണികണ്ഠിക കണ്ഠപൂരം
ആജാനലംബിഭുജമഞ്ചിത കാഞ്ചനാഭം
ആയാമി യസ്യ വപുരാർത്തിഹരം പ്രജാനാം

എന്നു വണ്ണിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള കലശേഖരൻ താൻതന്നെ കൂടി യാട്ടത്തിൽ വേഷംകെട്ടിയിരുന്നു എന്നാണ് ഐതിഹ്യം. ഇന്ന് രാജാക്കന്മാർ നാടകത്തിൽ വേഷംകെട്ടാറില്ലെങ്കിലും സിനിമാതാരങ്ങൾ എന്നു പറയുന്ന ആട്ടക്കാക്ക് രാജകീയമായ പദവിയും ഐശ്വര്യവും കൈവന്നിട്ടുണ്ടെന്നു സമാധാനിക്കാം.

34. ബരോക്ക് വാസ്തുശില്പം

ബവേറിയയിൽ ബരോക്ക് രീതിയിൽ നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ള ദേവാലയങ്ങളും രാജകൊട്ടാരങ്ങളും ധാരാളമുണ്ട്. 17-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ദക്ഷിണയൂറോപ്പിൽ പ്രചരിച്ച വാസ്തുശില്പസമ്പ്രദായത്തിനാണ് ബരോക്ക് എന്നു പറയുന്നത്. ഉയർന്ന കുംഭഗോപുരങ്ങളും അത്യധികമായ കൊത്തുപണികളും അതിന്റെ പ്രത്യേകതകളാണ്. ചുമരും തൂണും മട്ടുപ്പാവും എല്ലാം ലതകളും പ്രതിമകളും കൊണ്ട് നിറച്ചിരിക്കും. പ്രതിമാശില്പികൾ ഉണ്ടാക്കിയ ഒരു പ്രസ്ഥാനമാണ് ഇതെന്നും, മൈക്കലാഞ്ജലോവിന്നും അതിൽ ഒരു കൈയുണ്ടെന്നും, റോമിലെ ലോകപ്രസിദ്ധമായ

സെയ്ൻറ് പീറേഴ്സ് ദേവാലയത്തിന്റെ നിർമ്മാണത്തിലും ബരോക്ക് രീതിയുടെ സങ്കലനം ഉണ്ടെന്നും പറയാറുണ്ട്. 1918വരെ ബവേറിയ രീതിയിൽ വിററൽസ്ബാച്ച് രാജവംശത്തിൽപ്പെട്ട ലൂഡ്വിഗ് രണ്ടാമൻ എന്ന രാജാവ് നായാട്ടിനും വിശ്രമത്തിനും മറ്റുമായി ആൽപ്പ് പർവ്വതനിരയുടെ ഒരു ഒഴിഞ്ഞ കോണിൽ നിർമ്മിച്ച അതിമനോഹരമായ ഒരു കൊട്ടാരം ഞങ്ങൾ കണ്ടു. അതിന്റെ ഭിത്തിയുടെ ഉൾവശം മുഴുവനും സ്വണ്ണവണ്ണത്തിലുള്ള ലതാശിലപ്പടർപ്പുകൊണ്ട് മൂടിയിരിക്കുന്നു. അവിടെയുള്ള കസേരകളും മേശകളും യവനികകളും, എന്നു വേണ്ട. തീക്ഷ്ണവാൻമുള്ള അടുപ്പപോലും ഈ രീതിയിലാണ് നിർമ്മിച്ചിരിക്കുന്നത്. പിൻവശത്തെ മലയിൽനിന്ന് ഉത്ഭവിക്കുന്ന ഒരു കാട്ടുതവി അണക്കെട്ടി കൊട്ടാരത്തിന്റെ സമീപത്തുകൂടി തിരിച്ചുവിട്ടിരിക്കുന്നു. അത് മുൻവശത്തു വരുമ്പോൾ ആകാശത്തിന്റെ നേർക്ക് കതിച്ചുയരുന്ന ഒരു ജലനിർദ്ധാരമായി മാറുന്നു. ലൂഡ്വിഗ് രാജാവ് ഭ്രാന്തുപിടിച്ചു വെള്ളത്തിൽ ചാടി മരിക്കുകയാണത്രെ ചെയ്തത്. ഏകാന്ത ജീവിതത്തിനുവേണ്ടി നിർമ്മിച്ച കൊട്ടാരമാണെങ്കിലും ഞങ്ങൾ ചെന്ന സമയത്തു അവിടെ മണ്ണു നുള്ളിയിട്ടാൽ താഴാത്തതുപോലെയുള്ള ആർക്കിടെക്ചറായിരുന്നു. എല്ലാം കാഴ്ചക്കാരാണ്; യൂറോപ്പിന്റെ പല ഭാഗങ്ങളിലും അമേരിക്കയിലും നിന്ന് വന്നവർ. ഗേറ്റിനു വെളിയിൽ കാറ്റുകളുടെ തിരക്കും ഭയങ്കരമായിരുന്നു, വേനല്ലാലായാൽ ഇങ്ങിനെയുള്ള വിനോദയാത്രയ്ക്കു പോയില്ലെങ്കിൽ പാശ്ചാത്യരാജ്യത്തെ ജനങ്ങൾക്ക് ഉറക്കം വരുകയില്ല. “ബരോക്ക് രീതിയെന്നോ, ലൂഡ്വിഗ് രണ്ടാമനെന്നോ കേട്ടാൽ അങ്ങാടിമരുന്നോ പച്ചമരുന്നോ എന്ന് നിശ്ചയമില്ലാത്തവരാണ് ഇവരിൽ ഭൂരിപക്ഷവും.” എന്നു ഞങ്ങളുടെ ദിറക്ടർ പറഞ്ഞതോർക്കുന്നു. “എന്റെ വീട്ടിലെ തൂപ്പുകാര്യം ഇക്കൂട്ടത്തിൽ ഉണ്ടായിരിക്കാം. അവർ മുന്നോട്ടുനോക്കി പേർ കൂട്ടുചേന്ന് ഒരു പഴയകാല വാങ്ങി രണ്ടാലുത്തെ അവധിയും എടുത്തു വിനോദയാത്രയ്ക്കു പോയിരിക്കുകയാണ്. ഇറ്റലിയിലും പോർച്ചുഗൽ മടങ്ങുക

യുള്ള എന്നാണ് പറഞ്ഞത്. അവർക്ക് എന്തു മനസ്സിലാകുമെന്ന് ദൈവത്തിനത്രയും അറിയാം. ഇത് ഒരു തരം പകച്ചവ്യാധിയാണ്—ഐശ്വര്യമുണ്ടാകുമ്പോൾ പൊട്ടിപ്പുറപ്പെടുന്നത്!” എന്നും അവർ പറയുകയുണ്ടായി.

മടക്കയാത്രയിൽ ഒരു രണ്ടു അയോത്മികേന്ദ്രങ്ങൾ കാണുവാൻ ഞങ്ങൾക്കു സാധിച്ചു. മോശമായ കാട്ടുപ്രദേശങ്ങളിലാണ് അവരെ പാപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. അവിടെയെല്ലാം രാവു പകലും ജോലിനടക്കുകയാണ്. വീടുകളും പള്ളികളും പീടികകളും പൊങ്ങിവരുന്നത് കണ്ടു. ഹിറാൾ യുദ്ധസാമഗ്രികൾ നിർമ്മിക്കുന്നതിനുള്ള പല വ്യവസായശാലകളും കാട്ടിടകളിൽ സ്ഥാപിച്ചിരുന്നു. അവയെല്ലാം സഖ്യകക്ഷികൾ കണ്ടുപിടിച്ച് ബോംബിട്ടു നശിപ്പിച്ചു. അങ്ങിനെയുള്ള പ്രദേശങ്ങളിലും അയോത്മികളെ കടിപാപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഭൂമികൊടുത്തും ഉദാരമായ രീതിയിൽ വാസ്തുകൊടുത്തും ഗവണ്മെന്റ് ഈ ഹതഭാഗ്യരെ സഹായിച്ചുവരുന്നു. പശ്ചിമജെമ്മൻ ഗവണ്മെന്റിന് നേരിടേണ്ടിവന്ന ഏറ്റവും പ്രയാസമുള്ള പ്രശ്നമാണിത്. ഇന്നത് ഏറിയകൂറും പരിഹരിക്കപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞു എന്നാണ് പറയുന്നത്. ചിരപരിചിതമായ ചുറ്റുപാടുകളിൽ നിന്ന് യുദ്ധാനന്തരകാലത്ത് കടിപുറപ്പെട്ടുപോന്ന എത്രയോ ലക്ഷം ജനങ്ങളുടെ ഇരട്ടുമുടിയ ജീവിതത്തിൽ വീണ്ടും സൂര്യപ്രകാശം വീശിത്തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഇന്ത്യാ പാക്കിസ്താൻ വിഭജനത്തിനു ശേഷം സിങ്ക ജനങ്ങൾ പ്രദർശിപ്പിച്ച വിപദിയൈര്യവും സ്വാശ്രയശീലവുമാണ് കിഴക്കൻ ജെമ്മനിയിൽനിന്നു വന്ന ഈ അയോത്മികളിൽ കാണുന്നത്. ഭിക്ഷയാചിക്കുവാനോ അന്യരുടെ കാര്യത്തെ ആശ്രയിച്ച് ആയുശ്ശേഷം നയിക്കുവാനോ അവർ സന്നദ്ധരായില്ല. ഓരോ ദിവസവും അവിടത്തെ ഭൂമുഖം മാറുകയാണ്. അതോടൊപ്പം അവരുടെ മുഖങ്ങളും.

പ്രൊഫസ്സർ ഹോഫ്മാന്റെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള ഇൻഡോളജി ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് സന്ദർശിക്കുകയായിരുന്നു മൂണിക്കിലെ ഞങ്ങളുടെ ഒടുവിലത്തെ പരിപാടി. അതുകഴിഞ്ഞ് ഞങ്ങൾ സ്കൂട്ട് ഗാട്ടിലേക്കു പോയി.

VI

35. സ്റ്റുട്ട്ഗാർട്ട്

വനഭൂമിയുടെയും മുന്തിരിത്തോട്ടങ്ങളുടെയും ഇടയ്ക്കുള്ള നഗരമാണ് സ്റ്റുട്ട്ഗാർട്ട്. അതു വുർട്ടെംബർഗ് സംസ്ഥാനത്തിന്റെ തലസ്ഥാനമാണ്. അവിടെ എത്തിയതു് വൈകുന്നേരം എട്ടുമണിക്കാണെങ്കിലും അപ്പോഴും നേരം ഇരുട്ടിയിരുന്നില്ല. ശീതമേഖലയിൽ വേനല്ലാലത്തു് രാത്രി പ്രസ്ഥമാണ്. കാലത്തു് നാലുമണിക്കുമുമ്പായി നേരം വെളുക്കും. വൈകിട്ടു് ഒൻപതുമണികഴിഞ്ഞേ ഇരുട്ടുകയുള്ളൂ. സൂര്യൻ സമത്വനമായ ഒരു സർവ്വകലാശാലാ വിദ്യാർത്ഥിയാണ് ദ്വിഭാഷിയായി വിമാനത്താവളത്തിൽവന്നു് ഞങ്ങളെ സ്വീകരിച്ചതു്. “കുറച്ചു നാൾ മുമ്പു് ഇന്ത്യയിൽ നിന്നു വന്ന ഒരു മഹാരാജാവായിരുന്നു എന്റെ അതിഥി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരു് ഉച്ചരിക്കുവാൻ അന്നു മുതൽ ഞാൻ ശ്രമിക്കുകയാണ്. പറുന്നില്ല. നിങ്ങളുടെ പേരുകൾ അത്ര പ്രയാസമുള്ളവയല്ലെന്നതു് വലിയ ഭാഗ്യമായി—നയിർ, മഹഡെവാൻ—ശരിയല്ലെ?” എന്നു് അയാൾ മുഖവുര പറഞ്ഞു.

ഇത്രയ്ക്കു പ്രയാസമേറിയ പേരോടുകൂടിയ മഹാരാജാവു് ആരാണെന്നറിയാൻ എനിക്കു കൗതുകം തോന്നി. കാറിൽ കയറിയശേഷം ആ പേരൊന്നു് പറയുവാൻ ശ്രമിക്കുമോ എന്നു് ഞാൻ ചോദിച്ചു. “അതു് പറയാനും എഴുതാനും ഒരുപോലെ പ്രയാസമാണ്. ഡി. എന്ന അക്ഷരംകൊണ്ടാണ് തുടങ്ങുന്നതു്. ഐ എന്ന അക്ഷരത്തിൽ അവസാനിക്കുന്നു. ഇടയ്ക്കു് ഒരു കിലോ മീറ്റർ നീളത്തിൽ മറ്റു് അക്ഷരങ്ങളുടെ ഒരു ശൃംഖലയും!” അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആകൃതിയെയും പ്രകൃതിയെയും വിനോദങ്ങളെയും പറ്റി പറഞ്ഞാൽ ആൾ ആരെന്ന്

മനസ്സിലാക്കാമെന്നായി ഞാൻ. “വന്യമൃഗങ്ങളെയും പക്ഷികളെയും വളരെ സ്നേഹിക്കുന്ന ആളാണ്” എന്നു മറുപടി കിട്ടിയപ്പോൾ തന്നെ, “ഓഹോ! ധർമ്മകുമാര സിങ്ജി! ഇതാണോ ഇത്ര പ്രയാസം?” എന്നു ഞാൻ ആശ്ചര്യത്തോടെ മറുപടി പറഞ്ഞു. എന്നോ ഒരു മഹാ തൂതം സംഭവിച്ചതുപോലെ ആ യുവവിദ്യാർത്ഥി കണ്ണു മിഴിച്ചു. മൈസൂർ മഹാരാജാവായിരുന്ന എന്റെ ആദ്യത്തെ ഊഹം. അതുകൊണ്ടാണ് ആകൃതിയെപ്പറ്റി ചോദിച്ചത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരും സാമാന്യം നീളമുള്ളതാണല്ലോ.

ഗുജറാത്തു് സംസ്ഥാനത്തിൽ ലയിച്ച ഒരു നാട്ടുരാജ്യത്തിലെ രണ്ടാം മുറക്കാരനായ ധർമ്മകുമാരസിങ്ജി പ്രസിദ്ധനായ ഒരു ജന്തുശാസ്ത്രജ്ഞനാണ്. ചോദിക്കാനും പറയാനും ആളില്ലാത്തതുകൊണ്ടു് അതിശീഘ്രം കൊന്നൊടുക്കപ്പെടുന്ന ഇന്ത്യയിലെ കാട്ടുജന്തുക്കളുടെ സംരക്ഷണത്തിനു വേണ്ടി ശബ്ദമുയർത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു യഥാർത്ഥ രാജ്യസ്നേഹി. ആസ്സാമിലെ കാണ്ടാമൃഗത്തിന്റെയും ഗിർവനങ്ങളിലെ സിംഹത്തിന്റെയും വംശനാശം ഇനിയും പൂർണ്ണമായിട്ടില്ലെങ്കിൽ അതിനു കാരണം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭൂതയാപ്രേരിതമായ യത്നമാണ്. പക്ഷെ ഒരാൾ മാത്രം യത്നിച്ചതുകൊണ്ടു് ആയില്ലല്ലോ. വനമഹോത്സവംകൊണ്ടാടുകയും, വന്യമൃഗസംരക്ഷണ വാരത്തിൽ വിദ്യാർത്ഥികളെക്കൊണ്ടു് പ്രതിജ്ഞ ഉരുവിടുവിക്കുകയും ചെയ്താൽ ഈ വിഷയത്തിൽ പിന്നെ ക്ലേശിക്കേണ്ടതില്ല എന്നാണ് നാം വ്യാമോഹിക്കുന്നത്. എന്നാൽ ഈശ്വരസൃഷ്ടിയിൽ ഒരു മാത്രമായ മനുഷ്യൻ മറ്റുള്ളതിനെയെല്ലാം കൊന്നൊടുക്കാതെ അടങ്ങുകയില്ല എന്ന നിലയാണ് വന്നിരിക്കുന്നത്. അവന്റെ എണ്ണം കണക്കില്ലാതെ പെരുകുന്നതുകൊണ്ടു് അവയുടെ എണ്ണം ചുരുങ്ങേണ്ടതു് ആവശ്യവും ആയിരിക്കാം. ആകപ്പാടെ ഭൂമുഖത്തു് റ-വട്ടത്തിലുള്ള സ്ഥലമല്ലെങ്കിലും ഏതായാലും നമ്മുടെ മക്കളുടെ മക്കൾക്കു് കാട്ടാനയെയും കാട്ടുപോത്തിനെയും കാണാൻ ഭാഗ്യമുണ്ടാകുമെന്ന് ഞാൻ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നില്ല.

മുപ്പതു മില്യൺ (300 ലക്ഷം) മാർക് ചെലവാക്കി നിർമ്മിച്ച ഒരു പുതിയ നാടകശാലയുടെയും റെയിൽവേ സ്റ്റേഷന്റെയും ഇടയ്ക്കു സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന ഷോപ്പാസ് ഗാട്ടൻ ഹോട്ടലിലാണ് ഞങ്ങൾ താമസിച്ചത്. മെർസി ഡിസ് ബെൻസ് കാറിന്റെ അടയാളമായ ഒരു വലിയ മൂന്നു മുന്നെ നക്ഷത്രം റെയിൽവേ സ്റ്റേഷന്റെ മുകളിൽ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. പ്രസ്തുത കമ്പനിയുടെ ആസ്ഥാനവും പ്രധാന ഫാക്ടറിയും സ്റ്റൂട്ട്ഗാട്ടിലാണ്. കന്നം കഴിയും കലൻ ഭൂപ്രകൃതിയാണ് നഗരത്തിൽ കാണുന്നത്. കന്നിൻചെരിവുകൾ മുഴുവനും കെട്ടിടങ്ങൾ കൊണ്ടു നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു രാജപാത ഒരു മൈലോളം നീളമുള്ള തുരങ്കത്തിലൂടെയാണ് നിർമ്മിച്ചിരിക്കുന്നത്. വ്യവസായപ്രധാനമായ നഗരമാകയാൽ അവിടെ ധനാഡ്യാന്തർ ധാരാളമുണ്ടെന്ന് പറയുന്നു.

36. ടൂബിങ്ഗൻ സർവ്വകലാശാല

അടുത്ത ദിവസം ഞങ്ങൾ ടൂബിങ്ഗൻ സർവ്വകലാശാല സന്ദർശിച്ചു. സ്റ്റൂട്ട്ഗാട്ടിൽനിന്ന് 25 മൈൽ അകലെയാണ്. കൂറു പിടിച്ച ആ ഗ്രാമം ഒരു സർവ്വകലാശാല സ്ഥാപിക്കുവാൻ പറ്റിയതല്ലെന്ന് പ്രസിദ്ധ തത്ത്വജ്ഞാനിയായ ലൈബ്നിത്സ് പറയുകയുണ്ടായത്രെ. അക്കാലത്തു് ഈ അഭിപ്രായം പലരെയും കോപാകുലരാക്കിയെങ്കിലും ഇന്ന് അതു ശരിയാണെന്ന് സർവ്വകലാശാലക്കാർതന്നെ സമ്മതിക്കുന്നു. സ്ഥലമില്ലാത്തതുകൊണ്ടു് അവർ വളരെ ഞെരുക്കുകയാണ്. ചുറ്റുമുള്ള കാടു് കറെയൊക്കെ വെട്ടിത്തെളിച്ചു് പുതിയ കെട്ടിടങ്ങൾക്കു് സ്ഥലമുണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഭൂപ്രകൃതി തീരെ പറ്റിയതല്ലെന്നാണ് പൊതുവെയുള്ള അഭിപ്രായം. അത്ര വലിയ കന്നം കഴിയുമുള്ള സ്ഥലമാണതു്. പക്ഷെ, സ്ഥലസൗകര്യങ്ങൾ കുറവാണെങ്കിലും ഒരു വിജ്ഞാനകേന്ദ്രം എന്ന നിലയിൽ ഈ സർവ്വകലാശാല വളരെ പ്രസിദ്ധമാണ്. ഇരുപതിനായിരത്തിൽപരം വിദ്യാർത്ഥികൾ അവിടെ പഠിക്കുന്നുണ്ടു്. ഇതു് ആ പട്ടണത്തിലെ ജനസംഖ്യയിൽ പകുതിയോളം

വരും. അവിടുത്തെ ഇടുങ്ങിയ വഴികളും ഇരുണ്ട ജീണ്ണിച്ച കെട്ടിടങ്ങളും കണ്ടപ്പോൾ ഏകദേശം ഓക്സ്ഫോർഡിലെ ചുറ്റുപാടുകളാണ് ഓർമ്മവന്നത്. ഇംഗ്ലണ്ടിലെ ആ പഴയ വിദ്യാകേന്ദ്രത്തിൽ പലരും വാഴ്ത്തിയിട്ടുള്ള “ഉറക്കം തുങ്ങുന്ന” പള്ളികളുടെ ഭംഗിയെങ്കിലുമുണ്ട്. ഇവിടെ മൃഗത്തെയെ കാണാനുള്ള.

ടൂബിങ്ഗനിലെ പൗരസ്ത്യ ഭാഷാവകുപ്പിനെയും പാണിനിയെപ്പറ്റി ഗവേഷണം നടത്തുന്ന പ്രൊഫസ്സർ മീമെ എന്ന പണ്ഡിതനെയും കൂറിച്ച് നേരത്തെ പറഞ്ഞു വല്ലോ. അദ്ദേഹവുമായുള്ള സംഭാഷണത്തിനുശേഷം ഞങ്ങൾ തത്ത്വജ്ഞാന വിഭാഗത്തിലേക്കാണ് പോയത്. അവിടുത്തെ പഴഞ്ചൻ കെട്ടിടവും ഒരു സൗകര്യവുമില്ലാത്ത മുറികളും കണ്ടപ്പോൾ സങ്കടം തോന്നി. തത്ത്വജ്ഞാനത്തിന്റെ സ്ഥിതി ഇത്ര കഷ്ടതയിലായല്ലോ എന്ന് ഞങ്ങൾ പരിതപിച്ചു. പക്ഷെ സൗകര്യങ്ങൾ കുറവല്ലെങ്കിലും വിദ്യാർത്ഥികൾ ധാരാളമുണ്ടെന്നാണ് അദ്ധ്യാപകന്മാർ പറഞ്ഞത്. ചില കൊല്ലങ്ങളിൽ ആയിരവും രണ്ടായിരവും വിദ്യാർത്ഥികൾ ഈ വിഷയം പഠിക്കുവാൻ വരാറുണ്ടത്രെ. “ഇന്ത്യയിലെക്കാൾ എത്രയോ ഭേദം” എന്ന്, ഡോക്ടർ മഹാദേവൻ കൂടെയുള്ള കാര്യം ഓർമ്മിക്കാതെ, ഞാൻ പറഞ്ഞുപോയി. അദ്ദേഹത്തിനും അറിവുള്ള വസ്തുതയാണിത്. ഇന്ന് കോളേജ് ക്ലാസ്സുകളിൽ തത്ത്വജ്ഞാനം, സംസ്കൃതം, തുടങ്ങിയ വിഷയങ്ങൾ പഠിക്കുവാൻ വിദ്യാർത്ഥികളെ കിട്ടുന്നത് വളരെ പ്രയാസമായിരിക്കുകയാണ്. പല ദിക്കിലും ഒന്നും രണ്ടും വിദ്യാർത്ഥികൾക്കുവേണ്ടിയാണ് ഈ വകുപ്പുകൾ നടത്തിവരുന്നത്. എല്ലാവർക്കും ശാസ്ത്രവിഷയങ്ങളേ വേണ്ടൂ. അവയ്ക്കു മാത്രമേ ഉദ്യോഗക്കമ്പോളത്തിൽ വിലയുള്ളൂ. ഇക്കാരണത്താൽ തത്ത്വജ്ഞാനവകുപ്പുകളെ മനശ്ശാസ്ത്രവകുപ്പുകളായി മാറ്റാനുള്ള ഒരു ശ്രമവും ഇപ്പോൾ നടക്കുന്നുണ്ട്.

ജെമ്മിനിയുടെ കഥയും ഏറക്കുറേ ഇതുതന്നെയാണ്. തത്ത്വജ്ഞാനം ഒരു ഉപവിഷയമായി മാത്രം

മാണ് ഭൂരിപക്ഷം വിദ്യാർത്ഥികളും പഠിക്കുന്നത്. പ്രധാന വിഷയങ്ങൾ ശാസ്ത്രീയ സാങ്കേതിക ശാഖകളിൽ പെട്ടവയായിരിക്കും. ഗണിതവും ഭൗതികശാസ്ത്രവും രസതന്ത്രവും പഠിച്ച് തല പുക്കയുന്പോൾ അല്പം തത്ത്വജ്ഞാനം അകത്തു ചെല്ലുന്നത് ആരോഗ്യത്തിന് നല്ലതാണെന്ന് ഒരു അദ്ധ്യാപകൻ പറയുകയുണ്ടായി. “ജെമ്മിനിയുടെ പാരമ്പര്യം അതല്ലെന്നാണ് ഞാൻ ധരിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഇന്നത്തെ തത്ത്വജ്ഞാനം അത്ര ഉദാസീനമായി പഠിക്കാവുന്നതാണെന്നും തോന്നുന്നില്ല.” എന്നും ഞാൻ അദ്ദേഹത്തോടു പറഞ്ഞപ്പോൾ, “ശരിയാണ്. അതു ഞാനും സമ്മതിക്കുന്നു. ഇത് ഹേഗൽ പഠിച്ച സ്ഥലമാണ്. അദ്ദേഹം താമസിച്ച വീടു ഇപ്പോഴും ഉണ്ട്. പോകുന്ന വഴിക്കു കാണാം. എന്നാലും ഇത് സയൻസിന്റെ യുഗമല്ലെ?” എന്നായിരുന്നു മറുപടി.

37. ഇലക്ട്രോൺ മൈക്രോസ്കോപ്പ്

ടുബിങ്ഗനിലെ ജന്തുശാസ്ത്രവകുപ്പും ഞങ്ങൾ സന്ദർശിച്ചു. സമുദ്രത്തിൽ ജീവിക്കുന്ന അണുജീവികളെക്കുറിച്ചുള്ള ഗവേഷണങ്ങളാണ് അധികവും കണ്ടത്. അവയെ വളർത്തുന്നതിന് ആവശ്യമായ സമുദ്രജലം അഞ്ഞൂറു നാഴിക അകലെയിന്ന് ട്രെയിൻമാർഗ്ഗം കൊണ്ടുവരേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഈ ജന്തുക്കളുടെ സവിശേഷലക്ഷണങ്ങൾ ഒരു തലമുറയിൽനിന്ന് അനന്തര പരമ്പരകളിലേക്ക് സംക്രമിക്കുന്നതിന്റെ രഹസ്യങ്ങളും, അവയുടെ ശരീരചേഷ്ടകൾക്ക് ആധാരമായ രാസയോഗങ്ങളും അനേകം ഗവേഷകന്മാരുടെ പരീക്ഷണങ്ങൾക്ക് വിധേയമായിരിക്കുന്നു. അവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഒരാളായ ഡോക്ടർ റുട്ട്മാൻ ഇലക്ട്രോൺ മൈക്രോസ്കോപ്പ് ഉപയോഗിച്ച് അണുജീവികളുടെ ശരീരത്തിന്റെ സൂക്ഷ്മഘടന മനസ്സിലാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നത് ഞങ്ങൾ കണ്ടു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉപകരണം സൂക്ഷ്മവസ്തുക്കളെ രണ്ടു ലക്ഷം ഇരട്ടിവലുതാക്കി ചിത്രമെടുക്കാൻ കഴിവുള്ളതാണ്. വെളിച്ചത്തിന്റെ സഹായത്തോടെ പ്രവർത്തിക്കുന്ന സൂക്ഷ്മദർശിനികൾക്ക് മുമ്പായിരം ഇരട്ടിയിൽ കൂടുതലായ ബൃഹത്

കരണം സാധ്യമല്ല. വെളിച്ചത്തിന്റെ ഘടനമൂലം ഉണ്ടാകുന്ന ഒരു പരിമിതിയാണിത്. ഇതിലും കൂടിയ ബൃഹത്കരണം ലഭിക്കുന്നതിന് വെളിച്ചത്തിന് പകരം പദാർത്ഥത്തിന്റെ പരമാണുഘടകങ്ങളായ ഇലക്ട്രോണുകളുടെ ഒരു ധാരയെ ഉപയോഗിക്കുന്നു. ഇതും പ്രകാശ രശ്മികളെപ്പോലെ, നേർത്ത വസ്തുക്കളുടെ ഉള്ളിലൂടെ കടന്നു വരുമ്പോൾ അവയുടെ ആന്തരഘടനയെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നു.

ഇലക്ട്രോൺ മൈക്രോസ്കോപ്പിൽവെച്ചു പരിശോധിക്കുന്നതിന് ജന്തുശരീരത്തിന്റെ ഭാഗങ്ങൾ നേർത്ത റിയ ഫലകങ്ങളായി മുറിച്ചെടുക്കണം. ഇതാണ് ഇമ്മാതിരി ഗവേഷണത്തിലെ ഏറ്റവും പ്രയാസമുള്ള ജോലി. അണുജീവികളുടെ ശരീരത്തിൽനിന്ന് മില്ലിമീറ്ററിന്റെ രണ്ടു ലക്ഷത്തിലൊരംശം മാത്രം കട്ടിയുള്ള ഫലകങ്ങൾ മുറിച്ചെടുക്കുന്നത് ഡോക്ടർ റൂട്ട്മാൻ കാണിച്ചുതന്നു. കണ്ണാടികൊണ്ടുള്ള കത്തിയാണ് ഇതിന് ഉപയോഗിക്കുന്നത്. അത് ഓരോ പ്രാവശ്യവും അദ്ദേഹംതന്നെ ഉണ്ടാക്കുകയാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗവേഷണശാലയിൽ സ്വീഡനിലും ജപ്പാനിലുംനിന്ന് വരുത്തിയ ഉപകരണങ്ങൾ കാണുകയുണ്ടായി. പക്ഷെ മൈക്രോസ്കോപ്പ് സീമെൻസ് എന്ന പ്രസിദ്ധമായ ജെർമ്മൻ കമ്പനിക്കാർ നിർമ്മിച്ചതാണ്. വളരെ സങ്കീർണ്ണമായ യന്ത്രസാമഗ്രികളായതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹംതന്നെയാണ് അവയെ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നത്. അത്യധികമായ വോൾട്ടേജിൽ വിദ്യുച്ഛക്തി ഉപയോഗിക്കേണ്ടതുകൊണ്ട്, യന്ത്രനിർമ്മാതാക്കൾ ഏല്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതിന് പുറമെ സ്വന്തമായ ചില മുൻകരുതലുകളും താൻ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. അണുജീവികളുടെ ശരീരത്തിന്റെ വിവിധഭാഗങ്ങളുടെ അതിസൂക്ഷ്മങ്ങളായ ഘടനയെ കാണിക്കുന്ന അനേകശതം ചിത്രങ്ങൾ ഞങ്ങൾ കണ്ടു. സ്ഥൂലദൃഷ്ടിക്ക് ദൃഢവസ്തുക്കളായി തോന്നുന്ന പല ശരീരഭാഗങ്ങളുടെയും സൂക്ഷ്മഘടന അട്ടി അട്ടിയായി അടുക്കിയ കടലാസ്സുകെട്ടുകൾപോലെയാണെന്നുള്ളതു ഈ ഗവേഷണങ്ങളിൽനിന്ന് തെളിഞ്ഞിട്ടുള്ള ഒരു സവിശേഷ

വസ്തുതയാണ്. രണ്ടു മണിക്കൂറുനേരം വളരെ രസകരമായി അവിടെ ചെലവഴിച്ചശേഷം ഞങ്ങൾ മടങ്ങിപ്പോന്നു. “നിങ്ങൾ ഒരു പ്രയാസവുമില്ലാതെ ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷ സംസാരിക്കുന്നുവല്ലോ. എന്താണ് അതിന്റെ രഹസ്യം?” എന്നു ഞാൻ ജെമ്മൻകാരനായ ആ ശാസ്ത്രജ്ഞനോടു ചോദിച്ചു. “എന്റെ ഭാര്യ അമേരിക്കക്കാരിയാണ്. അനായാസമായി ഇംഗ്ലീഷ് സംസാരിച്ചില്ലെങ്കിൽ വല്ല രക്ഷയുമുണ്ടോ?” എന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ മറുപടി.

ടൂബിങ്ഗനിൽനിന്നു മടങ്ങി സ്കൂട്ട്ഗാട്ടിൽ വന്നു നിയമസഭാ സാമാജികന്മാർക്കുവേണ്ടി ഏല്പെട്ടത്തിയിട്ടുള്ള ഒരു ഭോജനശാലയിൽ ഞങ്ങൾ സായാഹ്നഭക്ഷണം കഴിച്ചു. ഒരു മേശയ്ക്കു ചുറ്റും ഇരുന്ന് പരിചാരികയ്ക്ക് നിദ്ദേശങ്ങളും കൊടുത്ത് അല്പം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ, മോടിയിൽ വേഷം ധരിച്ച ഒരു മനുഷ്യൻ അടുത്തുവന്നു താണുവണങ്ങി, “വിശിഷ്ടാതിഥികളേ! നിങ്ങൾക്ക് നല്ല വിശപ്പുണ്ടാകട്ടെ എന്നു ഞാൻ ആശംസിക്കുന്നു.” എന്നു പറഞ്ഞിട്ടു പോയി. അന്യരാജ്യക്കാരായതുകൊണ്ട് പഠിത്തത്തായിരിക്കും എന്നേ ഞങ്ങൾ കരുതിയുള്ളൂ. പത്തു പതിനഞ്ചു മിനിട്ടു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അയാൾ വീണ്ടും വന്നു; വണങ്ങി; പഴയ ആശംസ ആവർത്തിച്ചു. കാര്യം മനസ്സിലാകാതെ ഞങ്ങൾ ദ്വിഭാഷിയുടെ മുഖത്തുനോക്കി. “ഒന്നുമില്ല. ചിരിക്കാതിരുന്നാൽ മതി. അയാളുടെ ജോലിയാണതു്. മേൽനോട്ടക്കാരനാണ്. പക്ഷെ വെറുതെ നോക്കിനടന്നാൽ മുഷിയുകയില്ലേ? അതു കൊണ്ട് ഇങ്ങിനെ പറയുകയാണ്. ഇനിയും വരും.” എന്നായിരുന്നു അയാളുടെ മറുപടി. “ഞാൻ വിചാരിച്ചതു് ജെമ്മനിയിലെ നിയമസഭാ സാമാജികന്മാർ വിശപ്പില്ലാത്ത കൂട്ടരാണെന്നാണ്. അവർക്ക് വിശപ്പുണ്ടാക്കി ശീലിച്ചുപോയതുകൊണ്ട് നമ്മുടെ നേർക്കും ആ വിദ്യ പ്രയോഗിച്ചു നോക്കുകയാണെന്നു തോന്നി.” ദ്വിഭാഷി: “വലിയ ഹോട്ടലുകളിലെല്ലാം ഇത്തരം ജോലിക്കാരുണ്ട്. ഇവിടെ ഉപചാരം കുറെ കൂടുതലാണെന്നേയുള്ളൂ.”

38. മെർസീഡിസ് ബെൻസ്

ലോകപ്രസിദ്ധമായ മെർസീഡിസ് ബെൻസ് കമ്പനിയുടെ തലസ്ഥാനമാണ് സ്റ്റുട്ട്ഗാർട്ട്. അവരാണ് കഴിഞ്ഞ നൂറ്റാണ്ടിൽ ആദ്യമായി മോട്ടോർകാറുണ്ടാക്കിയത്. അതിനുശേഷം പത്തുവർഷം കൂടി കഴിഞ്ഞെ ഹെൻറി ഫോഡ് ഈ വ്യവസായത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു. കമ്പനിയുടെ ആദ്യത്തെ പേര് ഡെയിംലർ-ബെൻസ് എന്നായിരുന്നു. രണ്ടു എൻജിനീയർമാരുടെ പേരാണ്. അവരുണ്ടാക്കിയ ആദ്യത്തെ വാഹനങ്ങളിൽ പത്തുനാലുതെണ്ണം ഒന്നിച്ചുവാങ്ങാമെന്നേറെ ഒരു വില്പനക്കാരൻ തന്റെ മകളുടെ പേര് കാറുകൾക്ക് നല്കണമെന്ന് നിബന്ധിച്ചുവത്രെ. പുതിയതായി തുടങ്ങിയ വ്യവസായത്തിന്റെ വളർച്ചയിൽ ഉൽക്കണ്ഠിതരായ നിർമാതാക്കൾ ഈ അപേക്ഷ സ്വീകരിച്ചു. ഇതാണ് മെർസീഡിസ് എന്ന പേരിന്റെ ചരിത്രം. അത് ഒരു സ്ത്രീയുടെ സ്മരണയ്ക്കാണ്. കമ്പനിക്ക് നഗരത്തിനുള്ളിലും പത്തു മൈൽ അകലെയുള്ള സിൻഡെൽഫിംഗൻ എന്ന സ്ഥലത്തും വമ്പിച്ച നിർമ്മാണശാലകളുണ്ട്. ട്രക്കുകളും ബസ്സുകളും നിർമ്മിക്കുന്നതു ജെമ്മനിയുടെ മറ്റു ഭാഗങ്ങളിലാണ്. അവരുടെ കാറുകളും ട്രക്കുകളും മോട്ടോർവാഹനങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഒന്നാംതരമാണെന്ന് അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. മോട്ടോർവ്യവസായത്തിന്റെ മുന്നണിയിൽ നില്ക്കുന്ന അമേരിക്കയിൽപോലും മെർസീഡിസ് കാറുകൾക്ക് നല്ല കമ്പോളമുണ്ട്.

അമേരിക്കയിലെയും ജെമ്മനയിൽ തന്നെയുള്ള മറ്റു ചില കമ്പനികളുടെയും ഫാക്ടറികളിലെപ്പോലെ ആട്ടോമേഷൻ എന്നു പറയുന്ന പുതിയ സമ്പ്രദായത്തിൽ, തൊഴിലാളികളുടെ എണ്ണം തീരെ കുറച്ച്, യന്ത്രസാമർത്ഥ്യത്തെ പരമാവധി വർദ്ധിപ്പിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുന്ന നിർമ്മാണശാലയല്ല ഞങ്ങൾ കണ്ടത്. അവിടെ ധാരാളം ജോലിക്കാരുണ്ട്. കൂട്ടത്തിൽ ഹൈഡ്രാബാദിൽ നിന്നു വന്ന ഒരു ഇന്ത്യക്കാരനും. കരകൗശലത്തിനും വിദഗ്ദ്ധന്മാരുടെ അടിയ്ക്കുവാനുള്ള പരിശോധനയ്ക്കും പ്രസ്തുത

ഫാക്ടറിയിൽ വളരെയധികം പ്രാധാന്യം കല്പിച്ചിട്ടുള്ളതായി തോന്നി. സ്വീഡൻ, ലുക്സംബർഗ്, ഫ്രാൻസ് എന്നിങ്ങനെ പല രാജ്യങ്ങളിൽ നിന്നും വരുത്തിയ ഉരുക്കുപലകകൾ അവിടെ അടുക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നതുകണ്ടു. തൊഴിലാളികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ സ്രീകളും ഉണ്ടു്. പണി പൂർത്തിയായ കാറുകളുടെ യന്ത്രം പ്രവർത്തിപ്പിച്ച് പരിശോധന നടത്തുന്ന സ്ഥാനത്താണ് അവരിൽ അധികംപേരും ജോലി ചെയ്യുന്നത്. ഒന്നിനു പുറകെ ഒന്നായി പതുക്കെപ്പതുക്കെ പണിതീർന്ന് മുന്നോട്ടു നീങ്ങുന്ന വാഹനങ്ങൾ ഒടുവിൽ തറയിൽ ഘടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ഉരുളുകളിൽ വന്നു നില്ക്കുമ്പോൾ ഈ ജോലിക്കാർ അതിൽ കയറിയിരുന്നു. “ഓടിയ്ക്കുവാൻ” തുടങ്ങുന്നു. പക്ഷെ ഉരുളുകളുടെ പുറത്തായതുകൊണ്ടു് ചക്രങ്ങൾ കറങ്ങുകയല്ലാതെ വണ്ടി നീങ്ങുകയില്ല. പരിശോധന കഴിഞ്ഞു് പുറത്തേയ്ക്കു വരുന്ന വാഹനങ്ങൾ ചുടോടെ വാങ്ങിച്ചുകൊണ്ടുപോകുവാൻ, നേരത്തെയുള്ള ഏപ്പാടനുസരിച്ചു് ആവശ്യക്കാർ കാത്തുനില്ക്കുന്നുണ്ടാവും. ഇക്കൂട്ടത്തിൽ പെട്ടിയും പ്രമാണവും എല്ലാം എടുത്തുകൊണ്ടു് അക്ഷമയോടെ കാത്തുനില്ക്കുന്ന ഒരു പാക്കിസ്താൻകാരിയെയും കണ്ടതോടുകൂടി. അവരെ തലേ ദിവസം കാലത്തു് ഷോൾഡർഗാട്ടൻ ഹോട്ടലിലെ ഭോജനശാലയിൽവെച്ചും ഞങ്ങൾ കണ്ടതാണ്. അന്നു് സ്വാതന്ത്ര്യദിനമായിരുന്നതുകൊണ്ടു് ഒരു ത്രിവർണ്ണപതാക മേശപ്പുറത്തുവെച്ചിട്ടാണ് ഞങ്ങൾ ആഹാരം കഴിക്കുവാനിരുന്നത്. (ഈ സൗകര്യം ചെയ്തതന്നതിന്നു് അവിടത്തെ “നല്ല വിശപ്പ്” ആശംസിക്കുന്ന മേൽനോട്ടക്കാരനോടു് ഞങ്ങൾക്കു് വളരെ കൃതജ്ഞതയുണ്ടു്. അയാളുടെ കൈയിൽ ആശംസ മാത്രമല്ല, ഒട്ടു മിക്ക രാജ്യങ്ങളുടെയും കൊടികളും ഉണ്ടെന്നു് ഞങ്ങൾക്കു മനസ്സിലാക്കുവാനും സാധിച്ചു.) ആ സമയത്തു് സാരിയടുത്തു് അതിലെ കടന്നുപോയ പ്രസ്തുത സ്രീയെക്കണ്ടു് ഞങ്ങൾ എഴുന്നേറ്റുവന്നിച്ച് “ജയ് ഹിന്ദു്” പറഞ്ഞു. പക്ഷെ തല കനിച്ചു് പ്രതിവന്ദനം ചെയ്തല്ലാതെ അവർ ഒരക്ഷരവും സംസാരിച്ചില്ല. ഇതിൽ പരിഭവം തോന്നിയെങ്കിലും

അതു സഹിക്കുകയല്ലാതെ ആ സന്ദർഭത്തിൽ നിവൃത്തിയൊന്നും ഇല്ലായിരുന്നു. അടുത്ത ദിവസം സിൻഡെൽ ഫിംഗൻ ഫാക്ടറിയിൽ വെച്ചു കണ്ടപ്പോഴാണ് പാക്കി സ്റ്റാൻകാരിയാണെന്നു മനസ്സിലായത്. അപ്പോൾ മദ്രാസിലെ വേഷത്തിലായിരുന്നു. അവരാണ് ആ സന്ദർഭത്തിൽ ആദ്യം വന്ദനം പറഞ്ഞത്. വേഷം മാറിയിരുന്നതുകൊണ്ട് പെട്ടെന്നു ഞങ്ങൾക്കു ആളെ മനസ്സിലായില്ല. വീട്ടിൽ (റാവൽപിണ്ടിയിൽ) എത്തുവാൻ തിടുക്കമുണ്ടെന്നും, കാരുകിട്ടുവാൻ താമസിക്കുന്നു എന്നും അവർ ഞങ്ങളോടു പറതിപ്പെട്ടു. “നല്ല വിശപ്പ്” കാരൻ ചെയ്യുന്നതുപോലെ, “വേഗം കിട്ടുവാൻ ഇടയാകട്ടെ” എന്ന് ആശംസിക്കുവാനേ ഞങ്ങൾക്കു കഴിഞ്ഞുള്ളൂ. പക്ഷെ അതോടൊപ്പം, “വല്ലഭക്കമസ്സലാം! റഹീം തുള്ളാഹി വ്ബറുക്കാത്തുഹ!” എന്നും കൂടി പറഞ്ഞു ശരിയായ മുഗൾരീതിയിൽ ഞാനൊരു സലാംകൂടി കൊടുക്കുകയുണ്ടായി. അതു വളരെ ഭംഗിയായെന്നു ഡോക്ടർ മഹാദേവൻ പിന്നീടു എന്നോടു പറഞ്ഞു.

39. ബ്ലാസ്റ്റ് ഫോറസ്റ്റ്

വുർട്ടെംബർഗ് സംസ്ഥാനത്തിന്റെ തെക്കുഭാഗത്തുള്ള ഒരു ജില്ലയാണ് പ്രസിദ്ധമായ ബ്ലാക്ക് ഫോറസ്റ്റ്. അവിടേയ്ക്കും ഞങ്ങൾ ഒരു വിനോദയാത്രപോയി. വഴിയ്ക്കു കാൽവു എന്ന ഗ്രാമം കണ്ടു. മലയാളഭാഷയ്ക്കു എന്നെന്നും സ്മരണീയമായ ഒരു പുണ്യസ്ഥലമാണതു— മഹാനഭാവനായ ഡോക്ടർ ഹെർമൻ ഗുണ്ടർട്ട് തന്റെ ജീവിതസായാഹ്നം ചെലവഴിച്ച സ്ഥലം. അവിടെ വെച്ചാണ് അദ്ദേഹം തന്റെ പ്രസിദ്ധമായ നിഘണ്ടുവിനു അവസാനരൂപം കൊടുത്തത്. ആപ്പിൾ മരങ്ങളും ചെസ്റ്റ്നട്ട് മരങ്ങളും കായ്ച്ചുനില്ക്കുന്ന പ്രശാന്തരമണീയമായ ആ ഗ്രാമത്തിലൂടെ കടന്നുപോയപ്പോൾ അവിടെ ആ മഹാത്മാവിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യമുണ്ടെന്നു എനിക്കുതോന്നി. ആ പ്രദേശത്തിന്റെ നേക്കു ഞാൻ പ്രദർശിപ്പിച്ച ഭക്ത്യാദരങ്ങൾ കണ്ടു, ഡോക്ടർ മഹാദേവനും ദിഭാഷിയും കാരണം ചോദിച്ചു. ഗുണ്ടർട്ട് മലയാളഭാഷയ്ക്കു വേണ്ടി

ചെയ്ത നിസ്സുലസേവനങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഞാൻ അവരോടു പറയുകയും അങ്ങിനെ ആ മഹാപണ്ഡിതന്റെ സ്മരണയ്ക്കു മുമ്പിൽ പ്രണാമങ്ങൾ അർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

യൂറോപ്യൻ സാഹിത്യത്തിൽ പേരുകേട്ട ഒരു പ്രദേശമാണ് ബ്ലാസ്റ്റ് ഫോറസ്റ്റർ. അവിടെ ബാല്യ കാലം കഴിച്ച് പ്രകൃതിയുമായി ഇണങ്ങിച്ചേർന്ന് ജീവിതം നയിച്ച ഗ്രാമീണജനങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള കഥകൾ ഒരു ഇതിഹാസംപോലെ പ്രസിദ്ധിയാർജ്ജിച്ചിട്ടുണ്ട്. “ബ്ലാസ്റ്റ് ഫോറസ്റ്റിലെ കുട്ടികൾ” എന്നൊരു ഇംഗ്ലീഷ് പുസ്തകം സ്കൂളിൽ പഠിച്ചത് ഞാൻ ഓർമ്മിക്കുന്നു. ഈ പ്രദേശം കാടുകൊണ്ട് നിറഞ്ഞതാണെങ്കിലും ഇടയ്ക്കിടയ്ക്ക് ധാരാളം മനുഷ്യവാസവും ഉള്ളതാണ്. കൃഷി തീരെ ഇല്ലെന്നു തന്നെ പറയാം. കൈത്തൊഴിലാണ് ജനങ്ങളുടെ പ്രധാനമായ ആദായമാർഗ്ഗം, മരത്തിൽ മനോഹരമായ കൊത്തുപണികൾ ചെയ്ത് ധാരാളമായി വില്ക്കുന്നുണ്ട്. കിളികളുടെ കൂജനംകൊണ്ട് സമയം അറിയിക്കുന്ന നാഴികമണികളും പലതരം കളിപ്പാട്ടങ്ങളും അവിടെ നിർമ്മിക്കപ്പെടുന്നു. സുഖവാസത്തിനുള്ള ഹോട്ടലുകളും ആരോഗ്യകേന്ദ്രങ്ങളും ആ പ്രദേശത്തു് അനേകമുണ്ട്. ചിത്തരോഗം പിടിപെട്ടവരെ താമസിപ്പിച്ചു ചികിത്സിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു ആശുപത്രിയും കാണുകയുണ്ടായി. അവിടുത്തെ ചില ഹോട്ടലുകളിൽ മത്സ്യങ്ങളെ വളർത്തുന്നുണ്ട്. അതിമികൾക്ക് കളത്തിൽ നീന്തിക്കളിക്കുന്ന ഏതെങ്കിലും മത്സ്യത്തെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു, മദ്ധ്യാഹ്നഭക്ഷണത്തിനു് അതിനെ പൊരിച്ചതാണെന്നു് അപേക്ഷിക്കാം. വിനോദ യാത്രകഴിഞ്ഞു് ഉച്ചയ്ക്കു വരുമ്പോൾ പൊരിച്ചവെച്ചിരിയ്ക്കുന്നത് നേരത്തെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ച മീൻതന്നെയോ എന്നു നിശ്ചയിക്കുന്നത് എങ്ങിനെയെന്നു മനസ്സിലായില്ല. അഥവാ അതിനു് ഉപായമുണ്ടെന്നു് സങ്കല്പിച്ചാൽ തന്നെയും, ഇങ്ങിനെ മീൻ തിന്നുന്നതിൽ നിന്നു് സവിശേഷമായ എന്തു സംതൃപ്തിയാണ് ലഭിക്കാനുള്ളതെന്നു അറിയുന്നില്ല. കാഴ്ച കാണുവാൻ ഇറങ്ങിത്തിരിച്ചിരിക്കുന്നവർക്കു് നൂതനമായ അനുഭവങ്ങൾ വേണമെന്നു നിബ്ബന്ധമാണ്. അവരെ സല്ലരിച്ചു പ്രീണിപ്പിച്ചു ആദായമു

ണ്ടാക്കുവാൻ കാത്തിരിക്കുന്ന ഹോട്ടലുകാരും മറ്റും ഇങ്ങിനെയുള്ള വിദ്യകൾ കണ്ടുപിടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ബ്ലാസ്റ്റ്ഫോറസ്റ്റ് പ്രദേശത്തു്, വളരെ ഉയർന്ന ഒരു സ്ഥാനത്തു്, ഒരു സാർവ്വലൗകികവിദ്യാർത്ഥികേന്ദ്രം സ്ഥാപിക്കുവാനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ നടക്കുകയാണു്. കുറഞ്ഞ ചെലവിൽ താമസത്തിനും, വിശ്രമത്തിനും വിനോദത്തിനും ഉള്ള സൗകര്യങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കണമെന്നാണു് ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു്. യുവജനങ്ങൾക്കു വേണ്ടി ഇമ്മാതിരി സൗകര്യങ്ങൾ ഏറ്റെടുത്തുനന്നിൽ ജെമ്മിനി വളരെ അധികം താൽപര്യം കാണിക്കുന്നുണ്ടു്. “യുത്തു് ഹോസ്റ്റൽ” പ്രസ്ഥാനത്തിനു് ആ രാജ്യത്തു് വലിയ പ്രചാരം ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു. ദേശസഞ്ചാരത്തിനിറങ്ങുന്ന യുവജനങ്ങൾക്കു് താമസത്തിനും ഭക്ഷണത്തിനും വേണ്ട സൗകര്യങ്ങൾ ഏതു കഗ്രാമത്തിലും ലഭിക്കും. ലഘുവായ ചെലവേയുള്ളു. ചെറിയ ഒരു വരിസംഖ്യ കൊടുത്തു് സംഘടനയിൽ അംഗമായി ചേർന്നാൽ മതി. ഭൂരിപക്ഷം ചെറുപ്പക്കാരും ഭാഗ്യവും പേരി കാൽനടയായിട്ടുതന്നെയാണു് യാത്ര ചെയ്യുന്നതു്. ഇങ്ങിനെ ദേശാടനം ചെത്തില്ലെങ്കിൽ അതൊരു പോരായ്മയാണെന്നുകൂടി അവർക്കു് അഭിപ്രായമുണ്ടു്. സാഹസപ്രിയന്മാരായ ചില വിദ്യാർത്ഥികൾ വിദൂരരാജ്യങ്ങളിലേക്കും ഇങ്ങിനെ യാത്രചെയ്യാറുണ്ടു്. താടിയും മീശയും വളർത്തി, മുഷിഞ്ഞ വേഷത്തിൽ, ഭാഗ്യക്കെട്ടുമായി, നടക്കുന്ന ഇത്തരം വിദേശീയയുവാക്കന്മാരെ കൂടക്കൂടെ ഇന്ത്യയിൽ കാണാവുന്നതാണു്. ഗൊട്ടിംഗൻ സർവ്വകലാശാലയിൽ നിയമം പഠിക്കുന്ന ഒരു ജെമ്മൻ വിദ്യാർത്ഥി തുർക്കി, ഇറാൻ, അഫ്ഘാനിസ്താൻ എന്നീ രാജ്യങ്ങൾ കടന്നു് ഇന്ത്യയിൽ എത്തുകയും, ഹിമവൽസേതുപര്യന്തമുള്ള യാത്രയ്ക്കിടയിൽ 1964ൽ തിരുവനന്തപുരത്തു് വരുകയും ചെയ്തു് എനിക്കറിയാം. ഇംഗ്ലീഷ് വശമുള്ളതുകൊണ്ടു് ഇന്ത്യയിൽ പറയത്തക്ക വിഷമങ്ങളൊന്നും ഉണ്ടായില്ലെന്നും, ഇറാനിലും അഫ്ഘാനിസ്താനിലും ആംഗലഭാഷയെ മാത്രം ആശ്രയിച്ചാണു് സഞ്ചരിച്ചതെന്നും അയാൾ പറയുകയുണ്ടായി. ഈ കൊച്ചു കേരളത്തിൽ പോലും നമ്മളിൽ പലരും കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത

എത്രയോ സ്ഥലങ്ങൾ അയാൾ സന്ദർശിച്ചു. കൊച്ചിയിലോ ബോംബെയിലോ ചെന്നു് ഒരു ചരക്കുകുപ്പലിൽ കയറിക്കൂടി ജെമ്മനിയിൽ തിരിച്ചെത്തണമെന്നായിരുന്നു അയാളുടെ പരിപാടി. ഒരിക്കലും ശമിക്കാത്ത ഈ ദേശാടന തൃഷ്ണ ജെമ്മൻകാരുടെ കൂടെപ്പിറപ്പാണെന്നും അതിപ്പോൾ പാശ്ചാത്യലോകത്തു് ആകമാനം പടൻപിടിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും ഒരു ജെമ്മൻ വിദൂഷി പറഞ്ഞതോർക്കുന്നു.

40. കെപ്ലറും ഷിപ്ലറും

പ്രസിദ്ധശാസ്ത്രജ്ഞനായ കെപ്ലർ ജനിച്ച ഗ്രാമം ബ്രാസ്സ്ഫോർട്ടിലേയ്ക്കു് പോകുന്നവഴിക്കാണു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വീടു് ഒരു ദേശീയസ്റ്റാരകമായി സംരക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു. അവിടുത്തെ ചന്തസ്ഥലത്തു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു വലിയ ലോഹപ്രതിമ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ടു്. മുന്തറിയമ്പതു വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പു്, അന്നു നിലവിലിരുന്ന വിശ്വാസങ്ങൾക്കു വിരുദ്ധമായി, ഭൂമി ഉൾപ്പെടെയുള്ള ഗ്രഹങ്ങളുടെ ഭ്രമണപഥം ദീർഘവൃത്താകാരമാണെന്നു തെളിയിച്ച ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രജ്ഞനാണു് അദ്ദേഹം. ആധുനിക ശാസ്ത്രത്തിന്റെ ജനയിതാക്കളിൽ ഒരാളായിട്ടാണു് അദ്ദേഹത്തെ ആദരിച്ചുവരുന്നതു്. അദ്ദേഹവും, കോപ്പർനിക്കസ്സു്, ഗലീലിയോ, ന്യൂട്ടൺ, തുടങ്ങിയ മറ്റു മഹാമതികളും ചേർന്നു് ഉദ്ഘാടനം ചെയ്ത ശാസ്ത്രീയയുഗം കഴിഞ്ഞ മുന്തറുവർഷത്തിനുള്ളിൽ ലോകത്തെ അടിമുടി മാറ്റിയിരിക്കുന്നു. ഈ മാറ്റത്തിന്റെ ഫലമായി എത്രയോ മഹാനഗരങ്ങൾ ജെമ്മനിയിൽതന്നെ ഉയർന്നുവന്നിട്ടുണ്ടു്. അവയുടെ ഇടയ്ക്കു്, മറ്റൊരു മഹിമയുമില്ലാതെ ഉറക്കം തുങ്ങിക്കിടക്കുന്ന ആ കഗ്രാമത്തെ ധന്യവും സ്മരണീയവുമാക്കിക്കൊണ്ടു് ആ പ്രതിമ അങ്ങിനെ നില്ക്കുന്നു.

ജെമ്മൻ മഹാകവിയായ ഷിപ്ലറുടെ ഭവനവും ഞങ്ങൾ കണ്ടു. അതും സ്കൂട്ടു്ഗാട്ടിനടുത്താണു്. ഇടുങ്ങിയ ഒരു തെരുവിന്റെ പാശ്ചാത്തിലുള്ള അനാകഷ്കമായ ഒരു ഗൃഹം. അതിന്റെ സൂക്ഷിപ്പുകാരിയായ ഒരു വൃദ്ധ അവിടെത്തന്നെയാണു് താമസം. ഷിപ്ലറുടെ മഹത്വ

ഞെപ്പറി പ്രസംഗിക്കുവാനുള്ള കഴിവൊന്നും അവർക്കി
ല്ലെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതത്തിലെ ഏറ്റവും
നിസ്സാരമായ സംഭവങ്ങൾ പോലും അവർക്ക് ഏദിസ്ഥ
മാണ്. അതേക്കുറിച്ച് അനേകം ദിവസങ്ങൾ തന്നെ
അവർ സംസാരിക്കുമത്രെ. അതെല്ലാം കേൾക്കുവാൻ
ക്ഷമയുള്ള സാഹിത്യഭക്തന്മാരും ഉണ്ടെന്നു പറയുന്നു.
പ്രസ്തുത ഭവനത്തിൽ നിന്ന് അല്പം അകലെയായി ഒരു
ഷിപ്പർ മ്യൂസിയം സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവിടെ അദ്ദേഹ
ത്തിന്റെ ഗ്രന്ഥങ്ങളും അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ഗ്രന്ഥ
ങ്ങളും കത്തുകളും ചിത്രങ്ങളും പ്രതിമകളും എല്ലാം
കാണാം. സാഹിത്യഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ ഒരു വില്പനശാലയും
അവിടെയുണ്ട്. ആരത്തിരക്കിന്റെ ശല്യമില്ലാതെയും,
നടന്നു നടന്ന് ശരീരവും മനസ്സും ക്ഷീണിക്കാതെയും കാണു
വാൻ സാധിച്ച ഒരു പ്രദർശനശാലയാണിത്. അന്നത്തെ
ദിവസത്തിന്റെ പ്രത്യേകതയോ, സാഹിത്യത്തിന്റെ
ആകർഷകത്വമോ എന്താണ് കാരണമെന്ന് നിശ്ചയ
മില്ല. മറ്റു കാഴ്ചസ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നെല്ലാം ഇച്ഛാ
ഭംഗവും മനംമടുപ്പം ലോകവിദ്വേഷവും കായക്ലേശവും
കലന്ന് അനുഭവത്തോടുകൂടിയാണ് മിക്കവരും തിരിച്ചു
പോരുന്നത്. രണ്ടും മൂന്നും മാസങ്ങൾ ചെലവഴിച്ചാലും
വിസ്തരിച്ച് കണ്ടുതീർക്കുവാൻ സാധിക്കാത്ത മഹാസ്ഥാപ
നങ്ങളാണ് മിക്ക രാജ്യങ്ങളിലെയും പ്രദർശനശാലകൾ.
കലാവസ്തുക്കളുടെയും ചരിത്രരേഖകളുടെയും യന്ത്രസാമഗ്രി
കളുടെയും കൗതുകദൃശ്യങ്ങളുടെയും ഒരു പ്രളയമാണ്, ദൂര
ദിക്കുകളിൽ നിന്ന് കഷ്ടപ്പാടുകളും സഹിച്ച് വന്നെത്തുന്ന
കാഴ്ചക്കാരനെ അഭിമുഖീകരിക്കുന്നത്. അടുത്ത ദിവ
സത്തെ വിമാനത്തിൽ മറ്റൊരു സ്ഥലത്തേയ്ക്ക് പോവു
കയും വേണം. എന്താണ് ചെയ്യുക? വെഴ്സായ്
കൊട്ടാരം കാണുവാനെത്തിയ അമേരിക്കൻ ദമ്പതികളുടെ
കഥയാണ് ഓർമ്മവരുന്നത്. അവർ അന്ന് നേരം
വെളുത്തപ്പോൾ ഇറങ്ങിയതാണ്. കൈയിൽ കരുതി
യിരുന്ന റൊട്ടി മാത്രമെ ഉച്ചയ്ക്കു തിന്നുള്ളത്. പാരിസ്സിൽ
എത്തേണ്ട അത്യാവശ്യവുമുണ്ട്. ഗേറ്റിലെത്തിയപ്പോൾ
ഭർത്താവ്, വാച്ചനോക്കിക്കൊണ്ടു പറഞ്ഞു: “നമുക്ക്

അഞ്ചു മിനിറ്റേയുള്ളൂ. നീ ഈ യേക്കരസാധനത്തിന്റെ ഉള്ളിലെന്തെന്ന് നോക്കൂ. ഞാൻ പുറത്തുള്ളതു നോക്കാം''. വിദേശസഞ്ചാരത്തിന് പോകുമ്പോൾ പലരും കാഴ്ചസ്ഥലങ്ങൾ കാണുന്നത് ഏറക്കുറേ ഈ മട്ടിലാണ്. വെഴ്സായ് കൊട്ടാരത്തിനകത്തു മാറി ആൻറൊണെറു ഉയിർത്തഴുന്നേറു വന്ന് നില്ക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞാൽപോലും അങ്ങോട്ടൊന്നു തിരിഞ്ഞു നോക്കുവാൻ കൂട്ടാക്കാത്ത കാഴ്ചക്കാരും ഉണ്ടാകും. എത്രയും വേഗം ഹോട്ടലിലെത്തി കൈയും കാലും നീട്ടി ഒന്നു നിവർകിടുന്നാൽ മതി എന്ന വിചാരത്തോടുകൂടിയാണ് പലരും വീനസ്സിന്റെയും മോണാ ലിസ്സയുടെയും മുമ്പിൽ കൂടി ഇടതിങ്ങി ഞെരുങ്ങി നീങ്ങുന്ന ജനസഞ്ചയത്തിന്റെ നടുവിലൂടെ ഒരു അദ്ധ്വാനപ്രാവസ്ഥയിൽ ഒഴുകുന്നത്.

41. ഫുട്ട്ബാൾ കളി

സ്റ്റുട്ട്ഗാർട്ടിലെ ടെലവിഷൻ സ്കൂപം കാണുവാൻ പോയപ്പോൾ എനിക്ക് ഇതുപോലെയുള്ള അനുഭവമാണ് ഉണ്ടായത്. 500 അടി പൊക്കവും ചുവട്ടിൽ 50 അടി വണ്ണവും ഉള്ള സ്കൂപത്തിന്റെ മുകളിൽ പ്രാവീൻകൂടുപോലെയുള്ള കറെ മുറികളുണ്ട്—അഞ്ചു തട്ടായി. അവയ്ക്കുമുകളിലാണ് ടെലിവിഷൻ കമ്പികൾ നാട്ടിയിരിക്കുന്നത്. രണ്ടു തട്ടുകൾ ഭോജനശാലകളാണ്. ബാക്കിയുള്ളവ അടുക്കളയും. മുകളിൽ പോയിവരുവാൻ ലിഫ്റ്റുണ്ട്. ഞങ്ങൾ അവിടെ എത്തിയപ്പോൾ സ്കൂപത്തിന്റെ നൂറു വാറു ദൂരത്തുപോലും അടുക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്ത മട്ടിലുള്ള ആൾക്കൂട്ടമുണ്ടായിരുന്നു. എല്ലാവരും പണം കൊടുത്ത് ടിക്കറ്റുവാങ്ങി തയ്യാറായി നില്ക്കുകയാണ്—മുകളിൽ കയറി കാപ്പിയും ബിയറും കുടിക്കുവാൻ. പെട്ടെന്നു ആകാശം ഇരുണ്ടു. മഴച്ചാറലും തുടങ്ങി. അതോടെ നല്ല തണുപ്പായി. വല്ല വിധവും തിരിച്ചെ പോയാൽ മതിയെന്നു തോന്നി. പക്ഷെ അപ്പോഴേക്കു ദ്വിദോഷി ടിക്കറ്റു വാങ്ങാൻ പോയിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. അതുമണിക്കൂറുനേരം കാത്തുനിന്നതിനുശേഷം ഞങ്ങൾക്കു ലിഫ്റ്റിൽ കയറുവാൻ സാധിച്ചു. പത്തുപതിനഞ്ചു

ആളുകളെ ഞെരുക്കിക്കയറ്റിക്കൊണ്ടു് അതു് മുകളിലെത്തി. പ്ലാറ്റുഫോമിന്റെ കൈവേലിയിൽ പിടിച്ചുകൊണ്ടു് താഴെയുള്ള സ്റ്റുട്ടു്ഗാട്ടു് നഗരത്തിന്റെ ഒരു വിഹഗവീക്ഷണം നടത്തി. അവിടുത്തെ കാരറിന്റെ തണുപ്പു് ഭുസ്സുഹമായിരുന്നു. അതു് ചെവിയിൽ തുളച്ചു കയറുന്നതുപോലെ തോന്നി. ഉടനെ താഴെ ഇറങ്ങണമെന്നു് ദ്വിഭാഷിയോടു് ഞങ്ങൾ നിബ്ബന്ധിച്ചു. അയാൾക്കു് ഞങ്ങളുടെ പെരുമാറ്റം വിചിത്രമായി തോന്നിയിരിക്കണം. താഴെ വന്നു് ഹെർമാൻ ഗോയ്റിങ്ങിനെ അനുസ്മരിപ്പിച്ച തടിയൻ കാവൽക്കാരനോടു് “ഐം വീഡെർസേഹൻ” പറഞ്ഞു് ഓടിപ്പോയി കരിൽകയറിയപ്പോഴേ സമാധാനം കിട്ടിയുള്ളു. കുട്ടിക്കാലത്തു് അമ്മ കാണാതെ, പറമ്പിൽ നിന്ന കുമ്പകിൽ കയറിയപ്പോഴുണ്ടായ കൗതുകരസംഭവം ഈ ഉദ്യമത്തിൽ നിന്നു ലഭിച്ചില്ല.

നെക്കാർ സ്റ്റേഡിയത്തിൽ നടന്ന ഫുട്ബാൾമാച്ചു കാണുകയായിരുന്നു സ്റ്റുട്ടു്ഗാട്ടിൽ ഞങ്ങളുടെ ഒടുവിലത്തെ പരിപാടി. മഴയും തണുപ്പും ആയിരുന്നതുകൊണ്ടു് ഡോക്ടർ മഹാദേവൻ വന്നില്ല. ജെമ്മൻകാർ ഫുട്ബാൾ കളിയിൽ ലോകപ്രസിദ്ധി നേടിയവരാകയാൽ അതു കാണാതെ വിടുന്നത് ശരിയല്ലെന്നു് ഞാൻ നിശ്ചയിച്ചു. ടിക്കറ്റു കിട്ടുവാൻ പ്രൊട്ടോക്കോൾ ആഫീസുകാർ വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടിയിരിക്കണം. അത്ര വൈകിയിട്ടാണു് ഞാൻ ദ്വിഭാഷിയോടു് വിവരം പറഞ്ഞതു്. അവിടുത്തെ ആൾക്കൂട്ടം എത്രയെന്നു പറയാനില്ല. സ്റ്റുട്ടു്ഗാട്ടിലെ ജനങ്ങൾ മുഴുവനും വന്നിട്ടുണ്ടോ എന്നു സംശയിച്ചുപോയി. മഴയും നനഞ്ഞു്, തണുപ്പും സഹിച്ചു്, ആത്തുവിളിച്ചു്, ആ ജനസഞ്ചയം കളികാണുന്നതുതന്നെ കാണേണ്ട കാഴ്ചയാണു്. ജെമ്മനിയിലെ ഒന്നാംകിട കളിക്കാരും, സ്പെയിനിൽ നിന്നു വന്ന ഒരു ടീമും തമ്മിലായിരുന്നു മത്സരം. കളി കേമമായി. സ്റ്റുട്ടു്ഗാട്ടിലെ ഫാക്ടറികളിൽ ജോലിചെയ്യുന്ന സ്പെയിൻകാരായ തൊഴിലാളികൾ സ്റ്റേഡിയത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗത്തു് ആയിരക്കണക്കിൽ കൂടിയിരുന്നു. അവർ സ്വന്തം നാട്ടുകാരായ കളിക്കാരെ

പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതിന്നു വേണ്ടി ശബ്ദം ഉണ്ടാക്കിയപ്പോൾ ജെമ്മൻകാരായ പ്രേക്ഷകർക്കും വാശി കയറി. വിളിയും എതിർവിളിയും അന്തരീക്ഷത്തിൽ മുഴങ്ങി. കളിക്കാരിൽ ഇരുകൂട്ടരും ഫൗൾ കാണിക്കുന്നതിൽ ഒട്ടും മോശമല്ലായിരുന്നു. ഒരുത്തനെ കുതികാൽവെച്ചു വീഴ്ത്തിയാൽ, വീഴുന്നവൻ പ്രതിയോഗിയെ കാലുകൊണ്ടു പിടിച്ചു മറിക്കും; അവനും പുറകെ വീഴും. ഇടിയും ഞെക്കലും ഞെരുക്കലും എല്ലാം വേണ്ടുവോളമുണ്ടായിരുന്നു. സ്പെയിൻകാർ ഓട്ടത്തിൽ മിടക്കുമ്പോഴായിരുന്നെങ്കിലും, ജെമ്മൻകാരുടെ പന്തുകൊണ്ടുള്ള പ്രയോഗങ്ങൾ എല്ലാവരെയും അത്ഭുതപ്പെടുത്തി. നാലു ഗോൾ അടിച്ചു അവർ ജയിക്കുകയും ചെയ്തു.

42. ഉഗണ്ടക്കാരൻ

മഴയായിരുന്നതുകൊണ്ടു് കാറ്റു കിട്ടുവാൻ അല്പം വൈകി. ദ്വിഭാഷിയായ ഹോഫ്മാന്റെ അനുജൻ (അയാളും ദ്വിഭാഷിയാണ്) ഉഗണ്ടക്കാരനായ ഒരു പത്രപ്രതിനിധിയെയും കൊണ്ടു് കളിക്കാണുവാൻ വന്നിരുന്നു. അയാൾ ആഫ്രിക്കയിൽ നിന്നു പുറപ്പെടുന്നതിന്നു മുമ്പു തന്നെ ടിക്കറ്റു വാങ്ങുവാൻ ഏർപ്പാടു ചെയ്തിരുന്നുവത്രെ. അയാളെ പരിചയപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ, ഉഗണ്ട എന്നിങ്ക് വളരെ വേണ്ടപ്പെട്ട രാജ്യമാണെന്നും അവിടെ എനിങ്ക് മൂന്നു നാലു സ്നേഹിതന്മാരുണ്ടെന്നും ഞാൻ പറഞ്ഞു. “ആരാണ്? കച്ചവടത്തിനോ മറ്റോ വന്നവരായിരിയ്ക്കും” എന്നു് പത്രപ്രതിനിധി ചോദിച്ചു. “അല്ല, നിങ്ങളുടെ നാട്ടുകാർ. കസോസി, നെക്യോൺ, മുബീറു! നാലാമത്തെ സ്നേഹിതൻ—ഒംബേറെ—ഇപ്പോഴും എന്റെ നാട്ടിലുണ്ടു്. എറണാകുളത്തു് വക്കീൽ ജോലി പഠിക്കുന്നു.” അയാൾ അത്ഭുതംകൊണ്ടു കണ്ണു മിഴിച്ചു. “നെക്യോണിനെ അറിയുമോ? അതെങ്ങിനെ?”

ഈ നാലു് ആഫ്രിക്കൻ വിദ്യാർത്ഥികളും ഇന്ത്യാഗവണ്മെന്റിന്റെ സ്റ്റോളർഷിപ്പോടുകൂടി തിരുവനന്തപുരത്തു് കോളേജുവിദ്യാഭ്യാസത്തിന്നു വന്നവരാണെന്നും, അവർക്കു്

താമസസൗകര്യങ്ങൾ ഏല്പാടുചെയ്യുന്നതിന്റെയും, അവരുടെ മേൽനോട്ടത്തിന്റെയും ചുമതല അഞ്ചാറുകൊല്ലക്കാലം വഹിക്കുന്നതിന് എനിക്ക് സംഗതിയായിട്ടുണ്ടെന്നും, ഞാൻ അയാളോടു പറഞ്ഞു. അവർ സൽസ്വഭാവികളും സമർത്ഥരായ വിദ്യാർത്ഥികളായിരുന്നു. “ആന”, “കരിക്കട്ട”, “കറുമ്പൻ” എന്നൊക്കെ വിളിച്ചു പറഞ്ഞ് തെരുവുപിള്ളേർ തങ്ങളെ കളിയാക്കുന്നതായി പരാതിപറഞ്ഞപ്പോൾ അവരെ സമാധാനവാക്കുകൾ പറഞ്ഞ് സമാശ്വസിപ്പിച്ചതും, അവരെക്കൊണ്ട് പാട്ടു പാടിച്ചതും മറ്റും ഞാൻ വിസ്തരിച്ചു കേൾപ്പിച്ചു. “നെക്യോൺ ഇപ്പോൾ ഞങ്ങളുടെ വാർത്താവിതരണ വകുപ്പുമന്ത്രിയാണ്. വലിയ ആളായിക്കഴിഞ്ഞു.” എന്നു അയാൾ പറഞ്ഞതുകേട്ടപ്പോൾ എനിക്ക് വളരെ സന്തോഷം തോന്നി. താൻ രാഷ്ട്രീയകാര്യങ്ങളിൽ പ്രവേശിക്കുമെന്ന് യാത്ര ചോദിക്കുവാൻ വന്നപ്പോൾ അയാൾ എന്നോടു പറഞ്ഞിരുന്നു. അയാളുടെ ജ്യേഷ്ഠൻ ഒരു രാഷ്ട്രീയനേതാവാണെന്നും എനിക്ക് മനസ്സിലായി. അനുജനെ കാണാൻ തിരുവനന്തപുരത്തു വന്നിരുന്നു. കോളേജിൽ ആഫ്രിക്കൻ രാജ്യങ്ങളിലെ സ്വാതന്ത്ര്യസമരങ്ങളെപ്പറ്റി പ്രസംഗിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാലും നെക്യോൺ ഇത്രവേഗം—മൂന്നു കൊല്ലത്തിനുള്ളിൽ—മന്ത്രി സ്ഥാനത്തെത്തുമെന്ന് ഞാൻ പ്രതീക്ഷിച്ചില്ല, എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞതുകേട്ട് ആ പത്രപ്രതിനിധി പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു. “ജ്യേഷ്ഠൻ പ്രധാനമന്ത്രിയായാൽ അനുജൻ മന്ത്രിയാകുവാൻ എന്താണിത്ര പ്രയാസം?” എന്ന് കണ്ണിറുക്കിക്കൊണ്ട് ഒരു ചോദ്യവും തട്ടിവിട്ടു!

തിരുവനന്തപുരത്തു പഠിച്ച മറ്റു വിദ്യാർത്ഥികളെപ്പറ്റിയും അയാൾ കേട്ടിട്ടുണ്ട്. കസോസി എഞ്ചിനീയറാണ്. മുബീറ അമേരിക്കയിൽ പരിശീലനത്തിനു പോയിരിക്കുന്നു. എല്ലാവരെയും ഞാൻ അന്വേഷിച്ചതായി പറയണമെന്നും, നെക്യോണിന് എന്റെ അനുഭാവനങ്ങൾ നല്കണമെന്നും അപേക്ഷിച്ചു കൊണ്ട് ഞാൻ യാത്ര പറഞ്ഞു. അപ്പോഴും ആ വിരുതൻ, “ജ്യേഷ്ഠൻ പ്രധാനമന്ത്രി, അനുജൻ വാർത്താവിതരണമന്ത്രി” എന്ന്

ആവർത്തിക്കുകയും അത്ഥംഗമായി ചിരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഒരു പക്ഷെ മന്ത്രിയാകുവാൻ ശ്രമിച്ചവരിൽ ഒരാളായിരിക്കാം അയാൾ. പത്രക്കാരനായതു കൊണ്ട് വാർത്താവിതരണമന്ത്രിയാകുവാൻ തന്നെ ആയിരിക്കാം ശ്രമിച്ചതു്. നെക്യോൺ ആ സ്ഥാനം കരസ്ഥമാക്കിയതിലുള്ള അമച്ഛം കൊണ്ടായിരിക്കാം അയാൾ ഇങ്ങിനെ പെരുമാറിയതു്. ഏതായാലും അയാളെക്കാൾ എത്രയോ ബുദ്ധിയും സാമർത്ഥ്യവും ഉള്ള ആളാണ് നെക്യോൺ എന്നതിൽ എനിക്കു സംശയമില്ല. അവരിൽ ഒരാളെ മന്ത്രിയായി നിയമിക്കുവാൻ എന്നോടു പറഞ്ഞാൽ, ഞാൻ നെക്യോണിനെയായിരിക്കും തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതു്. കാഴ്ചയിൽ പോലും ആ യുവാവു് ഈ പത്രക്കാരനെക്കാൾ യോഗ്യനാണു്. അയാളുടെ അച്ഛൻ ഒരു ഗോത്രത്തലവനും ഒരു പ്രവിശ്യയുടെ ഭരണാധിപനും ആയിരുന്നുവത്രെ. അദ്ദേഹത്തിനു് നാലു ഭാര്യമാരിൽ 19 മക്കളും ഉണ്ടു്. നെക്യോൺ തിരുവനന്തപുരത്തു പഠിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ പിതാവിന്റെ നിദ്ദേശമനുസരിച്ചു്, തപാൽവഴി, നാട്ടിലുള്ള ഒരു പെൺകുട്ടിയെ വിവാഹം കഴിച്ചു. അങ്ങിനെയൊരു സമ്പ്രദായം അവരുടെ ഇടയ്ക്കു് ഉണ്ടത്രെ. ദീപ്തകായകനും അഭിജാതനും വിദ്യാസമ്പന്നനുമായ ആ യുവാവിനു് ആഫ്രിക്കയിലെ രാഷ്ട്രീയജീവിതത്തിൽ അതിശോഭനമായ ഒരു ഭാവി ഞാൻ ആശംസിക്കുന്നു.*

-
- * ഈ വാചകങ്ങൾ ഏഴുതീയ ശേഷം മൂന്നു മാസത്തിനുള്ളിൽ നെക്യോൺ ഇന്ത്യാഗവണ്മെന്റിന്റെ അതിഥിയായി കേരളത്തിൽ വരുകയും, തിരുവനന്തപുരത്തുവെച്ചു് ഞങ്ങൾ തമ്മിൽ കണ്ടു് ദീപ്തനേരം സംഭാഷണം നടത്തുകയും ചെയ്തു. അന്നു് അദ്ദേഹം ഉഗ്രകോരയിലെ പ്ലാനിങ്ങ് മന്ത്രിയായിരുന്നു (1964 ഏപ്രിൽ). വലിയ പദവിയിലും പോലീസ് ബന്തവസ്സോടു കൂടിയും ആണു് വന്നതെങ്കിലും ആ പഴയ വിദ്യാർത്ഥിയുടെ വിനീതഭാവം വിടാതെയാണു് സംസാരിച്ചതു്.

VII

43. ഉപസംഹാരം

അങ്ങിനെ ഞങ്ങളുടെ ജെമ്മൻ പര്യടനം അവസാനിച്ചു. ദ്വിഭാഷിയായ ഹോഫ്മാൻസ്കൂട്ട്ഗാട്ടിലെ വിമാനത്താവളംവരെ ഞങ്ങളെ അനുയാത്ര ചെയ്തു. കന്നിൻ കൊമ്പുകൊണ്ട് ഉണ്ടാക്കിയതും നേരത്തെ കൈയിൽ കരുതിയിരുന്നതുമായ ഒരു കൊക്കിന്റെ രൂപം ഞാൻ മംഗളാശംസകളോടെ സമ്മാനിച്ചത് ആ വിദ്യാർത്ഥിയെ വികാരപരവശനാക്കി. വിമാനം പുറപ്പെടുവാൻ സമയമുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ട് ഞങ്ങൾ സ്വീകരണമുറിയിൽ ഇരുന്നു സംസാരിച്ചു.

“നിങ്ങൾ രണ്ടു പേരേയും ആദ്യം കണ്ടപ്പോൾ തന്നെ ഒരു കാര്യം എന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ പെട്ടു. രാജ്യം കാണാൻ വന്നവരാണെങ്കിലും നിങ്ങളുടെ കൈയിൽ ക്യാമറകൾ കണ്ടില്ല. ജെമ്മനിയിൽ ചുറ്റി നടന്ന് പടമെടുക്കുന്നതിലല്ല നിങ്ങളുടെ താൽപര്യമെന്ന് എനിക്കു മനസ്സിലായി. നിങ്ങൾ ചിത്രമെടുക്കുന്നത് മനസ്സുകൊണ്ടാണെന്നു തോന്നുന്നു. ഇന്ത്യക്കാരെപ്പറ്റി എനിക്ക് വലിയ ബഹുമാനമാണ്. ഈ രാജ്യത്തെപ്പറ്റി നിങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ പതിഞ്ഞ ചിത്രം എന്താണെന്ന് അറിയുവാൻ എനിക്കു വളരെ ആഗ്രഹമുണ്ട്. പറയുവാൻ ദയവുണ്ടാകുമോ?” പതിവുപോലെ ഡോക്ടർ മഹാദേവൻ എന്റെ മുഖത്തു നോക്കി. “ചൊല്ലുകോ” എന്ന നിദ്ദേശവും നല്കി. ഞാൻ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു:—

“പറയാം. ആ ചിത്രത്തിന് രണ്ടു വശങ്ങളുണ്ട്. ഒരു വശത്തു് ഭാരതഭൂമിയെ എന്നെന്നും കൃതജ്ഞതാബദ്ധമാക്കുന്ന മഹത്തായ ഒരു ഉപകാരത്തിന്റെ സ്മരണയാണ് പതിഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ആയിരം കൊല്ലത്തെ വിസ്മയം

ജെമ്മിനിയുടെ
ദേശീയ ചിഹ്നം

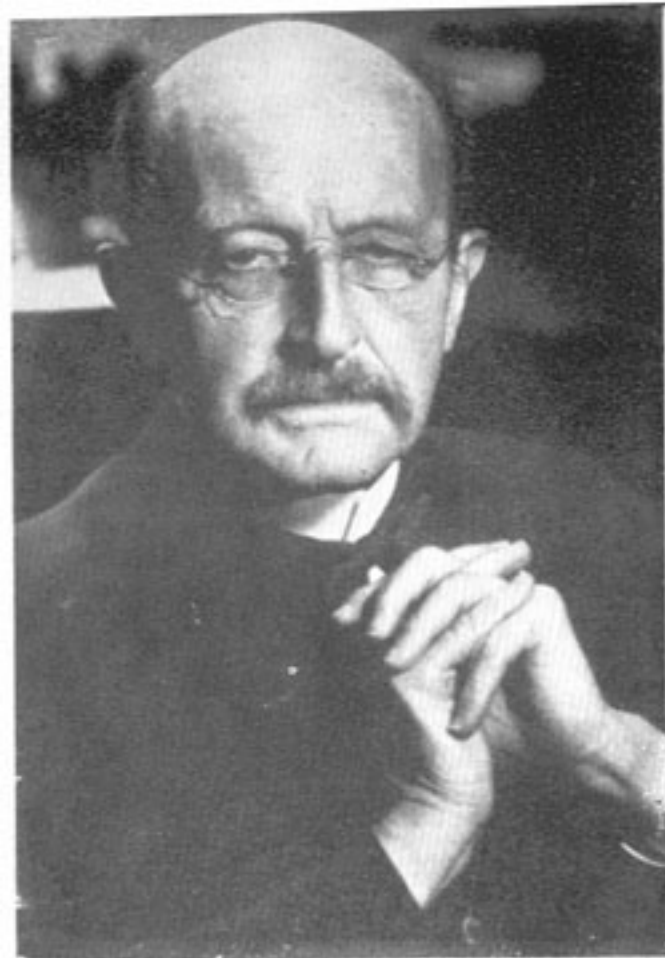
ശ്രീലാക്ഷ്മി ദമ്പതികളും, മകൾ
ഹൈക്കേ ഇന്ദിരയും

എന്നയും ഭർത്താവും

ഡോക്ടർ മഹാദേവൻ

മാസ്റ്റർ പ്ലാങ്ക്

വെർണർ ഹൈസൻബെർഗ്

ഫോൺ ബ്രിഷ്

എയർലിഫ്റ്റ്

മെമ്മോറിയൽ—ബെർളിൻ